

ספר
אשר בנחל

שְׁנַת
ה'תשע"ג
חֶלֶק רל"ו

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בְּנַחַל הַנּוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻכְמָה יְסוּדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִזְקוֹת
וְהַתְּעוּרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יֵהיֶה מִי שֶׁיֵּהיֶה

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בּוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אֲדַמּוּ"ר
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלְאָ אֲשֶׁר כָּל רוֹז לֹא אָנִים לִיה
רַבִּי נֶתָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים
מִגְמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהֱרַק הַקְּדוֹשׁ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ אֲזַכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ כֹּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ רַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכָרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹהֵי שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹהֵי מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנֵי כִסֵּא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אֲמִירָה וְאֲמִירָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וְגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֹשֶׁךְ וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפַּק לְרֹעַב נִפְשָׁךְ וְנִפְשׁ נַעֲנָה תִשָּׁבֵעַ וְזִרְחַ בְּחֹשֶׁךְ אוֹרָךְ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהְרִים", וְאִךָ מְחַשְׁבָה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵינּוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֶיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ וְלִחְשְׁבֵי שְׁמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׁכוֹתְבֵין אוֹתוֹ בְּסִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכּוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתַּב סִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ וְלִחְשְׁבֵי שְׁמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וַיִּשְׁבַּע מִטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ", "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ" זֶה מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכויות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבועולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלום בין אדם לקונו, ושלום בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלום לאבוד, כי רבות יגיעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שנוזכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונוזכה להתענג בזיו שכינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

בתא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צו"ט נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ אֲשֶׁר עָקַר הַתְּכָלִית בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא לְהִדְבִּיק מִחַ מִחֲשֻׁבְתּוֹ רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִידַע בִּידִיעָה בְּרוּרָה אֲשֶׁר אֵין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְכָל מֵה שְׁאַנְחֵנוּ רּוֹאִים דּוּמִם צוּמַח חַי מְדַבֵּר, זֶה רַק לְכוּשׁ לְגַבֵּי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהִי"ש שְׁרוּאִים נוֹבֵעַ בְּכָל דְּקָה וְשִׁנְיָה מֵהָאֵי"ן, הֵינּוּ מֵאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְיִהְיֶה מוּכָן לְמִסֵּר נַפְשׁוֹ עֲבוּר זֶה, כִּי מֵה אֶכְפֵּת לוֹ אִם הוּא חַי וְכוּ', אוֹ אִם הוּא מֵת וְכוּ', מֵאַחַר שְׁאֵינּוּ חֲפִץ כְּבָר שׁוֹם דְּבַר, רַק לְהַשִּׁיג אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

אָבֵל עַל זֶה צְרִיכִים כְּמָה תְּנָאִים א שְׁמִירַת הַדְּבוּר, לְמַעַט בְּדַבּוּר כָּכֵל הָאֶפְשָׁר, כִּי הַדְּבוּר הוּא הַמְּלִכוּת, שְׁדָרְךָ שָׁם נִכְנָסִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ (עֵין לְקוּטִי מוֹהֲרֵן חֶלֶק ב' סִימָן פ"ד), וְלִכֵּן אֵינּוּ רְאוּי שְׁיִטְנֵף אֶת הַפְּתוּחַ אֲשֶׁר דָּרְךָ שָׁם נִכְנָסִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אוּי לְעֵבֶד שְׁמִטְנֵף אֶת דְּלַת וּפְתוּחַ הַיֵּכַל הַמֶּלֶךְ, ב לְשֹׁמֵר מְאֹד מְכַעַס וּקְפִידוֹת, שְׁזֶה עוֹקֵר אֶת הָאָדָם מִשְׁרְשׁוֹ לְגַמְרִי, כַּמּוּבָא בְּזֶהַר (תְּצוּיָה קפ"ב). בְּמֵאֵי אֲתִידַע לְקַרְבָּא בַר נֶשׁ בְּהִדְיָה אוֹ לְאַתְמַנְעָא מִנְיָה, [אֵיךְ יְכוּלִים לְדַעַת אִם מֵתָר לְהִתְקַרֵּב אֶל הָאָדָם הַזֶּה אוֹ לְהִתְרַחַק מִמֶּנּוּ?], בְּרַגְזוּיָה מִמֶּשׁ יִדַּע לִיָּה בַר נֶשׁ, וְיִשְׁתַּמְדַּע מֵאֵן אִיהוּ, [בְּכַעַסוֹ שֶׁל אָדָם מִתְּוֹדַע מֵהוּת כָּל הָאָדָם וּמִתְגַּלְהָ מִי הוּא], אִי הֵיחָא נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא נִטַּר בְּשַׁעֲתָא דְּרוּגְזוּי אֲתִי עֲלִיָּה, דְּלֹא יַעֲקֹר לָהּ מֵאַתְרָהָא, בְּגִין לְמִשְׁרֵי תַּחֲוֹתָהּ הֵהוּא אֵל זֶר, [אִם אָדָם שׁוֹמֵר עַל עֲצֻמוֹ לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס כְּדִי שְׁלֹא יִהְיֶה נֶעֱקָר מִמֶּנּוּ נִשְׁמַתוֹ], דָּא אִיהוּ בַר נֶשׁ כְּדָקָא יְאוּת, דָּא אִיהוּ עֲבָדָא דְּמֵאֲרִיָּה, דָּא אִיהוּ גְבַר שְׁלִים. [זֶה הוּא אָדָם כְּמוֹ שְׁצִרְיָךְ לְהִיּוֹת, הוּא עֲבָד שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהוּא אָדָם הַשְּׁלֵם], וְאִי הֵהוּא בַר נֶשׁ לֹא נְטִיר לָהּ, וְאִיהוּ עָקֵר קְדוּשָׁה דָּא עֲלָאָה מֵאַתְרֵיָּה, לְמִשְׁרֵי בְּאַתְרֵיָּה סְטָרָא אַחְרָא, וְדָאֵי דָּא אִיהוּ בַר נֶשׁ דְּמֵרִיד בְּמֵאֲרִיָּה, וְאָסִיר לְקַרְבָּא בְּהִדְיָה וּלְאַתְחַבְרָא עֲמִיָּה, [וְאִם אָדָם הַזֶּה לֹא שׁוֹמֵר עַל עֲצֻמוֹ לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס, וְהוּא עוֹקֵר אֶת הַקְּדוּשָׁה מִמֶּנּוּ, וְנִכְנָס בּוֹ סְטָרָא אַחְרָא, אָדָם הַזֶּה הוּא

מורד בהקדוש ברוך הוא ואסור להתקרב אליו], וְדָא אִיהוּ (איוב י"ח ד') "טִרְף נִפְשׁוּ בְּאָפוֹ", אִיהוּ טִרְיָף וְעָקַר נִפְשִׁיהּ בְּגִין רְגִזִּיהּ, וְאֲשָׁרֵי בְּגוּיָהּ אֵל זֶר [אָדָם שֶׁהוּא בְּכַעַס הוּא עוֹקֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ שְׁלוֹ וְשׁוֹרָה בּוֹ הַסְטֵרָא אַחְרָא], וְעַל דָּא כְּתִיב (שם) "חֲדָלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאָפוֹ", דִּהִיא נִשְׁמָתָא קְדִישָׁא טִרְיָף לָהּ, וְסְאִיב לָהּ בְּגִין אָפוֹ [מִי שֶׁבְּכַעַס הַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ בּוֹרַחַת מִמֶּנּוּ, וְהוּא מְטַמָּא אֶת עֲצָמוֹ]; וְאָמַר הָאֲרִיז"ל אֶת כָּל הָעֵבְרוֹת יְכוּלִים לְתַקֵּן וְכוּ', אָבֵל מִי שְׁכוּעַס הוּא עוֹקֵר אֶת הַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ לְגַמְרֵי וְכוּ', וְקָשָׁה לְהַחְזִיר לוֹ אֶת נִשְׁמָתוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן סוֹבֵל מַה שְּׁסוֹבֵל וְכוּ', וּבְזֶה שְׂאָדָם בְּכַעַס, מְרָאָה לְדַעַת שְׂאִינוּ מְאָמִין אֲשֶׁר דְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן נַעֲשֶׂה אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְעוֹקֵר אֶת נִשְׁמָתוֹ וְאִמוּנָתוֹ מִמֶּנּוּ לְגַמְרֵי.

ג שִׁיעֶסַק תָּמִיד בַּתְּפִלָּה וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לִפְנֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, וַיַּעֲסַק בַּתּוֹרָה וְעֵשִׂית חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, שְׁעַל יְדֵי זֶה מְרַחֵב אֶת הַדַּעַת וְזוֹכֵה שְׂיִהְיֶה לוֹ כְּלִים לְקַבֵּל אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב.

הָעֵקֶר שְׂיִהְיֶה תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְלֹא יִנִּיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת אֲצֵלוֹ כְּרַגְעַ, כִּי הָעֲצָבוֹת זֶהוּ הַסְטֵרָא אַחְרָא הַנִּמְשָׁלוֹת מִהַסְמ"ךְ מ"ם וְנוֹקְבָא דִּילִיָּהּ לִילִי"ת, מַה שְׂאִין כֵּן הַשְׂמִיחָה זֶהוּ הַקְדָּשָׁה הַשׁוֹרְפֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שְׁבָרָא מִחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו, וּמֵרַב שְׂמִיחָה עַל יְדֵי זֶה יִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוּעְלֵי אֲוֶן, וַיְהִיּוּ בְּטָלִים הַקְּלָפוֹת כְּלֵא מִמֶּשׁ.

וְכִשְׂיִזְכֶּה לְקַיֵּם אֶת כָּל זֶה, וְלִהְיוֹת בְּדַעַתוֹ אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבַּרֵךְ כְּלָל, אַז עוֹלְמוֹ יִרְאֶה בְּחַיָּיו, אַתָּה הוּא קָדָם שְׁבָרָתָהּ הָעוֹלָם, וְאַתָּה הוּא מְשַׁבְּרָתָהּ הָעוֹלָם, וּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"א) שֶׁהַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל הָאָמֶת לְקִשְׁר אַחַר הַבְּרִיאָה בְּקָדָם הַבְּרִיאָה, וְאַז מִתְעַנֵּג בְּנַעַם זִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשָׁרֵי לוֹ וְאֲשָׁרֵי חֶלְקוֹ.

הַמַּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בתב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר צו"ט נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לְקָרֵב רְחוּקִים, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן י"ד) שֶׁעַל יְדֵי שְׁמֻקָּרְבִים בְּנֵי אָדָם לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מַעֲלִים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְשָׂרְשׁוֹ, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא פ"ח.) עַל פְּסוּק (וַיְמַיֵּא ט"ו) "אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" אֵלּוּ שְׁמֻקָּרְבִים בְּנֵי אָדָם לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזִילוּתָהּ דְגְלוּתָא, וּבִזְהָ שְׁמֻקָּרְבִים רְחוּקִים, זֶה תְקוּן עַל מַעֲשָׂיו הַמְגַנִּים שֶׁעָשָׂה עַד עַכְשָׁו וְכוּ', וְהֵנָּה לְלַכֵּת לְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים, יֵשׁ עַל זֶה נִסְיוֹן גָּדוֹל וְכוּ', כִּי הַבְּחִירָה מְאֹד מְאֹד חִזְקָה וְכוּ', הֵנָּה אֶתָּה מְדַבֵּר עִם בְּנֵי אָדָם וְכוּ', וּכְבֹר בְּאֵ שְׁלִיחַ הַסַּמ"ךְ מ"ם וּכְבֹר מְקַרֵּר אוֹתָךְ וְכוּ', כִּי הוּא מְדַבֵּר בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ, אֲבָל בְּזֶה שְׁנוּתָנִים לְאָדָם סֵפֶר שְׁמַחֲזֵק וּמַעוּדָד וּמְשַׁמַּח אֶת בְּנֵי אָדָם, וּמְחַדִּיר בּוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְפִיחַ בּוֹ רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה לְגַמְרֵי, וְהוּא יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ לְבַד וּמַעֲיֵן בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר אוֹ בְּתוֹךְ הַחוֹבֶרֶת שֶׁקַּבֵּל עַל הֶרְחוּב וְכוּ' וְכוּ', וּמַעֲיֵן בּוֹ וְחוּזֵר וּמַעֲיֵן בּוֹ כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, זֶה כְּבֹר עוֹשֶׂה אֶת הַפְּעֻלָּה הַנִּכְוָנָה, כִּי אִף אֶחָד לֹא יְכוּל לְדַבֵּר נֶגֶד זֶה, כִּי הוּא יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ חֲדָרוֹ וְכוּ', אוֹ שׁוֹכֵב בְּמִטָּתוֹ וּמַעֲיֵן בְּהַסֵּפֶר, וְזֶה מוֹשֵׁךְ אֶת לְבוֹ אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, וּמְחַזֵּק וּמַגְבִּיֵּה אֶת רוּחוֹ הַנִּפְּוֵלָה, וְלִכֵּן זֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, כְּדִי לְקָרֵב רְחוּקִים, שְׂזֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְנוּ ז"ל שֶׁיִּגְלֶךְ וְנִסְעֵ עַל נְסִיעוֹת רְחוּקוֹת הַעֶקֶר לְקָרֵב רְחוּקִים אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְגִלוּת וּלְפָרְסָם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְסֵפֶר רַבְנוּ ז"ל מְשַׁל לְמָה צְרִיכִים לְקָרֵב אֲנָשִׁים (תַּי מוֹהַר"ן סִימָן תמ"ז) פְּעַם אַחַת הִיָּה עֲשִׂיר גָּדוֹל שֶׁהִיוּ לוֹ כְּמָה אֲלֵפִים וּרְבָבוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהִי הַיּוֹם עָשָׂה הַעֲשִׂיר כְּרוּז וְאָמַר, כָּל מִי שֶׁצָּרִיךְ לְלוּוֹת כֶּסֶף, יְבֹא אֲצִלוֹ וְהוּא יְלוּהוּ, מִסְתַּמָּא הִיוּ עַל זֶה קוֹפְצִים רְבִים, וּבָאוּ אֲצִלוֹ הֶרְבֵּה אֲנָשִׁים וְלוֹוּ אֲצִלוֹ כֶּסֶף, וְהַעֲשִׂיר הַזֶּה הִיָּה אֲצִלוֹ פִּנְקָס עַל כָּל הַחוֹבוֹת וְכוּ', מִי שֶׁלוּוֹה אֲצִלוֹ, וּמִי שֶׁחֵיב לוֹ וְכוּ', פְּעַם אַחַת לְקַח אֶת הַפִּנְקָס בְּיָדוֹ וְהִתְחִיל לְעֵין בּוֹ,

וְרָאָה שֶׁהוֹצִיא הַרְבֵּה כֶּסֶף עַל עֶסֶק הַהֲלוֹאוֹת שֶׁהָלוּהָ לְכָל כֶּף הַרְבֵּה אֲנָשִׁים
 וְכוּ', וְאִין אִישׁ שָׁם עַל לֵב שְׂיבֵא לְהַחְזִיר וּלְפָרַע לוֹ מֵה שְׁלוֹהָ מִמֶּנּוּ. וְחָרָה
 לוֹ עַל זֶה, וְהִיָּה לוֹ עֲגַמַת נַפְשׁ וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים, בְּתוֹךְ הַלוּוִים הִיָּה אִישׁ אַחַד
 שְׁלוֹהָ גַם כֵּן אֶצֶל הָעֵשִׂיר, וְאֵבֵד וְהִפְסִיד אֶת הַכֶּסֶף שֶׁהָלוּהָ בְּאִיזָה מִשָּׂא וּמִתָּן
 וְכוּ', עַד שֶׁלֹּא הִיָּה לוֹ מִמָּה לְפָרַע חוּבוֹ, וְהָיוּ לוֹ יִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְזֵה, הֵינּוּ
 שֶׁהָאִישׁ הַזֶּה שֶׁאֵבֵד אֶת הַכֶּסֶף בְּאִיזָה עֶסֶק שֶׁעָשָׂה וְלֹא הִצְלִיחַ וְכוּ', הִיָּה לוֹ
 יִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְזֵה שְׂאִין לוֹ לְפָרַע חוּבוֹ, וְהִתְיַשֵּׁב הָאִישׁ הַזֶּה בְּדַעַתּוֹ, שֶׁעַל
 כָּל פְּנִים צְרִיךְ לְהִתְרַאוֹת פְּנִים עִם הָעֵשִׂיר וּלְסַפֵּר לוֹ כָּל לְבוֹ, בְּאֲשֶׁר שֶׁהוּא
 אָנוּס בְּדַבָּר וְאֵבֵד אֶת הַכֶּסֶף, וְאִין לוֹ מְאִיפָה לְשֵׁלֵם וְכוּ'. וְכֵּן אֶצֶל הָעֵשִׂיר
 וְהִתְחִיל לְסַפֵּר לְפָנָיו לְבוֹ בְּאֲשֶׁר שְׂאִיךְ שֶׁקָּבַל אֶצְלוֹ כֶּסֶף בְּהֲלוֹאָה וְהִגִּיעַ זְמַן
 פְּרַעוֹן וְאִין לוֹ מִמָּה לְשֵׁלֵם כִּי הִפְסִיד אֶת כָּל הַכֶּסֶף וְכוּ', וְאִינוּ יוֹדַע כָּלֵל
 לְשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשׁוֹ מֵה לַעֲשׂוֹת בְּזֵה וְכוּ', עֲנָה הָעֵשִׂיר וְאָמַר לוֹ, מֵה אֲכַפֵּת
 לִי הַכֶּסֶף שְׂאֵתָה חֵיב לִי וְכוּ', כִּי מֵה כָּבֵר נִחְשָׁב אֶצְלִי סֶךְ קָטָן כְּזֵה שְׂאֵתָה
 חֵיב לִי כְּשֶׁתְּחַזִּיר לִי אֶת זֶה, אוֹ לְהַפְּךָ נֶגֶד סֶךְ הַכּוֹלָל מֵהֲהֲלוֹאוֹת אֲשֶׁר עוֹלָה
 לְאֱלֹפִים וְלִרְבִּיבוֹת וְכוּ', עַל כֵּן רְצוֹנִי שֶׁתִּלְךָ אֶצְלָ כָּל הַלוּוִים שְׁלִי וְתִתְבַּע
 אוֹתָם, וְתִזְכִּיר אוֹתָם שֶׁהֵם חֵיבִים לִי כָּל כֶּף הַרְבֵּה כֶּסֶף, וְלָמָּה לֹא מְשַׁלְּמִים
 לִי חֲזָרָה מֵה שְׁלוּוֹ אֶצְלִי? וְאֶפְלוּ אִם לֹא יִפְרְעוּ וְיִחְזִירוּ אֶת הַכָּל, רַק כָּל אַחַד
 יִתֵּן וְיִחְזִיר אֶפְלוּ מַעֲט מִחוּבוֹ וְכוּ', גַּם כֵּן יַעֲלֶה אֱלֹפִים פְּעַמִּים כְּמוֹ הַסֶּךְ כָּל
 הַחוּב וְהֲלוֹאָה שְׁלֶךְ; הֵינּוּ כְּשֶׁאֲדָם חוּטֵא וְכוּ', וְכֵּן לְבָכוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא שֶׁהוּא מֵאֵד מִתְחַרֵּט לָמָּה חֲטָא וְלָמָּה עָשָׂה שְׁטִיּוֹת בְּהַחַיִּים, וְרוּצָה לְחַזֵּר
 בְּתִשׁוּבָה, אֲבָל קָשָׁה לוֹ, כִּי הִרַע מִתְגַּבֵּר עָלָיו וְכוּ', אוֹמֵר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, לָךְ תִּגְבֶּה אֶת הַחוּבוֹת אֶצְלָ שְׂאֵר אֲנָשִׁים, הֵינּוּ תְּעוֹרֵר אוֹתָם בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה שֶׁיִּחְזְרוּ אֵלָי וְכוּ', וְאֶפְלוּ שֶׁלֹּא יִחְזְרוּ בְּשִׁלְמוֹת, רַק כָּל אַחַד יִקִּים כְּמָה
 מִצְוֹת, זֶה כָּבֵר שׁוֹה אֶצְלִי פִי מְלִיוֹנִים מִמָּה שְׂאֵתָה חֵיב לִי וְכוּ', וְאִם תִּגְבֶּה
 לִי חוּבוֹת אַחֲרִים, אֲזִי אֲנִי יִמְחַל גַּם אֶת הַחוּב שְׁלֶךְ, הֵינּוּ אִם תְּחַזִּיר בְּנֵי אָדָם
 בְּתִשׁוּבָה, אֲזִי אֲנִי יִמְחַל גַּם אֶת הָעוֹנוֹת שְׁלֶךְ, רוֹאִים מְזֵה אֶת גְּדֵל הַמַּעֲלָה
 שֶׁל מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּלְקָרֵב רְחוּקִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשֵׁר וְשִׂמְחָה

בְּתַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צו"ט נִיסַן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירו יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לְךָ כְּשֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם אֵיזָה מִשְׁבֵּר בְּבֵית, הֵן מַעֲצָמוּ, הֵן
מֵאֲשֶׁתּוֹ, הֵן מִלְּדָיו, וְהֵן מֵאֲנָשִׁים, עָלְיוּ לְפִשְׁפֵּשׁ בְּמַעֲשָׂיו, כִּי כִּךָ אָמַר הַבַּעַל
שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זִי"ע כְּשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בְּמַחְשָׁבָה הוּא סוֹבֵל מֵהִילָדִים שְׁלוֹ,
וּכְשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בְּהַדְּבוּר, הוּא סוֹבֵל מֵאֲשֶׁתּוֹ וּכְשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בְּמַעֲשָׂיו הוּא סוֹבֵל
מִבְּנֵי אָדָם, וְלָכֵן רְאוּי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּמַחְשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה שְׁלוֹ,
וְעַל יְדֵי זֶה יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָנוּן, יִתְבַּטְּלוּ כָּל הַסִּבָּל שְׁסוֹבֵל מֵהֶם.

לְדַעֲתִי אֲסוּר לְרַחֵק אוֹתוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, אֲלֵא לְהַמְשִׁיךְ לְקָרֵב אוֹתוֹ
בְּכָל מִינֵי הַתְּקַרְבוּת, וְרַק לְהַתְּפַלֵּל עָלָיו יוֹמָם וְלַיְלָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁל אָבוֹת
עַל בְּנִים, מוֹעֵלֶת מְאֹד מְאֹד, מְלַבֵּד שְׁלֵא יִתִּיאֵשׁ מִבְּנֵי בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְאִף
שְׁבִין כִּךָ כּוֹאֵב לְךָ מְאֹד מְאֹד, צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ וְלְהַתְּפַלֵּל עָלָיו שְׁיִחְזֹר לְמוּטָב,
וּבְכָל פַּעַם כְּשֶׁבָא צְרִיכִים לְקָרְבוּ בְּהַתְּקַרְבוּת גְּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי תִקְוָה
הָאֲהָבָה שֶׁתִּרְאֶה לוֹ, וְאֵת הַחֵם שֶׁתִּתֵּן לוֹ, לְבִסּוּף יִתְבַּטֵּל הָרַע אֲצִלוֹ, וְיִחְזֹר
אֶל שְׂרָשׁוֹ, וְזֶה בְּדוּק וּמְנִסָּה, מַה שְׂאִין בֵּן מִי שֶׁמְרַחֵק אֶת בְּנוֹ שֶׁסָּטָה מִדְּרָךְ
הַתּוֹרָה וְכוּ', לְבִסּוּף הוּא סוֹבֵל מֵהַבֵּן הַזֶּה בְּזֵי בְּזִיוּנוֹת, וְהִרְבָּה פְּעָמִים הוּא
יְכוֹל לְאָבֵד אֶת הַבֵּן שְׁלוֹ לְגַמְרֵי עַל יְדֵי שְׁיִתְאָבֵד וְכוּ' וְכוּ'.

מְסַפֵּר כִּי רַבִּי נִפְתָּלִי מְנַעֲמְרוֹב זִי"ע תִּלְמִידוֹ שֶׁל רַבְּנוּ זִ"ל הָיָה לוֹ בֵּן
שֶׁפָּרַק עַל לְגַמְרֵי, וְעוֹב אֶת דְּרָךְ הַתּוֹרָה וְהִיָּהוּת וְכוּ', וַיַּעַן שְׂרַבִּי נִפְתָּלִי זִ"ל
הָיָה קִפְּזָן גְּדוֹל מְאֹד, הַתְּפַלֵּל עָלָיו שְׁיָמוּת, וּמַת, וּכְשֶׁסָּפְרוּ אֶת זֶה לְמוֹהֲרַנֵּ"ת

ז"ל הקפיד על זה מאד, ואמר אם יש לו כח התפלה גדול כל כהן, היה צריך לבקש שבנו יחזור בתשובה ולא שימות וכו', הרי לפניך מה זה תפלת אב על בנו, וכן מספרים שבעת גזרת חטיפת הילדים על ידי הצאר ימח שמו שהיה נקרא גזרת הקנטוניסטים שגזרו לקחת ילדי ישראל הרבים לשרת בצבא רוסי, וחטפו את הילדים מגיל קטנות באכזריות נוראה מחיק הוריהם, והנה באחת הכפרים שחטפו מאשה אחת את בנה מידיה, והיא רצה לבית הכנסת ופתחה את ארון הקודש ושאגה בקולי קולות בבכיות נוראות לפני הספר תורה, ומרב צערה ושאגתה נפלה ומתה שם, וכשספרו את הספור למוהרנ"ת ז"ל, ענה ואמר אלו היתה האשה פונה אלי, הייתי מיעץ לה שתתחזק ותרבה בתפלות מעמק הלב בכל יום לפניו יתברך, שתצליח ותוכל להחזיר את בנה, היתה מועילה בתפלתה לא רק להחזיר את בנה, אלא היו חוזרים עוד כמה ילדים בזכות תפלתה הזכה שאמרה בלב אמת ובלב נכון, הרי שלך לפניך איך תפלת אבות על בנים עושה רשם גדול בשמים, ולכן תמשיך להתפלל עדי עד שתזכה לפעל בתפלתך, כי תפלה מאד מאד חשוב בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך חג פשוט ושמח

בתד.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר צו ט' ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מכרח להגיד לך היום יש בעולם קלפה עצומה שפוכשת את כל חלקי טובה, ומקררת את האמונה ואת היראת שמים מבר ישראל, ומכניס בו כפירות ואפיקורסות, והוא הפלי משחית הנקרא מחשב (מכשף) המחבר אל אינטרנט, אייפד, בלקברי וכו', וכל מיני כלי משחית הדומים זה לזה וכו',

שָׁבָהּ יְכוּלִים לְרֹאוֹת כָּל מִינֵי שְׂקוּץ תְּעוּב עִירִים וְזֵהוּם, וְיְכוּלִים לְהִתְכַּתֵּב עִם כָּל מִינֵי מַפְקָרִים וְכוּ', עַד שֶׁעַל יְדֵי זֶה מֵאֲמַלְלִים אֶת עֲצָמָם וְכוּ', וְאֶת הַיְלָדִים וְכוּ', עַד שֶׁבָּאִים לְגֵרוּשֵׁין רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְלִכְּן הֶעֱקָר רֹאֵי לְזֶרֶק מֵהַבֵּית אֶת הַמַּחֲשָׁב שֶׁמַּחְבֵּר לְאִינְטֶרְנֵט, אוֹ אֵיפֹד, אוֹ בְּלֻקְפְּרִי, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲרִין מֵה). אֵינְ יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמֵי שִׁעְיֵינוּ רֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵינְ חוֹצֵץ בְּפָנָי הַתְּאוּהָ כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵינְ לָךְ אֵיבֵר בְּאֵיבְרֵי הָאָדָם שִׁיגְרָם לוֹ מִכְשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֵינְ מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהֲרֵבָה בְּתֵימִים נִהְרָסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחֲשָׁב שֶׁהָיָה מַחְבֵּר לְאִינְטֶרְנֵט בְּבֵית, וְאִף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֵמָה וְכוּ', אֲבָל רַבִּים נִפְּלוּ בַּפֶּחַ בְּשִׁבִיל הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וְלִבְסוּף הַתְּגָרְשׁוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְלִכְּן אָסוּר בְּהַחֲלִט שִׁיְהִיָּה בְּבֵית מַחֲשָׁב שֶׁמַּחְבֵּר לְאִינְטֶרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֻלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיְרֵאת שְׂמַיִם עַד הַשָּׁאוֹל רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְלִכְּן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁמַּבְעֵר אֶת הַחֲמִץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאִזּוֹ הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר עָלָיו.

אֵינְ מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּצִיֵּתִי אוֹתִי בְּדִבְרֵי זֶה, לִפְנֵי שִׁיְהִיָּה מְאֹחֵר מְאֹד, וְקִלוּנָךְ תִּתְגַּלֶּה בְּרַבִּים, שְׂאִזּוֹ תִּהְיֶה הַכִּי אֲמַלְלָה בְּחַיֶּיךָ, וְכִכָּר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵ"ן חֻלְק' ב' סִימֵן ק"ח) הֲלֵא הָאָדָם בְּשִׁבִיל תְּעַנוּג קֶטֶן אֶחָד שֶׁל רַבֵּעַ שְׁעָה הוּא יְכוּל לְאָבֵד וְלְהַפְסִיד כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה עִם הָעוֹלָם הַבָּא. וְאָמַר בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֵנּוּ בְּזֶה הַלִּשׁוֹן: אֶ מְעַנֵּשׁט פּוֹן אֵיִן תְּעַנּוּגִיל וְעַגְגָן פּוֹן אַ פְּעֵרְטֵל שְׁעָה, קָאָן עַר אָן וְעַרְגָן גָּאָר דְּעַם עוֹלָם הַזֶּה מֵיט דְּעַם עוֹלָם הַבָּא.

אֲקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּעֻזְבִי אֶת הַלְּכָלוּךְ הַזֶּה, וְתוֹצִיאִי אֶת זֶה מֵהַבֵּית, כִּי זֶה נְסִיּוֹן מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְכִשְׂאָדָם נַעֲשֶׂה מְכוּר לָזֶה, זֶה בְּדִיוֹק כְּמוֹ שְׂאָדָם מְכוּר לְסַמִּים וְכוּ', אוֹ לְשִׁתִּית אֲלֻכוֹהוּל וְכוּ', וְלִכְּן מֵאֲחֵר שְׂאֵת בְּעֲצָמָךְ כּוֹתֶכֶת שְׂאֵת נְגוּעָה בְּזֶה, וְקָשָׁה לָךְ לְהַגְמֵל מִזֶּה, וְלִכְּן עֲצִיתִי שֶׁתוֹצִיאִי אֶת זֶה מֵהַבֵּית וְתַחַפְּשִׁי עֲבוּדָה אַחֲרַת, לָמָּה לָךְ לְהַכְּנִס בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים שֶׁקָּשָׁה אַחֵר כִּךָ לְצַאת מִזֶּה וְכוּ'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חג פשוט ושמח

בתה.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר צו ט' ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אף פעם אסור להשתמש במלה כזו "אנחנו תקועים", אין דבר כזה, העקר תלוי ברצון, אם את ובעלך רוצים לשכר דירה ולחיות את החיים שלכם בלי שאף אחד יתערב לכם, אתם צריכים להיות שתיכם חזקים כזה, ואחד יעזר להשני, כי הצלחת הנשואין הוא כשהבעל והאשה עוזרים אחד להשני, לא שאחד מפחיד את השני וכו', מה יהיה ואיך יהיה וכו', צריכים שלשניהם יהיה בטחון עצמי, ובפרט בדבר נחוץ כזה שישכרו דירה ויחיו לבד בלי לגור אצל ההורים, שזה בכלל לא צנוע, אתם צריכים לדעת שהאיש והאשה הם גוף אחד, וכמו שאמר החכם מכל האדם (קהלת ד') "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס", ולכן אם רוצים שלום בית אמתי, צריך להיות משני הצדדים, הן מהבעל והן מהאשה, לותר אחד להשני, ואז הם חצי חצי שתפים שלמים, ותמיד יחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ויצליחו בחיי נשואיהם, ולכן אני מאד מבקש אתכם אל תכנסו בלחץ ובפחד, תוכלו לשלם שכר דירה, ותהיו הכי מאשרים בחייכם, ולא תצטרכו לגור אצל הזולת וכו', שזה מביא לכם מריבות בבית וכו'.

את תראי לחזק את בעלך ולדבר על לבו שלא יפחד, והכל יסתדר על צד הכי טוב.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְּלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בְּתוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צו"ט נִסָּן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

בְּעֵינַי בְּרַכַּת הַמְּפִיל, יֵשׁ בְּזֶה כַּמָּה חֲלוּקֵי דַעוֹת, אֲחֻדִים מֵהַפּוֹסְקִים
אוֹמְרִים שֶׁזֶה יְהִי אַחַר אֲמִירַת קְרִיאַת שְׁמַע וְכָל הַמְזֻמְוֹרִים, כְּדֵי שֶׁהַבְּרָכָה
יְהִי סְמוּךְ לַהֲשָׁנָה, כְּדֵי שֶׁלֹּא יְהִי שׁוּם הַפֶּסֶק בֵּינֵיהֶם, וְאַחֲרֵים מֵהַפּוֹסְקִים
אוֹמְרִים שְׂאוֹמְרִים אֵת זֶה בְּהִתְחַלָּה, וְאַחַר כֵּן אוֹמְרִים קְרִיאַת שְׁמַע וְאֵת
הַמְזֻמְוֹרִים, כִּי עֲצָם הַבְּרָכָה הִיא עַל הַשָּׁנָה שְׂבוּדָאֵי יִשְׁרָאֵל, וְאַנְחֵנוּ נוֹהֲגִים לוֹמַר
אֵת הַבְּרָכָה תְּכַף וּמֵיֶד בְּהִתְחַלַּת סֵדֶר קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה, כִּי מֵה שְׂבִטוּחַ
בְּטוּחַ, כִּי רַב הַפְּעָמִים אִם מִנִּיחִים אֵת הַבְּרָכָה לוֹמַר לְפָנֵי הַשָּׁנָה, הָאָדָם נִמְנָם
בְּשָׁנָה וּמִמִּילָא מַחְסִיר כָּל לִילָה אֵת הַבְּרָכָה הַזֹּאת, וְלִכֵּן אֵין מֵה לַחֲשֹׁשׁ לוֹמַר אֵת
הַבְּרָכָה לְפָנֵי סֵדֶר קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה, וְאַחַר כֵּן כָּל הַמְזֻמְוֹרִים, וִיכוּלִים
אַחַר כֵּן אֲפִלוּ לַעֲשׂוֹת לַעֲצָמוּ סֵדֶר לְפָנֵי הַשָּׁנָה, כְּגוֹן "עֵינַי יַעֲקֹב" אֲגֻדוֹת חֲזו"ל
שְׁמֻסְגָּל לְשִׁמְרָה, וְכֵן "לְקוּטֵי מוֹהֵר"ן, כִּידוּעַ אֵת הַסְּפוּר שֶׁפַּעַם אַחַת בָּא
יְהוּדֵי אֵל הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מְרַדְכֵי מִטְשָׁרְנוּבִיל זִי"ע וְאָמַר לוֹ שְׂרוּאָה כָּל
לִילָה מִקְרָה וְכו', אֲזִי נִתֵּן לוֹ עֲצָה שִׁילְמַד וַיַּעֲזִיב לְפָנֵי הַשָּׁנָה בַּסְּפֵר הַקְּדוֹשׁ
"לְקוּטֵי מוֹהֵר"ן, עַל כָּל פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא אֲנַחְנוּ נוֹהֲגִים לוֹמַר אֵת הַבְּרָכָה
כְּבֵר מֵהִתְחַלַּת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה, וְזֶה לֹא בְּרָכָה לְבִטְלָה, כִּי מִמִּילָא
יִשְׁנֹנוּ, וְאִם יִחְכוּ עַל הַבְּרָכָה בַּסּוּף, אֲזִי בְּטוּחַ שִׁתְּנִמְנָם וְכו', וְנִמְצָא שֶׁלֹּא אָמַר
אֵת הַבְּרָכָה וְחָבַל מֵאֵד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך חג פשוט ושמח

בתזו.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר צו ט' ניסן התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

זה מאד מאד מצער את הספור שלך וכו', ולכן הדבר הראשון מה שאני אומר שתראי להתחזק ב'יתר שאת ב'יתר עז, ולא להשבר משום דבר בעולם, לצערנו הרב היצר הרע התלבש על בעלך, וכנראה כפי הדברים שלך שיש לו מישהי אחרת תחת הגב שלך וכו', ולכן את צריכה להיות מאד מאד חזקה, ולא להתפעל מכל האיומים והאשמות שמטיח בך וכו', את לא עוזבת את הבית בשום פנים ואפן, כי מי שעוזב הוא המפסיד, את לא צריכה להתמוטט נפשית ופיזית, את צריכה להיות עכשו מאד מאד חזקה לקראת הבא וכו', הבלתי צפוי וכו', כי אוי לאותו גבר נשוי שתפס אותו היצר בדמות אשה אחרת, שכבר אמר החכם מכל אדם לאנשים כאלו (משלי ז) "לשמך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה" וגו', "הולך אחריה פתאם כשור אל טבח יבא וכעכס אל מוסר אויל" וגו', "ועתה בנים שמעו לי והקשיבו לאמרי פי: אל ישט אל דרכיה לבך אל תתע בנתיבותיה: כי רבים חללים הפילה ועצמים כל הרגיה: דרכי שאול ביתה ירדות אל חדרי מות", וזה מוסר השכל לכל אלו הגברים שבוגדים בנשותיהם, כי הם יורדים אל חדרי מות וכו', מאבדים את שתי העולמות, אוי להם ואוי לנפשם.

לכן את צריכה להיות מאד מאד חזקה, ולא להשבר בשום פנים ואפן, ואף שאני יודע שזה לא קל, עם כל זאת תהי מוכנה עם עורך דין, באם הוא ירצה ללכת באלימות וכדומה וכו'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ אֶת הַכּוּחוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְגַם הַצְּלָחָה בַּחַיִּים, רַק אַל תְּהִי שְׂבוּרָה, וּמְכַל שְׂכָן לֹא לְהִתְמוּטֵט נַפְשִׁית וְכוּ', הַרְבֵּה דְבָרִים אֵי נְעִימִים קוֹרִים לְאַנְשִׁים בַּחַיִּיהֶם שֶׁלֹּא חָלְמוּ עַל זֶה, לְצַעֲרָנוּ הָרַב צְרִיכִים לַחֲיוֹת עִם הַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה הַזֹּו.

עַקֵּר כּוּחוֹת הַנֶּפֶשׁ שְׁלָךְ שֶׁתְּהִי חֲזָקָה בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לְהַשִּׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת שְׂבָרוֹן לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלַּתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלַחִי. הַמְּאַחֵל לָךְ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בתח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר צוֹ ט' נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכוּן קִבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַשְּׁעֵרוֹת שְׂגוּזִים לְהִילָד כְּשִׁמְגִיעַ בְּגִיל שְׁלוֹשׁ, יֵשׁ חֲלוּקֵי מְנַהֲגִים, יֵשׁ שְׂמֵחַבִּיאִים אֶת זֶה לְסִגְלָה, וְיֵשׁ שְׂבֻכְלָל לֹא מִקְפִּידִים עַל זֶה, הַעֲקָר צְרִיכִים לְשִׂמְחָה מְאֹד כְּשִׁזּוּכִים שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן מִתְּנוּת יְלָדִים חֲמוּדִים, וּבִפְרָט כְּשִׁיכּוֹלִים לְגַזּוֹת אֶת הַשְּׁעֵרוֹת שֶׁל יְלָד בְּגִיל שְׁלוֹשׁ, זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פְּרָשָׁה ג' סִימָן כ') עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ג' י"א) "צִאֲנָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן" בְּנִים הַמְּצַיְנִים לִי בַתְּגִלַּחַת בְּמִלְּיָהּ וּבְצִיצִית; כִּי כִּךָ מִתְחִילִים לַחֲנֹךְ אֶת הַבֵּן בְּמַצּוֹת, וְאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל הוֹרִים שְׁזוּכִים לַעֲשׂוֹת תְּגִלַּחַת לְהִילָד בְּגִיל שְׁלוֹשׁ, וְלַעֲשׂוֹת לוֹ פְּאוֹת, שֶׁהוּא צֶלֶם אֱלֹקִים, אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקָם, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים דְּרָשׁוּ (בְּלֻקֹּט וַיִּקְרָא רַמְזוֹ תַר"ט"ו) עַל הַפְּסוּק (וַיִּקְרָא י"ט כ"ג) "וּנְטַעְתֶּם וְעִרְלַתֶּם עֲרַלְתוּ אֶת פְּרִיּוֹ" מְדַבֵּר בְּתֵינּוּק, שְׁלוֹשׁ שָׁנִים "וְהָיָה לְכֶם"

עֲרֵלִים" שְׁאִינוּ יָכוֹל לֹא לְהִשְׁיחַ וְלֹא לְדַבֵּר, וּבִשְׁנֵה הַרְבִּיעִית "יְהִיֶה כָּל פְּרִי קִדְשׁ" שְׁאִבּוּ מִקְדָּשׁוֹ לְתוֹרָה. "הַלּוּלִים" שְׁמֵהֶלֶל לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא; וְלִכְּנֵן בְּעֵת שְׁגוּזָזִים אֶת הַשְּׁעָרוֹת לְהִבֵּן בְּגִיל שְׁלוֹשׁ, זֶה שְׁמַחָה מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָּה, וְהָאֲרִיז"ל לָקַח אֶת בְּנוֹ לְגִזּוֹ אֶת הַשְּׁעָרוֹת אֶצֶל הַצִּיּוֹן הַקְדוֹשׁ שֶׁל הַתְּנָא הָאֱלָקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי בְּמִירוֹן, וּמִשָּׁם נֹבַע הַמְּנַהֵג הַזֶּה, לְנִסְעֵ אֶל מִירוֹן וְלְגִזּוֹ שֶׁם אֶת הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל הַבֵּן.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.
הַמְּאַחֵל לְךָ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה

בת.ט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר צוֹ ט' נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁזָּכָה לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל אֶפְלוּ פַּעַם אַחַת בְּחַיָּיו, כִּי בְּפִרוּשׁ הַבְּטִיחָנוּ בְּחַיָּיו, אֲשֶׁר מִי שְׁיָבֵא אֶצְלוֹ אַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ הֵינּוּ אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְדוֹשׁ בְּעִיר אוֹמִין וְיִתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה עֲבוּרוֹ וְיֵאמֶר אֶת הַעֲשָׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תְּקוּן הַפְּלִי", אֶפְלוּ אִם עֲצָמוּ וּגְבָהוּ חֲטָאִיו וּפְשָׁעָיו יוֹצִיאוּ מֵהַשְּׂאוּל תַּחֲתִית, וְזֶה סוֹבֵב עַל כָּל מִינֵי פְגָמֵי הַבְּרִית רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְעַל כֵּן רָאוּי לְךָ לְשַׂמַּח מְאֹד שְׁזָכִיתָ לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפַּעַל וְנִסְעַתָּ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַשְּׂמַחָה הַזֹּאת שְׂתִּשְׂמַח בָּהּ, יְאִיר לְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, מְלַבֵּד שִׁיְהִיָּה בְּלֵב אֲמַת לֵב נִכוּן לְשַׂמַּח עִם הַבְּטַחַת רַבְּנוּ ז"ל, שְׁאֵז בּוֹדָאִי יוֹעִיל לְךָ לְהַתְקַדֵּם בְּעַבְדוּת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ.

וּבְאֲמַת כָּל מִי שֶׁזָּכָה לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל אֶפְלוּ פַּעַם אַחַת בְּחַיָּיו, רָאוּי לוֹ לְשַׂמַּח כָּל יְמֵי חַיָּיו, כִּי זֶה תְּקוּנוֹ הַנִּצְחִי, וְאִם אֵינוּ שְׂמַח וּמַחִיָּה אֶת עֲצָמוּ בְּזֶה וְכוּ', סִימָן שְׁאֵין לוֹ אֲמוּנַת חֲכָמִים, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שֶׁזָּכָה

להיות אצל ציון רבנו ז"ל ושמח בזה, כי על ידי זה מראה שיש לו אמונת חכמים, וכדאי האמונת חכמים ברבנו ז"ל שיתכפר לו כל עוונותיו, ומכל שפן וכל שפן מי שזכה להיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה, ראוי לו לשמח כל ימי חייו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך חג פשוט ושמח

בתי.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר צו' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תבוא עליך ברכה, כי אני נמצא במצב דחוק מאד מאד, יעזר הקדוש ברוך הוא שיתרחב לי ולך בגשמיות וברוחניות גם יחד.

אשרי אדם שיש לו שכל והוא מכניס את עצמו בתוך אמונה פשוטה בו יתברך, ויודע ועד אשר אין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחה פרטיית, ואז דיקא חי חיים נצחיים ערכים ומתוקים חיים מאשרים עוד בזה העולם, מאחר שיודע שכל מה שקורה אתו זה הכל בהשגחה פרטיית, וכך גלה הבעל שם טוב הקדוש ז"ע כשאדם פוגם במחשבה הוא סובל מהילדים שלו, וכשאדם פוגם בהדבור, הוא סובל מאשתו וכשאדם פוגם במעשיו הוא סובל מבני אדם, ולכן ראוי לחזר בתשובה שלמה במחשבה דבור ומעשה שלו, ועל ידי זה יתפרדו כל פועלי און, יתבטלו כל הסבל שסובל מהם, ולכן אתה צריך להתאזר במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכר מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודע לך כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה

עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכניס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כלו אליו יתברך, ושללא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", אני יודע שכואב לך את הבזיונות שאתה סופג מאשתך, אבל אתה צריך לדעת שהכל הוא בחשבון צדק ממנו יתברך.

אני מאד מאד מבקש אותך בימים אלו שכל אחד טרוד בצרכי החג וכו' וכו', שלא תשכח מהקדוש ברוך הוא לרגע, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, בלי שום חכמות כלל, לבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך, וכן תגרס כמה פרקים משניות, שזה זכוך להנשמה, משנ"ה אותיות נשמ"ה, וכן זה מביא פרנסה בנקל, משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, ועל כלם תגרס את הדרך היומי, ואף שזה מסכתא קשה מאד, עם כל זאת תהיה חזק לגרס את הדרך, כי דף גמרא זה חיות להנפש, ואם תוכל לקחת חבר ללמד עמו את הדרך, מה טוב ומה נעים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך חג פשוט ושמיח

בתיא.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר צו' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

הנה חכמינו הקדושים אמרו (ברכות ט): לעולם ישתדל אדם לרוץ לקראת מלכי ישראל ולא לקראת מלכי ישראל בלבד אלא אפלו לקראת מלכי עובדי כוכבים, שאם יזכה יבחין בין מלכי ישראל למלכי עובדי כוכבים; ובאמת יש להתבונן מה כל הרעש הזה לרוץ לקראת מלכי ישראל, או לקראת מלכי

אמות העולם? אלא אדם צריך לדעת בשעה שהולך לבית הכנסת להתפלל שחרית, או מנחה, או ערבית, הוא לא יכול לתאר ולשער מי הולך לפניו וכו', אלפי אלפים ורבי רבבות מלאכים מלואים אותו, ואם היה לו שכל והיה מתבונן להיכן הוא הולך? ולפני מי הוא הולך להתפלל? היה רץ, והיה נכנס לבית הכנסת בדרך ארץ גדול מאד מאד, כי רואים כשמגיע מלך ישראל או מלך מאמות העולם, איזה כבוד נותנים לו וכו', איזה תהלוכה משטרית הולכים לפניו וכו', ואיזה עסק עושים עמו וכו', ואדם לא קולט את גדלותו בשעה שהולך שלוש פעמים לבית הכנסת להתפלל, כמה אלפים ורבבות מלאכים הולכים לפניו, ומכל שכן כשזוכה להכנס בבית הכנסת באימה וביראה ברתת ובזיע וכו', ויודע לפני מי הוא עומד, על ידי זה מכפרים לו על כל עוונותיו, וכך אמרו חכמינו הקדושים (לקוט בלק רמז תשע"א) מה נחלים הללו בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין וטובלין ועוליין טהורין, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים עוונות, ויוצאים מלאים מצוות; ואמרו חכמינו הקדושים (אבות דרבי נתן פרק ל"ו) כל זמן שישראל מעצרין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, הקדוש ברוך הוא עוצר שכינתו עמם; ולכן צריכים מאד מאד להקפיד להתפלל את השלוש תפלות במנין דיקא, שעל ידי זה ממשיכים על עצמם השגחתו הפרטי פרטיית, כמאמרם ז"ל (ברכות ו): כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבא להתפלל את השלוש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטיית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין בכיכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה, ולכן תעשה כל מאמצים שבעולם לבוא בכל יום ויום שלוש פעמים לבית הכנסת להתפלל, ומכל שכן בשבתות ובימים טובים, ואל תתחמק שאתה עיף ויגע וכו', ובפרוש אמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה י"א סימן ב') על הפסוק (שיר השירים ב' ט) "הנה זה עומד אחר כתלנו" אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות; שהקדוש ברוך הוא נמצא שם, וכן אמרו (שיר השירים רבה פרשה ה' סימן ב') על הפסוק (שיר השירים ה' ב') "אני ישנה ולבי ער" "אני

יְשֵׁנָה מִבֵּית הַמִּקְדָּשׁ "וְלִבִּי עַר" לְבַתִּי כְּנִסְיוֹת וּבַתִּי מִדְרָשׁוֹת; הֵינּוּ בְזִמְנָה שְׂבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיִם, הָיָה הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה שָׁם בְּגִלּוּי רַב וְנִפְלֵא מְאֹד, וְעַכְשָׁיו שְׂאִין לָנוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, אֲזִי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁרְה שְׂכִינָתוֹ בְּבַתִּי כְּנִסְיוֹת וּבַבַּתִּי מִדְרָשׁוֹת, וְלִכְּנָן אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן, תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד בְּמִסְיוֹת נִפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה לְבוֹא שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם לְהַתְפַּלֵּל בְּבֵית הַכְּנִסֵּת דִּיקָא, וְתִקְפִּיד עַל תְּפִלָּה בְּצַבּוּר, וְאִף שְׁעַכְשָׁו כָּלֶם טְרוּדִים בְּצָרְכֵי הַחַג, עִם כָּל זֹאת תְּהִיָּה עֲקֻשָׁן גְּדוּל מְאֹד לְבֹא לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, וְאִם תְּהִיָּה זְהִיר בְּזָה, אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כְּמָה רַבִּי רַבּוֹת מְלֹאכִים יְלוּוּ אוֹתָךְ, וְלֹא יִחַסֵּר לְךָ שׁוֹם דְּבָר, כִּי מַעֲלַת תְּפִלָּה בְּצַבּוּר עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְאֲשָׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ כָּלֵל בְּזָה הָעוֹלָם, וּכְכֹר אֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הר"ן סימן ג"א) אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֵא יִטַּעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, הָעוֹלָם מְטַעָה מְאֹד.

אוֹתוֹ דְּבַר כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, עַל יְדֵי זֶה בּוֹרָא עוֹלְמוֹת חֲדָשִׁים, וּכְכֹל שְׁמַרְגִּישׁ אֶת עַצְמוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר שְׁבוּר וְרִצּוֹץ וּמְרַחֵק וְכוּ', וְאִף עַל פִּי כֵן הוּא בָּא אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְשׁוֹפֵךְ אֶת מֶר לְכַבּוֹ וְכוּ' וְכוּ', אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כְּמָה מְלֹאכִים חֲדָשִׁים הוּא בּוֹרָא עַכְשָׁו, וּמְטַעֵם זֶה מְזֻהָרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים לְרוּץ לְקִרְאָת מְלָכֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְלָכֵי אֲמוֹת הָעוֹלָם, לְרִאוֹת אֶת הַכְּבוֹד שְׁמֻקְבָּלִים, כְּדִי שִׁיזְכֶּה לְהַתְחַזֵּק בְּנִקְדַּת יְהוּדוּתוֹ, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל הוֹלֵךְ לְבֵית הַכְּנִסֵּת לְהַתְפַּלֵּל, וּלְבֵית הַמִּדְרָשׁ לְלַמֵּד, וְכֵן כְּשִׁמְקִים מְצוּהָ בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, צִיצִית, תְּפִלִּין, מְזוּזָה, שַׁבָּת, כְּשִׁרוֹת וְכוּ' וְכוּ', הוּא בּוֹרָא מְזֻהָ מְלֹאכִים שִׁיְלוּוּ אוֹתוֹ בְּזָה הָעוֹלָם, וְעוֹד יְבוֹאוּ לְקִרְאָתוֹ בְּשַׁעָה שְׂיִצֵּא מְזֻהָ הָעוֹלָם וְכוּ', וּמְחַמֵּת שְׂאִין לְאָדָם אֲמוּנָה בְּעַצְמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְתַרְשֵׁל הֵן מְלֻבּוֹא לְבֵית הַכְּנִסֵּת לְהַתְפַּלֵּל, וְהֵן לְבוֹא לְבֵית הַמִּדְרָשׁ לְלַמֵּד, וְהֵן לְקַיֵּם אֶת הַמְצוּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְכִמוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן חֲלֵק ב' סִימָן פ"ו) מִפְּנֵי שְׂאִין לְאָדָם אֲמוּנָה בְּעַצְמוֹ, הוּא מְאִבֵּד טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, וְכַעֲיִן שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוֹטָה מ"ח:) מֵאִי דְכָתִיב (זְכַרְיָה ד' י"ג) "כִּי מִי בּוֹ לַיּוֹם קִטְנוֹת" מִי גָרַם לְצַדִּיקִים שִׁיתְּבַזּוּ שְׁלַחְנָן לְעֵתִיד לְבוֹא? קִטְנוֹת שְׁהִיָּה בְּהֵן, שְׁלֵא הֶאֱמִינוּ בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁגַם מִמֶּנּוּ יֵשׁ לוֹ נַחַת רִוַח, וְלֹא בְּחִנָּם שְׂרַבְנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעַצְמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת שִׁישׁ בּוֹ, וְתִהְיֶה לְאֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מְלֵאִים מְצוּוֹת כְּרַמּוֹן, כְּמֵאֲמָרָם

ז"ל (בְּרִכּוֹת נ"ז). עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הָרְמוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אָפְלוּ רִיקְנֵיךְ שֶׁבָּךְ מְלֵאִים מְצוֹת כְּרֵמוֹן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' הִלְכָה ה') תִּנִּי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר אֵין לָךְ אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל שְׁאִינוּ עוֹשֶׂה מֵאָה מְצוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרָא אֶת שְׁמֵךְ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיךָ וְלֹאֲחֵרֶיךָ וְאוֹכֵל אֶת פִּתּוֹ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיךָ וְלֹאֲחֵרֶיךָ וּמִתְפַּלֵּל שְׁלוֹשָׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עָשָׂר וְחֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׁאֵר מְצוֹת וּמְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הָיָה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שְׁאֵין הַמְצוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפַלִּין בְּרֵאשׁוֹ וְתְּפַלִּין בְּזֵרוּעוֹ וּמְזוֹזָה בְּפִתְחוֹ מִיֵּלָה בְּבִשְׂרוֹ אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלִּיתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֶיךָ צְדָקָתְךָ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ד) "חֲנֹה מִלֵּאָךְ הַיְיָ"ה סָבִיב לִירְאֵיו וַיִּחַלְצֵם"; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ אֵל תְּהִיָּה בְּטִלְךָ, עֲכָשׁוּ נְכֻסִים יְמֵי פֶסַח הַקְּדוּשִׁים, שְׁנֹזְכָה לְהִזְהַר מִמִּשְׁהוֹ חֶמֶץ וְכוּ', וְנֹאכַל מְצָה שֶׁהוּא מְאֹכֵל הָאָמוּנָה, מְאֹכֵל שֶׁל רְפוּאָה, רְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד.

כְּמָה תְּפִלוֹת וְכְמָה דְּמָעוֹת שֶׁפָּכְתִּי כְּדֵי שִׁיְהִיָּה לָךְ סֵל שֶׁל שְׁפַע לְקִרְאָת הַחֶג, יֵין מְצוֹת דָּגִים וּבִשְׂר וִירְקוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן תְּתַפַּלֵּל גַּם עָלַי שְׁאֲזֹכָה לְרְפוּאָה שְׁלָמָה, וְלְבוֹא לְגוֹר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאֹחֵל לָךְ חֶג כְּשֶׁר וְשִׂמַח

בְּתִיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר צוּ י' נִסָּן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזְּקִי בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עַל נַעַם גּוֹרְלָנוּ שֶׁנִּפְלְנוּ בְּחִלְקוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְרְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד בְּזֶה, וּיְכַבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קע"ז) שְׁרְאוּי לָכֶם לְשַׂמַּח בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְאַף עַל פִּי שְׁאֵין אַתֶּם יוֹדְעִים מְגִדְלַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רְאוּי לָכֶם לְסַמְךָ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מְגִדְלָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִזְכִּיר אֹז הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קל"ה ה') "כִּי אֲנִי יוֹדְעֵתִי כִּי גְדוֹל הַיְיָ"ה וְגו', גַּם רְאוּי לָכֶם לְשַׂמַּח בִּי, מֵה שְׁזֹכִיתֶם שִׁיְהִיָּה

לְכֶם רַבִּי כִּזָּה; כִּי תִהְיֶה לְאֵל רַבְנוּ ז"ל הוּא הַרְבֵּי שְׁלֵנוּ, וְהוּא מְחֻזַּק אוֹתָנוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחֻדָּשׁ, וְלֹא נוֹתֵן לָנוּ מְנוּחַ לְיוֹם אֶחָד שְׁחַס וְשָׁלוֹם נִפְל בְּדַעַתָּנוּ, אֲלֵא מְחֻזַּק וּמַעֲוֹדָד וּמְשַׁמַּח אוֹתָנוּ, וְלִכֵּן רֵאוי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד שְׁאַנְחָנוּ בְּחֻלְקוֹ שֶׁל רַבְנוּ ז"ל, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּכְכֹל שְׁנֵהִיָּה חֻזְקִים לְהִיּוֹת בְּאַחֲדוֹת אֶחָד, כֵּן יִשְׁפַע עָלֵינוּ אוֹרוֹ הַגְּנוּז שִׁישְׁפִיעַ עָלֵינוּ שְׁמֻחָה עֲצוּמָה, שְׁזֵה הַקִּדְשָׁה, כִּי אֲצִלוּ יִתְבַּרְךָ נֹאמֵר (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עֵז וְחֻדְוָה בְּמַקְמוֹ", כִּי שֵׁם שְׂרוּי רַק הַשְׁמֻחָה, וְלִכֵּן כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמַח, הוּא נִכְלָל בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִכֵּן תִּרְאִי מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח לְקִרְאֵת חַג הַפֶּסַח שְׁנֻכְנַס וּבָאָה.

תִּאֲמִינִי לִי אֲשֶׁר הַרְבֵּה תְּפִלוֹת וּדְמָעוֹת שְׁפַכְתִּי כְּדִי שִׁיְהִיָּה לָךְ סֵל שֶׁל שְׁפַע לְקִרְאֵת הַחֵג, יֵין מִצּוֹת דְּגִים וּבִשָּׁר וִירֻקוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן תִּתְפַּלְלִי גַם עָלַי שְׁאַזְכֶּה לְרִפּוּאָה שְׁלֵמָה, וְלִבּוֹא לְגוֹר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשְׁמַח

בתיג.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר צוּר י' נִיסָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְכֶם עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁמִסְרָתֶם אֶת נַפְשְׁכֶם הַשָּׁנָה יוֹתֵר מִכֹּל הַשָּׁנִים לְעֹזֵר לִי לְאַרְגֵּן אֶת הַקִּמְחָא דְּפִסְחָא, וְלִהְיִיתָ אֶת מִשְׁפָּחוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ שְׁנִמְצָאִים בְּדַחְקוֹת וּבַעֲנִיּוֹת, וְזֵה הַמִּצְוָה הַכִּי גְדוֹלָה שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת, כִּי אֲצִלוּ יִתְבַּרְךָ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב צְדָקָה וְחֶסֶד שְׁעוֹשִׂים עִם הַזּוֹלָת, וְאַתֶּם עֹזְרָתֶם לִי, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לְכֶם, וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכּוּ לְרוֹוֹת רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכֹּל יוֹצְאֵי חֻלְצִיכֶם.

אֲנִי מְזַכִּיר גַּם אֶת הָאִשָּׁה, כִּי גַם לָהּ יֵשׁ חֵלֶק גְּדוֹל בְּהַקְּמָחָא דְּפִסְחָא, כִּי הִיא נִתְנָה רְשׁוּת לְבַעֲלָהּ לְעֹזֵר לִי, וְלִכֵּן תְּהִי מְשַׁכְּרָתָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֶשׁ

ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם חג כשר ושמח

בתיד.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר צו' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לפנות אל האברך ... גרו יאיר, והוא יתן לך את הארבע מאות ש"ח עבור עמוד ר"ו, והכל יסתדר על צד הכי טוב.

אני מאד מאד מבקש אותך בימים אלו שכל אחד טרוד בצרכי החג וכו' וכו', שלא תשכח מהקדוש ברוך הוא לרגע, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, בלי שום חכמות כלל, לבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך, וכן תגרס כמה פרקים משניות, שזה זכוך להנשמה, משנ"ה אותיות נשמ"ה, וכן זה מביא פרנסה בנקל, משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, ועל כלם תגרס את הדרך היומי, ואף שזה מסכתא קשה מאד, עם כל זאת תהיה חזק לגרס את הדרך, כי דף גמרא זה חיות להנפש, ואם תוכל לקחת חבר ללמד עמו את הדרך, מה טוב ומה נעים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חג כשר ושמח

בתטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו' נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי זֶה שְׁדוּךְ מְצַלַּח מְאֹד מְאֹד, אָבֵל מֵה לַעֲשׂוֹת שְׁהֵאֵמָא קְשׁוּחָה מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהִתְמוּדֵד עִמָּה, כִּי מְצַדִּי הִיא יְכוּלָה לַעֲזֹב מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר אֶת יְבִנְאֵל, וְלָכֵן אִם אַתָּה יְכוּל לַעֲזֹר לְהַבִּית, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי זֶה שְׁדוּךְ נִפְלֵא מְאֹד מְאֹד.

וּבִכְלָל טוֹב מְאֹד שֶׁתִּתְחַזֵּק וְתִמְשִׁיךְ לְשִׁדְךָ שְׁדוּכִים, רַק תִּשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת מְסֻדֵר קְדוּשִׁין, כִּי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (קְדוּשִׁין ו.) כָּל שְׂאִינוּ יוֹדֵעַ בְּטִיב גִּטִּין וְקְדוּשִׁין לֹא יֵהָא לוֹ עֶסֶק עִמָּהֶם, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר בְּדְבָרִים אֵלֶּה, כִּי אוֹי וְאָבוֹי אִם הֵעֲדוֹת פְּסוּלָה, אֲזִי כָּל הַחֲפָה וְקְדוּשִׁין פְּסוּלִים, וְלָכֵן צָרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל זֶה.

תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלִתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַסַּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּף חֲזֹק לְהַפִּילוֹ בַּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַפְאוֹן וְכו', רַק עַל יָדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׁמַכְנִים בּוֹ וְכו', כָּל אֶחָד כָּפִי בַחֲיִנְתּוֹ וְעִנְיָנוּ, וְלָכֵן אַתָּה מְכָרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהִרְגַע שְׁתֵּהִיָּה בְּשִׁמְחָה, זֶה יִרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ו) מֵה שְׁבַנְי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֲסָרוֹן יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יְשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֲסָר מֵהַשְׁמַחָה, וְלָכֵן תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְאֵז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וְכִבֵּר לֹא יִחְסֹר לְךָ שׁוּם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׁיֵהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשֵׁר וְשִׂמְחָה

בתטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו' י' נִסְכֵּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיהָ

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מִי יֵשׁ לְךָ טַעֲנוֹת עֲלֶיךָ וְכוּ', וְאֶדְרָבָה כֻּלָּם מִדְּבָרִים בְּשִׁבְחֶיךָ, וְאֲנִי מְאֹד מוֹדֶה לְךָ בְּמָה שָׁאת עוֹשֶׂה, וְאֲנִי מִזְרֹז אוֹתְךָ לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי הִקְהֵלָה גּוֹדְלֵת וְצָרִיכִים לַעֲזֹר לְכֻלָּם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּעֲשִׂי אֶת הָעֲבוּדָה שְׁלֶךְ בְּנֶאֱמָנוּת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

רַק תִּזְקִי וְאִמְצִי מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחִי אֶת עֲצֻמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאִשָּׁה שִׁמְחָה וְעֲלִיזָה, מִתְרַחֶבֶת דַּעְתָּהּ וְיִכּוֹלָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמָה אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּו' יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׁחִזְקָה בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֶמֶת טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שִׁפְתוֹתַי (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגַן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מִזְדַּעְזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאִשָּׁה מְרַגִּישָׁה שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְנָו ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בתיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו' י' נִסְחָן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אני מאד מודה לך במה שאת עושה בשביל קהלתנו, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תהי לעזרה.

רבנו ז"ל אָמַר (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן ז') שְׁצַרִּיכִים לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם הָרַחֲמָנוּת, לֹא לְתַת לְתִינוּק בֵּין אַרְבַּע יָמִים לְאָכֹל בֶּשֶׂר, וְכַמוֹכֵן לֹא לְתַת לְגִדּוֹל מְנָה חֶלֶב שְׁשִׁיךְ לְתִינוּק וְכו', כִּי צַרִּיכִים לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם הָרַחֲמָנוּת וְכו', הָאִשָּׁה הַזֹּאת מְסַכְּנָה הִיא לֹא בְּרִיאָה בְּנַפְשָׁהּ, וְאֵין פֶּה שׁוֹם עֵצָה אַחֲרֵת רַק גְּרוּשִׁין, כִּי מֵאֵז שֶׁהִתְחַתְּנוּ הִיא לֹא רוֹצָה לְהִיּוֹת בְּיַחַד עִם בַּעַלָּהּ וְכו', וּמְסַכְּן הַבַּעַל נֶפֶל בַּפֶּח גִּדּוֹל וְכו', וְלִכֵּן לְדַעַתִּי הָרַחֲמָנוּת זֶה הַבַּעַל לֹא הָאִשָּׁה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתִי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בתיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו' י' נִסְחָן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אני מאד מבקש אותך שתראי לאט לאט לדבר עם הבחור שיגדל פאות, כי זה סימן של יהודי, יעזר הקדוש ברוך הוא שגשמע ונתבשר בשורות משמחות, ותתחתנו מה שיותר מהר.

תאמרי בכל יום "יום תהלים" כי התהלים נחלק לשבע חלקים כמו ימי השבוע, ומעלת אמירת תהלים, זה אין לתאר ואין לשער כלל, כי זה ממשיך לאדם כל מיני ישועות שבעולם, ואשרי הבת שזוכה לומר בכל יום "יום תהלים", שזה לוקח סף הכל בין עשרים דקות לחצי שעה, וכך תזכי לסיים את כל ספר התהלים בכל שבוע, ובזכות זה תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חג פשוט ושמח

בתיט.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר צו י' ניסן התשע"ג
שלום וברכה אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

היום קבלתי אֵלַי חֶמֶשׁ מאות דולר, ותשואת חן לך על זה, והקדוש ברוך הוא ירחיב לְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנְיּוֹת גַּם יְחֵד, ואין מלים בפני להודות לְכֶם על כל מה שפעלתם בשביל הקמחא דפסחא לכלליות אנשי שלומנו, שהיה חלוקה כזו שאין בכל העולם פלו בלי שום גזמא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך חג פשוט ושמח

בתכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו"י נִיסָן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁישׁ לִי שְׂאֵתָה מְדוּחַ לִי מֵהַ שְׂקוּרָה בְּהַחֲנוּת, כִּי זֶה חֲלָקִי מִכָּל עֲמָלִי לְהִיּוֹת מְמוֹזְכֵי הַרְבִּים, אֲשֶׁר זְכוּת הַרְבִּים תְּלוּי בּוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ בְּיָמִים אֵלוֹ שֶׁכָּל אֶחָד טְרוּד בְּצָרְכֵי הַחֵג וְכוּ' וְכוּ', שֶׁלֹּא תִשְׁכַּח מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְרַגַע, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל, לְבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שְׂאֵתָה צְרִיךְ, וְכֵן תִּגְרַס כְּמֵה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שְׁזֵה זְכוּרָה לְהַנְשָׂמָה, מְשֻׁנָּה אוֹתִיוֹת נְשָׂמָה, וְכֵן זֶה מְבִיא פְּרִנְסָה בְּנִקְלָה, מְשֻׁנָּה עוֹלָה כְּמִסְפֵּר פְּרִנְסָה, וְעַל כָּלֵם תִּגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאִף שְׁזֵה מְסַכְתָּא קְשָׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת תִּהְיֶה חֲזוּק לְגִרְסָה אֶת הַדָּף, כִּי דָף גְּמֵרָא זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְאִם תּוּכַל לְקַחַת חֶבֶר לְלַמֵּד עִמּוֹ אֶת הַדָּף, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה

בתכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו"י נִיסָן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד לְדַעַת מֵה קוֹרָה עִם הַשְּׂדוּף מֵה שְׁבִתָּךְ ... תַּחֲיָה דְבָרָה, וְהֵאֵם זֶה מִתְקַדֵּם? כִּי אֲנִי מְאֹד דוֹאֵג, וְאִם זֶה לֹא זֶה, יֵשׁ עוֹד הַרְבֵּה

שדוכים, ואסור להכנס בלחץ, העקר תבשר לי תמיד בשורות משמחות, ונשמע ונתבשר תמיד רק טוב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך חג פשוט ושמח

בתכב.

בעזרת השם יהברך יום חמישי לסדר צו י' ניסן התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

לי כן נראה השדוף, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל ילך מה שיותר מהר, העקר בצניעות ובדרך ארץ וביראת שמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חג פשוט ושמח

בתכג.

בעזרת השם יהברך יום חמישי לסדר צו י' ניסן התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

לי כן נראה השדוף הזה, ואני לא יודע למה את צריכה להרביץ לבת שהיא כבר בגיל שמונה עשרה, מאיפה לקחת הנהגה כזו להרביץ לבנות בגיל כזה? אסור ללכת עם הבנות ביד קשה כי תאבדי אותן, הן מאד בלתי

וּבְדַחַק וּבְעֵצָבוֹת וְכוּ', אֵת לֹא צְרִיכָה לְהוֹצִיא אֵת הָעֵצָבִים שֶׁלָּךְ עַל הַבְּנוֹת
שֶׁלָּךְ, חָבֵל מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחִיל לָּךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בְּתַכְדָּ.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר צוּ י' נִסְחָן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ.

רְאִיתִי שֶׁהַגְּאוֹן רַבֵּי חַיִּים קִנְיָבְסְקִי שְׁלִיט"א צִוָּה לְשָׁנוֹת לְאַשָׁה בְּשֵׁם
דְּנָה שֶׁהוּא לְשׁוֹן דִּין, אֶל דִּינָה, וְלִכֵּן גַּם אֵת תְּשׁוּבָת אֵת הַשֵּׁם שֶׁלָּךְ, וְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָךְ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת
תָּמִיד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחִיל לָּךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בְּתַכְהָ.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר צוּ י' נִסְחָן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שֶׁבְּשִׁבְתְּ תִשְׁמְרֵי בְּעֵזְרַת נָשִׁים שֶׁלֹּא יִהְיֶה רַעַשׁ לֹא

מהבנות ולא מהנשים, וכמוכן שתלכי רק בעדינות להעיר להן, להגיד להן שזה מאד מאד כואב לי אם עושים שמה רעש ולא נותנים להתפלל, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך חג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בתכו.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר צו' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להתחזק ואל תשבר משום דבר, כי גדול אדונינו ורב להושיע.

אסור להתיאש מן הרחמים, וחכמינו הקדושים אמרו (ברכות י) אפלו חרב חדה מנחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים; היש עוד סכנה יותר גדולה מאשר רוצח עומד עם חרב חדה וכבר נוגע לו בצואר וכו', אף על פי כן אומרים לנו חכמינו הקדושים לא להתיאש מן הרחמים, כל כך צריך אדם לבטח בתפלתו, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקיטי מוהר"ן חלק א' סימן ר"ז) הטבע מחיבת כך ותפלה משנית את הטבע, ולכן אל תפסיק להתפלל ותראה את הנסים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא, רק אל תכנס בלחץ זו הדחק, כי מה שתפלה פועלת שום דבר לא פועל, ואת זה מגלה לנו רבנו ז"ל ורוצה לזכות אותנו להיות תמיד קרובים אליו יתברך.

אל תדאג הכל יתהפך לטובה ותצא זכאי, אם לא תפסיק להתפלל לפניו יתברך.

המאחל לך חג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בתכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו' י' נִסְחָן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲזָקִי וְאִמְצִי וְתִשְׁמָחִי מְאֹד עַל הַיְשׁוּעָה שֶׁעָזַר לְךָ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הֶעֱקֵר אֶל תַּפְחָדִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקָלוֹת, רַק תְּהִי רְגִילָה לֹמֵר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמֵּאֵד מְסַגֵּל לְלִדְהָ קֵלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אֹת צְדִיק חֶלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרָת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהִבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטָּבֵע; וְלִכֵּן טוֹב שֶׁתֵּאֱמָרִי בְּכָל פֶּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁאֶת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֵּׁה אֶהְרֹן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, רַבִּי יִצְחָק לֹוִרְיָא אֲשֶׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מִבְּרֶסְלָב, רַבִּי נֶתָן מִבְּרֶסְלָב וְכו', וְכו', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁאֶת רַק זוֹכְרָת תְּהִי רְגִילָה לֹמֵר אֶת זֶה מְדִי פֶּעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֵּאֱמָרִי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאִי שֶׁתוֹלִידֵי בְּקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲבִי שְׁבַשְׁמִים שְׁבִזְכוֹת הַזְּכָרָת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרָתִי לְפָנֶיךָ בְּזְכוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶיךָ, שֶׁתְּעֹזֵר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֶד בְּרִיא בְּחוּשָׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאַזְכֶּה לְעִבֵּר אֶת הַהֲרִיִן בְּקָלוֹת, וְחִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵיץ הָרֵע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָה

בתכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו' י' נִסָּן הַתּשׁע"ג

שָׁלוֹם רַב אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל הַבְּעִיּוֹת שֵׁישׁ לָךְ זֶה רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן הַשְּׂמֵחָה, וְלִכְּנָן רַק תְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שֶׁגַּם חֲכָמֵי הַרוֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל הַמַּחֲלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן הַשְּׂמֵחָה, וְלִכְּנָן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בֵּיתֵר שְׂאֵת בֵּיתֵר עַז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹּךְ הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחָרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחֲלוֹת, וְלִכְּנָן תְּכַרִּיחַ אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) אֵין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שָׂמַח לְמַחָה, וְלִכְּנָן רָאָה לְחֹטֵף שְׂמֵחָה וְלְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשֹׁךְ עֲלֶיךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (קְדוּשִׁין ל'): יִצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְּגַבֵּר עָלָיו בְּכָל יוֹם וּמִבְּקֵשׁ הַמִּיתוֹ שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים ל"ז) "צוּפֵה רָשָׁע לְצַדִּיק וּמִבְּקֵשׁ לְהַמִּיתוֹ" וְאַלְמָלָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ אֵין יָכוֹל לוֹ, וְאָמַר עַל זֶה מוֹהֲרַנְת"ז ז"ל אֵיךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עוֹזְרוֹ? עַל יְדֵי שְׁשׂוּלַח בְּכָל דּוֹר וְדוֹר צַדִּיקִים שֶׁהֵם מְחֻזְקִים וּמְעוֹדְדִים וּמְשֻׁמְחִים אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּנָן עָלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאֻמוּנַת חֲכָמִים שְׁזֶה הִיְסוּד בִּיְהוּדוּת, כִּי בְּלִי אֻמוּנַת חֲכָמִים אֵין אֻמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת ט"ז) "וַיֵּאֱמִינוּ בַּהוִי"ָּה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְכִילְתָּא בְּשַׁלַּח) אִם בְּמֹשֶׁה הֵאֱמִינוּ בַּהוִי"ָּה לֹא כָּל שָׂכֵן, אֲלֵא אֵי אֶפְשָׁר לְבוֹא לְאֻמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲלֵא עַל יְדֵי "מֹשֶׁה עַבְדּוֹ", אַתָּה צְרִיךְ לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שְׂאֵתָה מְקָרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְתִשְׂמַח עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה, הַבְּעִיָּה שְׁלָךְ הוּא מַחֲמַת רַבּוּי אֹר, בְּאֵ עֲלֶיךָ רַבּוּי חֶשֶׁךְ, אָדָם צְרִיךְ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בוֹ, וְלִדְעַת שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם הַסַּמ"ךְ מ"ם מְכַנֵּס בְּאָדָם כְּבִדּוֹת עֲצוּם וְכוּ' וְכוּ', וְצְרִיכִים לְהַפְּךְ אֶת הַכֹּל רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי הַתְּקַרְבוּת אֶל

הצדיק, שָׁאז חֲשׂוֹב אֲצֻלוֹ כֵּל נִקְדָּה וּנְקָדָה טוֹבָה שְׁעוֹשֶׂה בְשִׁבִיל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבִקְאֻמַּת עִם יִשְׂרָאֵל מְלֵאִים מִצְוֹת כְּרַמּוֹן, וְלִמָּה הֵם לֹא מְרַגִּישִׁים אֶת זֶה, זֶה בֹּא מֵהַפְּכֻדוֹת שֶׁבָּא עֲלֵיהֶם וְכוּ' וְכוּ', אַתָּה צְרִיף לְזִכֹּר מַה שֶׁאֲמַרְוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (ירושלמי ברכות פ'ק ט' ה'לכה ה') תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר אֵין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁאֵינוֹ עוֹשֶׂה מֵאָה מִצְוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרֵא אֶת שְׁמַע וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא חֲרִיָּה וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא חֲרִיָּה וּמִתְפַּלֵּל שְׁלוֹשָׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שָׂאֵר מִצְוֹת וּמְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הִיָּה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שֶׁאֵין הַמִּצְוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹ וּתְפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ וּמְזוֹזָה בְּפֶתְחוֹ מִלֵּה בְּבִשְׂרוֹ אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלִּיתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׁדוּד אָמַר (תהלים קי"ט) "שֶׁבַע בְּיוֹם הִלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךְ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תהלים ל"ד) "חֲנֵה מִלְּאֵךְ הַיְיָ"ה סִבִּיב לִירְאִיו וַיִּחְלַצֵם"; וְלִכֵּן תִּהְיֶה רַק שְׁמַח עִם כָּל נִקְדָּה וּנְקָדָה שֵׁישׁ בָּהּ, וְעַל יְדֵי זֶה תִּנְצַל מִכָּל רַע, וְתַעֲשֶׂה בְּכָל פְּעַם הַתְּחִלָּה חֲדוּשָׁה, כִּי בְּכָל יוֹם וְיוֹם נוֹפֵל עַל הָאָדָם כְּבִדּוֹת גְּדוֹל מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן ח'לק א' סימן ס') שְׁכָל יוֹם מִתְחִיל עִם צְמֻצוֹם וְקִטְנוּת וְכוּ', וְצָרִיכִים רַק לְהִרְחִיב אֶת הַיּוֹם, עֵינֵי שָׁם, וְזֶה זוֹכִים רַק עַל יְדֵי תִקְוָה הַשְׁמָחָה, לְשִׂמְחָה עִם הַנִּקְדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בוֹ, וְלֹא לְחַפֵּשׂ אַחֵר גְּדוֹלוֹת, הַעֲקֵר לְהִיּוֹת יְהוּדִי פְּשׁוּט וְלִקְיָם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְכִבֵּר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (ספר המדות אוֹת שְׂמֵחָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה בִּידוּעַ שְׁלִבּוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, כִּי שְׂמֵחַת הַמִּצְוָה מְרַאֶה אֶת טֵהַר הַלֵּב שֶׁל הָאָדָם, שְׁכּוֹנָתוֹ לְעִשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאֻמַּת בְּלִי שׁוּם חֲשִׁבוֹנוֹת פְּרֻטִיִּים.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה

בתכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו' י' נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל הַבְּעִיָּה שְׁלֶךְ עִם הַחֲבֵרָה, מִפְּנֵי שְׂאֵתָם לֹא מַחְלִיטִים לַעֲשׂוֹת תַּכְף וּמִיד אַרוֹסִין, רַק מִסְתוֹבְבִים כְּכֹה בְּלִי תַכְלִית וְכוּ', אֲשֶׁר דִּבֶּר זֶה מִבֵּיא לְרַעוֹת רַבּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְיִדוּעַ אֲשֶׁר רִבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד מֵהַרְגַע שְׁעוֹשִׁים אַרוֹסִין, שְׁכֹבֵר יִתְכַנְּנוּ עַל חֲתָנָה, הוּא לֹא רָצָה שִׁיעֲשׂוּ הַפֶּסֶק גְּדוֹל בֵּין הָאֲרוֹסִין לְהַחֲתָנָה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן שִׁבְחָה וּבַחֲוָרָה שְׁלֹא יִסְתוֹבְבוּ כָּל כֶּף הַרְבֵּה זְמַן בְּלִי אַרוֹסִין וּבְלִי נִשׂוּאִין, כִּי הַסַּמ"ךְ מ"ם יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְהַפְרִיד בֵּין הַזּוּג, וּבַפֶּרֶט כְּשִׁישׁ מְשִׁיכָה אֶחָד לְהַשְׁנִי, צְרִיכִים לְדַעַת שְׂזֵה בֶן זוּגִי, אִו זֹאת בַּת זוּגִי, וְתַכְף וּמִיד לְקַבֵּעַ זְמַן עַל חֲתָנָה, וְיִתְחַתְּנוּ וְיַחֲיוּ חַיִּים בְּאֵשֶׁר, וְזֶה הַדְּרָךְ הָאֲמִתִּי שֶׁל יְהוּדֵי מְאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכוּ', וּמִתְנַהֵג עַל פִּי הַתּוֹרָה וְכוּ', אֲבָל מֶה עָשׂוּ אֵלּוּ שֶׁהָלְכוּ וְעָזְבוּ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאֵת הַתּוֹרָה וְכוּ', שֶׁהֵם מִסְתוֹבְבִים כְּכֹה כְּמֶה שְׁנַיִם וְכוּ', וְחַיִּים בְּיַחַד בְּאִסּוּר וְכוּ', וּלְבַסּוּף נִכְנָס עֵין רְעָה בֵּינֵיהֶם וְכוּ', וּנְפָרְדִים וְכוּ', וְלִכְּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה, שְׂתַכְף וּמִיד כְּשִׁישׁ מְשִׁיכָה בֵּין הַבַּחֲוֹרָה וְהַבַּחֲוֹרָה וּמְכִירִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי וְכוּ', שְׁכֹבֵר יַעֲשׂוּ אַרוֹסִין וְיִדְבְּרוּ עַל נִשׂוּאִין, וְיִקְבְּעוּ זְמַן הַכִּי קָצֵר לְנִשׂוּאִין, וְלֹא לְחִכּוֹת עַד שִׁיְהִיָּה כֶּסֶף וְכוּ', עַד שִׁיְהִיָּה חֲכָמָה וְכוּ', כִּי כָּבֵר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (קֹהֶלֶת א' י"ח) "כִּי בְּרַב חֲכָמָה רַב כְּעַס וְיִוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מְכָאוֹב", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קֹהֶלֶת רַבָּה פְּרָשָׁה א' סִימָן ל"ז) "בְּרַב חֲכָמָה רַב כְּעַס" כָּל זְמַן שְׂאָדָם מְרַבֵּה בַּחֲכָמָה מְרַבֵּה בַּכְּעַס, וְכָל זְמַן שֶׁהוּא מְרַבֵּה בְּדַעַת מְרַבֵּה בִּיסוּרִין אָמַר שְׁלֹמֹה עַל יְדֵי שֶׁהַרְבִּיתִי בַּחֲכָמָה הַרְבִּיתִי בַּכְּעַס, וְעַל יְדֵי שֶׁהַרְבִּיתִי בְּדַעַת הַרְבִּיתִי בִּיסוּרִין; הִרִי שְׁלֶךְ לְפָנֶיךָ אִם אָדָם חוֹשֵׁב הוּא חֶכֶם וְכוּ' וְכוּ', וּמוֹשֵׁף אֶת הַזְּמַן וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה לְבַסּוּף מִתְפּוֹצֵץ הַכָּל וְכוּ', וְנַעֲשֶׂה בֵּינֵיהֶם רִיב וְכוּ' וְכוּ' וְנִפְרְדִים, וְלִכְּן אֲשֶׁרִי הַבַּחֲוֹרָה אוֹ הַבַּחֲוֹרָה שְׂמוֹצְאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וְיֵשׁ בֵּינֵיהֶם מְשִׁיכָה וְהַבְּנָה

הַדְּדִית, שְׁכָבֵר יָרְאוּ לְסֹגֵר אֶת הַכֵּל, וְהַכֵּל הַזֶּה טוֹב לְכֹל אֶחָד וְאַחַת, אֲשֶׁרִי
מִי שִׁיִּצִית וִיקִים אֶת כָּל זֶה, וְאִזּוּ יִהְיֶה לָהֶם חַיִּים מְאֻשָּׁרִים מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בתל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר צוּרֵי נִיסָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יְדוּעַ מִסְפָּרֵי מוֹסָר אִם שׁוֹבְרִים תְּאוּהָ, נַעֲשֶׂה מִזֶּה שְׂתִים... הַבַּעַל שֵׁם
טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע גְּלָה לָנוּ שְׁצָרִיכִים לְהַפְּךָ אֶת הָרַע לְטוֹב וְכוּ'.

אָדָם צָרִיךְ וּמְכָרָח לֶאֱכַל בְּשָׂבִיל קִיּוּם הַגּוּף, וּמֵה שִׁיף לְשֹׁבֵר תְּאוּת
אֲכִילָה? אֵלֵא מוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (תַּיִי מוֹהַר"ן סִימָן תַּקט"ו) שֶׁהַזְּהִיר שְׂלֵא
לֶאֱכַל בְּהַלְעֻטָּה הֵינּוּ בְּמַהֲרֵי בְּדֶרֶךְ גְּרִגְרוֹן, כִּי זֶהוּ בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית כ"ה)
"הַלְעִיטְנִי נָא", רַק לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ לֶאֱכַל בְּמַתִּינּוּת בִּישׁוּב הַדַּעַת וּבְדֶרֶךְ אֶרֶץ
בְּדֶרֶךְ שְׂאוּכְלִין בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ כְּשִׁיּוֹשֵׁב אָדָם חָשׁוּב עַל הַשְּׁלֶחֶן, כֶּךָ יֵאָכֵל תְּמִיד
אֶפְלוּ כְּשִׂאוּכָל לְבָדוּ; וְזֶה בְּעֲצָמוֹ שְׁבִירַת תְּאוּת אֲכִילָה וְשִׂתְיָה, שְׂאָדָם צָרִיךְ
לֶאֱכַל בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, וְלֹא כּוֹזֵל וְסוּבָא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בתלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צוֹ י' נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל הַבְּעִיּוֹת שֵׁישׁ לָךְ זֶה רַק מַחֲמַת שְׂאֵתָה נִמְשָׁךְ אַחַר הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קפ"ט) צְרִיף לְהִזְהַר מְאֹד מֵעֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, כִּי עֶקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת בְּבַחֲיִנַת (יִשְׁעִיָּהוּ ס"ה) "וְנָחַשׁ עֶפֶר לְחִמוֹ", עֶפֶר הִיא בְּחִינַת עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת שֶׁהֵם בָּאִים מִיִּסוּד הָעֶפֶר; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת ל:) שְׂאִין שְׂכִינָה שׁוֹרָה לֹא מֵתוֹךְ עֲצָבוֹת וְלֹא מֵתוֹךְ עֲצָלוֹת וְלֹא מֵתוֹךְ שְׂחֹק וְלֹא מֵתוֹךְ קְלוֹת רֹאשׁ וְלֹא מֵתוֹךְ שִׁיחָה וְלֹא מֵתוֹךְ דְּבָרִים בְּטָלִים, אֲלֵא מֵתוֹךְ דְּבַר שְׂמֻחָה שֶׁל מְצוּהָ, שְׂנֵאָמֶר (מְלָכִים ב' ג') "וְעֵתָה קָחוּ לִי מִנְגֵן וְהִיָּה כְּנֵגֵן הַמְּנַגֵּן וְתִהְיֶה עָלָיו יַד הַיְוָיָה"; וְכֵן הוּא בְּזִהַר (וַיִּשָׁב ק"פ:) דְּהָא חֲמִינֵן דְּשְׂכִינְתָא לֹא שְׂרִיא בְּאַתֵּר עֲצִיבוּ אֲלֵא בְּאַתֵּר דְּאִית בֵּיה חֲדוּהָ. אִי חֲדוּהָ לִית בֵּיה לֹא שְׂרִיא שְׂכִינְתָא בְּהוּא אַתֵּר. כְּמָה דְּאֵת אָמֶר (מְלָכִים ב' ג' ט"ו) "וְעֵתָה קָחוּ לִי מִנְגֵן וְהִיָּה כְּנֵגֵן הַמְּנַגֵּן וְתִהְיֶה עָלָיו יַד הַיְוָיָה" דְּהָא שְׂכִינְתָא וְדָאִי לֹא שְׂרִיא בְּאַתֵּר עֲצִיבוּ; [אֲנַחְנוּ רוּאִים שֶׁהַשְּׂכִינָה לֹא שׁוֹרָה בְּמָקוֹם שֶׁל עֲצָבוֹת, אֲלֵא בְּמָקוֹם שֵׁישׁ שְׂמָה שְׂמֻחָה וְחֲדוּהָ, אִם אֵין בְּבֵית שְׂמֻחָה וְחֲדוּהָ, אֲזִי הַשְּׂכִינָה לֹא נִמְצְאָת שָׁם, כִּי הַשְּׂכִינָה לֹא נִמְצְאָת בְּמָקוֹם שֶׁל עֲצָבוֹת], וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלֵתָךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְעַל יַדֵּי זֶה הַסְּטֻרָא אַחֲרָא תְּבָרַח מִמָּה, וְלֹא תוּכַל לְחַטֵּא כְּלָל, כִּי הַשְּׂמֻחָה מְצִילָה אֶת הָאָדָם בֵּין בְּגִשְׂמִיּוֹת בֵּין בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתַּפְלָל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחֵל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בתלב.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר צו י' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לשמח מאד מאד שאתה זוכה ללמד בכל יום כל כך הרבה תורה, אשריך ואשרי חלקך, כי זה חלקינו לנצח, וזה מה שילך לפנינו, כמאמר התנא הקדוש (אבות פרק ו') לפי שבשעת פטירתו של אדם. אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות. אלא תורה ומעשים טובים בלבד, והתורה הקדושה היא חיינו וארך נפשונו, ואמרנו (זהר שלח קס): זכאה חולקהון דאינון דמשתדלי באורייתא לשמה, דהא מתקשרי בקודשא בריך הוא ממש, ואקרון אחים ורעים, הדא הוא דכתיב (תהלים קכ"ב ח') "למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך", [אשרי חלקיהם של אלו שעוסקים בתורה לשמה, שהם מתקשרים בהקדוש ברוך הוא ממש].

תהלה לאל עד עכשו נדפס כבר שלוש חלקים "לקוטי מוהר"ן" עם פרוש "שפת הנחל", תלמד בכל יום קטע, וזה יהיה השעור עיון שלך ב"לקוטי מוהר"ן", ומה אתה צריך לבלבל את עצמך עם בלבולים של חנם? טוב מאד שיהיה אדם מסדר בסדר נכון בהלמוד שלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך חג פשוט ושמח

בתלג.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר צו י' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שאסור לבלבל את עצמו בענין חלומות, כי מי שנכנס בדברים אלו וכו', אזי כל לילה יראה חלום מבהל ומפחד, ורבונו ז"ל אמר (ספר המדות אות חלום סימן ג') הצנוע בבית הכסא חלומותיו מישיבים עליו; ואמר (שם סימן א') לחלום רע תאמר בבקר החלומות שוא ידברו; ולכן אתה צריך לשמר מאד מאד לא להתבלבל מחלומות, רק תכניס בדעתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה.

אשרי מי שלא שם לב אל חלומות שהם בדרך כלל דמיונות מה שאדם מהרהר ביום, ואחר כך הוא חולם את זה בלילה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך חג כשר ושמח

בתלד.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר צו י' ניסן התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה עליך לזכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (חלין פד): לעולם יאכל אדם וישתה פחות ממה שיש לו, וילבש ויתפסה במה שיש לו, ויכבד אשתו ובניו יותר ממה שיש לו, שהן תלויין בו והוא תלוי במי שאמר והיה העולם; וכתב רבי חיים ויטאל (שער המצוות פרשת עקב) ראיתי למורי האריז"ל שלא היה חושש בעצמו להתכבד במלבושים נאים יותר מדי, גם במאכלו היה אוכל

דָּבָר מוּעָט מְאֹד, אָבֵל בְּמִלְבוּשֵׁי אִשְׁתּוֹ הָיָה זֶהִיר מְאֹד לְכַבְּדָהּ וּלְהִלְבִּישָׁהּ, וְהָיָה מִפִּיק כָּל רְצוֹנָהּ אֲף אִם לֹא הָיְתָה יָדוֹ מְשַׁגֵּת כָּל כָּף; וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסָחִים ק"ט). חָיִב אָדָם לְשַׂמַּח בְּנָיו וּבְנֵי בֵיתוֹ בְּרִגְלָו וְכוּ', וְנָשִׁים בְּמֵאִי? תָּנִי רַב יוֹסֵף בְּכָבֵל בְּכַגְדֵי צְבֻעוֹנִין בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל בְּכַגְדֵי פֶשֶׁתָן מְגַהֲצִין; הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ שְׁצָרִיכִים לְשַׂמַּח אֶת הָאִשָּׁה, בַּפֶּרֶט לְפָנֶי כָּל חַג, וְלַקְנוֹת לֵה בְּגָדִים יָפִים וְכוּ', וְלִכְּן כְּדֹאֵי לָךְ לְהַלְוֹת כֶּסֶף כְּדֵי לַקְנוֹת לְאִשְׁתְּךָ שְׂמֵלָה יְפָה לְחַג.

וְרֹאִים גְּבָרִים שָׂבָא לְשִׁטוּיוֹת שְׁלֵהֶם הֵם לֹא מְחַסְכִּים אֲגוּרָה, וּכְשָׂבָא לְעֹזֵר לְהָאִשָּׁה, פְּתֹאֵם צוּעֵקִים שְׂאִין לָהֶם כֶּסֶף וְהֵם בְּעֲלֵי חוּבוֹת וְכוּ', וְלִכְּן עָלִינוּ לְזוֹק אֶת הַשְּׂכָל הַמְדַמָּה שֶׁלָנוּ וּלְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפִיעַ לָנוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁפַע כְּפוּלָה, כִּי בְּאַמַּת אֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכֹא מְצִיעָא נ"ט). לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם זֶהִיר בְּכַבוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבְלֵי אִשְׁתּוֹ, שְׁנֵאָמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרָם הֵיטִיב בְּעִבּוּרָהּ" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ, (תַּכְבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתַּעֲשִׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) שֶׁעֶקֶר הָעֲשִׁירוֹת בָּא בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְאֲחֵל לָךְ חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בתלה.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צוּ י' נִסְחָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כְּשֶׁמְסַדְרִים אֶת הַקְּעָרָה בְּלִיל הַסֵּדֶר, יֵשׁ בְּזֶה סוּדוֹת נוֹרָאִים מְאֹד מְאֹד,

והם נגד העֶשֶׂר ספירות כֶּתֶר, חֲכֵמָה, בִּינָה, חֶסֶד, גְּבוּרָה, תְּפָאֲרֵת, נִצְחָה, הוֹד, יְסוּד, מְלָכּוּת, וּלְפִי הַסֵּדֶר הַזֶּה נִמְצָא שֶׁהַשְּׁלוֹשׁ מִצּוֹת הֵם כֶּתֶר חֲכֵמָה וּבִינָה, וְזֶה בְּכָל־לַיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכַשְּׁמִדְבָרִים בְּפִרְטוּיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי לֹא מְדַבְּרִים מִהַכֶּתֶר שֶׁזֶה נִקְרָא 'אֵין סוּף' שָׁבוּ אֵין שׁוּם מִשְׁגַּל כָּלֵל, אֲלֵא מִתְחִילִים מִחֲכֵמָה וּבִינָה, כְּשִׁמְתַחֲבָרִים יַחַד נַעֲשֶׂה מִזֶּה דַעַת, וְלִכְּן הַשְּׁלוֹשׁ מִצּוֹת הֵם כְּנֶגֶד אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, שֶׁזֶה אָבָא וְאִמָּא בִּיחוד שְׁמִשָּׁם יוֹצֵא הַדַּעַת, בְּסוּד (בְּרֵאשִׁית ד' כ"ה) "וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֵת אֲשֶׁתּוֹ" וְגו', כִּי הַחֲבוּר בֵּין חֲכֵמָה וּבִינָה מוֹלֶדֶת דַּעַת, שֶׁזֶה סוּד הָאָבוֹת הַקְּדוּשִׁים אַבְרָהָם מִדְתּוֹ חֶסֶד, יִצְחָק מִדְתּוֹ גְּבוּרָה, וְיַעֲקֹב לֹקַח אֵת הַחֶסֶד וְהַגְּבוּרָה בִּיחוד, עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה תְּפָאֲרֵת, שֶׁהֵם שְׁלֹמוֹת הַדַּעַת, בְּסוּד (דְּבָרִים ד') "אֵתָּה הִרְאֵתָ לְדַעַת כִּי הוֹי"ה הוּא הָאֱלֹקִים אֵין עוֹד מְלַבְּדוֹ".

וַיֵּשׁ בָּזֶה אֲרִיכוֹת גְּדוֹל, אֲבָל אֵין הַזְּמַן פְּנוּי עֲכָשׁוּ לָזֶה, וְטוֹב שֶׁתַּעֲיִן בְּפִירוֹשׁ הַנֶּפְלֵא "אֹר זְרוּע" עַל הַגְּדָה, וְתַתְּנֶהָ כְּפִי שְׁמוּבָא שָׁם, אֲזִי יֵאִיר לָךְ חַג הַפֶּסַח בְּמוֹחֵין אַחֲרִים לְגַמְרִי.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בתלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו"י נִסְחָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

בּוֹדְאֵי רְאוּי לָךְ לַקְּנוֹת כָּלֵי זְמַר וְלַעֲשׂוֹת שְׂמִחַת בְּבֵית, כְּמוֹ שֶׁהֵיית רְגִילָה בְּעֵת שֶׁהֵיית רוֹקָה, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁזֶה יִכְנִיס גַּם בְּבַעֲלֶךָ שְׂמִחָה וְלְרוּמִם אֵת מִצַּב הַרוּחַ בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְתֵאֱמִינִי לִי כְּפִי הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבָרִים עַל כָּל אֶחָד בָּזֶה הָעוֹלָם, אֵין זֶה בְּזָבוּז זְמַן וְכֶסֶף, אֲדַרְבָּה צְרִיכִים שְׁיִהְיֶה

בבית כְּלִי זָמַר, וְתָמִיד לְשִׁמַּח עַל נַעַם חֲלָקְנוּ שֶׁנִּבְרָאנוּ מִזְרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וּכְכֹר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הר"ן סימן רע"ג) טוֹב לְהֶאָדָם לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ שְׂיוּכָל לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם אֵיזָה נִגּוּן, כִּי נִגּוּן הוּא דְבַר גְּדוֹל וְגִבָּה מְאֹד מְאֹד, וַיֵּשׁ לוֹ כַּח גְּדוֹל לְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת לֵב הָאָדָם לְהִשָּׂם יְתַבְרָךְ. וְאִפְלוּ מִי שְׂאִינוּ יָכוֹל לְנַגֵּן, אָף עַל פִּי כֵן בְּבֵיתוֹ וּבֵינוּ לְבֵין עֲצָמוֹ יוֹכֵל לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵיזָה נִגּוּן כְּפִי שְׂיוּכָל לְזַמֵּר אוֹתוֹ, כִּי מַעֲלַת הַנִּגּוּן אֵין לְשַׁעַר; וְאִנְחָנוּ כָּל כֶּךָ קְרוּבִים אֶל הַגְּאֻלָּה, וְלָכֵן רָאוּי שְׂבַכָּל בַּיִת יִהְיֶה כְּלִי זָמַר, וְלֹא לְהִשָּׂים לֵב מֵה שְׂאֲחָרִים אוֹמְרִים, רַק לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים, שְׂזָה מְבִיא כָּל הַרְפוּאוֹת וְהִישׁוּעוֹת וּפְרֻנְסָה בְּשִׁפְעַת בְּבֵיתוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלַחֲנִי. הַמְּאֲחֵל לְךָ חַג כֶּשֶׁר וְשִׁמַּח

בתלז.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו"י נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֵין לְהִתְבַּלְבֵּל מִהַזוּלַת כָּלֵל, כָּל אֶחָד צָרִיךְ לְלַמַּד כְּפִי נִקְדָּתוֹ וְכוּ', וּכְפִי כַחוּ וְכוּ', וְאֵין לְחַקוֹת אֶת הַזוּלַת כָּלֵל, וְלָכֵן לְמָה אֲתָה צָרִיךְ לְחַקוֹת אֶת אֲחָרִים, תִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ שְׂעוּרִים בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, לְלַמַּד בָּהֶם הַרְבֵּה, וְאִם מִכְּנִיסִים אֶת הָרֵאשׁ בְּתוֹךְ הַלְמוּד, עַל יְדֵי זֶה נִקְלַט הַיֵּטֵב בְּמַח וּזוֹכְרִים אֶת זֶה, לֹא צָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּעַל זְכָרוֹן, צָרִיכִים רַק לְחַזֵּר עַל זֶה פַּעַם אַחַר פַּעַם, אֲבָל לֹא לְחַקוֹת אֶת הַשְּׂנִי, אֶחָד גּוֹמֵר בְּיוֹם אֶחָד וְכוּ', אֶחָד גּוֹמֵר בְּשִׁבּוּעַ אֶחָד וְכוּ', אֶחָד גּוֹמֵר בְּחֹדֶשׁ אֶחָד וְכוּ', אֵין מֵה לְחַקוֹת אֶת הַזוּלַת, כָּל אֶחָד צָרִיךְ לְהִסְתַּכֵּל רַק עַל כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ שְׁלוֹ, וּבְכָלֵל לֹא לְעַרֵב בְּחַיִּים הַפְּרָטִיִּים שְׁלוּ מֵה שְׂרוּאָה אֲצֵל הַזוּלַת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גִּלָּה לָנוּ (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ד) שְׂלִכָּל

אָחַד יֵשׁ לוֹ נִקְדָּה מֵה שְׂאִין בְּחִבְרוֹ, אֶקְוֶה שֶׁתְּבִין דְּבַר מֵתוֹךְ דְּבַר, וְתִלְמַד בְּסִפְרֵי רַבְנּוֹ ז"ל כְּפִי שְׂמַאִיר בָּךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאחֵל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בתלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צוֹ י' נִיסָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְלֹתֵי אֶת מַכְתְּבָךְ.

עֲכָשׁוּ קַבְלֹתֵי אֶת הַכֶּסֶף דְּרַךְ הָאֲבָרָךְ ... נִרוּ יְאִיר, וְתִשׁוּאֵת חֵן לְךָ עַל זֶה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזָרְנוּ שְׁנֵהִיָּה תְּמִיד בֵּין עוֹשֵׁי צְדָקָה וְחֶסֶד, שְׂדָבָר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְזָכַר גַּם זָכַר שְׂאֵסוֹר לְהַתְיָאֵשׁ אֶפְלוּ בְּהַמְצָבִים הָכִי קָשִׁים שָׂרָק עוֹבֵר עַל הָאָדָם, כִּי מְנַסִּים אֶת הָאָדָם בְּכָל מִינֵי נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחִזִּיק מֵעֶמֶד וְלֹא נִשְׁבַּר מִשׁוּם דְּבַר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ בְּיָמִים אֵלּוּ שֶׁכָּל אָחַד טְרוּד בְּצָרְכֵי הַחַג וְכו', שֶׁלֹּא תִשְׁכַּח מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְרַגַע, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהַבֵּן אֵל אָבִיו, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שְׂאֵתָה צְרִיךְ, וְכֵן תִּגְרַס כְּמֵה פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, שְׂזֵה זָכוֹךְ לְהַנְשָׂמָה, מְשֻׁנָּה אוֹתִיוֹת נְשָׂמָה, וְכֵן זֶה מְבִיא פְּרֻנְסָה בְּנִקְלָה, מְשֻׁנָּה עוֹלָה כְּמִסְפַּר פְּרֻנְסָה, וְעַל כָּלֵם תִּגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאִף שְׂזֵה מִסְכָּתָא קֻשָּׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת תִּהְיֶה חֲזָק לְגַרְסָא אֶת הַדָּף, כִּי דָף גְּמָרָא זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְאִם תּוּכַל לְקַחַת חֶבֶר לְלַמֵּד עִמּוֹ אֶת הַדָּף, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך חג כשר ושמח

בתלט.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר צו י' ניסן התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

זכר גם זכר מה שאני אומר לך, יבוא היום שלא תוכל להודות לך על שזכיתי אותך בהמצוה לחלק קמחא דפסחא לענני אנשי שלומנו, זה מצוה רבה מאד, ובזכות זה יהיה לך ילדים טובים, ותרוה רב נחת דקדשה מהם, שתאמין לי שזה הברכה הכי גדולה, כפי מה שעובר על בני אדם שמספנים אין להם נחת מילדיהם וכו', וכו', אזי הברכה הכי גדולה שרק יכולים לברך את האדם, שיהיה לו נחת מילדיו, ושילכו בדרך הקדוש ברוך הוא.

אני מאד מאד מבקש אותך בימים אלו שכל אחד טרוד בצרכי החג וכו', וכו', שלא תשכח מהקדוש ברוך הוא לרגע, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, בלי שום חכמות כלל, לבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריק, וכן תגרט כמה פרקים משניות, שזה זכור להנשמה, משנ"ה אותיות נשמ"ה, וכן זה מביא פרנסה בנגל, משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, ועל כלם תגרט את הדף היומי, ואף שזה מסכתא קשה מאד, עם כל זאת תהיה חזק לגרט את הדף, כי דף גמרא זה חיות להנפש, ואם תוכל לקחת חבר ללמד עמו את הדף, מה טוב ומה נעים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך חג כשר ושמח

בת.מ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צוּ י"א נִסְן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר

הַשַּׁבָּת הַזֶּה נִקְרָא שַׁבַּת הַגְּדוּל, עַל שֵׁם הַנֵּס שֶׁקָּרָה לְעַם יִשְׂרָאֵל בְּשַׁבַּת
זוּ, כִּי הַבְּכוֹרִים בָּאוּ אֶל עַם יִשְׂרָאֵל וְשָׂאוּ אוֹתָם מֵה זֶה שֶׁקִּשְׁרָתָם אֶת הַכֶּבֶשׂ
לְכַרְעֵי הַמִּטָּה? וְעָנּוּ לָהֶם עַם יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹלֵךְ לְהוֹצִיא
אוֹתָנוּ מִמִּצְרַיִם, וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַזֶּה נִשְׁחַט לְקִרְבַּן פֶּסַח, וְהַסִּימֵן יִהְיֶה שְׂכָל
הַבְּכוֹרִים מִבְּכוֹרֵי מִצְרַיִם יְמוֹתוֹ, וְלִכְן רָצוּ כָּל הַבְּכוֹרִים אֶל הוֹרִיָּהּ וְאֶל שְׂאֵר
הַמִּצְרַיִם, וְצָעְקוּ עֲלֵיהֶם שְׁיוֹצִיאֵנוּ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל תַּחֲךָ וּמִיד מִמִּצְרַיִם לְחֵרוֹת,
וּכְשֵׁלֵא רָצוּ, הָרְגוּ בָהֶם הַבְּכוֹרִים יוֹתֵר מִמָּה שֶׁנִּהְרְגוּ מֵעֲצָמָם, וְזֶה שֶׁכָּתוּב
(תְּהִלִּים קל"ו י') "לְמַכַּה מִצְרַיִם בְּבְכוֹרֵיהֶם", וְכָתוּבוּ הַתּוֹסְפוֹת (שַׁבַּת פ"ו:) שְׁלֵא
נֶאֱמַר 'לְמַכַּה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם', אֶלֶּא כְּתִיב 'לְמַכַּה מִצְרַיִם בְּבְכוֹרֵיהֶם', וְלִזְכֹּר נֵס
זֶה קוֹרִים אוֹתוֹ שַׁבַּת הַגְּדוּל, וּמוּבָא מִצְדִּיקִים לְמָה דְּוָקֵא קְשָׁרוֹ אֶת הַכֶּבֶשׂ
לְכַרְעֵי הַמִּטָּה דִּיקָא? אֶלֶּא חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אִמְרוּ (אָבוֹת דְּרַבִּי נַחֲן פָּרֻק ל"ג) אֵין
לָךְ אִמָּה בְּעוֹלָם שֶׁהִיָּתָה שְׁטוּפָה בְּדַבְרֵים מְכַעְרִים וְחֲשׂוֹנִידִים בְּכֻשְׁפִּים וּבְזֻמָּה
וּבְכָל מַעֲשֵׂים רְעִים, אֶלֶּא הַמִּצְרַיִם בְּלִבָּהּ, לְפִיכָךְ בָּא לָהֶם לְמִצְרַיִם תַּקְלָה עַל
יָדָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל; כִּי הַמִּצְרַיִם הָיוּ הָאִמָּה הַכִּי מְזַהֶמֶת בְּזֻמָּה וּבְנֵאוּף וְכוּ', וְעַם
יִשְׂרָאֵל עִם קְדוֹשׁ מְאֹד, קְשָׁרוֹ אֶת הַכֶּבֶשׂ לְקִרְבַּן פֶּסַח לְכַרְעֵי הַמִּטָּה דִּיקָא,
לְחֵרוֹת שְׁמִטוֹתֵיהֶם שְׁלֵמוֹת, וְשׁוֹמְרִים עֲצָמָם מִנֵּאוּף וְכוּ' וְכוּ'.

וְלִכְן צְרִיכִים לְרֹאוֹת בְּשַׁבַּת הַזֶּה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי מוּבָא
בְּזִהָר (יְתוּרוֹ פ"ח.) כָּל בְּרַפְאֵן דְּלַעֲיָלָא וְתַתָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תַּלְיִין, וְתַתָּא
אַמַּאי לֹא אֲשַׁתְּכַח מְנָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מְשׁוּם דִּיהוּא יוֹמָא מִתְּבָרְכָאן מִיְנִיה
כָּל שִׁיתָא יוֹמִין עֲלָאִין, וְכָל חַד וְחַד יִהְיִב מְזוּנִיָּה לְתַתָּא כָּל חַד בְּיוֹמוֹי,
מֵהִיָּא בְּרָכָה דְּמִתְּבָרְכָאן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה; [כָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁלְמַעְלָה בְּעוֹלְמוֹת
הָעֲלִיוֹנִים, וְלִמְטָה כָּאן בְּעוֹלָם הַזֶּה, תְּלוּוִיִּים רַק בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, וְלִמְדֵנוּ לְמָה לֹא
יֵרֵד מִן בְּשַׁבַּת? מִפְּנֵי שֶׁמִּשַׁבַּת מִתְּבָרְכִים כָּל הַשֵּׁשׁ יָמִים מִשְׁשַׁת יְמֵי הַשְּׁבוּעַ,
וְכָל יוֹם מִקְבֵּל אֶת הַהִשְׁפָּעָה שְׁלוֹ מִשַּׁבַּת], וְלִכְן דִּיקָא בְּשַׁבַּת זֶה תִּהְיֶה מְאֹד
מְאֹד שְׂמֵחַ, וְתִשְׁמַר שְׁלֵא יִהְיֶה בְּבִיתְךָ כַּעַס עַל אֲשַׁתְךָ וְעַל יְלָדֶיךָ וְכוּ' וְכוּ',

וְזָכַר מֵה שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ז) צָרִיךְ לְהִזְהַר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב בְּשַׁבָּת, כִּי מַעֲלַת וּקְדוּשַׁת שַׁבָּת גְּדוּלָּה וְיִקְרָה מְאֹד, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְצָרִיךְ לְנַהֵג שְׂמֵחָה גְּדוּלָּה בְּשַׁבָּת קֹדֶשׁ, וְלִבְלִי לְהִרְאוֹת שׁוֹם עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם, וּלְהִרְבוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבָּת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וְשִׂתְיָה, הֵן מִלְּבוּשִׁים כְּפִי מַה שְׂיֻכַּל, כִּי אֲכִילַת שַׁבָּת כְּלָה רֹחֲנִית כְּלָה קֹדֶשׁ, וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחַר לְגַמְרֵי מְאֲכִילַת חַל, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשַׁבָּת, לֹא הֵייתָ מִפְסִיק לְרַקֵּד כָּל הַשַּׁבָּת מֵרַב שְׂמֵחָה שֶׁאַתָּה יְהוּדִי מְאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִיָּה הַשַּׁבָּת יָקָר בְּעֵינֶיךָ.

אֲנִי לֹא צָרִיךְ שׁוֹם תּוֹדָה עַל הַקְּמָחָא דְּפִסְחָא, רַק דְּבַר אֶחָד מֵה שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּתְפַּלֵּל עַל בְּרִיאוֹתֵי, וְאֶהְיֶה לְךָ אֶסֶר תּוֹדָה.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבָּת שְׁלוֹם וְחַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בתמא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבָּת קֹדֶשׁ לְסִדֵּר צוֹ י"א נִסְן הַתּשַׁע"ג שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲנִיָּה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּהִי מְאֹד שְׂמֵחָה וְעֹלִיזָה כָּל יוֹם הַשַּׁבָּת, וְתִשְׁמְרֵי מְאֹד עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלֶךְ, וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שְׁגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת הָעֲצָבוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ וְכוּ', וְלָכֵן תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת, וּבִפְרָט שֶׁבְּשָׂבוּעַ זֶה נִזְכָּה לְחַג הַחֲרוּת חַג הַפִּסְחָה, לְהִיּוֹת בְּחֲרוּת עִם גְּדֻלוֹת הַמוֹחִיזִין, וְלֹא יִחַסֵּר לָנוּ שׁוֹם דְּבַר, כִּי כָּל הָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת וְהַצְּמֻצוּמִים וְהַמַּחְלָקָת וְהַמְרִיבוֹת, בָּאִים לְאָדָם רַק עַל יְדֵי קִטְנוֹת הַמוֹחִיזִין, וְתַכְּף וּמִיד שְׁזוֹכִים לְגְדֻלוֹת הַמוֹחִיזִין רַק לְחֹשֶׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִגְאָלִים מִכָּל הַצָּרוֹת, וְלָכֵן תִּשְׁמְרֵי מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא יִתְגַבֵּר עֲלֶיךָ הַסַּמ"ךְ מ"ם לְהַפִּיל אוֹתָךְ בְּעֲצָבוֹת וּבְעֲצָלוֹת, אֲלֵא תְּהִי שְׂמֵחָה וְעֹלִיזָה, וְתִתְחַזְּקֵי שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטוֹב שְׂיִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יָחַד.

אני לא צריך שום תודה על הקמחא דפסחא, רק דבר אחד מה שאני מבקש אותך, שתתפללי על בריאותי, ואהיה לך אסיר תודה.

המאחל לך שבת שלום וחג כשר ושמח

בתמב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר צו י"א ניסן התשע"ג

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד

השבת הזו נקראת "שבת הגדול", על שם הנס הגדול שעשה אתנו הקדוש ברוך הוא, שהבכורי המצרים הרגו יותר מהמצרים ממה שנהרגו מעצמם, וזה שכתוב (תהלים קל"ו י) "למכה מצרים בבכוריהם", וכתבו התוספות (שבת פ"ז:) שלא נאמר 'למכה בכורי מצרים', אלא כתיב 'למכה מצרים בבכוריהם', ולזכר נס זה קורים אותו "שבת הגדול", ובספר "צדה לדרך" באר למה נקרא "שבת הגדול" על שם שמתקבצות בו הקהלות לשמע את הלכות פסח, ולכן מה טוב ומה נעים לחזור על כל פנים את תמצית הלכות פסח, כדי לדעת איך להתנהג בפסח, ומה טוב ומה נעים שהאבות ילמדו גם עם בניהם את ההלכות של פסח, וזה מאד מאד נחוץ.

השבת מנהגנו לומר את ההפטורה "וערבה", פי קוראים בה (מלאכי ג' כ"ג) "הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום הוי"ה הגדול והנורא", ואנחנו מאד מקוים להקדוש ברוך הוא שבוא יבוא אליהו ויבשר לנו את הגאולה השלמה.

אל תשכחו למכר את החמץ ב"בית הוראה", וכן להזהיר את כל המכולות וכל החניות שמוכרים אכל בינאל, שימכרו את החמץ שלהם רק ב"בית הוראה", כי אחרת אסור לקנות אצלם אחר הפסח, כי זה חמץ שעבר עליו הפסח, וזה מאד מאד חמור, ולא יהיה בעיניכם דבר זה קל ופשוט.

ואני חוזר ומדגיש יען שְׁכַל הַגְּאֵלָה תְּלוּיָה רק באחדות ובאהבה, כמובא (מדרש הנעלם זהו חדש נח כ"ג) אי חָדָא קְהֵלָה או חָדָא כְּנִישְׁתָּא יתְעוּרוּן בתְּיֻבְתָּא מִיַּד אֲתִי בֵּן דְּדוּד; אם קהלה אחת או בית הכנסת אחד יתעוררו בתשובה, מִיַּד בֵּן דְּדוּד בָּא, וְלִכְּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקִשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּקִהְלֵתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, שְׁיִהְיֶה בֵּינֵינוּ רק אהבה אחוה ורעות, וְשֵׁלָא יִמְצָא בֵּינֵינוּ שׁוּם בְּעַל מַחְלָקָת, כִּי מוֹהֲרֵנִי ז"ל אָמַר, רַבְּנוּ ז"ל יִכּוּל לְקַבֵּל אֶת כָּלֵם, אָבֵל לֹא בְּעַל מַחְלָקָת, וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִקְפִּיד עַל זֶה שֵׁלָא יִמְצָא בְּקִהְלֵתְנוּ אֶחָד שְׁמִסִּית וּמְדִיחַ נֶגֶד הַשְּׁנִי, אֵין לוֹ מְקוּם אֲצִלְנוּ בְּכָלֵל, וְכִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא נְצָבִים) בְּנֵהָג שְׁבַעוּלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אֲגֵדָה שֶׁל קְנִים שְׁמָא יִכּוּל לְשַׁבְּרָם בְּכַת אַחַת וְאֵלּוּ נוֹטֵל אַחַת אַחַת אַפְלוּ תִּינוּק מְשַׁבְּרָן וְכֵן אֲתָּ מוֹצָא שְׁאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שְׁיִהְיֶוּ כֻּלָּן אֲגֵדָה אַחַת; וְזֶה מַה שְׁהַסְמִיךְ מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ רוֹצֵה לְרֵאוֹת, שְׁיִהְיֶה פְּרוּד בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהוּא לֹא יִחְיֶה לְרֵאוֹת אֶת זֶה וְכוּ', וְלִכְּן אֲנִי מֵאֵד מְזַהֵיר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֵׁלָא יִמְצָא בֵּינֵינוּ אִף בְּעַל מַחְלָקָת שְׁמִסִּית וּמְדִיחַ בֵּין אֶחָד לְהַשְּׁנִי וְכוּ', אָדָם כְּזֶה אֵין לוֹ מְקוּם אֲצִלְנוּ, כִּי מַחְלָקָת זֶה חֲמֵץ גְּמוּר, וְשֵׁלוּם וְאַהֲבָה זֶה מִצָּה, אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֲלָקְנוּ וּמַה נָּעִים גּוֹרְלָנוּ שְׁאַנְחָנוּ נִמְצָאִים בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ, חֲמָמָה שֶׁל אַמוּנָה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם שְׁעָשָׂה אֲתָנוּ.

הַמֵּאחַל לְכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְחַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בתמג.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסִדְר צו י"א נִסְן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירו יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (אֲבוֹת פְּרָק ג') כָּל שְׁמַעְשָׂיו מְרַבֵּין מַחְכְּמָתוֹ, חֲכָמָתוֹ מִתְקִימָתוֹ. וְכָל שְׁחֲכָמָתוֹ מְרַבָּה מִמַּעְשָׂיו, אֵין חֲכָמָתוֹ מִתְקִימָתוֹ; אָדָם כְּלוּל מִחֲמֵר וְצוּרָה, הֵינּוּ מִגּוֹף וּנְשָׁמָה, הַגּוֹף זֶה מְגַשֵּׁם מֵאֵד, וְנִמְשָׁךְ רק אַחַר תְּאוּוֹת הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה וְכוּ' וְכוּ', הַנְּשָׁמָה זֶה רוּחַנִי מֵאֵד, וְנִמְשַׁכְתָּ רק אַחַר

רוחניות, ויש ביניהם תמיד מריבות, הגוף מושך לגשמיות, והנשמה מושכת לרוחניות, ובשביל זה נתן לנו הקדוש ברוך הוא את המצוות, שהם מדברים גשמיים דיקא, כגון ציצית מצמר רחלים, תפלין מעור בהמה וכו', וכן כל המצוות שצננו הקדוש ברוך הוא זה מדברים גשמיים דיקא, כדי לקשר רוחניות לגשמיות, אם אדם זרק את שכלו וחקמתו המדמית וידע שאין לו שכל ודעת כלל, על ידי זה הוא מקים את המצוות בתמימות ופשיטות גמור, בלי שום חכמות והשכלות כלל, ואינו חוקר למה? ומה? ומי? ומי שמשתמש רק עם חכמתו המדמית, ורוצה הכל להבין בשכלו המגשמת, על ידי זה הוא מלא קשיות וספקות מדוע? למה? ומה? ומי? ונשאר קרח מכאן וקרח מכאן, ולכן עקר היהדות אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ב) שעקר היהדות הוא תמימות ופשיטות, ואמר (שיחות הר"ן סימן ט"ו) שהיא חכמה ומלאכה גדולה להיות כמו בהמה. וזה בחינת (שמות ל"א) "כל אשר נתן הוי"ה חכמה בהמה", הינו שהוא חכמה לעשות עצמו כבהמה, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ה:): על פסוק (תהלים ל"ד) "אדם ובהמה תושיע הוי"ה" - אלו בני אדם שערומים בדעת ומשימין עצמן כבהמה. וכמו שאמר אסף (תהלים ע"ג כ"ב) "ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמך"; אשרי מי שזוכה להגיע אל מדת התמימות, וכבר ספר לנו רבנו ז"ל (ספורי מעשיות מעשה ט' מהחכם ותם) אל מה זכה התם וכו', שנעשה מיניסטר על כל המיניסטארין צדיק על כל הצדיקים, עין שם.

ולכן לדעתי תמיד לדבר אל הקדוש ברוך הוא, שזה דבר גדול מאד מאד, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (כריתות ג): עקימת שפתיו הוי מעשה, ופרשו צדיקים הינו בזה שאדם מדבר אל הקדוש ברוך הוא, זה בעצמו מעשה, הינו מצוות מעשיות, ובזכות זה תזכה שיגה מחך ודעתך ושכלך וכו', עד שתזכה לקים מצוות מעשיות דיקא, אשר זה הזכות הכי גדולה, שאדם גשמי וחקרי יכול לקחת מצוות מעשיות דיקא, ולקשר את נשמתו לאין סוף ברוך הוא.

בענין שמחה, דע לך שכל העולם בלו נמשכים אחר העצבות והעצלות

והמרירות והדכאון, וצריכים להכריח את עצמו להגיע אל שמחה, ולכן מה טוב ומה נעים באם תאמר את התפלה הזו בכל יום:

רבנו של עולם זפני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה ברמ"ח איברי ושס"ה גידי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקד בכל יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכול לקיים את מצוותיך, אנא רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזפני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להכליל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך שאתה מחיה ומהנה ומקיים את כל הבריאה כלה, וזפני לאמונה ברורה ומזככת שאזכה לדעת בידיעה ברורה שאתה נמצא ואין בלעדך נמצא, ועל ידי זה תמחל לי על כל עוונותי, ואזכה להכליל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך שבת שלום וחסד כשר ושמח

בתמד.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר צו י"א ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתדע אדם שרוצה לשבר אותך וכו', אדם שאומר לך שאין לך תקנה ותוחלת וכו', אדם שמקרר אותך באמונה בו יתברך וכו', אדם שמקרר אותך מתפלה והתבודדות וכו', אף שנראה חרדי וכו', זהו חסיד שנפל, וכבר אמר רבנו ז"ל פעם על אלו שהולכים עם שרוולים רחבים וכו', כדרכי החסידים וכו', אני לא יכול לסבל את הכפירות והאפיקורסות שיוצא מהשרוולים האלו, כי עובר על בני אדם כל כף הרבה משברים וגלים עליות

וירידות, אפלו שאדם הוא חסיד, אבל מרב הנסיונות הקשים והמרים שהוא עובר וכו' וכו', על ידי זה נתקרה אצלו האמונה, ועוד מקרה את אחרים רחמנא לישזבן.

והנה כתב מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות ראש חדש הלכה ז' אות נ"ב) אדם צריך לקבע בעצמו שיהיה אף על פי כן יהיה חזק בדעתו שלא יהיה נסוג אחור לגמרי מהשם יתברך, ולא ייֵאש את עצמו לעולם, ולא יהיה מהחסידים הנפולים שהם גרועים ממשמדים רחמנא ליצלן וכו', עין שם, וכן הוא (לקוטי הלכה שלוחין הלכה ה' אות י"ז) עקר התגרות והסתת הבעל דבר שמבקש תואנות ועלילות לשוב ולפול חס ושלום, לזהמת המדמה, בפרט אחר הסתלקות הצדיק, שאומר הרי כבר אפס תקוה חס ושלום, ועמלק מתגבר, שהוא בחינת עצם התגברות היצר הרע, שמתעורר בהתגברות עצום בכל פעם, ועתה מה נעשה עוד, והכסילים חוזרים לאחוריהם, שזהו בחינת מה שקורין חסידים נפולים רחמנא ליצלן, שזה גרוע מהכל, כמו ששמעתי מפיו הקדוש וכו', עין שם, וכן הוא (לקוטי הלכות נזיקין הלכה ד' אות כ"ה) קלפת נגה היא הקלפה הכי מסכנת, כי משם נמשך נפש הבהמיות של ישראל, שמשם באים החכמות רעות של העולם, ויש שמכנים עצמן בשם חסידים, ואומרים חכמות של שטות והכל המרחקים מהשם יתברך ומתורתו ומצדיקי אמת, ואלו הם קלפת נגה ממש שמערב טוב ורע, כי באמת יש בהם טוב הרבה כי אינם פורקין על חס ושלום, וקצתם הם אנשים כשרים קצת, ולפעמים אומרים דברי אמת, אך מערב בהם גם רע הרבה, דהינו החכמות שלהם שנדמה להם לחכמות, ובאמת הם שטותים גדולים, ואלו מזיקים גם כן הרבה, ומונעים מאד מלהתקרב לצדיקי אמת ואנשיהם הממשיכים השגת אלקותו בעולם, ובאפן אחד הם מזיקים יותר מהעכו"ם והאפיקורסים, כי מעכו"ם ואפיקורסים רב ישראל מרחקים עצמן מהם בתכלית הרחוק כראוי להתרחק מהם יותר מן בעלי ראתן, אך מאלו הכשרים קצת אין מתרחקים מחכמתם כל כך, ובאמת הם מזיקים הרבה על ידי חכמתם וליצנות שלהם שמתלווצצים מכמה דרכי התמימות האמתיות וכו' (וכמבאר שיחה זאת במקום אחר ששמעתי מפיו הקדוש שחסיד שנפל גרוע ממשמד, כי ממשמד כל אחד נזהר, אבל מחסיד אף אחד לא נזהר, כי אף אחד לא יודע שהוא נפל ונתקרה מההתלהבות שלו וכו'), עין שם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך שבת שלום וחסד כשר ושמח

בתמה.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר צו י"א ניסן התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

לצערנו הרב מסתובבים כל כך הרבה מנוולים בעולם, אשר מרחים להזהיר את הילדים עוד מגיל קטנות, שאם אחד ירצה לנגע להם בברית וכו', שתתקף ומיד יברחו משמה וכו', או שיספרו את זה לאבא ואמא, או שיספרו את זה להמלמד וכו', ולא לפחד בשום פנים ואפן לגלות את זה לאבא ואמא או להמלמד, כי בדרך כלל אלו המנוולים מאימים על הילד שאוי ואבוי אם אתה תגלה, אני יהרג את האבא שלך או את האמא שלך וכו', והילד כפי קטנות דעתו באמת מפחד, ולכן אינו מספר את זה לאביו או לאמו, ולכן צריכים להזהיר את הילדים מאד מאד על דבר זה, עוד מגיל קטנות, שישמרו ממנוולים האלו, וכן שאסור לנגע בברית שזה עוון חמור מאד, ודעת לנבון שלא צריכים לאיים עליהם או להפחיד אותם, רק להסביר להם בניחותא, ואת זה צריכים להגיד ולהזהיר אותם מגיל קטנות.

ועל כלם צריכים לבקש הרבה ממנו יתברך שילדיו יהיו שמורים מן החטא, ומה שתפלה פועל שום דבר לא פועל, ובפרט תפלת אבות על בנים, שזה מועלת מאד מאד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך שבת שלום וחסד כשר ושמח

בתמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צוּ י"א נִסְן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְדוּעַ וּמְפָרֵסִם לְכָל גְּדוֹל גְּדוֹל קֹדְשָׁתוֹ וְעִבּוּדָתוֹ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁל הָרֵב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי חַיִּים זַאֲנוּוִיל מְרִיבְנִיץ זי"ע, כְּשֶׁהִגִּיעַ פַּעַם הָרֵאשׁוֹנָה לְאַרְצוֹת הַבְּרִית, וְשָׁמוּ הַטוֹב הַלֵּךְ לְפָנָיו, אָזִי מֵאוֹת אֲנָשִׁים רָצוּ אַחֲרָיו בְּכָל יוֹם לְקַבֵּל אֶת בְּרַכְתּוֹ, (כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרֵב לֹא חָסַר צְרוֹת וְיִסּוּרִים וְכוּ' וְכוּ'), וְיְדוּעַ שֶׁבְּרַכְתּוֹ נִתְקַיְּמָה.

וְהִנֵּה בְּבֵיתִי הִיָּה צְרָה גְדוֹלָה מְאֹד וְכוּ', וְאֲשֵׁתִי עוֹרְרָה אוֹתִי שֶׁאֶלֶךְ אֵלָיו וְאֶבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ בְּרָכָה, וְלִסְפֹּר לוֹ אֶת כָּל הַצְּרָה וְכוּ', וְאֲנִי הִתְחַמְקָתִי בְּכָל פַּעַם, כִּי אֲמַרְתִּי לָהּ אֲשֶׁר תִּהְיֶה לְאֵל אֲנִי מְקָרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא רַבֵּי וּמֹרֵי וְכוּ', וְיַעַן שֶׁהִצִּיקָה בְּכָל יוֹם אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְצֵאת מֵהַצְּרָה הַגְּדוֹלָה וְכוּ', וְאֲנָשִׁים נוֹשְׁעִים עַל יָדוֹ, מְדוּעַ לֹא תִפְנֶה אֵלָיו? עֲנִיתִי וְאֲמַרְתִּי לָהּ אִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה שֶׁאֲפַגֵּשׁ עִמּוֹ, אָזִי יִסְבֵּב שְׂיָבוֹא אֵלָי וְכוּ', וְהִיָּה הַדְּבָר בְּעִינֶיהָ מְאֹד מוֹזֵר וְכוּ', כְּאִלוֹ זֶה אֵף פַּעַם לֹא יִקְרָה וְכוּ', וְלֹא לְקַח הַרְבֵּה זְמַן וְכֹא לְהִתְאַכְסֵן אֲצֵל שְׁכֵן אֶחָד שֶׁגָּר אַרְבַּע בְּתִים רְחוֹק מִבֵּיתִי, וְהִיָּוֹת שֶׁבְּבֵיתִי יֵשׁ מְקוּהָ וּבֵית הַכְּנֶסֶת, אָזִי יֵשֵׁב שָׁם מִמְּקֹדֶם בְּבִקְרָה, עַד מְאַחֵר בְּלִילָהּ, וְשָׁם עֶבֶד אֶת עִבּוּדָתוֹ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְיֵשׁ הַרְבֵּה לְסַפֵּר מֵה שֶׁרְאִיתִי בְּמִשְׁךָ שְׁבוּעַת שְׁלֹם שֶׁהוּא הִתְאַכְסֵן בְּבֵית מְדַרְשִׁי.

אִז הִיָּה תְּקוּפָה שֶׁבְּכָל פַּעַם הַלֵּךְ לְהִתְאַכְסֵן אֲצֵל אַחֵר, כְּדִי שְׁלֹא יִפְרִיעוּ לוֹ, וְיַעַן שֶׁהִגִּיעַ פְּתָאִם אֶל הַשְּׁכֵן שְׁלִי, אָזִי אֵף אֶחָד לֹא יָדַע אִיפֹה הוּא נִמְצָא, וְלִכֵּן בַּיּוֹם הָרֵאשׁוֹן כְּשֶׁבָּא אֵלָי, תִּכְף וּמִיד סִדְרָתִי לוֹ מִנֵּן, וְהִיָּוֹת שְׁלֹא הָיוּ אֲזִי אֲנָשִׁים, אָזִי דְּבַרְנוּ מֵה שֶׁדְּבַרְנוּ וְכוּ' וְכוּ', (וְאִין בְּאֵן הַמְּקוֹם לְהֶאֱרִיךְ בְּעִינֵינוּ זֶה), אֲבָל בֵּין כֶּף חֲבָרָא חֲבָרָא אִית לִיה, וְהִתְחִיל לְהִתְפָּרֵסִם שֶׁהוּא נִמְצָא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁלִי, אָזִי הִתְחִילוּ לְבוֹא בְּכָל יוֹם מֵאוֹת אֲנָשִׁים, וּבְכָל יוֹם שְׁנַתְפָּרֵסִם יוֹתֵר וְיוֹתֵר שְׁנִמְצָא אֲצֵלִי, אָזִי מְלֹאוֹ אֶת הַבַּיִת הַכְּנֶסֶת מִבְּקֵר הַשְּׂכָם עַד מְאַחֵר

בלילה, והיו דחיפות מאד גדולות וכו', שכלם באו לבקש ברכות ממנו, ולשפך את מר נפשם לפניו וכו', וראיתי אצלו דברים נפלאים מאד פלאי פלאים, איך שבברכותיו נתקומו, וכן ראיתי אדם לפני שהכסף בכלל לא מעניין אותו, ולא היה לו שום עסק עם כסף, אנשים זרקו על השלחן כסף, והיה ערמה גדולה של כסף, ולא היה אכפת לו שום דבר, הוא היה יכול לקום ולהשאיר את הכל, והגבאים חטפו את הכסף בשקיות... אזי תכף ראיתי לפני איש אמת, כידוע אצל אנשי שלומנו אשר אנשי הבעל תפלה מאסו בכסף לגמרי, ולא עשו שום עסק מכסף, וזה הסימן הראשון של אדם שמחזיק באמת, מאחר שמואס בכסף וכו'.

את המסירות נפש שהיה לו בטבילת מקוה, זה אי אפשר לתאר ולשער כלל, במשך תפלת שחרית אחד שהתפלל כשעתים ויותר, היה יכול לחלוץ את התפלין לכל הפחות עשר או חמש עשרה פעם בלי שום גזמא כלל ולטבל במקוה ולהמשיך את התפלה, והיה זריו כל כך בהמקוה, עד שלא לקח לו רק כמה דקות וכו', והמשיך להתפלל בבכיות עצומות, ואת גדל המסירות נפש שהיה לו, אי אפשר לתאר ולשער כלל, איך שמסר את נפשו עבורו יתברך, וכן את גדל האהבת ישראל שהיה לו, זה בלתי אפשרי להסביר, וכל זה ראיתי במו עיני, ויש עוד המון דברים שראיתי ושמעתי אצלו, כי התאכסן בבית מדרשי שבוע שלם, אבל אין כאן המקום להאריך בזה.

על כל פנים רואים מכל זה יהודי שמוסר את נפשו בשביל נשמות ישראל, הברכות מצויות אצלו, אשרי מי שמתחזק באמונת חכמים, להתקרב אל צדיקים אמתיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום וחסד פשוט ושמח

בתמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צוֹ י"א נִסְנֵן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יְדוּעַ אֲשֶׁר רַבְנוּ ז"ל כְּשֶׁהָיָה בְּעִיר טְבֵרְיָה אֶצֶל צִיּוֹן סָבוּ הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נַחֲמָן מֵהוֹרְדֵּנְקָא זי"ע, עָמַד אִיפֵּה הַמַּצָּבָה נִמְצְאָת, שְׁשֵׁם בְּדֶרֶךְ כָּלֵל הוּא רֹאשׁ שֶׁל הַצְּדִיק, כִּי אֵת הַמַּצָּבָה תְּמִיד עוֹשִׂים בְּרֹאשׁ שֶׁל הַצְּדִיק, וּכְשֶׁמוֹהֲרֵנ"ת ז"ל הָיָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עָמַד גַּם כֵּן שֵׁם וְאָמַר אֲנִי עוֹמֵד עַכְשָׁו בְּאוֹתוֹ פְּסִיעוֹת אִיפֵּה שְׂרַבְנוּ ז"ל עָמַד.

הַמַּצָּבָה עַל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל זֶה סֵךְ הַכֹּל בְּנוֹ לְפָנַי עֲשׂוֹר אוֹ חֲמֵשׁ עֲשָׂרָה שָׁנִים, וְזֶה מְנַח עַל הֶרְחֵב שֶׁל קְבֻרוֹ, וְהֵרֵאשׁ הוּא לְצַד יְמִין, אִם עוֹמְדִים בְּפָנִים הַבַּיִת הַפְּנִסֵּת הַקָּטָן שְׂבָנוּ, וְאִם עוֹמְדִים בְּחֻצֵּי הַיְנוּ בְּרִחְבָּה מְבֻחוּץ, אֲזַי הֵרֵאשׁ זֶה מִצַּד שְׂמָאל, וְזֶה בְּרוּר, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לֵהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, שֶׁהַבְּטִיחָנוּ בְּחַיֵּיו אֲשֶׁר מִי שְׂיָבוֹא אֶצֶלוֹ אַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ הֵינּוּ אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּעִיר אוּמִין וְיִתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה עֲבוּרוֹ וְיֹאמַר אֵת הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים תְּקוּן הַכָּלְלִי, אֶפְלוֹ אִם עֲצָמוּ וּגְבָהוּ חֲטָאִיו וּפְשָׁעָיו יוֹצִיאֻ מֵהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית, וְזֶה סוֹכֵב עַל כָּל מִינֵי פְגָמֵי הַבְּרִית רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחַג כָּשֵׁר וְשִׂמְחָה

בתמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צוֹ י"א נִסְנֵן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לא צריכים להתפעל משום בריה שבעולם, אלא אתם צריכים להמשיך להתפלל יחד, וכבר אמר רבנו ז"ל לאנשי שלומנו שפתחו מנין בעיר נעמרוב, המנין שלכם בוקע רקיעים.

ככל שהפרי יותר מתוקה וגדולה, כמו כן יש על הפרי קלפה יותר קשה וכו', ולכן אין לכם להתפעל ממנו כלל, כי מי שחולק על רבנו ז"ל, צריכים לדעת שהוא מהסטר אחרא, והוא מהערב רב וכו', ומה הפרוש ערב רב? הינו הוא ערב רב, עדין אינו רב, אלא הוא ערב רב, כמו בערב שבת קדם בין השמשות נבראו השדים, ואלו הרע בנים החולקים על רבנו ז"ל, ומוציאים שם רע עליו ועל אנשיו, הם השדין יהודאין שצריכים לשמר מהם מאד מאד, וכבר מובא בזהר (רעיא מהימנא נשא קכ"ה:) ואתהדרו אינון ערב רב רעין על ישראל עאנא דקודשא בריך הוא דאתמר בהו (יחזקאל ל"ד) "ואתן צאני צאן מרעיתי אדם" וכו', [הערב רב הם נעשים רועים על ישראל, שהם צאנו של הקדוש ברוך הוא], ואינון ערב רב אינון עתירין בשלוה בחדוּא בלא צערא בלא יגונא כלל [אלו הערב רב המנהיגים הם עשירים ויושבים בשלוה בשמחה בלי צער ובלי יגון כלל]. גזלנין מארי שחד דאינון דינין רישי עמא (בראשית ו') "כי מלאה הארץ חמס מפניהם" עליהו אתמר (איכה ה') "היו צריה לראש", [הם גזלנים לוקחים שחד, והם הדינים והראשים של עם ישראל, ואלו הצרים נעשים ראשים], ואני יכול להעיד על זה שעם ישראל הם קדושים וטהורים, אלמלא אלו המפרסמים של שקר הרע בנים שעושים צחוק מעם ישראל, כמו שאנחנו רואים את זה בחוש בהרבה מקומות וכו', ולא בחנם שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קל"ט.) תניא רבי יוסי בן אלישע אומר אם ראית דור שצרות רבות באות עליו צא ובדק בדיני ישראל שכל פרענות שבאה לעולם לא באה אלא בשביל דיני ישראל, עם ישראל הם קדושים אלמלא המנהיגים הרשעים היו כלם חוזרים בתשובה, אך מה לעשות הם הטילו אימה כל כן, עד שאסור אפלו לדבר מזה, ואוי ואבוי מי שפותח את העינים להזולת ואומר את האמת, רוצים לבלע אותו חיים, ופותחים נגדו כל מיני תיקים וכו' וכו', כל מגמתם הוא רק תקציבים ועוד תקציבים וכו' וכו', ואיך יכולים לעשק בני אדם, ולא אכפת להם מהיהדות שום דבר וכו', המקוה בכלל אינה כשרה, נמצא שמכשילים

בְּאֶסְרֵי כְּרִיתוֹת, לֹא אֶכְפֵּת לוֹ מֵהַעֲרוֹב, נִמְצָא שְׁמֵכְשִׁילִים אֶת הַרְבִּים בְּאֶסְרֵי סְקִילָה, הַהֶכְשָׁרִים שֶׁלָּהֶם הֵם טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת, וְהֵם לוֹחֲמִים נֶגֶד חֲנוּף הַכָּשֶׁר וְהַטְּהוֹר וְכוּ', וְלִכֵּן לֹא צְרִיכִים לְהִתְפַּעֵל מִמֶּנּוּ כָּלֵל, תַּמְשִׁיךְ עִם הַמְנִיחַ שְׁלָכֶם, וְאֵל תִּבְלַבְלוּ אֶת עֲצַמְכֶם מִמֶּנּוּ כָּלֵל, וְלֹא בְּחִנָּם שִׁתְּקֵנוּ לָנוּ אֲנָשִׁי כְּנִסַּת הַגְּדוּלָה בְּרֻכָּה בְּכֹל יוֹם "הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוּנָה וַיֹּעֲצִינוּ כְּבַתְּחִלָּה" וְכוּ', שִׁיחֲזִיר לָנוּ אֶת הַשׁוֹפְטִים וְהַרְבָּנִים וְהַדְּיִינִים הָאֲמִתִּיִּים שְׂאִינָם מִתְּעַרְבִים בְּפוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׂקָה, וְאִינָם רוֹדְפֵי שְׁלֵמוֹנִים, וְאִינָם מְעַנִּינִים בְּכֶסֶף וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת הַגּוֹאֵל צְדָקָה, וַיִּגְאֹלֵנוּ מֵאֵלֵי הַשְׁקָרָנִים וְרַמָּאִים הַצְּבוּעִים.

הַמְּאֵחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְחַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בְּתַמְט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עֶשְׂרִי לְסֵדֶר צו"א נִיסָן (שֶׁבֶת הַגְּדוּלָה) הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל הָאֲבֵרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... נ"י

חֶסֶר, (כָּאֵן הָיוּ מְכַתְּבִים בְּיִיִדִישׁ, הַנֶּ"ל יִדְפְּסוּ בְּעֶזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחֵל בְּיִיִדִישׁ).

בתנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צוּ י"א נִסְן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאֵד מָאֵד רְצִיתִי לְדַעַת אִם כָּל הַחֲנִיּוֹת שְׂמוּכָרִים אַכֵּל, כְּגוֹן מַכּוּלוֹת
בְּיַבְנָאֵל, מְכָרוּ אֶת הַחֲמִץ אֶצְלָנוּ, זֶה מָאֵד מָאֵד חָשׁוּב לִי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שֶׁבְּעָרֵב
פָּסַח תִּתְּלוּ מוֹדְעָה מִטַּעַם "בֵּית הוֹרָאָה", מִי מֵהַבְּעֵלֵי חֲנִיּוֹת מְכָרוּ אֶת הַחֲמִץ
אֶצְלָנוּ, כִּף שְׂיוּכְלוּ לְקַנּוֹת אֶצְלָהֶם לְאַחַר הַחֵף.

בְּכֻלָּל רְצִיתִי שֶׁתִּתֵּן לִי דִין וְחֶשְׁבוֹן בְּעֵנֵי הַלְכָה מֵה קוֹרָה בְּקַהֲלָתָנוּ
הַקְּדוּשָׁה, שְׂאֲנִי מָאֵד מְקַפֵּיד שֶׁהַכֵּל יִתְנַהֵג כְּפִי הַלְכָה, כִּי אֲנִי רוֹצֵה
שֶׁקַּהֲלָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה תִּהְיֶה קַהֲלָה שֶׁל תּוֹרָה, וְאֲנִי רוֹצֵה לְנַקּוֹת אֶת הַמְּקוֹם
מִפּוֹשְׁטָקִים וְכו', וּמֵהַפְּקָרוֹת וְכו', אִין לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶלֶּא ד' אַמוֹת שֶׁל
הַלְכָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָךְ וּלְבִיתְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת,
וְיִהְיֶה לָךְ חֵף כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה, וְתוֹדָה רַבָּה עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאִתָּה מוֹסֵר אֶת
נַפְשְׁךָ עֲבוּר קַהֲלָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחֵף כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אִם אַתָּה יְכוּל לְהַשִּׁיג לִי אֶת סֵפֶר "טְרַקְלִינֵי הַחֲסִידוֹת" מֵאֵת יִצְחָק
אֶלְפֶסִי, וְכֵן סֵפֶר "מַעֲדָנֵי הַמֶּלֶךְ" חֵלְק ג' מֵאֵת רַבֵּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף זְצוּקֵל.

בתנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צוֹ י"א נִסְנֵן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁמֹסְרֶת אֶת נַפְשִׁי, וְהִבַּאתָ תְרוּמָה יְפֵה עֲבוּר קִמְחָא דְפִסְחָא, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת גַּם יַחַד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ בְּיָמִים אֵלוֹ שְׁכָל אֶחָד טְרוּד בְּצָרְכֵי הַחֵג וְכוּ' וְכוּ', שְׁלֵא תִשְׁכַּח מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְרַגַע, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֵל אָבִיו, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שְׁאֵתָה צְרִיךְ, וְכֵן תִּגְרַס כְּמָה פְּרָקִים מְשִׁנִּיּוֹת, שְׁזֵה זְכוּךְ לְהַנְשָׁמָה, מְשִׁנִּי"ה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה, וְכֵן זֶה מְבִיא פְּרִנְסָה בְּנִקְלָה, מְשִׁנִּי"ה עוֹלָה כְּמִסְפֵּר פְּרִנְסָה, וְעַל כָּלֵם תִּגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאִף שְׁזֵה מְסֻכָּתָא קֶשֶׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת תִּהְיֶה חֲזֵק לְגִרְסָא אֶת הַדָּף, כִּי דָף גְּמָרָא זֶה חִיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְאִם תּוּכַל לְקַחַת חֶבֶר לְלַמֵּד עִמּוֹ אֶת הַדָּף, מָה טוֹב וּמָה נְעִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאֵחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בתנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צוֹ י"א נִסְנֵן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

אֵתָה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִיחָה שְׁהַכְּנִסְתָּ בִּי בְּזֵה שְׁנֵדְבַתְּ אֶת כָּל הַמְּצוֹת עֲבוּר קִמְחָא דְפִסְחָא, וְיִהְיֶה מִשְׁפְּרִתְךָ שְׁלָמָה מִן הַשְּׂמִים, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, רַק חֲזֵק וְאַמֵץ מְאֹד וְאֵל תִּתֵּן שְׁהַסְמִיךְ מִ"ם יִשְׁבֵּר אוֹתָךְ, וְיִפִּיל אוֹתָךְ בַּעֲצָבוֹת וּבְמִרְהָ שְׁחַרְהָ וְכוּ' וְכוּ', שְׁזֵה אָבִי

אבות הטמאה, כי כל הכשלוֹן של האדם זה רק מפני שנמשך תמיד אחר העצבות והדכאון, אם אדם היה תמיד מהפך להיות בשמחה, היה מצליח, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם אתה רוצה להצליח בחייה, תשתדל עם כל הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו' וכו', עם כל זאת תכריח את עצמך להיות בשמחה, ותראה שיהיה לך הצלחה בחייה.

אני מאד מאד מבקש אותך בימים אלו שכל אחד טרוד בצרכי החג וכו' וכו', שלא תשכח מהקדוש ברוך הוא לרגע, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, בלי שום חכמות כלל, לבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריק, וכן תגרס כמה פרקים משניות, שזה זכוך להנשמה, משנ"ה אותיות נשמ"ה, וכן זה מביא פרנסה בנקל, משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, ועל כלם תגרס את הדרך היומי, ואף שזה מסכתא קשה מאד, עם כל זאת תהיה חזק לגרס את הדרך, כי דף גמרא זה חיות להנפש, ואם תוכל לקחת חבר ללמד עמו את הדרך, מה טוב ומה נעים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך שבת שלום וחג כשר ושמח

בתנג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר צו י"א ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפי להודות לך על המסירות נפש שמסרת את נפשך בשביל הקמחא דפסחא, בזכות זה יעזר לך הקדוש ברוך הוא שתזכה למצא את בת זוגך השיך לשרש נשמתך.

בשום פנים ואפן אסור לך להשבר, בודאי הכאב מאד גדול איך שאשה יכולה לבגוד בבעלה, אבל מי יודע תעלומות דרכיו יתברך וכו', ומי יודע איזה תקון וזכוף הצרכת לעבר, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך רק טוב.

אני מאד מאד מבקש אותך בימים אלו שכל אחד טרוד בצרכי החג וכו' וכו', שלא תשכח מהקדוש ברוך הוא לרגע, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, בלי שום חכמות כלל, לבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריה, וכן תגרס כמה פרקים משניות, שזה זכוף להנשמה, משנ"ה אותיות נשמ"ה, וכן זה מביא פרנסה בנקל, משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, ועל כלם תגרס את הדרך היומי, ואף שזה מסכתא קשה מאד, עם כל זאת תהיה חזק לגרס את הדרך, כי דף גמרא זה חיות להנפש, ואם תוכל לקחת חבר ללמד עמו את הדרך, מה טוב ומה נעים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך שבת שלום וחסד פשוט ושמיח

בתנד.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר צו י"א ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפני להודות לך על המסירות נפש שמסרת את נפשך עבור קמחא דפסחא.

אני מאד מבקש אותך אם תוכל להיות בקשר עם האברך ... גרו יאיר בענין הספר תורה, אם אתה לא יכול, תכתב לי, אזי אני ידאג ממקום אחר וכו'.

אני מאד מאד מבקש אותך בימים אלו שכל אחד טרוד בצרכי החג

וכו' וכו', שלא תשכח מהקדוש ברוך הוא לרגע, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, בלי שום חכמות, כָּלֵל, לבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך, וכן תגרס כמה פרקים משניות, שְׁזָה זכוך להנשמה, משנ"ה אותיות נשמ"ה, וכן זה מביא פרנסה בנקל, משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, ועל כלם תגרס את הדרך היומי, ואף שְׁזָה מסכתא קשה מאד, עם כל זאת תהיה חזק לגרס את הדרך, כי דף גמרא זה חיות להנפש, ואם תוכל לקחת חבר ללמד עמו את הדרך, מה טוב ומה נעים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום וחסד פשוט ושמיח

בתנה.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר צו י"א ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

הקדוש ברוך הוא יאיר לכם את המזל, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליתו.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאתם שמיח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכת בתוככם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו

נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום וחסד פשוט ושמח

בתנו.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר צו י"א ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תעשי את הנתוח הזה, כי זה מאד מסכן וכו', הבחירה ביד האדם, אם הוא רוצה הוא יכול, אם הוא לא רוצה הוא לא יכול, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"י) לאיש אחד ששאל אותו: כיצד הוא הבחירה, השיב לו בפשיטות: שהבחירה היא ביד האדם בפשיטות, אם רוצה עושה, ואם אינו רוצה אינו עושה. וכתב מוהר"ן ז"ל רשמתי זאת, כי הוא נצרך מאד, כי כמה בני אדם נבוכים בזה מאד, מחמת שהם מרגלים במעשיהם ובדרכיהם מנעוריהם מאד, על כן נדמה להם שאין להם בחירה חס ושלום, ואינם יכולים לשנות מעשיהם. אבל באמת אינו כן, כי בודאי יש לכל אדם בחירה תמיד על כל דבר, וכמו שהוא רוצה עושה. והבן הדברים מאד, ולכן תעשי דיאטה חזקה, ואל תגיד שאת לא יכולה, כי את מסכנת את עצמך, ומה את צריכה את זה?

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
 הַמְאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בְּתַנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר צוּ י"א נִיסָן הַתּשׁע"ג
 שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
 לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

אֵל תִּפְנֹסֵי בְּלִחָץ, צְרִיכִים הִרְבָּה סִבְלָנוֹת בְּחַיִּים, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן
 לְךָ בְּעַל נִפְלָא מְאֹד, וְאִם הִרְוּפָאִים אָמְרוּ שֶׁהֵכֵל בְּסֹדֵר, כִּף זֶה הָאֲמַת.
 בּוֹדְאֵי תְּפִלָּה מוֹעִילָה עַל כָּל פֶּרֶט וּפֶרֶט, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵל, שׁוֹם דְּבַר
 בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת,
 וְנִשְׁמַע אֶצְלָכֶם רַק הַטּוֹב.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
 הַמְאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בְּתַנַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר צוּ י"א נִיסָן הַתּשׁע"ג
 שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... שִׁיְחִיו נְצַח
 לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתְּבֶכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ מִכֶּם שֶׁתִּתְאַזְרוּ בְּמַדַּת הַסִּבְלָנוֹת, וְאֶפְלוּ שְׁזֵה
 בָּא לָכֶם מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זָכְרוּ מֵה שֶׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת פְּרָק ה') לְפֹהֵם

צַעֲרָא אַגְרָא, וְדַעוּ לָכֶם כְּשֶׁאֲדָם עוֹצֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזֶה אֶפְלוּ שְׁנַמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בָטֵל וּמְבֹטֵל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הֵכֵל תְּלוּי כְּפֵי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהִכְנַס בְּכַעַס, שְׁבֻדְרֵךְ כָּלֵל בָּא מִגְּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כֹּל כְּלוֹ אֱלִיו יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁלָא יְהִיָּה לוֹ אֶפְלוּ מִשְׁהוּ תְרַעַמַת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ' וְכֵן הָאִשָּׁה שֵׁלָא יְהִיָּה לָהּ מִשְׁהוּ תְרַעַמַת עַל בַּעְלָהּ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעְלָהּ, וְהַבַּעַל הוּא חֶלֶק מֵאִשְׁתּוֹ, וְהֵילָדִים הֵם חֶלֶק מִשְׁתֵּיהֶם, וְלִכֵּן לְמָה צָרִיכִים לְהִתְעַצְבֵּן וְלָרִיב בְּבֵית?

אַתֶּם צָרִיכִים לְרַקֵּד מְרַב שְׂמִחָה עַל הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם בְּנֵכֶם, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִלָּאָה, שֶׁרַק תִּרְאוּ נְסִים וְנִפְלְאוֹת, וְאַתֶּם צָרִיכִים לְזַכֵּר שֶׁבְּכָל בְּתֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פֶסַח הַמְּצַב מְאֹד מְתוּחַ, וְעַל כֵּן אֵל תִּאֲשִׁימוּ אֶת עֲצָמְכֶם כְּאֵלוֹ רַק אֲצַלְכֶם יֵשׁ הַדְּבָר הַזֶּה וְכוּ'.

רַק חִזְקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל עַל זֶה בִּיּוֹתוֹ, וְאָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצוּהָ גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְלִהְתְּגַבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחָרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם בְּלֵם בָּאִים רַק מִחַמַּת קְלָקוּל הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמְתַּנַּת לְאָדָם לֹא כֹּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כֹּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמְתַּנַּת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יְהִיָּה הַשְּׂמִחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמִחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וַיְכּוֹלִים אַחֵר כֶּף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לִפְנֵינוּ יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתִמְיוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גְּמוּר, כִּי מִה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אֲבָל תְּכַף וּמִיָּד שְׂמַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אַזִּי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ

וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שָׁבַת שְׁלוֹם וְחַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בְּתוֹט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר צוּ י"א נִסְן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ט) לְתַקֵּן כָּל הָעֲבֻרוֹת בְּפִרְטוּיֹת
הֵם רַבִּים מְאֹד, וְכַבֵּד עַל הָאָדָם, וְאֵי אֶפְשָׁר לְתַקֵּן אוֹתָם, כִּי יֵשׁ דְּקֻדּוּקִים
וּפְרֻטִים רַבִּים בְּכָל לְאוּ וְלְאוּ, וְכֵן צָרִיךְ לְתַקֵּן כְּלָלִיּוֹת הַגִּידוּן וְכוּ', וְזֶה עֲנִין
שֶׁל תְּקוּן הַכְּלָלִי שֶׁהוּא זוֹרֵק לְבִנְיָנוּיֹת וְתַקוּנִים גַּם בְּמִקּוּמוֹת הַצָּרִים וְהַדְּקִים
וְכוּ', וּבְזֶה תְּלוּי פְּרֻטָּה בְּלֵי טֶרַח, הֵינּוּ עַל יְדֵי תְּקוּן הַכְּלָלִי וְכוּ', וְכָל זְמַן שֶׁלֹּא
תְּקַן תְּקוּן הַכְּלָלִי, אֲזַי הִשְׁכִּינָה בְּסוּד (יִשְׁעִיָּה ס"ג ב') "מִדּוּעַ אָדָם לְלִבּוֹשֶׁךָ",
שְׂזָה בְּחִינַת דֵּם נִדָּה וְכוּ', וְלִכֵּן זֶה טוֹב מְאֹד אֶפְלוּ לְאִשָּׁה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמָהּ
לִזְמַן בְּכָל יוֹם אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוּרֵי תְּהֵלִים שֶׁהֵם נִקְרָאִים "תְּקוּן הַכְּלָלִי", וְעַל
יְדֵי זֶה יִתְקַן אֲצִלָּה הַכֹּל, כְּמוֹ שֶׁהִבְטִיחַ רַבְנוּ ז"ל, וּבְפִרְט כְּשֶׁנוֹסַעַת אֲצֵל צִיּוֹן
רַבְנוּ ז"ל, וְאוֹמְרַת שֶׁם אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוּרֵי תְּהֵלִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

עַל כָּל פְּנִים אֵיפֹה שֶׁהָאִשָּׁה רַק נִמְצָאָה, כְּדָאֵי וּכְדָאֵי לִזְמַן בְּכָל יוֹם
אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוּרֵי תְּהֵלִים, שֶׁהֵם תְּקוּן הַנֶּפֶשׁ וְסִגּוּלָה לְפְרֻטָּה בְּנִקְלָה, וְלִכֵּן
הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁבַת שְׁלוֹם וְחַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בת.ס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׂשׂוּי עַרְב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צוּ י"א נִסְן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צַר לִי לֹאמַר לְךָ שְׂאֵת צְרִיכָה לְעֻזְב אֶת מְקוֹם הָעֲבוּדָה שְׁלֹךְ, כִּי רַבְּנוּ ו'ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת פַּחַד חֶלֶק ב' סִימָן ג') מִי שֶׁבוֹרַח מִן הַצָּרָה הוּא פֶקַח; כִּי אֶת יְכוּלָה לְפַל פַּה בְּפֶח גְּדוֹל מְאֹד, מְלַבֵּד שְׂזֵה עוֹוֹן חֲמוּר מְאֹד לְשִׁבֵר בֵּית בְּשִׁבִיל לְמִלְאוֹת תַּאֲוֹת הַנוֹאֵף וְכו'.

וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת כִּי לְחִיּוֹת עִם גָּבֵר בְּלִי נִשׁוּאִינְ, זֶה עוֹוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תַּקְחִי אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי מִשְׁלָמִים עַל זֶה אַחַר כֵּךְ מַחִיר גְּבֵה מְאֹד, וְמָה גַם שְׂאַחַר כֵּךְ מִתְבַּזִּים מְאֹד, וְכַעֲיֵן שְׂאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בַּמִּדְבָּר רַבָּה פָּרָשָׁה ט' סִימָן א') הַנוֹאֵף אוֹמֵר אֵינְ בְּרִיָּה יוֹדַעַת בִּי, לְפִי שְׁכַל מַעֲשָׂיו אֵינְ אֵלָא בַחֲשֵׁן, וְכֵן הוּא אוֹמֵר (מְשַׁלֵּי ז') "עֲבַר בְּשׁוֹק אֶצֶל פְּנֵה וְדָרָךְ בֵּיתָה יִצְעַד בְּנִשְׁף בְּעַרְב יוֹם בְּאִישׁוֹן לִילָה וְאַפְלָה", הוּא סְבוּר לְפִי שְׁעוֹשָׂה מַעֲשָׂיו בַחֲשֵׁן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יִדַע בּוֹ, וְכֵן הוּא אוֹמֵר (יִשְׁעִיָה כ"ט) "הוּי הַמַּעֲמִיקִים מִהוֹי" לְסַתֵּר עֲצָה וְהִיָּה מַחֲשָׁף מַעֲשֵׂיהֶם וַיֹּאמְרוּ מִי רֹאֵנוּ וּמִי יִדַעְנוּ", שְׁכֵן דָּרָךְ כָּל עוֹבְרֵי עֲבָרָה הֵם חוֹשְׁבִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יִרְאֶה בְּמַעֲשֵׂיהֶם, וְכֵן הוּא אוֹמֵר (אִיּוֹב כ"ב) "הֲלֹא אֵלֹהֵי גְבֵה שָׁמַיִם וְרֹאֵה רֹאשׁ כּוֹכָבִים כִּי רָמוּ וְאַמְרַתָּ מַה יִּדַע אֵל" וְגו', (שֵׁם) "עֲבִים סַתֵּר לוֹ וְלֹא יִרְאֶה" וְגו' (שֵׁם) "הַאֲרִיחַ עוֹלָם תִּשְׁמֹר" וְגו', וְכֵן הוּא אוֹמֵר (אִיּוֹב כ"ד ט"ו) "וְעֵינַי נֹאֵף שְׁמָרָה נִשְׁף לֹאמֵר לֹא תִשׁוּרְנִי עֵינַי", אֵינּוּ אוֹמֵר לֹא יִרְאֵנִי אָדָם, אֵלָא לֹא תִשׁוּרְנִי עֵינַי, לֹא עֵינַי שֶׁל מִטָּה וְלֹא עֵינַי שֶׁל מַעֲלָה, מַהוּ "וְסַתֵּר פְּנֵים יִשִׁים"? הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא יוֹשֵׁב סַתֵּר יִשִׁים פְּנֵים שֶׁל נוֹאֵף בְּאוֹתוֹ הָעֵבֶר, לְפִי שֶׁהַנוֹאֵף וְהַנוֹאֲפָת רּוֹצִין שְׁלֹא תִתְעַבֵּר, אֵלָא שִׁיעֲשׂוּ תַאֲוֹתֵן בְּלִבְךָ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְפָרְסֵמְן בְּעוֹלָם כְּדִי שִׁידַעוּ הַבְּרִיּוֹת וַיֹּאמְרוּ פְּנֵים שֶׁל זֶה הֵם פְּנֵי הַנוֹאֵף, שְׂצָר צוּרַת הָעֵבֶר בְּדַמּוֹת הַנוֹאֵף, הוּי "וְסַתֵּר פְּנֵים יִשִׁים", וְלִפְיֶכָךְ נִקְרָא זְמָה, לְפִי שֶׁהֵן כּוֹפְרִין שְׁנִיָּהֶם וְאוֹמְרִים לֹא עֲבַרְנוּ עֲבָרָה, וְהַבְּרִיּוֹת אוֹמְרִים אִם כֵּן זֶה מַהוּ?

ולא תאמר בזמן שהיא מתעברת מן הנואף אותה שעה דומה צורת הולד לצורת הנואף, אלא אפלו היא מעברת מבצלה ובא עליה הנואף, הקדוש ברוך הוא מהפך צורת הולד לצורת הנואף וכו', עין שם, הרי שלך לפניך אל איזה בושות את יכולה להגיע וכו', ולמה לך להכניס בנסיון קשה כזו מפני נואף, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (פלה רבתי פרק ג') המתחבר לנואף כנואף; ואף שאני יודע שזה מאד קשה לך, כי עד שמצאת עבודה, לקח הרבה זמן, ובפרט שאת עובדת כבר פה שנתים וכו', עם כל זאת מה לך לצרה הזו?

ואני מכרח להגיד לך שאת צריכה לדעת שעל הכל הקדוש ברוך הוא מוחל, אבל לא על זנות וכו', ואין על זה תרוץ שמתגבר עלי יצרי וכו', כי הבחירה חפשית, אם רוצים עושים, ואם לא רוצים לא עושים, ולכן את צריכה לשמר על עצמך וכו', כי אחרת אני מכרח להגיד לך שחכמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה פרשה כ"ו סימן ה') על הכל הקדוש ברוך הוא מאריך אפו חוץ מן הזנות; ואמרו (במדבר רבה פרשה ט' סימן ז') אמר הקדוש ברוך הוא על הכל אני כובש, ועל הזמה אני כועס; ואמרו (תנחומא בראשית) על הכל הקדוש ברוך הוא מותר, חוץ מן הזמה והזנות; ולכן דעי לך שמרה יהיה לך באחרונה אם לא תשמרי על עצמך וכו', אשה חושבת שהכל הפקר ולית דין ולית דיין וכו', ופתאם היא מקבלת את המכה בצורה כזו שהיא לא חלמה, ולכן ראי לחזור בתשובה שלמה ולברח מהזבל והלכלוך הזה, לפני שכבר לא תוכלי לחזור.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתציתי אותי, והקדוש ברוך הוא יזמין לך בן זוג להתחתן אתו, ולבנות בית נאמן בישראל, ובשכר זאת שעמדת בנסיון עד עכשו, לא יחסר לך שום דבר גם להבא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום וחסד פשוט ושמיח

בתסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׂשׂוּי עַרְבֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צוּ י"א נִסְן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גִּירוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קֹדֶם אֲתָהּ צָרִיף לְדַעַת שֶׁהַבְּחִירָה בְּיַדֵּי הָאָדָם, אִם הוּא רוֹצֵה הוּא רַב
עִם אֲשֶׁתּוֹ, וְאִם הוּא לֹא רוֹצֵה הוּא לֹא יָרִיב עִם אֲשֶׁתּוֹ, הַכֹּל תְּלוּי בְּאָדָם,
וּכְבָר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק"י) לְאַחַד שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ כִּי־צַד
הוּא הַבְּחִירָה, הַשֵּׁיב לוֹ בַּפְּשִׁיטוֹת: שֶׁהַבְּחִירָה הִיא בְּיַד הָאָדָם בַּפְּשִׁיטוֹת,
אִם רוֹצֵה עוֹשֶׂה, וְאִם אֵינוֹ רוֹצֵה אֵינוֹ עוֹשֶׂה וְכוּ', [נִכְתַּב מוֹהַרנ"ת ז"ל וְדָבַר
זֶה הוּא נִצְרָף מְאֹד לְדַעַת, כִּי כַּמָּה בְּנֵי אָדָם נְבוֹכִים בְּזֶה מְאֹד, מַחֲמַת שֶׁהֵם
מְרַגְלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מְנַעֲוִרֵיהֶם מְאֹד, עַל כֵּן נִדְמָה לָהֶם שֶׁאֵין לָהֶם
בְּחִירָה, חֵס וְשְׁלוֹם, וְאֵינֶם יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אַבְל בְּאֲמַת אֵינוֹ כֵּן, כִּי
בְּיָדָאֵי יֵשׁ לְכֹל אָדָם בְּחִירָה תָּמִיד עַל כָּל דְּבָר, וְכַמוֹ שֶׁהוּא רוֹצֵה עוֹשֶׂה], וְכֵן
אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחּוֹת הַר"ן סִימָן רס"ג) מְעַגְיֵן בְּנֵי הַנְּעוּרִים שֶׁשָּׂכִיחַ מְאֹד שֶׁנַּעֲשֶׂה
קְלָקוּל בֵּינֵיהֶם וּבֵין נְשׁוּתֵיהֶם וּנְפָרְדִים זֶה מְזֵה אֵיזֶה זְמַן, וּלְפַעֲמִים נַעֲשֶׂה
מְזֵה פְּרוּד לְגַמְרֵי חֵס וְשְׁלוֹם. וְאָמַר שֶׁזֶה מַעֲשֶׂה בְּעַל דְּבָר שֶׁמִּנִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ
עַל זֶה מְאֹד לְקַלְקַל הַשְׁלוֹם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים כְּדֵי שֶׁיִּתְּפָסוּ בְּמִצּוּדָתוֹ חֵס
וְשְׁלוֹם עַל יַדֵּי זֶה. כִּי הוּא אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד לְתַפְסֵם בְּנַעֲוִרֵיהֶם עַל יַדֵּי קְלָקוּל
הַשְׁלוֹם בֵּית חֵס וְשְׁלוֹם שְׁגוֹרֵם בְּעַרְמוּמִיּוֹתוֹ לְקַלְקַל הַשְׁלוֹם שֶׁבֵּינֵיהֶם; וְלִכְּן
דַּע לָךְ שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בְּיָדֶיךָ, אִם אֲתָהּ תִּהְיֶה מַעֲבִיר עַל מִדּוּתֶיךָ וְלֹא תִרְיֵב עִם
אֲשֶׁתְּךָ, אֲזִי יִהְיֶה שְׁלוֹם בְּתוֹךְ הַבֵּית, כִּי הַכֹּל תְּלוּי רַק בְּיָדֶיךָ, אִם הַבַּעַל הוּא
פֶקַח, אֲזִי אֵף פַּעַם לֹא יִרְיֵבוּ.

וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקַשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁמַר עַל הַשְׁלוֹם בֵּית שְׁלֹכְכֶם, שֶׁזֶה יְסוּד
הַיְסוּדוֹת, כִּי בְּבֵית שֵׁישׁ שְׁמָה "שְׁלוֹם בֵּית" שֶׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה, וּבְמִקּוֹם
שֶׁהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה שֶׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, וְלִכְּן אֲתָהּ מְכַרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם שֶׁיִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאֶהְבֶּה זֶה יְבִיא עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל
מַעֲשֶׂה יְדֵיכֶם, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׂאֵף פַּעַם לֹא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם וּכְנוּחִים וְאֵי הַבְּנוּת וְכוּ'

וכו', כי כף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (ספֵר הַמְדוּת אוֹת מְרִיבָה סִימָן ס"ו) בְּמָקוֹם מְרִיבָה שֵׁם הַשָּׁטָן; וְלִכְּנֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית, כְּדֵי שֶׁהַבְּרָכָה תִּהְיֶה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְזָכַר גַּם זָכַר מֵה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הֶלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֶהְיֶה גְדוּלָּה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבֹת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּנֵן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

שוב פֵּעַם אָנִי מְדַגֵּשׁ כִּי שְׁלוֹם בֵּית תְּלוּי רַק בִּיְדֵי הַבְּעַל, אִם יֵשׁ לוֹ שְׂכָל יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהַנְהִיג אֶת הַבַּיִת שְׁלוֹ, אֲזִי יִהְיֶה תְּמִיד שְׁלוֹם בְּבֵיתוֹ, אֲכַל יֵעַן שְׁעֵדִין אֵין בֵּית חֲרָשֶׁת שֶׁמִּיצַר שְׂכָל וְדַעַת וְכוּ', וְכֵן אֵין חֲנוּת אוֹ קִנְיֹן וְכוּ', שְׁמוּכָרִים שָׁמָּה שְׂכָל וְדַעַת וְכוּ', וְעַל כֵּן צְרִיכִים לִכְוֹן בְּכָל יוֹם שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם בְּעֵת שְׁמֵת־פְּלָלִים אֶת הַבְּרָכָה "אֵתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאָנוּשׁ בֵּינָה" וְכוּ', לְבַקֵּשׁ אֲזֵי עַל דַּעַת וְשְׂכָל, כִּי כָף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְדָרִים מ"א.) דַּעַת קִנְיֵת מֵה חֲסֻרָתָ, דַּעַת חֲסֻרָתָ מֵה קִנְיֵת, אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ לוֹ הַכָּל, וְאִם אֵין לוֹ דַּעַת אֵין לוֹ כְּלוּם, וְהִלּוּאֵי הִיָּה כָּל בַּעַל יוֹדְעִים אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּבֵית עַם הָאִשָּׁה וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה צְרִיכָה הַרְבֵּה תְּשׁוּמַת לֵב, וְזֶה הַטְּבַע הַבְּרִיא שְׂכָף בְּרָאָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִשְׁרֵי הַבְּעַל שְׁנוֹתֵן לְאִשְׁתּוֹ אֶת הַתְּשׁוּמַת לֵב שְׁלֵה, וְכָף יִהְיֶה שְׁלוֹם בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְלֹא יִצְטָרְכוּ לְרִיב וּמְכַל שְׂכָן לֹא יִצְטָרְכוּ לְהַתְגַּרֵּשׁ חֵס וְשְׁלוֹם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבֹת שְׁלוֹם וְחַג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָה

בתסב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר צו י"א ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל הצרות שאדם ממשיך על עצמו, זה רק מפני הכעס והרציחה שנכנס בו מרב עוונותיו של פגמי הברית, ומדת הכעס חמורה מאד מאד, עד כדי כך שאמרו בזהר (תצוה קפ"ב.) במאי אתידע לקרבא בר נש בהדיה או לאתמנעא מניה, [איך יכולים לדעת אם מתר להתקרב אל האדם הזה או להתרחק ממנו?], ברגזיה ממש ידע ליה בר נש, וישתמודע מאן איהו, [בכעסו של אדם מתודע מהות כל האדם ומתגלה מי הוא], אי ההיא נשמתא קדישא נטר בשעתא דרוגזוי אתי עליה, דלא יעקר לה מאתרהא, בגין למשרי תחותה ההוא אל זה, [אם אדם שומר על עצמו לא להיות בכעס כדי שלא יהיה נעקר ממנו נשמתו], דא איהו בר נש כדקא יאות, דא איהו עבדא דמאריה, דא איהו גבר שלים. [זה הוא אדם כמו שצריך להיות, הוא עבד של הקדוש ברנף הוא והוא אדם השלם], ואי ההוא בר נש לא נטיר לה, ואיהו עקר קדשה דא עלאה מאתריה, למשרי באתריה סטרא אחרא, ודאי דא איהו בר נש דמרד במאריה, ואסיר לקרבא בהדיה ולא תחברא עמיה, [ואם אדם הזה לא שומר על עצמו לא להיות בכעס, והוא עוקר את הקדשה ממנו, ונכנס בו סטרא אחרא, אדם הזה הוא מורד בהקדוש ברנף הוא ואסור להתקרב אליו], ודא איהו (איוב י"ח ד) "טרף נפשו באפו", איהו טריף ועקר נפשיה בגין רגזיה, ואשרי בגזיה אל זר [אדם שהוא בכעס הוא עוקר את הנפש שלו ושורה בו הסטרא אחרא], ועל דא כתיב (שם) "חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו", דההיא נשמתא קדישא טריף לה, וסאיב לה בגין אפו [מי שבכעס הנשמה שלו בורחת ממנו, והוא מטמא את עצמו]; ואמר האריז"ל את כל העברות יכולים לתקן וכו', אבל מי שכועס הוא עוקר את הנשמה שלו לגמרי וכו', וקשה להחזיר לו את נשמתו וכו', ולכן סובל מה שסובל וכו', ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ח) שהכעס דוחה מהאדם את כל הפרנסה, ואפלו שנגזר עליו שיהיה לו הרבה כסף וכו', על ידי כעס

הוא בְּמוֹ יָדְיוֹ דוֹחָה אֶת זֶה וְכוּ', וּמִדַּת הַכַּעַס זֶה הַמִּדָּה הִכִּי מְגַנֶּה שָׂרָק יָכוֹל לְהִיּוֹת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבֵת ק"ה:): הַמְקַרֵּעַ בְּגִדְיוֹ בַּחֲמָתוֹ וְהַמְשִׁבֵּר כְּלָיו בַּחֲמָתוֹ וְהַמְפֹזֵר מְעוֹתָיו בַּחֲמָתוֹ, יֵהָא בְּעֵינַיִךְ כְּעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, שְׂכַף אֲמַנְתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע הַיּוֹם אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כֶּה, וְלִמְחָר אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כֶּה, עַד שְׁאוֹמֵר לוֹ עֲבֹד עֲבוּדָה זָרָה וְהוֹלֵךְ וְעוֹבֵד; כִּי הַמְאָמִין הָאֱמֵתִי שְׂמֵאֲמִין שֶׁדָּבַר גְּדוֹל דָּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, הוּא אֵף פַּעַם לֹא יִהְיֶה כְּכַעַס, וְאִם הוּא כְּכַעַס, סִימָן שֶׁלֹּא מְאָמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעֵדוֹ נִמְצָא, וְהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן כְּפִי הַכַּעַס, כֵּן דוֹחָה אֶת הַשְּׂכִינָה מִמֶּנּוּ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסָחִים ס"ו:): כָּל אָדָם שְׂכוּעֵס, אִם חָכֵם הוּא חֲכָמָתוֹ מִסְתַּלְקֶת מִמֶּנּוּ; וְאָמְרוּ (נִדְרִים כ"ב): כָּל הַכּוֹעֵס אֶפְלוֹ שְׂכִינָה אֵינָה חֲשׂוּבָה כְּנִגְדּוֹ, וּמוֹסִיף טַפְשׁוֹת עַל טַפְשׁוֹתָיו; וְזֶה טְרוּף הַדַּעַת פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, כִּי הַכַּעֲסָן מְאֹבֵד אֶת הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל שֶׁלוֹ לְגַמְרִי, עַד שֶׁלֹּא מִסְגֵּל לְחֹשֶׁב יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (זֶהַר חֲדָשׁ נח): לֹא יִהְיֶה כֶּה אֵל זֶה, שֶׁלֹּא תִהְיֶה נַח לְכַעַס, כִּי זֶה עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ, כִּי הוּא דוֹחָה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמֶּנּוּ.

וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל מִדַּת הַסְּבִלְנוּת, וְלֹא לְהַתְפַּרֵץ וּמְכַל שְׂכֵן לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס וּרְצִיחָה, שְׂזֶה מְדָה מְגַנֶּה מְאֹד, וְיִכּוּלִים לְאַבֵּד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלַּתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאֵחַל לְךָ שְׁבֵת שְׁלוֹם וְחַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בַּתְּסֵג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שְׁבֵת קָדֵשׁ לְסֹדֵר צוֹ י"א נִסָּן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יש מנהג כזה שבעת שתופרים בגד או כפתור וכו', שעדין אדם לבוש עם הבגד, מכניסים לפה חוט וכו' וכו', ויש דבר בזה, ואף שזה רק קבלה מהסבתא וכו', מובא בתשובת הרשב"א שמה שמקבל מהסבתא וכו', ראוי לסמוך על זה, כי היא קבלה את זה מאמה וכן מדור דור, ולכן אסור ללעג על שום מנהג ישראל.

זה שמחתנו וגדלתנו שאנחנו הולכים כפי המסורת שקבלנו מדור דור, וזה שבח של עם ישראל שהם זורקים את השכל המדמה שלהם וכו', שרוצים המשכילים (המסבילים) לנתק אותנו מהמסורה שמקבלת אצלנו מדור דור, ופרשו הצדיקים שזה (דברים כ"ו ה') "ארמי אבד אבי", שלכן הארמי שבא בערמומיות, רוצה לשכח ולאבד את מה שקבלנו מהאבא וכו', עלינו תמיד ללכת כפי המסורה שקבלנו מאבותינו אפלו בדבר פשוט כזה, שזה נראה ככלום, עם כל זאת ראוי לנו להקפיד גם על דברים קטנים כאלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום וחסד פשוט ושמח

בתסד.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר צו י"ב ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפני להודות לך על המסירות נפש, שאת הכנסת משך כל החרף, יום יום, בבית התבשיל אהל אברהם שזה אישון עיני, ואני מאד מאד מודה לך, ואני מקרח להגיד לך שרק בזכות זה אני חי, פשוטו כמשמעו, וכן בזכות החסד שזכני הקדוש ברוך הוא לעזר לכל אנשי שלומנו על קמחא דפסחא בשפע רב מאד, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד נעשה חסד וצדקה.

אָנִי מִכְרַח לְהַבִּיעַ אֶת דַּעְתִּי לְפָנֶיךָ וְשָׁלֵא יִסְפְּרוּ לְךָ שׁוּם סְפוּרִים בְּשָׂמִי כָּלֵל.

אֶת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל בְּנִיתִי לַעֲנִי אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֵׁשׁ הַמּוֹן הַמּוֹן מִשְׁפָּחוֹת שְׁפָשׁוּט אֵין לְהִיָּלְדִים מַה לְאַכֵּל וְכוּ', וּבִפְרָט תְּבַשִּׁיל חֵם וְכוּ', וְעִשִּׂיתִי אֶת זֶה בְּחֻכְמָה שִׁיְהִי פְתוּחַ לְכֹל דְּכַפִּינִי, כִּךָ שֶׁהַנְּצָרְכִים הָאֲמִתִּים לֹא יִתְבַּיִשוּ לְבוֹא לְאַכֵּל.

וְהַיּוֹת שֶׁלְכַתְחָלָה בְּנִיתִי אֶת הָאוּלָם לְחַתְנוֹת, לְרוּחַת אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁלֵא יַעֲלֶה לָהֶם חַתְנָה הוּן תּוֹעֲפוֹת, רַק יִמַּח שְׁמוֹ הַסַּמ"ךְ מ"ם מְסַר אוֹתָנוּ עַד עַכְשָׁו וְלֹא יִכְלְנוּ לַעֲשׂוֹת שֵׁם חַתְנוֹת, וְעַכְשָׁו אֲנִי רוֹצֶה לְנִסּוֹת לְהַתְחִיל לַעֲשׂוֹת חַתְנוֹת בְּאוּלָם, כְּדִי שְׁלֵא יַעֲלֶה לְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ הוּן תּוֹעֲפוֹת וְכוּ', וְהַצַּעֲתִי שְׂמִי שִׁירְצָה לֹא לְקַמֵּץ מֵאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ אֲזִי בְלִיל הַחַתְנָה נַעֲלֶה אֶת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל לְמַעַלָּה בְּאוּלָם וְכוּ', אָבֵל לֹא יְהִי בֶּשֶׁר, מַה בְּכַךָ? זֶה הִיָּה הַהַצָּעָה שְׁלִי, וְכִכָּה לֹא יִכְנָסוּ בְּחוֹבוֹת וְכוּ', וּמִזֶּה צָץ רַעִיוֹן שֶׁאֵת תְּבַשִּׁילִי לְכֹל חַתְנָה, אֲזִי אֲנִי אוֹמֵר לְךָ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן שֶׁאֵת לֹא מְבַשֵּׁלֶת בְּשׁוּם חַתְנָה וְכוּ', מִי שֶׁרוֹצֶה דוֹקֵא שִׁיְהִי בֶּשֶׁר שִׁיבִיא אֶת הַקֵּיטְרִינְג מֵהָרֵב ... גֵּרוּ יֵאִיר, וְאֵת הַסְּכוּ"ם שְׁלוֹ, וְיַעֲשֶׂה מַה שֶׁהוּא רוֹצֶה, אֲנִי בְּאֵתִי רַק לְהַקְלֵ אֶת הַהוֹצָאוֹת מֵאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאֵם הֵם לֹא רוֹצִים אֲזִי שִׁיקְחוּ אֶת הַקֵּיטְרִינְג שְׁלָהֶם, אָבֵל אֶת בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן לֹא מְבַשֵּׁלֶת, וְזֶה אֲנִי אוֹמֵר לְךָ בְּכִלְלִיּוֹת וּבִפְרָטִיּוֹת וְזֶה דַּעְתִּי, אֶת עוֹזְרֵת לִי רַק בַּבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל אֶהֱל אֲבָרְהֶם, אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁזֶה דִּי מִסְפִּיק אֶפְלוּ לַעֲשׂוֹר נָשִׁים, וְאֵת עוֹשֶׂה אֶת זֶה לְבַד, וּבְזֶה יְהִי לְךָ בְּרוּר חֵד מִשְׁמַעִית דַּעְתִּי וְאֶף אֶחָד שְׁלֵא יְדַבֵּר בְּשָׂמִי אַחֲרַת, אֲנִי לֹא מְסַכֵּים בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן שֶׁתַּקְחִי עַל עַצְמְךָ עוֹד עַל, וְזֶה יְהִי לְךָ בְּרוּר לְתַמִּידָה, אֶפְלוּ שֶׁתַּרְצִי לַעֲזוֹר אֲנִי לֹא נוֹתֵן, כִּי מִסְפִּיק מַה שֶׁאֵת עוֹזְרֵת לִי עַל הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזוֹר לְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַרְבֵּה נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חִלְצִיךָ, וְתִהְיֶה לְךָ רֵב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהֶם, וְהַגִּיעַ כְּבָר הַזְּמַן שִׁיְהִי לְךָ טוֹב בְּהַחִיָּים.

אָנִי מְכַרְחַח לְהִגִּיד לְךָ שֶׁבָנָךְ ... גֵּרוּ יָאִיר הוּא יֶלֶד מְקַסִּים, לֵב זָהָב וְעוֹזֵר
לִי הִרְבָּה מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב וְחַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בְּתִסָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מוֹצְאֵי שְׁבֵת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צוּ י"ב נִסְן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַבַּיִת הַתְּבָשִׁיל זֶה בֵּית הַתְּבָשִׁיל, אִמְרָתִי מִי שֶׁלֹּא יָכוֹל לְחַתֵּן שְׂאִין לוֹ
כֶּסֶף לְקִיטְרִינָג, שְׂיָקַח מִבֵּית הַתְּבָשִׁיל וְלֹא יִהְיֶה בְּשֹׁר מַה בְּכֶף? אֲבָל בְּשׁוֹם
פָּנִים וְאֶפֶן הַגְּבֻרָת ... תְּחִיָּה, הִיא לֹא הַמְּבַשְׁלֵת לְחַתְנָה, אָנִי לֹא
מְרָשָׁה אֶת זֶה בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן, מְסַפֵּיק שֶׁהִיא עוֹבְדָת כְּמוֹ עֶשֶׂר נְשִׁים בְּבֵית
הַתְּבָשִׁיל וְכוּ', מַה אָנִי יוֹסִיף לָהּ עוֹד עַל עַל הָרֵאשׁ? אִיפֹה הַשְּׂכָל?.

מִי שְׂרוּצָה דוֹקָא שְׂיִהְיֶה בְּשֹׁר אוֹ כְּדוּמָה שְׂיָקַחוּ קִיטְרִינָג מִהֶרֶב ...

גֵּרוּ יָאִיר.

אֶקְנֶה שְׂתַּבִּינוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב וְחַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בתסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מוֹצְאֵי שְׁבֵת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צוֹ י"ב נִסְן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
אֶצְלָכֶם בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

רַק תִּהְיוּ בְּיַחַד בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, כִּי כָף אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירוּשְׁלָמִי
בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי
אֶפְשָׁר לְשְׁנֵיהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק
שְׂיֵהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
(שְׁבֵת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ
הַבֵּית.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיֵהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁפְּלוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם שְׁבוּעַ טוֹב וְחַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בתסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מוֹצְאֵי שְׁבֵת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צוֹ י"ב נִסְן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן מ"ח) וְדַע שֶׁיֵּשׁ אֵילָן, שְׁגָדִלִים
עָלָיו עָלִים, שְׁכָל עָלָה צְרִיף לְהִיּוֹת גְּדֵל מְאֹד שָׁנִים, וְהוּא נִמְצָא בַּפְּרָדִסִים

שֶׁל הַשָּׂרִים, וְקוֹרִין אוֹתוֹ בְּלִשׁוֹנָם מֵאָה שָׁנִים. וּמִסֵּתְמָא כְּשֶׁגְדַל מֵאָה שָׁנִים, בְּרֹדַי עוֹבֵר עָלָיו מֵהַשְּׂעוּבָה, וְאַחַר כֵּךְ בְּסוּף הַמֵּאָה שָׁנִים הוּא יוֹרֵה בְּקוֹל גְּדוֹל כְּמוֹ קוֹנֵי שְׂרָפָה, שְׂקוֹרִין אֹרֵמָאטִיעַ. וְהֵבֵן הַנִּמְשָׁל הֵיטֵב; וַיֵּשׁ לֹאמֵר הַפְּרוּשׁ הַפְּשׁוּט כְּדֵי שְׁנַבִּין בְּשִׁכְלָנוּ הַקֶּטָן וְכוּ', הָרִי רַבְּנוּ ז"ל מְדַבֵּר בְּמֵאמְרוֹ זֶה אֵיךְ שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַכּוֹחוֹת, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל אֶפְלוּ שְׂנֵדְמָה לוֹ שְׂמֵרְחָקִים אוֹתוֹ מֵהַשְּׂמִים, וְעוֹבֵר עָלָיו כָּל מִינֵי צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', שִׁיחֲזִיק מִצְמֵד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן, כִּי הֵנָּה כְּתִיב (דְּבָרִים כ' ט"ו) "כִּי הָאָדָם עִץ הַשָּׂדֶה", אָדָם נִדְמָה כְּמוֹ אֵילָן, וְלִכֵּן כְּמוֹ שְׂעוּבָר עַל אֵילָן בְּמִשְׁךְ מֵאָה שָׁנָה מֵהַשְּׂעוּבָר וְכוּ' וְכוּ', קָר וְחַם, קָיִץ וְחֹרֶף וְכוּ' וְכוּ', וְרוּחוֹת עֲזִים וְכוּ', וְמֵה לֹא וְכוּ', וְאִף עַל פִּי כֵן הוּא נִשְׂאָר אֵילָן, וְכִשְׂעֵבֵר אֶת הַמֵּאָה שָׁנָה אֲזִי הוּא כָּבֵד כָּל כֵּךְ הַשְּׂרִישׁ אֶת עֲצָמָה בְּתוֹךְ הָאֲדָמָה, שְׂשׁוּם רוּחוֹת רְעוֹת יְכוּלִים לְעַקֵּר אוֹתוֹ, וְאֲדַרְבָּה כְּשִׁבְאִים רוּחוֹת רְעוֹת וְכוּ', וְנוֹשְׁבוֹת עָלָיו בְּכַח גְּדוֹל, לֹא רַק שֶׁהוּא נֶעְקָר מִמְּקוֹמוֹ וְכוּ', אֲלֵא עוֹד מוֹצִיא קוֹל גְּדוֹל כְּמוֹ תוֹתַח וְכוּ', וְזֶה הַתְּחִיזוֹת עֲצוּמָה לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׂאָם יִהְיֶה חֲזָק מֵאֲדָמָה בְּאֵמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִהְיֶה מְשֻׁרֵשׁ הֵיטֵב בְּתוֹךְ הָאֵמוּנָה, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב (תְּהִלִּים ל"ז ג') "שָׁכֵן אֶרֶץ וְרַעֲיָה אֵמוּנָה", וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ה) עַל פִּי מֵאמְרָם ז"ל (שְׁבַת ל"א) אֵמוּנָה זֶה סֵדֵר זְרָעִים, אִם אָדָם יֵשׁ לוֹ אֵמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי יֵשׁ לוֹ כַּח הַגְּדוֹל וְכַח הַצּוּמָח, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לְעַקֵּר אוֹתוֹ, כְּמוֹ שְׂרוּאִין כְּשִׁמְנִיחִין חֲטָה בְּאֶרֶץ טוֹבָה, אֲזִי הוּא גְּדוֹל צוּמָח יָפֵה, וְאֵינוֹ מְזִיק לוֹ שׁוּם רוּחַ, וְלֹא זִיקִים וְרַעְמִים וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן מִי שֶׁחֲזָק בְּאֵמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לְעַקֵּר אוֹתוֹ, וְלִכֵּן הָאָדָם נִדְמָה כְּמוֹ אֵילָן, כְּמוֹ שְׂעוּבָר עַל אֵילָן מֵהַשְּׂעוּבָר וְכוּ', וְכֵן כֵּךְ עוֹבֵר עַל בֵּן אָדָם וְכוּ', אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחֲזִיק מִצְמֵד וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם, וְאֲזִי יֵצֵא מִמֶּנּוּ קוֹל אֲדִיר כְּמוֹ תוֹתַח וְכוּ', וְהֵבֵן הַמְּשָׁל וְהַנְּמָשָׁל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב וְחַג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָה

בתסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שְׁבֵת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צוֹ י"ב בְּיִסּוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּפִלָּה זוֹ "יְקוּם פְּרָקָן" נִתְיַסְדָּה בְּכָבֵל, כְּדֵי לְבָרֵךְ אֶת רֵאשֵׁי הַגְּלִיּוֹת, אֶת רֵאשֵׁי הַיְּשִׁיבוֹת, וְאֶת כָּל לְוִמְדֵי הַתּוֹרָה, וְנִתְקַנְנָה בְּלִשׁוֹן אֲרָמִית שֶׁהִיְתָה הַשְּׂפָה הַמְּדַבֶּרֶת בְּאוֹתָהּ תְּקוּפָה, כְּדֵי שִׁיבִינּוּ הַכֹּל, גַּם הַנְּשִׁים וְהַטָּף, וְתִקְנּוּ לומר אֶת הַבְּרָכָה הַזֹּאת בְּקִהְלוֹת שְׂמֵחוֹץ לַיְּשִׁיבוֹת, וְעִקְרָהּ לְבָרֵךְ אֶת לְוִמְדֵי הַיְּשִׁיבוֹת, בְּשַׁעֲזָה שְׂאֵמְרוּ אֶת הַבְּרָכָה הַיּוֹ מְנַדְּבִים נְדָבוֹת לְצַרְךָ חֲזוּק הַיְּשִׁיבוֹת, וְתִמְיֶכָה בְּלוֹמְדֵי הַתּוֹרָה, שֶׁהֵם "רִישֵׁי כְּלָה", כְּלוֹמֵר הַדְּרָשָׁנִים, כְּמוֹ רַב נַחֲמָן בַּר יִצְחָק רִישׁ כְּלָה (בְּכָא בְּתֵרָא כ"ב), וְאַבָּא מְרִישֵׁי כְּלָה דְרַפְרָם (חֲלִין מ"ט) "וּלְרִישֵׁי מִתִּיבְתָא" אֶלֶּה רֵאשֵׁי הַיְּשִׁיבוֹת, "וּלְדַיְנֵי דְבְּכָא" הַדַּיְנִים הַיּוֹשְׁבִים בְּשַׁעַר הָעִיר וְשׁוֹפְטִים אֶת הָעָם, "וּלְכָל תְּלַמְדֵי הַוִּיזוֹן" לְכָל תְּלַמְדֵי הָעָם, מֵאַחַר שֶׁבְּרָכָה זוֹ נִתְקַנְנָה כְּדֵי לְבָרֵךְ אֶת הָעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה, הַקְּדִימוּ לְבָרֵךְ בַּתְּחִלָּה "וּלְרִישֵׁי גְלוּתָא", שֶׁהִיוּ הַנְּשִׂאִים בְּכָבֵל מִפְּנֵי כְּבוֹדָם, שֶׁהִיוּ רְגִילִים לְטוֹל רְשׁוֹת מִהַנְּשִׂאִים כֹּל מִי שֶׁהוּא דוֹרֵשׁ בְּרַבִּים, וּלְבָרֵךְ אֶת הַנְּשִׂאִי כְּכֹל שְׁבֵת וְשַׁבָּת, שֶׁזֶה מֵהַשְּׂרָגִילִין לומר עֲכָשׁוּ יְקוּם פְּרָקָן מִן שְׂמֵיא', וְכֵן תְּפִלַּת יְקוּם פְּרָקָן הַשְּׂנִיָּה הִיא בְּרָכָה לְתוֹשְׁבֵי הָעִיר הַנְּאָמְרֶת בְּלִשׁוֹן נוֹכַח, תִּקְנּוּ בְּרָכָה זוֹ לְחִזּוֹן שִׁיבְרָךְ בְּהָ אֶת בְּנֵי קְהֵלְתוֹ, וּמִי שֶׁבְּרָךְ הוּא בְּרָכָה לְכָל קְהֵלוֹת הַקֹּדֶשׁ, וְלְאוֹרְחִים הַבָּאִים לְהַתְּפַלֵּל, וְכֵתַב ה' "רוֹקַח" (סִימָן ג') כִּי יְקוּם פְּרָקָן תִּקְנּוּ לְשַׁבָּת וְלֹא לַיּוֹם טוֹב.

צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁכָּל מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל הוּא חָשׁוּב מְאֹד מְאֹד, וְאָסוּר לְבַטְלָהּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וְיָדוּעַ אֲשֶׁר תַּחֲלַת נִפְלְתָם וּמִפְּלִתָם שֶׁל הַרְפוֹרְמִים עַד שִׁיִּצְאוּ לְגַמְרֵי מְכַלֵּל יִשְׂרָאֵל, הִיָּה שֶׁהַתְּלוּצָצוֹ מִהַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְזֶה הִיָּה תַּחֲלַת מִפְּלִתָם, עַד שֶׁהֵם כּוֹפְרִים בְּעַקְרָהּ, כִּי הֵם מְחַלְלִים שְׁבֵת בְּפִרְהֶסְיָהּ, וּמְחַלְלִים שְׁבֵת בְּפִרְהֶסְיָהּ כְּתַב הַרְמַב"ם שִׁישׁ לוֹ דִּין כְּגוֹי גְּמוּרָה, (עֵין רַמְב"ם פָּרָק ל' מֵהַלְכוֹת שְׁבֵת הַלְכָה ט"ו) הַשְּׁבֵת וְעַבְדוּדָה זָרָה כֹּל אַחַת מִשְׁתִּיחֵן שְׁקוּלָה כְּנִגְדֵי שְׂאֵר כֹּל

מְצוֹת הַתּוֹרָה וְהַשְּׁבֵת הִיא הָאוֹת שֶׁבֵּין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבִינֵינוּ לְעוֹלָם לְפִיכָךְ כָּל הָעוֹבֵר עַל שְׂאֵר הַמְצוֹת הָרִי הוּא בְּכֹלל רְשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל אֲבָל מִחֲלַל שֶׁבֵת בְּפָרְהֶסְיָא הָרִי הוּא כְּעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה וּשְׁנִיָּהֶם כְּגוֹיִם לְכָל דְּבָרֵיהֶם לְפִיכָךְ מְשַׁבַּח הַנְּבִיא וְאוֹמֵר (ישעיהו ג"ו) "אֲשָׁרֵי אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יִחְזִיק בָּהּ שֶׁמֶר שֶׁבֵת מִחֲלָלוֹ" וְגו' וְכָל הַשּׁוֹמֵר אֶת הַשְּׁבֵת כְּהַלְכָתָהּ וּמְכַבְּדָהּ וּמְעַנְגָהּ כְּפִי כַחוֹ כְּבָר מְפָרֵשׁ בְּקַבְּלָהּ שְׂכָרוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה יֵתֵר עַל הַשְּׂכָר הַצָּפוֹן לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאָמֵר (ישעיהו ג"ח) "אִז תִּתְעַנֵּג עַל הַיְיָ" וְהַרְפַּכְתִּיךָ עַל בְּמוֹתֵי אֶרֶץ וְהֵאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי הַיְיָ" דִּבְרָ"; עֵינַי שָׁם.

הַמֵּאֲחַל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב וְחַג כָּשֵׁר וְשִׂמְחָה

בַּתְּסֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שֶׁבֵת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר צוֹ י"ב נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִקְתָּבָךְ.

מוֹבָא בְּדַבְרֵי הָאֲרִיז"ל שֵׁישׁ נְשָׁמוֹת שֶׁהֵם בְּאִים מְעַלְמָא דְּנוֹקְבָא, וְלֶכֶן כָּל מַה שְׁלוֹמְדִים, הֵם שׁוֹכְחִים, אֲבָל לְעֵתִיד יִזְכִּירוּ לָהֶם אֶת כָּל מַה שְׁלֹמְדוּ, וְלֶכֶן אֲסוּר לָהֶם לְהַשְׁבֵּר כְּשִׁלּוּמְדִים וְשׁוֹכְחִים, וְהֵנָּה אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (קִהְלַת רַבָּה פְּרָשָׁה א' סִימָן ל"ב) רַבִּי אֲבָהוּ אָמַר זֶה שְׁפוּטָה שֶׁל תּוֹרָה שְׂאָדָם לְמַד תּוֹרָה וְשׁוֹכְחָהּ, רַבְּנָן דְּתַמְנָן בְּשֵׁם רַבִּי יִצְחָק דְּהֵכָא וְרַבִּי טוֹבִיָּה בְּשֵׁם רַבִּי יִצְחָק לְטוֹבָתוֹ אָדָם לְמַד תּוֹרָה וְשׁוֹכַח, שְׂאֵלוֹ הִיָּה אָדָם לְמַד תּוֹרָה וְלֹא שְׁכָחָהּ, הִיָּה מִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה שְׁתִּים שְׁלוֹשׁ שְׁנַיִם וְחֹזֵר וּמִתְעַסֵּק בְּמִלְאֲכָתוֹ, וְלֹא הִיָּה מִשְׁגִּיחַ בָּהּ לְעוֹלָם כָּל יְמָיו, אֲלָא מִתּוֹךְ שְׂאָדָם לְמַד תּוֹרָה וְשׁוֹכְחָהּ, אֵינוֹ מְזִיז וְאֵינוֹ מְזִיעַ אֶת עַצְמוֹ מִדְּבָרֵי תּוֹרָה; הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ שְׁמַהֲשָׁמִים גּוֹרְמִים שְׁיִשְׁכַּח, כְּדִי שְׁיִחְזֹר תְּמִיד אֶת לְמוּדוֹ וְיִהְיֶה עֲסוּק בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְלֹא יִבְטַל מִלְמוּד תּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה.

וְצָרִיכִים לְדַעַת שְׂאֵפִילוֹ כְּשְׂאָדָם חוֹזֵר פְּעַם אַחַר פְּעַם אֶת הַלְמוּד וְכו',

וְאֵף עַל פִּי בֶן הוּא שׁוֹכַח, כִּי זֶה בָּא שְׁנַשְׁמָתוֹ הוּא מַעֲלָמָא דְנוּקְבָא, וְלִכְּן שְׁלֵא יִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

וּמָה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת פָּרָק ג') כָּל הַשׁוֹכַח דְּבָר אֶחָד מִמְּשַׁנְתּוֹ, מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאִלוֹ מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ, שְׁנֵאמַר (דְּבָרִים ד') "וְכָל הַשֹּׁמֵר לְךָ וְשֹׁמֵר נֶפֶשׁוֹ מֵאֵד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ", יְכוּל אֶפְלוֹ תִּקְפָּה עָלָיו מִשְׁנָתוֹ, תִּלְמוּד לּוֹמֵר (שם) "וּפֶן יִסּוּרוּ מִלְּבַבְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ", הָא אֵינוֹ מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ עַד שִׁישֵׁב וְיִסְרַם מִלְּבוֹ; הֲרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים בְּעֶצְמָם מְגַלִּים מְתִי הוּא מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ, כְּשֶׁהוּא עוֹשֶׂה פְעֻלוֹת לְשִׁכַּח מָה שֶׁהוּא לָמַד, אֲבָל אִם נִתְגַּבֵּר עָלָיו הַשְׁכָּחָה מִפְּנֵי שֶׁהוּא בָּא מַעֲלָמָא דְנוּקְבָא, עַל יְדֵי זֶה הוּא לֹא מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ, וְכֵן מָה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין ז"ט) כָּל הַלּוֹמֵד תּוֹרָה וְאֵינוֹ חוֹזֵר עָלֶיהָ דּוֹמָה לְאָדָם שְׁזוֹרַע וְאֵינוֹ קוֹצֵר; זֶה גַּם כֵּן מִטַּעַם הַזֶּה, אִם הוּא לְכַתְּחִלָּה לּוֹמֵד עַל מְנַת לְשִׁכַּח, אֲבָל רְבִנוּ ז"ל הַחֲזִיק לְלַמֵּד כְּסִדְרָן ש"ס, וְלַחֲזוֹר פַּעַם אַחַר פַּעַם אֶת כָּל הַש"ס לֹא כָּל מִסְכָּתָא, וְלִכְּן אֵין בְּזָה שׁוּם סְתִירָה.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאֵינוֹ מְטַעָה אֶת עֵצְמוֹ וְלוֹמֵד תּוֹרָה כְּפִי סֵדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רְבִנוּ ז"ל, הַמוּבָא בְּשִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ע"ו, שְׁעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְהַסְפִּיק לְלַמֵּד, וְלַהֲיוֹת וְלִטִּיל בְּכָל מְקוֹמוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַמְצִיאֹת הַרְאָה שְׁמִי שְׁמִצִּית אֶת רְבִנוּ ז"ל, זֹכֶה לְלַמֵּד הַרְבֵּה תּוֹרָה, וּמְסִים פַּעַם אַחַר פַּעַם שֶׁשֶׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה, וְש"ס בְּבִלִי יְרוּשְׁלַמִי וְתוֹסַפְתָּא, וְכָל הַמְדַרְשִׁים כְּלָם וְכוּ' וְכוּ', וְהַמְפָּרְסְמוֹת אֵינָם צְרִיכִים לְרְאֵיהָ, וְאֵלוֹ שְׁמִסְלָפִים אֶת דְּבָרֵי רְבִנוּ ז"ל וְאוֹמְרִים שְׁזֶה לֹא כְּפִשׁוּטוֹ וְכוּ' וְכוּ', מְסַכְּנִים יִצְאוּ מִזֶּה הָעוֹלָם עָרוּמִים וַיְחַפִּים וְכוּ', וְכִבֵּר אָמַר רְבִנוּ ז"ל (חַיֵּי מוֹהֲרָן סִימָן שֵׁנ"ד) עַל שְׁנֵי כְּתוּבֵי אֲנָשִׁים יֵשׁ לִי רַחֲמָנוּת גְּדוֹל עָלֵיהֶם, עַל אֵלוֹ אֲנָשִׁים שֶׁהֵיוּ יְכוּלִים לְהַתְקַרֵּב אֵלַי וְאֵינָם מִתְקַרְבִּים, וְעַל אֵלוֹ הַמְקַרְבִּים אֵלַי וְאֵינָם מְקִימִים אֶת דְּבָרֵי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁיְהִיָּה עֵת בְּעֵת שִׁיְהִיָּה הָאָדָם מְנַח עַל הָאָרֶץ עִם רַגְלָיו אֶל הַדְּלֵת, אִזּוֹ יִסְתַּכֵּל עַל עֵצְמוֹ הַיֵּטֵב וְיִתְחַרֵּט מֵאֵד מֵאֵד עַל שְׁלֵא זְכָה לְהַתְקַרֵּב אֵלַי, אוֹ שְׁלֵא קִיַּם אֶת דְּבָרֵי. כִּי אִזּוֹ יִדְעוּ שְׁאֵם הָיוּ מְקַרְבִּים אֵלַי וּמְקִימִים אֶת דְּבָרֵי, לֹא הָיָה שׁוּם דְּרָגָא בְּעוֹלָם שְׁלֵא הָיִיתִי מְבִיאָם לְאוֹתָהּ הַמְדַרְגָּה. אֲבָל לֹא יוֹעִיל אִזּוֹ; עֵינִ שָׁם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך שבוע טוב וחג פשוט ושמח

בתע.

בעזרת השם יתברך יום ראשון קדם החג י"ג ניסן התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

חסדי השם יתברך שאנחנו מתקדמים אל ימים הנוראים האלו, ימי חג הפסח, שבהם נגאלו עם ישראל ממצרים, ובהם עתידים להגאל, ולכן עלינו לשמח מאד מאד בימים האלו קדם החג, שטורחים ויגיעים מאד מאד לקראת החג וכו', ועל זה צריכים גם כן מאד מאד לשמח, כמו שאמר הרב הקדוש מבארדיטשוב זי"ע שמכל אלו היגיעות והטרחות שעם ישראל יגיעים וטורחים, ובפרט הנשים לנקות את הבית וכו', מכל זה יוצאים מלאכים המלמדים זכות על האדם, כמו המלאכים שיוצאים מתקיעת שופר, המלמדים זכות על האדם, ולכן דיקא ביומים אלו ראוי לשמח מאד מאד שנוזכה להכנס אל תוך החג, ומכל שכן וכל שכן שאנו לנו לשמח שנובראנו מזרע ישראל, ולא עשנו גוי כגויי הארצות, אנחנו מאמינים בהקדוש ברוך הוא ובמצוותיו הקדושים, שזה שמחה עצומה מאד מאד.

היום הוא יום ההולא של מרן הבית יוסף זי"ע, שזכה מה שלא זכה אף אחד בעולם, שנתקבל ספרו השלחן ערוך בכל תפוצות ישראל, והכל היה מחמת גדל מסירות נפשו שמסר את נפשו על קדוש השם בכל יום אליו יתברך, והיה מתמיד מאד מאד בלמוד משניות בשקידה נוראה ונפלאה מאד ועל ידי זה זכה שנתגלה אליו מגיד מהשמים, ולכן הלואי שהיית לוקח את עצמך לגרס בסדרן פרקים משניות, שזה דבר גדול מאד מאד, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, על ידי למוד מזככים את נשמתו, וכן משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, מי שגורס הרבה פרקים משניות בכל יום, זוכה לפרנסה בנקל.

ועל כלם ראה לשמר בימים אלו לא להכנס בעצבים, ולא להיות בכעס ובקפידות, שרבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ח) שהקדוש ברוך הוא רוצה להשפיע לבן אדם כסף וממון בנקל, אך יש מדה רעה שנטבע באדם מנעריו והוא מדת הכעס, שעל ידי זה הוא מאבד את הכסף שרצו לתת לו, ולכן אתה צריך להזהר מאד מאד לא להיות בכעס, ולא להכנס בעצבים, אלא לקנות לעצמך מדת הסבלנות, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קנ"ה) שזה תלוי בתקף האמונה שיש לאדם.

נא ונא תצית את רבנו ז"ל, ותדבר עם הקדוש ברוך הוא, שזה יסוד דעתו, כי על ידי שיחה בינו לבין קונו, מדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, וכבר אמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן שנ"ד) על שני כתות אנשים יש לי רחמנות גדול עליהם, על אלו אנשים שהיו יכולים להתקרב אלי ואינם מתקרבים, ועל אלו המקרבים אלי ואינם מקימים את דברי. כי אני יודע שיהיה עת בעת שיהיה האדם מנח על הארץ עם רגליו אל הדלת, אז יסתכל על עצמו היטב ויתחרט מאד מאד על שלא זכה להתקרב אלי, או שלא קים את דברי. כי אז ידעו שאם היו מקרבים אלי ומקימים את דברי, לא היה שום דרגא בעולם שלא הייתי מביאם לאותה המדרגה. אבל לא יועיל אז; עין שם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך חג כשר ושמח

בתעא.

בעזרת השם יתברך יום ראשון קדם הקג י"ג ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך ביומים אלו שאנחנו מכינים את עצמנו לחג הפסח, שתשמרי מכעס וקפידות ועצבים וכו', וכו', כי מי שזוכה לאריכות אפים שזה המדה היקרה של סבלנות, על ידי זה נפתח לו שפע ממקור

השפּע, ולכן אני מאד מבקש אותך תתחזקי מאד מאד במדת הסבֵּלנות, ואל תפְּנסי בלחץ ובדחק, כי גדול אֲדוּנֵינוּ וְרַב הוֹשִׁיעַ.

תעשִׂי כֹּל מִיְּמֵי מֵאֲמָצִים שְׁבַע עוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמַח אֶת הַיְלָדִים, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא הַגְּאֻלָּה, וּכְכֹל שְׂשֻׁמְחִים יוֹתֵר, מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצָמָם יוֹתֵר אֶת אֹר הַגְּאֻלָּה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׂאֲנַחְנוּ קְרוֹבִים אֶל חַג הַפֶּסַח חַג הַגְּאֻלָּה, רְאוּי לָנוּ לְשִׂמַח מְאֹד מְאֹד, שְׂזַכֵּינוּ לְהִיּוֹת בְּקִהְלָה כָּל כֶּף קְדוּשָׁה, חֲמֻמָּה שֶׁל אֱמוּנָה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמַח עִם הַקְּהֵלָה שֶׁהִקְמַתִּי בִּיבְנָאֵל, וּבַעוֹד כַּמָּה מְקוֹמוֹת בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר נִטְבַּע בָּהֶם מִדַּת הַחֶסֶד וְהַצְּדָקָה, שְׁזָה יוֹתֵר חָשׁוּב אֲצִלּוֹ יִתְבָּרַךְ מְכֹל הַמַּדּוֹת, כִּי כְּפִי שְׂאָדָם מִתְּנַהֵג בַּצְּדָקָה וְחֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, כֶּף מִשְׁפִּיעִים עָלָיו צְדָקָה וְחֶסֶד מִלְּמַעְלָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹזֵר לִי בַּצְּדָקָה וְחֶסֶד, הֵינּוּ שְׂמֻצִית אוֹתִי שֶׁהוּא גַם בֵּן עוֹשֶׂה צְדָקָה וְחֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה יִרְדְּנוּ לְזֶה הָעוֹלָם, לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִלְקוּט תהלים רמז תתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימוֹן בְּשַׁעָה שְׂבָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלָאכִים כְּתוּת כְּתוּת, מֵהֶם אוֹמְרִים יְבָרָא וּמֵהֶם אוֹמְרִים אֵל יְבָרָא, חֶסֶד אוֹמַר יְבָרָא שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסְדִּים; וְרַק בְּזִכּוֹת אֵלֹו שְׁעוֹשִׂים חֶסֶד הָעוֹלָם עוֹמֵד, וְהַסְּמִיךְ מ"ם יַמַּח שְׁמוֹ כֹּל עֲנִינּוֹ הוּא רַק לְמַנַּע אֶת הַחֶסֶד מִנְּשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן בְּקִהְלָה שְׁעוֹשִׂים הַרְּבֵה חֶסֶד אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, הוּא לֹא יָכוֹל לְשַׁלֵּט, וְזֶה יִהְיֶה הַמְּפָלָה שֶׁלוֹ בְּעָרֵב פֶּסַח, כְּמוֹכָא שְׁבַע עָרֵב פֶּסַח בַּעַת שְׁשׁוּרְפִים אֶת הַחֲמִץ, אֲזִי נִשְׂרַף הַסְּמִיךְ מ"ם יַמַּח שְׁמוֹ, הַמוֹנֵעַ חֶסֶד מֵעַם יִשְׂרָאֵל.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּרָאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עוֹז, וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, רַק לְהַמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד אֲשֶׁה עִם חֲבֵרְתָּהּ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מִזֶּה, וְרַק בְּזִכּוֹת זֶה נִגְאָל.

הַמְּאַחֵל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמַח

בתעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם הַחֵג י"ג נִסְּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד שְׂמַח שְׂאֵתָה מִחֲלֵק צְדָקָה לְעִנְיֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲכַל
צְרִיכִים הִרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיַדַע מִי בְּאֵמֶת עֲנֵי הַגּוֹן וְכוּ',
וְשֵׁלָא יַעֲבֹדוּ עֲלֶיךָ וְכוּ'.

לְהִרְבֵּה הַקְּדוּשׁ מֵאַפְטָא זִי"ע בְּעַל "אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל" הִיָּה לוֹ בֵּן בְּשֵׁם רַבִּי
יְצַחֵק מֵאִיר מִזִּינְקוֹב זִי"ע, וְהִיָּה דְרָכוֹ לְתַן הִרְבֵּה צְדָקָה לְעִנְיִים, פְּעַם בְּעֶרֶב
פְּסַח חֲפָשׁוּ אַחֲרָיו וְלֹא מִצְאוּהוּ, עַד אַחַר חֲפּוּשׁ גְּדוֹל מִצְאוּ אוֹתוֹ עוֹמֵד
בְּמִרְתֵּף וּמְחַלֵּק יַיִן לְכָל מִי שְׂצָרִיק, וּכְשִׁפְרוּ אֶת זֶה לְאַבִּיו, עָנָה וְאָמַר "מֵהֵלֶב
טוֹב שְׁלוֹ אֲנִי מִתְּבִישׁ", יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד תּוֹכֵל לַעֲשׂוֹת צְדָקָה
וְחֶסֶד, שְׁזֵה דְבָר גְּדוֹל מֵאֵד מֵאֵד.

הָעִנְיִים הָאֵמֶתִים שְׂרָאוּי לַעֲזֹר לָהֶם הֵם ... שְׂעֲלִיהֶם רַחֲמֵנוֹת גְּדוֹלָה
מֵאֵד מֵאֵד, וּבְאֵמֶת אֵין לָהֶם, וְהֵם בְּדַחְקוֹת גְּדוֹלָה מֵאֵד, וְאֵף אֶחָד לֹא יוֹדַע
אֶת מִצְבָּם הַקָּשָׁה, רַק אֵל תְּגַלֶּה שְׂאֲנִי הַמְּלַצְתִּי עֲלֵיהֶם.

הַמֵּאחֵל לָךְ חַג כָּשֵׁר וְשְׂמַח

בתעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם הַחֵג י"ג נִסְּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

אֲנִי צָרִיךְ הַלְוָאָה שֶׁל שְׁלוֹשִׁים אֶלֶף ש"ח, עַד יוֹם אַחַר ל"ג בְּעֵמָה,
וְתַמְסֹר אֶת זֶה לְהֵאבְרֵךְ ... נְרוֹ יְאִיר, וְתוֹדָה מֵרֵאשׁ.

אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׂתִרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף

היומי, כי דף גמרא ליום, זה הצלת נפשות ממש, כי הנפש משתוקקת אל דף גמרא, והסמך מ"ם מאד מפחד מלמוד גמרא, כי רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רי"ד) שתלמוד גימטריא של הקלפה המחטאת את האדם בפגם הברית, ולכן הוא מאד מאד מפחד מזה שלומד גמרא בכל יום, ולכן אם אתה רוצה להציל את נפשך, תגרס את הדף היומי אם אתה לא מבין, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; ואל תסתכל מה שאחרים אומרים וכו', אתה צריך להיות חזק וללמד בכל יום את הדף היומי, כי דף גמרא זה חיות לאדם, וכל זמן שפותחים בכל יום את הגמרא, תהיה בטוח שתשאיר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ולכן תצית אותי בזה, ותהיה עקשן גדול על דבר זה, הדף היומי של היום ערובין ט"ז. תעשה מה שתעשה, אבל שלא יחסר לך דף גמרא, הלואי שתצית אותי בזה, ותראה אינה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בדיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים ולא יעזב את הקדוש ברוך הוא, ולכן אל תהיה בטלן יראה מה לפניך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך חג פשוט ושמח

בתעד.

בעזרת השם יתברך יום ראשון קדם החג י"ג ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל היניק וחכים ... גרו יאיר

אין מלים בפני להודות לך על זה שעזרת לי לחלק את הקמחא דפסחא לאנשי שלומנו, ואני מאד מאד מודה לך על זה, ואני יזכר לך את זה לטובה, כי כל חלקי ועמלי לעשות רק טוב להזולת, ובזה שעזרת לי יש לך חלק בהטוב שאני עושה, ואני יתפלל עליך בעת הסדר וכו'.

אל תהיה בטלן בתחיל לגרס הרבה פרקים משניות כסדרן דיקא, וכך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומוכא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גי'הנום, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להפנס שם, ולכן אשרי מי שיגרס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנה אותיות נשמ"ה, ובלמוד משניות מזככים את הנשמה מכל מיני חלדה וכו'. וכו'.

היום הוא ההלולא של מרן הבית יוסף זי"ע, שזכה למגיד מן השמים שגלה לו סודות התורה רק בזכות שהתמיד ביותר בלמוד משניות, ורואים מזה מעלת האדם המתמיד בלמוד משניות, ולכן תתחיל ביתר שאת וביתר עז להתמיד בלמוד משניות, ועל ידי זה תצליח דרכך בחייה.

שוב פעם אני נותן לך תודה מכל הלב על מה שעזרת לי.

המאחל לך חג פשוט ושמח

בתעה.

בעזרת השם יהפוך יום ראשון קדם החג י"ג ניסן התשע"ג
שלום וברכה אל ... נ"י

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להחביא את כסף הפדיונות עד שאני מגיע אחר פסח בד' איר
בעזרתו יתברך שמו, אני מקנה שתהיה אז שמה.

תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על
כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדפאון וכו', רק על ידי
הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מוכרח
לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה,
זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן

י" מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך חג פשוט ושמח

בתעו.

בעזרת השם יתברך יום ראשון קדם ההג י"ג ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי עם הבשורה משמחת, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יעבר בקלות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמ"ך מ"ם רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל פחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתולדי בקלות, רק תהי רגילה לומר בכל יום שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק

חלק ב' סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת תהי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי אמן כן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חג פשוט ושמח

בתעז.

בעזרת השם יתברך יום ראשון קדם החג י"ג ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא מבין איך לא קבלת את המכתבים שלי, כתבתי לך כבר שתי מכתבים שאני מאד מאד מעריך את העבודה שלך, ואצלי בית התבשיל - אהל אברהם זה אישון עיני, ולכן אני באמת לא מבין איך שלא מסרו את

המכתב שלך, אני רוצה שתכתב ומיד שתקבל את המכתב הזה, שתכתבי לי שקבלת את זה.

אין מלים להודות לך על המסירות נפש שאת מוסרת את נפשך בשביל הבית התבשיל, ואת דואגת שיהיה תמיד שפע, יעזר הקדוש ברוך הוא שגם לך יהיה תמיד שפע, ויהיה לך שלום בית בתוך הבית שלך תמיד.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמ"ך מ"ם רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חג פשוט ושמח

בתעה.

בעזרת השם יתברך יום ראשון קדם החג י"ג ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיהיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל האהבה שיש לי אליכם, אני מאד מאד מבקש אתכם שאל תריבו, ושיהיה ביניכם שלום בית ואהבה

גְּדוּלָה מְאֹד, וְאִם תִּכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וַיְהִי בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה גְּדוּלָה, אַתֶּם מוֹסִיפִים לִי חַיִּים פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב אֶתְכֶם, וְאֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת בְּהַצְלַחְתְּכֶם הַנְּצַחִית, הָעֵקֶר תִּשְׁמְרוּ עַל יִרְאַת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה לְדַעַת שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְרוֹאֶה וְצוֹפֶה אֶת מַעֲשֵׂיכֶם, וְלִכְן תִּשְׁמְרוּ לֹא לְשִׁמְעַת מוֹזִיקָה חִלּוֹנִית וְלֹא לְשִׁתּוֹת אֶלְכוּהוֹל וְקִלּוֹת רֹאשׁ, כִּי הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלָכֶם, וְעַם הַשְּׁטוּיוֹת הָאֵלוֹ אַתֶּם מִגְרָשִׁים אֶת הַשְּׂכִינָה מִתּוֹךְ הַבַּיִת רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּפְסְקוּ הֵן מִהַמוֹזִיקָה הַחִלּוֹנִית וְהֵן עִם הַשְּׁתִיָּה אֶלְכוּהוֹל וְכו', וְעַל יְדֵי זֶה הַשְּׂכִינָה תִּהְיֶה בְּבִיתְכֶם, וְזָכְרוּ הֵיטֵב אֲשֶׁר (סוּטָה י"ז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִי בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֲהָבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְן אִם מִכְּנִיסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִי לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה

בְּתַעֲט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם הַחַג הַפֶּסַח י"ג נִסְחָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָה.

רְבִנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחֻשׁ הוּא עַצְבוֹת וְעַצְלוֹת, וּמֵאֵז שֶׁהַנְּחֻשׁ הַקְּדוּמוֹנִי הַכְּשִׁיל אֶת אָדָם וְחָוָה עִם אֲכִילַת

עץ הדעת טוב ורע, נתקללו שניהם, וכך כל הדורות, (בראשית ג) "בעצבון תאכלנה כל ימי חייך", שאדם תמיד נמשך לעצבות אפלו שהוא בעצמו לא יודע למה הוא נמשך אחר עצבות ודכאון, וזה קללת הנחש הקדמוני, ולכן בא רבנו ז"ל שהוא שרש נשמת משי"ח, וממנו יצא הגואל האחרון (עין חיי מוהר"ן סימן רע"ד) והוא דיקא מכניע את זהמת נח"ש הקדמוני, שממנו בא העצבות והדכאון, משי"ח אותיות נח"ש, ולכן דיקא הוא משמח את הכל ומנחם הכל, וזה שנאמר (בראשית ה) "זה ינחמנו ממצעשנו ומעצבון ידינו", כי משי"ח אותיות ישמ"ח.

הכלל שכל ענין רבנו ז"ל הוא רק שמחה, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ב') הצדיק האמת הוא המנחם הכל, והמשמ"ח הכל, כי רבי נחמ"ן בן שמח"ה, ולכן כל מי שמקרב אל רבנו ז"ל, עליו לעשות כל מיני מאמצים להיות אף ורק בשמחה, כי מה יהיה אם תהיה עצוב ומדכא? האם זה יעזר לך? הרי תסתבך יותר ויותר וכו'.

רואים רב בני אדם מסתובבים עצובים ומדכאים עם פנים חמוצים, ותשאל אותם למה אתה עצוב? הוא יענה לך בעצבים תעזב אותי... תעוץ מפה... מה אכפת לך... כל אחד עם הפזמון שלו, ומסכן לא יודע שעל ידי עצבות ודכאון לא פועלים כלום, רק מסתבכים יותר ויותר, עד שיכולים להשתגע מרב עצבות ומרירות וכו', כי עצבות זה הקללה שנתקללו אדם וחוה, ורבנו ז"ל בא לזה העולם לתקן את החטא הזה של עץ הדעת טוב ורע, ורוצה לקשר אותנו אל העץ החיים, להיות דבוק בחי החיים.

אתה צריך לדעת כי שמחה היא הקדשה, עצבות זה הסטרא אחרא, והבחירה חפשית לכל אחד, ומי שיש שכל הוא בוחר רק בשמחה, ועושה כל מיני מאמצים להיות רק בשמחה עצומה, ומסכן מי שאין לו שכל, הוא בוחר בעצבות, והוא תמיד מסתובב עם פנים חמוצות וכו', תמיד עצבני וכו', תשאל אותו למה? הוא לא יודע מה להשיב לך.

האם העצבות עוזר? האם העצבות יכול להציל אותך מצרותיך? אזי למה אתה עצוב? הרי אתה מסתבך יותר ויותר בכל פעם.

ועל כן צריכים תמיד לבקש על שמחה, כי שמחה זה אור גדול עד מאד, שאי אפשר להגיע לזה אלא על ידי תפלה, ולכן תתפלל בכל יום תפלה זו.

רבנו של עולם זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה ברמ"ח איברי ושס"ה גידי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקד בכל יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכול לקיים את מצוותיך, אנא רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזכני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להכליל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך שאתה מחיה ומנהיג ומקיים את כל הבריאה כלה, וזכני לאמונה ברורה ומזככת שאזכה לדעת בידיעה ברורה שאתה נמצא ואין בלעדיך נמצא, ועל ידי זה תמחל לי על כל עוונותי, ואזכה להכליל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך חג פשוט ושמח

בתפ.

בעזרת השם יתברך יום ראשון קדם החג י"ג ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שלא חסר בנות להתחתן, אתה רק צריך להוריד את הראש שלך ולא להיות גאותן, ואז תמצא בחורה להתחתן אתה לשם שמים.

בחור רוק מתחיל לחטא מגיל צעיר בפגם הברית הוצאת זרע לבטלה, על ידי זה נתבלבל לו כל המוח והדעת והשכל, עד שנעשה ברוך, ויש לו כל כך הרבה הזדמנויות להתחתן, אבל הוא עם המוח המבלבל שלו לא יודע

להחליט מה טוב בשבילי וכו', ומי הכי יפה בשבילי וכו', ובין כך מתבגר עד שנעשה רוק בגיל שלושים ושנים, וצועק למה באתי לזה העולם? אתה צריך לדעת אשר חכמינו הקדושים אמרו (יבמות ג). נחית דרגא נסיב איתתא, אתה צריך לרדת מדרגה ואז תמצא את הזווג שלך, כי בדרך כלל בחור הוא גאותן וכו', ולא מתאים לו לקחת את זו או את זו וכו', אני הכי חכם והכי יפה וכו', אקח את זו? והוא מסתובב ומחפש את הבת זוג שלו כפי הדמיון שנכנס בו כאלו מי יודע מה הוא? והוא רוצה שיבא אליו וזוג משהו שעדין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפש וכו', ומסתובב ויוצא לפגישות פן ואולי אמצא את בחירת לבבי שתבא אלי על סוס לבן עם שקים מלאין כסף וכו', ובשביל זה הבחור מחכה עד שיולד זוג כזה, ובין כך הוא לא קולט שהזמן לא מחכה, כמאמר החכם "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", עד שתופס את עצמו רואה שהוא כבר בגיל שלושים, מה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה (יבמות ג). נחית דרגא נסיב איתתא, תרד מדרגה ואל תחזיק מעצמך כל כך גדול וכו', ואז תמצא בקלות בת זוג מה שיתאים לך.

ולכן אם אתה רוצה להציל את עצמך, תראה תכף ומיד להתחתן, לא חסר בחורות, רק תוריד את הראש וכו', ותקים מה שאמרו חכמינו הקדושים (תענית ל"א). מלכרות שבהן מה היו אומרות, קחו מקחיתכם לשם שמים, עין שם, ועל כן דע לך שהבחירה בידיך, אם אתה רוצה להתחתן, לא חסר בחורות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חג פשוט ושמח

בתפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם הַחֵג הַפֶּסַח י"ג נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיךְ לְהִבִּין שְׁפָל עֲנִיָּן הַפְּצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה הַחוּצָה אֵינּוּ בְּשִׁבִיל
לַעֲשׂוֹת כֶּסֶף וְכוּ', אֶלָּא לְזִכּוֹת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל עִם אֹר רַבְּנוּ ז"ל וּלְקַרְבָּם
אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ, שְׂזָה מְצוּה תְּמִידִית וְלֹא שִׁיךְ רַק בְּזִמְנִים מִיְּחָדִים, וְלִכֵּן גַּם בַּחֵל
הַמוֹעֵד מְצוּה גְּדוּלָה לְהַפִּיעַ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, וּבִפְרָט שְׂאֵז כָּלֵם בַּחֲפֶשׁ,
וְיִכּוּלִים לְמַצָּא אֶת כָּלֵם בְּפִאָרְקִים וְכוּ', וּבְכָל מְקוֹמוֹת שֵׁישׁ שָׁם צְבוּר גְּדוּל,
וְאֲדַרְבָּה בַּחֵל הַמוֹעֵד יְכוּלִים לְהַפִּיעַ יוֹתֵר, כִּי מוֹצְאִים יוֹתֵר אֲנָשִׁים בַּחוּץ
מֵאֲשֶׁר כָּל הַשָּׁנָה וְכוּ'.

בְּוֹדָאֵי זֶה דְּבַר גְּדוּל מְאֹד לְהִיּוֹת גַּם עִם הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים, שְׂזָה דְּבַר
חָשׁוּב מְאֹד, וְזֶה לֹא סוֹתֵר אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, יְכוּלִים לְקַיֵּם אֶת שְׁנֵיהֶם

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֻל הַזִּכּוֹת שֶׁל מִי שְׂזוֹכָה לְהַפִּיעַ אֶת סִפְרֵי
רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל שְׁכֻבוֹת הַעֵם, וּבִפְרָט הַקּוּנְטְרָסִים וְהַחוּבְרוֹת שֶׁהֵם תְּמַצִּית
דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרֵינֵי ז"ל בְּשִׁפְהָ קֵלָה מְאֹד, עַד שֵׁישׁ בְּזֶה כַּח הַמוֹשֵׁף
לְמִשְׁךְ אֶת הַלֵּב אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ, וּבְכָר אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת וְכוּ', מֵאֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
נִכְנַס בֵּיהֶם הַרְהוּר תְּשׁוּבָה מֵהַחוּבְרוֹת וְהַקּוּנְטְרָסִים הָאֵלוּ, עַד שֵׁישׁ כְּבָר הַיּוֹם
רַבָּנִים מְפָרְסְמִים שְׁגַם כֵּן מְקַרְבִּים יְהוּדִים אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהֵם גַּם בְּעֶצְמָם
נַעֲשׂוּ בְּעֵלֵי תְּשׁוּבָה מֵאֵלוּ הַחוּבְרוֹת וְהַקּוּנְטְרָסִים, וְהַמְפָּרְסְמוֹת אֵין צְרִיךְ
רְאִיָּה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בתפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן קֶדֶם הַחַג הַפֶּסַח י"ג נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ שְׂזִכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל שְׂאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וּבִפְרֹט הָעוֹלָה עַל הַכֹּל שְׂזִכִּיתָ לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג בְּמַעַלַת הַזּוֹכָה לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמַר (חיי מוהר"ן סימן ת"ה) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גָּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירֵשָׁה מְאֹבוֹתַי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ מִהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵינֵי אֲתֵם כְּלָכֶם, בּוֹדְאֵי תְלוּיֵין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְעַנְיֵן רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ (חיי מוהר"ן סימן ת"ו) שְׂיִכּוֹלֵין אֲז אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מִה שְׂבִכָּל הַשָּׁנָה לֹא הָיָה בְּאִפְשָׁר שְׂיִהְיֶה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אִפֶּן, אִף עַל פִּי כֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִין אֶפְלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אִף עַל פִּי שְׂבִכָּל הַשָּׁנָה אֶפְלוּ הוּא בְּעַצְמוֹ ז"ל לֹא הָיָה יְכוֹל לְתַקְּנֵם, אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְקוּנִים מִה שְׂבִכָּל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינּוּ יְכוֹל לְעֲשׂוֹת; וְלָכֵן אֲתָה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׂמַּח שְׂזִכִּיתָ לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וְכֵן אֲתָה זּוֹכָה לְהִתְמַיֵּד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁרַק בְּזֶה תְלוּי הַהִתְקַרְבוֹת אֵלָיו, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוהר"ן חֲלַק א' סִימָן קצ"ב) אֲשֶׁר פָּנִיו שְׂכָלוּ וְנִשְׁמָתוֹ טְמוּנִים וְגִנּוּזִים בְּתוֹךְ סִפְרוֹ, וְלָכֵן כָּל מִי שְׂלוֹמֵד יוֹתֵר "לְקוּטֵי מוהר"ן" יוֹתֵר הוּא מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל.

אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת שְׂאֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְהִתְחַתֵּן כַּמָּה שְׂיוֹתֵר מִהָר, וּמִה שְׂיוֹתֵר צָעִיר כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ מוהר"נ ת"ז (לְקוּטֵי הַלְכוֹת יוֹם הַכַּפּוּרִים הַלְכָה א' אוֹת א') מִי שְׂאֵינּוּ נְשׁוּי הוּא פְּגוּם בְּבְרִית, וְלָכֵן כָּל בַּחּוּר רוֹן צָרִיךְ לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאָמְצִים שְׂבָעוּלָם לְהִתְחַתֵּן מִה שְׂיוֹתֵר מִהָר, וְזֶה הָיָה הָרְצוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִה שְׂבִיכְלָתְךָ לְהִתְחַתֵּן, וּבִפְרֹט שְׂהַגְעַתְךָ כְּבָר לְגִיל עֲשָׂרִים וְשִׁבְעָה, שְׂזֶה דִי מְאָחֵר.

אתה צריך לזכר שלא אכפת באיזה קבוצה שנמצאים בין חסידי ברסלב, העקר שהקבוצה הזו תלך על פי השלחן ערוך אשר רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לא להטות מהלכה כי הוא זה, ואמר (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שכל בר ישראל מחייב ללמד בכל יום הלכה, ולכן כל קבוצה שנמצאים בין חסידי ברסלב צריכים לראות הדבר הראשון אם הם הולכים על פי הלכה, וכן אם אצלהם העקר זה למוד התורה הקדושה, כי רבנו ז"ל מאד מאד רצה שנוזכה להתמיד בלמוד התורה הקדושה, שעורים כסדרן בכל יום, ואם בהקבוצה הזו שהבחורה נמצאת שמה מקפידים על הלכה, וכן מרבים בלמוד התורה הקדושה, אזי למה שלא תתחבר אליהם?.

ובענין הלבוש וכו', ידוע שהבעל תפלה שהוא רבנו ז"ל בעצמו לא הקפיד על הלבוש כלל, (עין ספורי מעשיות מצשה י"ב) ולכן אין לה מה להתבלבל בענין זה תלך כמו שמאיר לה, העקר שתהיה תמיד שש ושמת ותמסר את נפשך להיות בשמחה עצומה, ועל ידי זה יתרחב לה לבך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ד) שזה השער להכנס אל הקדוש ברוך הוא אשרי מי ששמת תמיד, ולא מבלבל את עצמו משום דבר שבעולם, וכן מרגיל את עצמו לדבר תמיד אל הקדוש ברוך הוא, שאז טוב לו בזה ובכא כל הימים.

מי שאינו עובד על נקדת השמחה ואינו מדבר אל הקדוש ברוך הוא ואינו שוקד על למוד התורה הקדושה, אזי הוא מספן עדין הוא רחוק מדעת רבנו ז"ל, ולכן למה צריכים להתבלבל? אם הבחורה רוצה אותך תראו להתחתן לשם שמים, ותבנו בית נאמן בישראל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לה חג פשוט ושמת

בתפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם הַחֵג הַפֶּסַח י"ג נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (פְּתוּבוֹת ל.) תִּגִּי רַבִּי חַיָּא מֵיוֹם שֶׁחָרַב בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ אַף עַל פִּי שֶׁבִטְלוּ סְנֵהֲדָרִין אַרְבַּע מֵיתוֹת לֹא בִטְלוּ וְכוּ', אֲלֹא דִין
אַרְבַּע מֵיתוֹת לֹא בִטְלוּ, מִי שֶׁנִּתְחַיֵּב סְקִילָה אוֹ נוֹפֵל מִן הַגֵּג אוֹ חִיָּה דוֹרְסָתוֹ,
וּמִי שֶׁנִּתְחַיֵּב שְׂרָפָה אוֹ נוֹפֵל בְּדִלְקָה אוֹ נָחַשׁ מְכִישׁוֹ, וּמִי שֶׁנִּתְחַיֵּב הֲרִיגָה אוֹ
נִמְסַר לַמַּלְכוּת אוֹ לְסֻטִּים בְּאִין עֲלָיו, וּמִי שֶׁנִּתְחַיֵּב חֲנֹק אוֹ טוֹבַע בְּנֶהָר אוֹ
מֵת בְּסֻרוּנְכִי. וְלִכֵּן אָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְפַחַד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וְלֹא לַעֲבֹר עַל רְצוֹנוֹ
יִתְבָּרֵךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף מְקַבְּלִים עֲנֹשׁ אִם לֹא חוֹזְרִים בְּתַשׁוּבָה, וְכָל הָאֲרוּעִים
וְכוּ', הַמְקָרִים הַמְזַעְזָעִים שֶׁרַק שׁוֹמְעִים וְכוּ', זֶה לַעֲזוֹר אוֹתָנוּ לַחֲזוֹר בְּתַשׁוּבָה
שְׁלֵמָה, כִּי אִף אֶחָד לֹא נָקִי שְׁלֵא יִקְרָה לוֹ חֵס וְשְׁלוֹם מִה שִׁיקְרָה וְכוּ' וְכוּ'.

אֲסוּר לְהִתְפַּלֵּל עַל שׁוֹם בֶּן אָדָם שְׂיָמוּת, וּמִכָּל שֶׁכֵּן עַל בַּעַל מוֹם וְכוּ'
וְכוּ', צָרִיכִים רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שֶׁהָאָדָם הַזֶּה לֹא יִסְבַּל יוֹתֵר, אֲבָל לֹא
לְבַקֵּשׁ בְּפִרוּשׁ שְׂיָמוּת, כִּי מִי אֲנַחְנוּ שְׁנֹדוֹן בְּנֵי אָדָם לְמִיתָה?.

רְאוּי לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְהִתְפַּלֵּל עַל כָּל חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל שִׁיְהִיָּה לָהֶם רְפוּאָה
שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
הַמֵּאחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בתפוד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם הַחֵג הַפֶּסַח י"ג נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך לדעת שרבונו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ר"ג) הטבע מחייב כן, והתפלה משנית את הטבע, אין דבר כזה לומר "על פי הטבע אין שום סכוי", מי שמרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, וחי עם זה, וכך מה שהוא צריך הוא מבקש רק ממנו יתברך, ומכניס את המחשבה שלו בדבר מסוים, לבסוף הוא יקבל את זה אם לא יתיאש מתפלה ובקשה שיחה בינו לבין קונו, ואמר רבונו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ג) המחשבה יש לה תקף גדול, ואם יחזק ויגבר מחשבתו על איזה דבר שבעולם, יוכל לפעל שיהיה כן, ואפלו אם יחזק מחשבתו מאד שיהיה לו ממון, בודאי יהיה לו, וכן בכל דבר. רק שהמחשבה תהיה בבטול כל ההרגשות; ולכן אם אדם מכניס במח מחשבתו שהוא צריך דירה או בית ומתפלל על זה יום אחר יום שעה אחר שעה וכו', לבסוף יקבל את זה, רק שיבקש ברחמים ובתחנונים, וישמר מאד על מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ל"ב:) כל המאריך בתפלתו ומעיין בה סוף בא לידי כאב לב שנאמר (משלי י"ג י"ב) "תוחלת ממשכה מחלה לב", ופרש רש"י מצפה שתעשה בקשתו על ידי הארכתו, סוף שאינה נעשית, ונמצאת תוחלת ממשכת חנם, והיא כאב לב כשאדם מצפה ואין תאותו באה; עין שם, צריכים רק לבקש ברחמים ובתחנונים, כמו שאמר רבונו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ו) אסור לאדם לעמד עצמו על שום דבר, הינו שאסור להתעקש בתפלתו שהקדוש ברוך הוא יעשה לו דוקא את בקשתו, כי זה הוא כמו לוקח דבר בחזקה, בגזלה. רק צריך להתפלל ולהתחנן לפני השם יתברך ברחמים ותחנונים, אם יתן השם יתברך יתן ואם לאו, וזה (אבות פרק ב') 'אל תעשה תפלתך קבע', מלשון גזלה, כמו שכתוב (משלי כ"ב) 'וקבע את קבעיהם נפש'. הינו שכל מה שהוא מבקש, הן פרנסה או בנים או שאר צרכים, אסור להתעקש ולעמד עצמו בתפלתו, שדוקא יעשה הקדוש

בְּרוּךְ הוּא אֶת תְּפִלָּתוֹ, כִּי זֶה הוּא תְּפִילַת קִבְעַ שְׁלוֹקַח הַדְּבָר בְּחִזְקָה בְּגִזְלָה, רק יתְּפַלֵּל בְּרַחֲמִים וּתְחַנּוּגִים.

וְלָכֵן אֵל תִּתְיָאֵשׁ, תַּחֲזִיחַ עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הִינּוּ שְׁכָל מַה שְּׁאֵתָה צְרִיךְ תִּבְקַשׁ רק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בתפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם הַחַג הַפֶּסַח י"ג נִסְחַן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲזִיחַ

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁה פְּטוּרָה מִלְמוּד תּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְלָכֵן כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת לֹא שִׁיכַת אֵל אֲשֶׁה כָּלֵל, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְלַמֵּד רק אֶת הַהֲלָכוֹת שִׁשִּׁיכַת אֵל הַמְצוּוֹת שְׁלָה, שֶׁהִיא צְרִיכָה לְקִיָּם.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּהִי תְּמִיד שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה, וְאִךְ פַּעַם לֹא תְּהִי עֲצוּבָה וּמְמַרְמֶרֶת וְכוּ' וְכוּ', אֲלֵא לְקִנּוּת לְעֲצֻמָּךְ מִדַּת הַטּוֹב, מִדַּת הַחֶסֶד, וְזֶה שְׁלֵמוֹת שֶׁל אֲשֶׁה שֶׁהִיא תְּמִיד שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה, וְהִיא עוֹשֶׂה חֶסֶד עִם כָּלֵם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בתפוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם הַחֵג הַפֶּסַח י"ג נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיהָ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל כֶּף חֶבֶל שִׁיְהִיָּה בִּינֵיכֶם פְּצוּצִים וְכוּ', בִּפְרֹט שִׁישׁ בִּינֵיכֶם אֲהַבָּה גְדוּלָּה מְאֹד וְכוּ', אֵין זֶה אֶלָּא יֵשׁ עֲלֵיכֶם עֵין הָרַע גְּדוּלָּה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁירַד מִמֶּם הָעֵין הָרַע.

הִיָּה טוֹב מְאֹד אִם תִּבְדָּקוּ אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם.

אִם בְּעֵלְךָ מֵרָאָה לְכֻלָּם אֲהַבָּה, וּמִקְרִין אֲכַפְתִּיּוֹת וְכוּ', כְּמוֹ שְׂאֵת כּוֹתֶבֶת, מִכְרַח לְהִיּוֹת שְׂאֵת רַק תּוֹבַעַת מִמֶּנּוּ וְכוּ', אֵת צְרִיכָה הַרְבֵּה לְהַשְׁקִיעַ בְּבַעֲלֶךָ, וְלְהִיּוֹת יוֹתֵר פְּתוּחָה עִמוֹ, וְאִז תֵּרְאִי שִׁיְהִיָּה לְךָ בַּעַל אַחַר לְגַמְרִי, כִּי יֵשׁ טְפוּסִי אֲנָשִׁים שֶׁהֵם אוֹהֲבִים שֶׁמִּבְּקָשִׁים מֵהֶם אֲהַבָּה וְכוּ', וְלִכֵּן אִם יֵשׁ בִּינֵיכֶם כָּל כֶּף אֲהַבָּה כְּמוֹ שְׂאֵת כּוֹתֶבֶת, אַתֶּם צְרִיכִים לְדַבֵּר יַחַד, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד עַל הַיְחָסִים בִּינֵיכֶם שְׁלֵא יִתְקַרְרוּ, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שִׁכְנִיָּה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלַמִּי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הַלָּקָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שִׁכְנִיָּה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְׁכִּינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֲהַבָּה גְּדוּלָּה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁבְת' י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שֶׁבִּיכְלַתְךָ לְהִיּוֹת פְּתוּחָה עִם בְּעֵלְךָ וְלְהַגִּיד לוֹ בְּפִרוּשׁ אֵת אוֹהֲבַת אוֹתוֹ וְכוּ', כִּי לְפַעֲמִים בַּעַל רוּצָה לְשַׁמַּע גַּם כֵּן דְּבוּרִים כְּאֵלוֹ אֵף שְׁזֶה נֶגֶד הַטָּבַע שֶׁל אִשָּׁה וְכוּ', אָבֵל זְכָרִי הֵיטֵב כִּי הַשְׁקַעָה שֶׁמִּשְׁקִיעִים בְּנִשְׂוֹאִין, זֶה מִשְׁתַּלֵּם, כִּי אֲהַבָּה צְרִיךְ לְהִיּוֹת מִשְׁתִּי הַכוּוֹנִים.

חֲזִקִי וְאִמְצִי מְאֹד וְאֵל תְּהִי קִנְאִית כָּל כֶּף עַל בְּעֵלְךָ, אֲדַרְבֵּה תֵּרְאִי לוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר חֵם וְאֲהַבָּה, וְתֵרְאִי אִיךָ שֶׁכָּל הַבַּיִת יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, וּבְכִבִּית שִׁשְׁרוּי שְׁמָה אֲהַבָּה, וְאֵין שְׁמָה מְרִיבוֹת וּמַחְלוֹקוֹת וְכוּ', שֵׁם הַשְׁכִּינָה מְצוּיָה, אֲשֶׁרִי

הָאִשָּׁה שְׁעוֹשָׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלָתָהּ שְׁמַצְדָּה לֹא יְהִיָּה שׁוֹם מְרִיבוֹת אוֹ וּכְוֹחִים
בְּבֵיתָהּ, וְאִזּוֹ תִצְלִיחַ מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בתפוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם הַחַג הַפֶּסַח י"ג נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה כבר הגעת לגיל עשרים ושש, רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד להתחתן
מה שיותר מקדם, ואמרו חכמינו הקדושים (קדושין כ"ט): משתבח ליה רב
חסדא לרב הונא בדרב המנונא דאדם גדול הוא אמר ליה כשיבא לידיך
הביאהו לידי כי אתא חזייה דלא פריס סודרא אמר ליה מאי טעמא לא
פריסת סודרא אמר ליה דלא נסיבנא אהדרינהו לאפיה מיניה אמר ליה
חזי דלא חזית להו לאפי עד דנסבת רב הונא לטעמיה דאמר בן עשרים
שנה ולא נשא אשה כל ימיו בעברה בעברה סלקא דעתך אלא אימא כל
ימיו בהרהור עברה אמר רבא וכן תנא דבי רבי ישמעאל עד כ' שנה יושב
הקדוש ברוך הוא ומצפה לאדם מתי ישא אשה כיון שהגיע כ' ולא נשא
אומר תפח עצמותיו; הרי שלך לפניך שגם לדברי חכמינו הקדושים הדבר
הראשון צריכים להתחתן עוד לפני גיל עשרים, ולכן אין לך עכשו להתבלבל
באיזה ישיבה ללמוד וכו', ובאיזה מקום להיות וכו', אתה צריך להחדיר במח
מחשבתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור
הוא, ובמחשבה זו תמיד תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק
חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע,
אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך
כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא
בתוך האור אשר אין עוד תענוג פתענוג הזה, ותתפלל להקדוש ברוך הוא
שימציא לך בת זוגך להתחתן מה שיותר מהר, ותהיה רגיל בתפלה זו.

רבֵּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחָמֵל עָלַי וְזַכְּנִי לְמִצָּא אֶת בֵּת זְוֹגִי, וְאַתָּה בְּעֶצְמָךְ יוֹדֵעַ שְׂאֵנִי מוֹכֵן כְּכֹר לְהִתְחַתֵּן כְּדֵי לְהַנְצִיל מֵעֲבֻרוֹת חַמּוּרוֹת, אַךְ מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַמְּגַנְּנִים וְהָרָעִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, נִתְקַע מִצִּיאַת זְוֹגִי, וְאֲנִי נִמְצָא בְּצַעַר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי אַתָּה גְּלִיתָ עַל יְדֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמֻחָה, וּבְלֹא תוֹרָה, וּבְלֹא חוּמָה, וּבְלֹא שְׂמִירָה, וְלִכֵּן הִנְנִי מִתְחַרֵּט עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאֲנִי מִקְבֵּל עַל עֲצָמִי לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְגִלִּיתָ לָנוּ עַל יְדֵי הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי (תְּקוּנֵי זֵהר תְּקוּן י"ד) עִם כָּל דָּא דְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה, חֹזֵר וְיִהְיֶבְנָא לֵיהּ בֵּת זְוֹגִיָּה, וְהִנְנִי שֹׁב בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְלִכֵּן תִּזְמִין לִי אֶת בֵּת זְוֹגִי, וְאִזְכֶּה לְהִקָּים בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

בְּיָדַי בְּגִיל כְּזֶה אַתָּה צָרִיךְ לְחַבֵּר יְחַד תוֹרָה וְעֲבוּדָה, כְּמֵאֲמָרְךָ ז"ל (אֲבוֹת פָּרָק ב') יְפֶה תְּלָמוּד תוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ, שְׂיִגִיעַת שְׁנֵיהֶם מְשַׁכַּחַת עוֹוֹן. וְכָל תוֹרָה שְׂאִין עֲמָה מְלָאכָה, סוּפָה בְּטִלָּה וְגוֹרְרַת עוֹוֹן; וְרַבְּנוּ ז"ל רְצָה שְׁכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיֶה לוֹ פְּרִנְסָה קְבוּעָה.

כָּל עֲנִיָּן רַבְּנוּ ז"ל הוּא רַק לְהִיּוֹת תְּמִיד שֶׁשׁ וְשְׂמֵחַ, וְלִהְפֹּךְ אֶת הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה לְשְׂמֻחָה, וְלֹא לְהַמְשִׁיךְ אַחַר הַצַּעַר וְהִיסוּרִים וְכוּ', אֲלֵא לְמִצָּא אֶת הַטוֹב שֵׁישׁ בּוֹ.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַתְמִיד בְּסַפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חַג כֶּשֶׁר וְשְׂמֵחַ

בתפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם הַחֵג הַפֶּסַח י"ג נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּישׁוֹר יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קצ"ב) אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר נִמְצָא פָּנּוּי שְׁכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ שֶׁל בַּעַל הַמַּחְבֵּר, וְלִכְּנָן כָּל אֶחָד נִמְשָׁךְ אַחֵר שָׂרְשׁוֹ, יֵשׁ אֶחָד שֶׁמִּתְעוֹרֵר בְּסֵפֶר זֶה, וְיֵשׁ אֶחָד שֶׁמִּתְעוֹרֵר מִסֵּפֶר אַחֵר, וְלִכְּנָן אָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"א) יֵשׁ סִפְרִים וְעֵתִידִים לֵהִיּוֹת סִפְרִים, וְכֻלָּם נִצְרָכִים לְעוֹלָם, וְאִסוּר לְלַעֵג עַל שׁוּם סֵפֶר, וְהָאֲרִיךְ בְּזֶה מוֹהַרנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת קְדוּשֵׁין הַלְכָה ג' אוֹת כ"א) כָּל הַסִּפְרִים הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּדַרְךְ אֲבוֹתֵינוּ, בְּדַרְךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בּוֹדָאֵי מִצְוָה גְדוֹלָה לְהַדְפִּיסָם, לְהַרְבּוֹת סִפְרִים כְּחוֹל הַיָּם, כִּי כָּל סֵפֶר שֶׁמְדַבֵּר מֵעֲנִינֵי תוֹרָה הֵן בְּדַרְךְ הַפְּשֻׁט, אוֹ דְרוֹשׁ, אוֹ רְמֵז, אוֹ סוּד, אוֹ פְרוּשׁ, אוֹ בְּאוּר, אוֹ סִפְרֵי פּוֹסְקִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, אוֹ סִפְרֵי מוֹסֵר וְאֶגְדוֹת וְכִיּוֹצֵא בָהֶם, כָּלֵם נְכוּחִים לְמִבֵּין וְכֻלָּם צְרִיכִים לְהַעֲוֹלָם, כָּלֵם אֶהוּבִים, כָּלֵם קְדוּשִׁים, כִּי כָּלֵם מְדַבְּרִים מִרְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ הַנֶּעְלָם בְּהַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת, וּבּוֹדָאֵי אִסוּר לְקַץ בְּרַבּוּי סִפְרִים כְּמוֹ שֶׁנִּמְצָאִים קִצָּת אֲשֶׁר עֵינֵיהֶם צָרָה כְּשֵׁרוּאִים שֶׁנִּתְחַדֵּשׁ עוֹד אִיזָה סֵפֶר חֲדָשׁ, וְעַתָּה יוֹצֵא מִפִּיהֶם כְּאִלוֹ מִצְטַעְרִים עַל הָרֵאשׁוֹנִים שֶׁכָּבַר יֵשׁ הַרְבֵּה סִפְרִים, וְלָמָּה לוֹ עוֹד? וּבִאֲמַת לֹא בְדַעַת יְדַבְּרוּ, כִּי לְכָל עַת וְזָמַן לְכָל חֶפֶץ, כִּי מִי יִכְרִיחַ אוֹתוֹ לְלַמֵּד זֶה הַסֵּפֶר, וְאִם לֹא יִהְיֶה לוֹ פְּנָאֵי לְלַמֵּד זֶה הַסֵּפֶר הַחֲדָשׁ, רַק יִבְלֶה יָמָיו בְּסִפְרִים שֵׁישׁ מִכָּבֵר, מִי יִמְחָה בְּיָדוֹ? וּמָה אִכְפַּת לוֹ שֵׁישׁ עוֹד סִפְרִים בְּעוֹלָם? אוּלַי יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁמְסַגֵּל לָהֶם זֶה הַסֵּפֶר דִּיקָא, כְּמוֹ שְׂרוּאִין בְּחוּשׁ שֵׁישׁ בְּנֵי אָדָם שֵׁישׁ לָהֶם חֵיווֹת מִסֵּפֶר זֶה, וְיֵשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁמְחִיָּה אוֹתָם סֵפֶר אַחֵר, וְגַם בְּאָדָם אֶחָד בְּעַצְמוֹ יֵשׁ שְׁנוּיִים בֵּין הַזְּמַן, לְפַעְמִים מִתְעוֹרֵר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי דְבָרֵי תּוֹרָה וּמוֹסֵר שֶׁבְּסֵפֶר אַחֵר, וְגַם מִי שֶׁנִּפְשׁוֹ חֲשָׁקָה בְּתוֹרָה וּמִבְּלָה יָמָיו עָלֶיהָ כְּרָאוּי כִּי לְכָךְ נּוֹצֵר, יֵשׁ פְּנָאֵי בִימֵי הָאָדָם אֲשֶׁר חֵי עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה לְעֵין וּלְהַבִּיט בְּסִפְרִים הַרְבֵּה מְאֹד, כְּמוֹ שְׂרָאִינוּ כְּמָה גְדוֹלִים שֶׁהָיוּ בְּקִיָּאִים בְּכִמָּה

ספרים הרבה מאד וכו', עיין שם, ולכן שכל אחד ילמד בספר שלבו נמשך אליו, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט) אין אדם לומד תורה אלא ממקום שלבו חפץ, שנאמר (תהלים א') "כי אם בתורת הוי"ה חפצו".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך חג פשוט ושמח

בתפט.

בעזרת השם יתברך יום ראשון קדם החג הפסח י"ג ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כתב הרמב"ם (פרק א' מהלכות תשובה הלכה א') כל מצוות שבתורה בין עשה בין לא תעשה אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישב מחטאו חייב להתודות לפני האל ברוך הוא שנאמר (במדבר ה') "איש או אשה כי יעשו וגו' והתודו את חטאתם אשר עשו" זה ודוי דברים ודוי זה מצות עשה כיצד מתודין אומר אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך והרי נחמתי ובשתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה וזהו עקרו של ודוי וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משבח; ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"רן חלק א' סימן ד') עוונותיו של אדם הם על עצמותיו, כמו שכתוב (יחזקאל ל"ב) "ותהי עונתם חקוקה על עצמותיו", כשבר ישראל חוטא רחמנא ליצילן נחקק העברות על עצמותיו, וזה מה שהורג אותו לגמרי, כמו שכתוב (תהלים ל"ד) "תמותת רשע רעה", ועל ידי ודוי דברים שאדם מתודה להקדוש ברוך הוא, יוצא מעצמותיו האותיות החקוקים עליהם, עד שייכול לזכות שיאיר עליו מלך הכבוד בעצמו, כי ענין הודוי דברים שאדם מתודה להקדוש ברוך הוא, זה דבר גדול מאד, כי אדם צריך לגלות את פנימיות לבבו וכל מה שעובר עליו אליו יתברך בתמימות ובפשיטות גמור, וכבר

אָמַר רַבְנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רנ"ט) כְּשֶׁאָדָם מִתְבוּדָד וּמִפְרָשׁ שִׁיחָתוֹ וְצִעְרוֹ לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּמִתּוֹדָה וּמִתְחַרֵּט עַל גְּדֹל הַפְּגָמִים שֶׁעָשָׂה, אֲזִי גַם הַשְׂכִּינָה כִּנְגִדוֹ מִפְרָשֶׁת לִפְנֵי שִׁיחָתָהּ וְצִעְרָהּ וּמִנַּחֲמַת אוֹתוֹ, כִּי כָּל פֶּגֶם וּפְגָם שֶׁפָּגַם בְּנִשְׁמָתוֹ, פֶּגֶם אֲצִלָּה גַם כֵּן כְּכִיכּוֹל, וְזֶה בַּחֲנִינָה (דְּבָרִים כ"ו) "אֵת הַיּוֹי"הּ הָאֵמֶרֶת וְהַיּוֹי"הּ הָאֵמִירָךְ" וְכוּ', וְהִיא מְנַחֶמֶת אוֹתוֹ שֶׁתִּבְקַשׁ תְּחִבּוּלוֹת לְתַקֵּן כָּל הַפְּגָמִים; וְלִכֵּן אֲשָׁרִי מִי שֵׁי שׁ לוֹ שֶׁכָּל וּבָא בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשׁוֹפֵף אֵת כָּל לְבוֹ לִפְנֵי יִתְבָּרַךְ אֶפְלוֹ שֶׁעָשָׂה כְּבָר מַה שֶׁעָשָׂה וְכוּ', יִזְכֹּר שֶׁהוּא בֶן שָׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכִמוֹ שֶׁהֵבֵן לֹא מִתְבַּיֵּשׁ מִהֶאֱבָא, כִּךְ אָדָם לֹא צָרִיךְ לְהִתְבַּיֵּשׁ לְבוֹא לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְסַפֵּר לוֹ אֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תּוֹרַת כְּהִנִּים בַּחֲקוּמֵי) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁמִּיד שֶׁהֵם מִתּוֹדִים עַל עֲוֹנוֹתֵיהֶם מִיד אֲנִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא כ"ו) "וְהִתְדוּ אֵת עֲוֹנֵם וְאֵת עֲוֹן אֲבֹתְכֶם בְּמַעַלְמֵם אֲשֶׁר מָעַלְוּ"; אֲשָׁרִי מִי שֶׁמִּתּוֹדָה תְּמִיד אֵת כָּל עֲוֹנוֹתָיו לִפְנֵי יִתְבָּרַךְ, וּמְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרַךְ אֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׂכָּלוֹת כָּלֵל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָה

בתצ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן קָדָם הַחַג הַפֶּסַח י"ג נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ.

אֵת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁלֻקִּים יַחֲסִים לִפְנֵי הַחֲתָנָה זֶה עוֹזֵן חֲמוֹר מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא מִבִּין מַה אֵת כּוֹתֶבֶת שְׂאֵת כְּבָר בְּגִיל עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם וּבִיחֲסִים עִם בֶּן זוּגָה... וְאֵת מְבַלְבֶּלֶת מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי רוֹאֶה לְקַיֵּם יַחֲסִים אִתּוֹ אֵת לֹא מְבַלְבֶּלֶת וְכוּ', וְלִכֵּן לְדַעַתִּי אִתָּם כֵּן צְרִיכִים לְהַתְחַתֵּן,

והקדוש ברוך הוא יצליח את דרככם תמיד, את די מבגרת שיוכלו לבלבל אותך את הדעת והשכל, אם את כבר עם בן זוגך... חמש שנים, אזי מה השאלה אם להתחתן אתו, בודאי את צריכה להתחתן אתו תכף ומיד, והקדוש ברוך הוא ישמר אתכם מכל רע, וזכרי היטב שזה עוון חמור לחיות בלי נשואין.

הקדוש ברוך הוא יכניס בך הרהור תשובה, ותתעוררי בתשובה שלמה, ולראות להתחתן אפלו בצניעות, לא באולם גדול, ולא לקרא קרואים וכו', כי חבל על כל יום שאתם חיים באסור וכו' וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שהדברים האלו יכנסו בך, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך חג פֶּשַׁר וְשִׁמְחָה

בתצא.

בעזרת השם יתברך יום ראשון קדם החג הפסח י"ג ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מכרח להגיד לך שכל הספור פלא בעיני וכו', ותמיד אני אוהב לשמע את שתי הצדדים, כי סתם ככה לא פותחים תלונה במשטרה וכו'.

יש גברים שהאלימות שלהם הם אלימות מלולית, שזה יותר קשה פי אלף מאלימות פיזית וכו', יש טבע רע אצל גברים שהם צריכים להראות שהם על הגבה וכו', והם המשתלטים על האשה וכו', ועושים את זה על ידי השפלה שמשפילים את האשה וכו', ומקללים אותה וכו', מבזים אותה ברבים וכו', וחושבים שעל ידי זה הם השתלטו על נשותיהם, והם לא קולטים את הרע שעושים וכו', הם חושבים שזה טבעי, אבל אין לך רשעות יותר גדולה מזו שגבר מתלבש על אשתו ומשפיל אותה, ובפרט על ידי הילדים וקורא אותה שמות של גנאי וכו', ומקלל בכל מיני קללות, ומנול את הפה שלו בכל מיני נבול שרק יכול להיות וכו', והגבר הזה אפלו לא קולט

שְׁהוּא עוֹשֶׂה מַשְׁהוּ רַע, הוּא חוֹשֵׁב שְׂזָה טְבָעִי, אוּ שְׁגִדֵּל בְּבֵית כְּזֹה וְרָאָה אֶת זֶה מֵהַהוֹרִים שְׁלוֹ וְכוּ', אוּ שְׁרָאָה אֶת זֶה בְּחִבְרָה שְׁלִילִית וְכוּ', וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁהָאִשָּׁה מִתְקוֹמֶמֶת נֶגֶד זֶה, וְהִיא רוֹצֶה לְהַצִּיל אֶת עַצְמָהּ וְכוּ', אִזּוּ הַבַּעַל אוֹמֵר שֶׁהִיא מְרַשַׁעַת, וְהִיא פְּתַחַה תִּיק בַּמִּשְׁטָרָה נֶגְדִי, הוּא אֶפְלוּ לֹא שֵׁם לֵב אֶת הָעוֹל הַגָּדוֹל וְהַרְשָׁעוֹת וְהַרְצִיחָה שְׁעוֹשֶׂה נֶגֶד אֶשְׁתּוֹ, וְזֶה בְּעֵינֵי רְצִינִית מְאֹד מְאֹד וְכוּ'.

וְלִכֵּן הָיִית שְׂאֲנִי לֹא שְׁמַעְתִּי אֶת הַצַּד שֶׁל אֶשְׁתִּי, אִזִּי קָשָׁה לִי מְאֹד מְאֹד לִיעוֹץ לָךְ מַה לַעֲשׂוֹת וְכוּ', רַק זֹאת אֶכְתֵּב לָךְ שֶׁתְּרָאָה לְבִדֶּק בְּעַצְמְךָ טוֹב טוֹב אִם אֵין אֶצְלֶךָ הַחֲלָשָׁה הַזֹּה, כִּי לֹא בְּחִנָּם שֶׁהָאִשָּׁה פְּתַחַה נֶגְדֶּךָ תִּיק בַּמִּשְׁטָרָה, מִכְרַח לְהָיִית שֶׁהִיא מַשְׁהוּ רְצִינִי, כִּי סֵתֵם כְּכֹה לֹא הָיִית בָּא לְכָל מַה שְׁבָאתָ וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֵׁר וְשִׂמְחָה

בתצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם הַחַג הַפֶּסַח י"א נִסְּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַנְּהָ מוּבָא (פְּרִי עֵץ חַיִּים שְׁעַר הַנְּהַגַת הַלְמוּד פֶּרֶק א') מְאֲרִי מְקַרָּא הֵם בְּעֵשְׂיָה. וּמְאֲרִי מִשְׁנֶה הֵם בְּיַצִּירָה. וּמְאֲרִי תְלִמוּד בְּבְרִיאָה. וּמְאֲרִי קַבְּלָה בְּאַצִּילוֹת, וַיְדוּעַ שְׁסַפְרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכֵן הַמְדַרְשִׁים וְכוּ', הֵם נִכְנָסִים בְּגִדְרַת קַבְּלָה, כִּי בְּאַגְדוֹת חַז"ל שֶׁהֵם בְּמַדְרַשׁ, יֵשׁ בְּהֵם סוּדוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת עַד מְאֹד בְּחֻכְמַת הַקַּבְּלָה, וְלִכֵּן מְדַרְשׁ הוּא גַם כֵּן בְּכָלֵל חֻכְמַת הַקַּבְּלָה.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מִטְעָה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, אֵלָא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם

שְׁעוֹר בַּמִּקְרָא, שְׁעוֹר בַּמִּשְׁנָה, שְׁעוֹר בַּגְּמָרָא, שְׁעוֹר בַּמִּדְרָשׁ, שְׁאִין לְמַעְלָה מְזַה, וְרַבְנֵנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שְׁנִלְמַד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה תוֹרָה, כִּי זֶה כָּל הָאָדָם, וְכִבְר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ב') עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ט"ז) "תוֹדִיעֵנִי אֵרַח חַיִּים שְׁבַע שְׁמֵחוֹת", שְׁבַע שְׁמֵחוֹת, שְׁבַענוּ בַחֲמִשָּׁה שְׁמֵחוֹת מִקְרָא מִשְׁנָה תְּלִמּוּד תּוֹסֵפְתָא וְאִגְדוֹת; תֵּאמְרִין לִי שְׁאִין עוֹד שְׁמֵחָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מְזוֹ שְׁאָדָם זוֹכֵה לְקַבֵּעַ לְעַצְמוֹ שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם, בַּמִּקְרָא בַּפְּרָשָׁת הַשְּׁבִיעִי, בַּמִּשְׁנָה כְּסוּדְרָן, בַּתְּלִמּוּד גְּמָרָא בְּבֵלִי יְרוּשָׁלַיִם תּוֹסֵפְתָא, וְאִגְדוֹת עֵין יַעֲקֹב וּמִדְרָשׁ רַבָּה וְתַנְחומָא, שְׁזַה הַשְּׁמֵחָה הִכִּי גְדוּלָה שְׂרָק יְכוּלִים לְשַׂמַּח בָּהֶם, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ בְּזַה הָעוֹלָם כָּלָל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בַּתְּצַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם הַחַג הַפֶּסַח י"ג נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לָךְ אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב בַּחַיִּים מְלֵהִיּוֹת לְכָל הַפְּחוֹת פְּעַם בַּחַיִּים אֶצֶל צִיּוֹן רַבְנֵנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, כִּי אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂרַבְנֵנוּ ז"ל הַבְּטִיחְנוּ בַּחַיִּי אֲשֶׁר מִי שְׁיָבוֹא אֶצְלוֹ אַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ הֵינּוּ אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ בְּעֵיר אוֹמֵין וְיִתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה עֲבוּרוֹ וַיֹּאמֶר אֶת הַעֲשֶׂרָה מִזְמוּרֵי תְּהִלִּים הַנִּקְרָאִים תְּקוּן הַכְּלָלִי, אֶפְלוֹ אִם עַצְמוֹ וְגִבְהוֹ חֲטָאֵיו וּפְשָׁעָיו יוֹצִיאֻם מִהַשְּׂאוֹל תַּחַתִּית, וְלִכֵּן עֲכָשׁוּ כְּשִׁיבוֹא הַקִּיץ וַיְהִיָּה לָךְ חַפְּשׁ, כְּדָאֵי לָךְ מְאֹד מְאֹד לְנִסְעַ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְנֵנוּ ז"ל, וְלֹא תַתְחַרְטִי, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוּל מְזַה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלַּתִּי שְׁאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בתצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַפֶּסַח י"ד נִיסָן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שְׁבַת קט"ז): בְּכֹל דוֹר וְדוֹר חֵיב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עֲצֻמוֹ כְּאִלוֹ הוּא יֵצֵא מִמְצָרִים, וְהִגִּיר"א זי"ע אָמַר אִיפֹה שֶׁחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים אֶת הַמִּלָּה "חֵיב", זֶה צָרִיךְ לִהְיוֹת עַד מְסִירוֹת נַפְשׁ, וְלִכֵּן עָלֶיךָ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה בְּלֵיל הַסֵּדֶר, וְתִרְגִּישׁ בֵּן חוֹרִין מִמָּשׁ שְׂאֵתָה יוֹצֵא עֲכָשׁוּ מִמְצָרִים, מִהַמְצָרִים שְׁלֶךְ, כִּי בַּפְּרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבֵּה פְּרָשָׁה י"ג סִימָן ד') כֹּל הַמְּלִכִּיּוֹת נִקְרָאִים עַל שֵׁם מְצָרִים, עַל שֵׁם שְׁהִיוּ מְצָרִין לְיִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן מִחֲמַת שְׂאֲנַחְנוּ בְּגִלוֹת מֵר וְאָרֶךְ כֹּל כֶּף גְּדוֹל, וְאֲנַחְנוּ מִחֲכִים וּמְצַפִּים בְּכֹל רֵגַע וְדָקָה לְהִגָּאֵל גְּאֵלַת עוֹלָם, וְלִכֵּן דִּיקָא בְּלֵיל חַג הַפֶּסַח, עָלֵינוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֲלֻקְנוּ שְׂזַכֵּינוּ לְהַבְרָאוֹת מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשֵׂנוּ גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, אֲשֶׁר חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תַּנִּי דְּבֵי אֱלֹהֵינוּ רַבֵּה פֶּרֶק ז') אֵין לָךְ אִמָּה בַּעוֹלָם שֶׁהִיְתָה שְׂטוּפָה בְּדַבְרֵים מְכַעְרִים, וְחֲשׂוּדִין בְּכַשְׁפִּים וּבְזֻמָּה וּבְכֹל מַעֲשִׂים רְעִים, אֲלֹא הַמְצָרִים בְּלִבָּד, וְתַהֲלָה לְאֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גְּאֵל אוֹתָנוּ מֵהֶם, וְאוֹתוֹ דְּבַר עָלֵינוּ לְשַׂמַּח עֲכָשׁוּ שְׂאֲנַחְנוּ זוֹכִים לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְלַעֲזֹב אֶת מַעֲשֵׂה וְתוֹעֵבוֹת הַגּוֹיִים, שְׂזֵה הַשִּׂמְחָה הַכִּי גְּדוֹלָה שָׂרָק יָכוֹל לִהְיוֹת, וְדַע לָךְ שְׁבָלִיל פֶּסַח בְּסֵדֶר יְכוּלִים לַפְּעַל אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כֹּל מֵה שְׂרוּצִים, כְּמוֹ שְׂאָמְרוּ צְדִיקִים עַל מֵה שֶׁכָּתוּב "וְכֵאֵן הִבֵּן שׁוֹאֵל", הִינּוּ כֵאֵן בְּלֵיל הַסֵּדֶר בְּשַׁעַה שֶׁהַמְצוֹת מְנַחִים לְפָנֵינוּ, הִבֵּן יְכוּל לְשַׂאֵל מֵהָאֲבָא שְׁבַשְׂמִים כֹּל מֵה שֶׁהוּא רוּצָה, וְלִכֵּן תִּנְצַל אֶת הַלֵּילָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֶּה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עִם כֹּל מִשְׁפַּחְתְּךָ, וְתִבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כֹּל מֵה שְׂאֵתָה צְרִיךְ, וְתִרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹת לְבָבְךָ לְטוֹבָה.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְפַּלֵּל גַּם עֲבוּרֵי לְבָרִיאוֹת הַגּוֹף וְלַנְהוּרָא מִעֲלֵיא.

הַמֵּאחַל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בתצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי עָרֶב חַג הַפֶּסַח י"ד נִיסָן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

הַיּוֹם בְּלִילָה יִהְיֶה הַסֵּדֵר, וּמוֹכָא מִהֶרֶב הַקְּדוּשׁ רַבִּי אֶהְרֵן מְקַרְלִין זי"ע, שְׂאִיךְ שְׂאָדָם מִתְנַהֵג בְּלִילָה הַזֶּה, כִּךְ יִתְנַהֵג כָּל הַשָּׁנָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּהֲי הַלִּילָה הַזֶּה שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה מְאֹד מְאֹד, וְתַעֲנִי מִזֵּו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵת צְרִיכָה מְאֹד לְשִׂמְחָה שְׂאֵת נִמְצְאָת בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, יִסוּד שֶׁל חֶסֶד, וְתַרְגִּילֵי אֵת עֲצֻמָּךְ עַל מִדַּת הַסְּבֻלָּנוּת, כִּי אֵין עוֹד מִדָּה יוֹתֵר חֲשׂוּבָה מִזֵּו, כִּי הַסְּבֻלָּן הוּא הַמְּנַצֵּחַ, וְהָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ מְבִיא אֵת הָאָדָם לְסְבֻלָּנוּת, וְתוֹכְרֵי טוֹב מֵה שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְדַרֵּשׁ אֲגָדָה) עִם יִשְׂרָאֵל נִגְאָלוּ אֶלֶּא בְּזִכּוֹת הַנְּשִׁים הַצְּדֻקְנִיּוֹת, וְלִכֵּן תְּקַבְּלֵי עַל עֲצֻמָּךְ הַנְּהַגָּה טוֹבָה לְהִתְנַהֵג בְּצִנִּיעוּת כָּל הַשָּׁנָה, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּזְכִּי אֵת וּבְעֵלְךְ וְכָל הַמְּשַׁפְּחָה לְהַגָּאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם, וּכְבֹר לֹא יִהְיֶה שׁוֹם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן וְעֲצָבִים בְּבֵיתְכֶם, אֶלֶּא הַשְּׂמִחָה יִשְׂרָה בֵּינֵיכֶם, וְלֹא יַחְסֵר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר.

וְדַעֵי לָךְ שְׁבֻלִיל פֶּסַח בְּסֵדֵר יְכוּלִים לְפַעַל אֶצֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל מֵה שְׂרוּצִים, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ צְדִיקִים עַל מֵה שְׂכָתוֹב "וְכֹאֵן הֵבֵן שׁוֹאֵל", הֵינִי כֹאֵן בְּלִיל הַסֵּדֵר בְּשַׁעֲה שְׂהַמְצוֹת מְנַחִים לְפָנֵינוּ, הֵבֵן יְכוּל לְשׂאֵל מִהָאָבָא שְׂבֻשְׂמִים כָּל מֵה שְׂהוּא רוּצָה, וְלִכֵּן תִּנְצְלֵי אֵת הַלִּילָה הַקְּדוּשָׁה הַזֵּו בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עִם כָּל מְשַׁפְּחָתְךָ, וְתִבְקָשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, וְתִרְאֵי אִיךְ שְׂהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְלֵא מְשַׁאֲלוֹת לְבָךְ לְטוֹבָה.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂתַתְּפְּלִיל גַּם עֲבוּרֵי לְבָרִיאוֹת הַגּוֹף וְלִנְהוּרָא מִעֲלֵיָא.

הַמֶּאֱחֵל לָךְ חַג כְּשֵׁר וְשִׂמְחָה

בתצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַפֶּסַח י"ד נִיסַן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר
בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

הִנֵּה אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים לִיְמֵי פֶסַח הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהוּא חַג הַחֲרוּת חַג הַגָּאֵלָה,
וְאֲנַחְנוּ אוֹכְלִים מִצֶּה שְׁזָה מֵאֲכָלֵי דְמַהִימְנוּתָא, מֵאֲכָל הָאֲמוּנָה, כִּי הָרִי אִם
נִתְבַּוֵּן מִי צִוָּה אוֹתָנוּ לְאָכֵל מִצֶּה? הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִמְצָא כְּשֶׁאָדָם אוֹכֵל
מִצֶּה, הוּא אוֹכֵל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, כִּי זֶה רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן רָאוּי לָנוּ
לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד כָּל יְמֵי חַג הַפֶּסַח הַקְּדוּשִׁים, וְלִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד מֵעֲצָבוֹת
וְעֲצָלוּת, שְׁזָה בְּעֲצֻמוֹ חֲמִץ גָּמוּר, וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבָעוּלָם
לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עִם נִקְדַּת יְהוּדִיתֵנוּ, שְׁאֲנַחְנוּ זוֹכִים לְקַיֵּם אֶת רְצוֹנוֹ
וְיִתְבָּרַךְ, שְׂאִין עוֹד שְׂמִחָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה.

אֲנִי רוֹצֶה לְעוֹרֵר אֶתְכֶם שְׂמִחְלֶקֶת וּמְרִיבוֹת אוֹ וּכְפוּחִים זֶהוּ חֲמִץ גָּמוּר,
וְלִכֵּן דִּיקָא מִהַחֵג הַפֶּסַח הַזֶּה עָלֵינוּ לְקַבֵּל עַל עֲצֻמְנוּ שְׂלָא יִרְאֶה וְלֹא יִמְצָא
בְּכָל גְּבוּלוֹנוּ אִיזָה בְּעַל מִחְלֶקֶת וְכוּ', אִיזָה בְּעַל מְרִיבָה וְכוּ', אִיזָה אָדָם
שְׂמִצִּיק לְהַזוּלָת, בְּהַד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ אֵין לוֹ שׁוּם שְׂיִכוּת, קַהֲלָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה
הוּא קַהֲלָה קְדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד, חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד שְׂלָא
יִמְצָא בִּינֵינוּ אַחַד שְׂמִצִּיק אוֹ מְסַדֵּר אֶת הַזוּלָת, זֶה רְשָׁעוֹת וְאֲכֻזָּרִיוֹת וְכוּ',
וְאֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ אֵין לָהֶם שׁוּם מְקוּם אֲצֻלָּנוּ.

הַגִּיעַ הַזְּמַן שְׂנַחְיָה בִּיחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר
חֻזֵק, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם אִישִׁית, חוּסוּ וְחַמְלוּ עַל עֲצֻמְכֶם אֲפִלוּ בְּחָג
וּבְחַל הַמוֹעֵד, שְׂתַגְנְבוּ קֶצֶת זְמַן לְחַטֵּף אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם,
זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וּמְדַבֵּיקָה בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מַה זֶה
לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם, הֵייתֶם מְתַחִילִים אֶת הַיּוֹם עִם דָּף גְּמָרָא, שְׁזָה מְצִיל
אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי פְרַעַנִיּוֹת וּמְכָל מִינֵי מְזִיקִים וְכוּ' וְכוּ'.

נָא וְנָא תַעֲבְדוּ עַל עֲצֻמְכֶם שְׂתַמִּיד תְּהִיּוּ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתַקְבְּלוּ

אֶת כָּל הָאוֹרְחִים בְּפָנִים שְׂמֵחוֹת, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב שְׂמֵחָה, וּלְהַאִיר אֶת הַפָּנִים לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲכָשׁוּ עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, זֶה רַק נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים לְרֵאוֹת אֵל מִי יִפְנֶה בַּעַת צָרָה וְכוּ, וְלִכְן עָלִינוּ לְפָנוֹת רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְקַרֵּב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְגַלוֹת לְכָלֵם אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בַּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, שְׁזֶה בַּעֲצָמָה הַגְּאֻלָּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יְלֻקוּט הוֹשַׁע רְמֹז תְּקִי"ט) שְׂאִין הַגְּלִיּוֹת מִתְּכַנְסוֹת אֵלָא בְּשִׁכְרָא אַמוּנָה, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂלֵא נִגְאָלוּ אַבוֹתֵינוּ מִמְצָרִים אֵלָא בְּזִכּוֹת אַמוּנָה, אִף אַבְרָהָם לֹא יָרַשׁ הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא אֵלָא בְּזִכּוֹת הָאֲמוּנָה שְׁהֶאֱמִין בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵת זֶה אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְגַלוֹת לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה, שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בַּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְיִדְיַעַה זֹו יִבִּיא אֶת הַשְּׁלוֹם בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה פְּרָשָׁה ה' סִימָן י"ב) גְּדוּל הַשְּׁלוֹם שְׂאִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַשֵּׂר אֶת יִשְׂרָאֵל שִׁיְהִיו נִגְאָלִין אֵלָא בְּשָׁלוֹם; וְאָמְרוּ (שָׁם) אֵין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַחֵם אֶת יְרוּשָׁלַיִם אֵלָא בְּשָׁלוֹם.

הַמְּאֵחַל לָכֵם חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בַּתְּצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח י"ז נִיסָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ שְׂאֵתָה צְרִיךְ רַק לְרַקֵּד וּלְשִׂמְחָה עִם אֲשֶׁתְּךָ כָּל יוֹם וְיוֹם, כִּי לוֹלִי אֶתֶם שְׂנִיכֵם, לֹא הִיָּה לָנוּ כּוֹלֵל, אֶתֶם מְחֻזְקִים לָנוּ אֶת הַכוֹלֵל, וְכָל חֲדָשׁ זֶה נִס חֲדָשׁ שְׂאֵתָה מְבִיא אֶת הַכֶּסֶף, אִם לֹא לֹא הִיָּה לָנוּ כּוֹלֵל לְהוֹרָאָה "תְּפָאֶרֶת בְּנִימִין", וְלִכְן אֶתָּה וְאֲשֶׁתְּךָ רַק צְרִיכִים לְרַקֵּד וּלְשִׂמְחָה עַל הַזִּכּוֹת שִׁישׁ לָכֵם.

מָה אֲנִי יָכוֹל לְהַגִּיד לָךְ, לֹא חֶסֶר פְּרָאִי אָדָם, חֲנֻטְרִישִׁים שְׂמוּכְנִים לְחֹתֵר תַּחַת הַזּוֹלָת, בְּכָל קַהְלָה בְּעוֹלָם יֵשׁ עֲשׂוּבִים שׁוֹטִים, וְאֲנִי אוֹמֵר לָךְ גַּם אֶצְלָנוּ יֵשׁ כְּאֵלוֹ.

אתה ואשתך צריכים מאד מאד לשמח, ולצחק מכלם, אתם שניכם עוזרים לי אישית, לולי אתה ואשתך, לא היה לנו כלום, ברוך השם בבית הכנסת תלויה נברשת, זה הסמל שלכם שאתם מאירים לי בבית הכנסת, ולכן אני מאד מבקש את שתיכם אל תקחו אל הלב שום דבר, עושים הרבה דברים גם נגד רצוני וכו' וכו', אבל מה לעשות צריכים להתחזק ולא להשבר משום דבר, תאמין לי שאני בקשי חי, אתמול התפתלתי מיסורים, חשבתני עוד פעם להכנס בבית חולים, אבל הקדוש ברוך הוא עזר לי שעברתי את זה, ולכן אסור לכם להשבר משום דבר, יש עשבים שוטים לאט לאט אני מוציא אותם.

אזי אני מאד מבקש אותך שאתה ואשתך מאד תתחזקו, אל תשימו לב אל כל אלו סביב, זה רק כמה עשבים שוטים, לאט לאט אני מוציא אותם, הוצאתי כבר משפחה אחת, הקדוש ברוך הוא יעזר שמי שמתנגד אלי הוא יעורף מפה, רק אתם תתחזקו.

עוד פעם ועוד פעם אני רוצה לחזור לך ולאשתך שאתם תחזיקו מעמד, ואל תשברו משום דבר, אתם עוזרים לי יותר מרב הקהלה, ולכן למה אתם צריכים להיות שבורים? תראה איך שלאט לאט אלו העשבים השוטים יעזבו את המקום.

הקדוש ברוך הוא יעזר לכם שיהיה לכם חג שמח מאד מאד, ושיהיה לכם שפע בתוך הבית שלכם, ואהבה גדולה מאד שתאהבו אחד את השני, וזה יהיה החיות שלי, ותן דרישת שלום לאשתך שכל אלו הדבורים שדברתי זה גם בשבילה, ושנשמע בשורות טובות.

המאחל לך חג שמח

בתצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח י"ז נִסְחַן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּחֲזִיקֵנִי, וְאֲנִי יַעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלָתִי לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בַּיִת בֵּינֵינוּ, כִּי כָּךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲקָצִין פָּרָק ג') לֹא מִצָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּלִי מִחֲזִיק בְּרֻכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְׁלוֹם. שְׁנֹאֲמַר (תְּהִלִּים כ"ט) "הַיְיָ"ה עֹז לַעֲמוֹ יִתֵּן הַיְיָ"ה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם".

זֶה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי הַדְּבוּרִים שֶׁדִּבַּר אֶתְךָ בְּעֵלְךָ, וּמַה גַּם שֶׁהִפְקִיר אֶת הַיְלָדִים, עִם כָּל זֹאת אֶתְךָ צְרִיכָה לְהַחֲזִיק מִמְּעַמְד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, כִּי לְכָל אֶחָד שׁוֹלְחִים אֶת הַנְּסִיווֹת שְׁלוֹ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּחֲזִיק מִמְּעַמְד וְלֹא נִשְׁפָּר מִשׁוּם דְּבָר. חֲזָקִי וְאֲמִצִּי מְאֹד כִּי גְדוֹל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְרַבְנּוּ ז"ל אָמַר יֵשׁ עֲנָיִן שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֶּאֱחָל לְךָ חַג שְׂמֵחַ

בתצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח י"ז נִסְחַן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... גִּירוּ יֵאִיר

אִם שְׂאֲנִי לֹא מֵאֲמִין אֵיזָה מְלִים דְּבִרְתָּ וּפְלִטָּת מִפִּיךָ עַל אֲשֶׁתְךָ וְכוּ', וְכוּ', כְּאֲשֶׁר הִיא כְּתוּבָה לִי, וְכֵן הִבַּת שְׁלֹךְ כְּתוּבָה לִי וְכוּ', כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהֵאֲמִין אַחַר כָּל כֵּךְ הַרְבֵּה מִכְתָּבִים שְׂאֲנִי כּוֹתֵב ... וְכָל כֵּךְ הַרְבֵּה דְבוּרִים שְׂאֲנִי מְדַבֵּר עִם ... מִעֲנָיִן שְׁלוֹם בַּיִת וְלִשְׁמֹר עַל הָאֱהָבָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, כִּי בְּבֵית שֵׁשׁ שָׁמָּה אֱהָבָה וְשְׁלוֹם, הַשְּׂכִינָה נִמְצְאָת.

עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְרוּץ שׁוֹרוּתִים אֵלָיו אֵלֶיךָ, אַף שְׁבִדְרֵךְ כָּלֵל לֹא כּוֹתְבִים בַּחַל הַמוֹעֵד אֲלֵא מִפְּנֵי פְקוּחַ נֶפֶשׁ וְדַבָּר הָאֲבִיד וְכוּ', וְאֵינְךָ עוֹד דְּבָר

הָאֵבֶד וּפְקוּחַ נַפְשׁ כְּמוֹ לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּית, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ, שֶׁתִּתְאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאֶפְלוּ שְׁזֵה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זָכֹר מֵה שְׂאֵמֵר הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפָנַי צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַע לְךָ כְּשֶׁאָדָם עוֹצֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזֵה אֶפְלוּ שְׁנַמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בָטֵל וּמִבְטָל אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהִכְנֵס בְּכַעַס, שֶׁבְדָרְךָ כָּלֵל בָּא מִגְּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כֹּל כְּלוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁלֵא יִהְיֶה לוֹ אֶפְלוּ מִשְׁהוּ תַרְעֻמַּת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעֻלָּהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָה זֹאת".

הַיְלָדִים שְׁלָכְם מְאֹד מִפְּחָדִים שֶׁאֲתָה מְאִים לְהַרְגֵּךְ אֶת אִשְׁתְּךָ וְכוּ', אֵיךְ יְכוֹל בֶּר יִשְׂרָאֵל לְהוֹצִיא מִהֶפֶה שְׁלוֹ מְלָה כְּזוֹ, וּבִפְרָט עַל יַד הַיְלָדִים וְכוּ'? אֲתָה יוֹדֵעַ שֶׁדְּבוּר כֵּזֶה זֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, וַיְכוּלִים לְשַׁבֵּת כְּמָה שְׁנַיִם בְּכֹלֵא בְּשֶׁבִיל דְּבוּר כֵּזֶה, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ תְּפִיִּס אֶת אִשְׁתְּךָ לְפָנַי הַיְלָדִים דִּיקָא, וְתִתְחַלְלוּ יַחֲדוֹת חַיִּים נוֹרְמָלִים, אֲסוּר לְהַשְׁפִּיל אֶת הָאִשָּׁה אֶפְלוּ שֶׁהִיא הִכִּי קָשָׁה וְכוּ' וְכוּ', אָדָם צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת חֲשָׁבוֹן הָרִי אִשְׁתּוֹ הִיא עֲצָם מִעֲצָמִי, וְלִכְן כְּפִי דַעְתּוֹ אִם הִיא אִשָּׁה רְעָה, הָרִי זֶה מַחְמַת עֲוֹנוֹתֶיךָ הַמְרַבִּים וְכוּ' וְכוּ', אַחֲרַת לֹא הֵייתָ סוֹבֵל כֹּל כֶּף הַרְבֵּה צַעַר, אֲתָה צָרִיךְ לְזָכֹר מֵה שְׂאֵמֵר הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע כְּשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בְּמַחְשְׁבָה הוּא סוֹבֵל מֵהַיְלָדִים שְׁלוֹ, וּכְשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בְּהַדְּבוּר הוּא סוֹבֵל מֵאִשְׁתּוֹ, וּכְשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בְּמַעֲשָׂיו הוּא סוֹבֵל מִבְּנֵי אָדָם, וְלִכְן רְאוּי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּמַחְשְׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשָׂה שְׁלוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְפָּרְדּוּ כֹל פּוּעְלֵי אֲוֶן, יִתְבַטְּלוּ כֹל הַסְּבָל שְׁסוֹבֵל מֵהֶם.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְפִיִּס אֶת אִשְׁתְּךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי כֶף אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲקָצִין פָּרָק ג') לֹא מְצָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלֵי מַחְזִיק בְּרִכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְׁלוֹם. שְׁנֵאֵמֵר (תְּהִלִּים כ"ט) "הַיְוִי"ה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְוִי"ה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם", אִם תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה מִמֶּשׁ תַּחֲיִנִּי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָה

בתק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח י"ז נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אם שלא כותבים בחל המועד, אבל בדבר האבד כלם מתירים, ומרן הגר"ע יוסף שליט"א האריך בזה בשו"ת "יביע אמר" חלק ב' סימן מ"ח שחדושי תורה מתר לכתב בחל המועד כי זה דבר האבד, וכן מביא מעור הרבה פוסקים שמתירים לכתב חדושי תורה בחל המועד.

ובאמת זה שאין לה כסף לקנות על החג, זה לדעתי הפקוח נפש הכי גדול, ולכן מתר לה לכתב עוד כמה עמודים בספר תורה, כדי שיהיה לה כסף לאכל ולשלם את החובות שלה וכו' וכו'.

החדוש שחדשת זה מאד מאד יפה, כי זה עקר גדלת בר ישראל שאף פעם לא ישאל קשיות על הקדוש ברוך הוא, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ג"ב) מה שקשה קשיות על הצדיקים, זהו מכרח להיות. כי הצדיקים מתדמים ליוצרם, וכמו שקשה קשיות על השם יתברך, כמו כן בהכרח שיהיה קשה קשיות על הצדיק, כי הוא מתדמה אליו יתברך, ובענין הקשיות שקשה על השם יתברך, מרגלא בפומיה רבנו ז"ל לומר, אדרבא, כך ראוי להיות דיקא, שיהיו קשיות על השם יתברך, וכך נאה ויפה לו יתברך לפי גדלתו ורוממותו. כי מעצם גדלתו ורוממותו, שהוא מרום מאד מדעתנו, על כן בודאי אי אפשר שנבין ונשיג בשכלנו הנהגתו יתברך. ועל כן בהכרח שיהיו עליו יתברך קשיות, כי כך נאה ויפה להבורא יתברך, שיהיה מרום ונשא מדעתנו, שעל ידי זה קשה קשיות, ואם היה הנהגתו כפי חיוב דעתנו, אם כן היה, חס ושלום, דעתו כדעתנו.

תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדפאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה,

זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמּוֹ שְׁאֹמֵר רַבְּנֵי ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מֵה שְׁבַנֵי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסֶד וְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מֵהַשְׂמִיחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיִוֹת בְּשִׂמְחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דָּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׁאֵנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמִיחַ

בְּתַקָּא

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח י"ז נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְׂמִיחָה שֶׁהַכִּנְסָת בְּלִבִּי שְׂכָךְ אֵנִי יָכוֹל לְרַאוֹת אֶת כָּל מַה שְׁקוֹרָה הֵן בְּהַכּוֹלֵלִים וְהֵן בְּהַבְּתֵי כְּנִסְיוֹת וְהֵן בְּהַמְטִיבָה, וּמִמֶּשׁ אֶתְּה מַחִיָּה אוֹתִי, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁגַם אֶתְּה תַחִיָּה אֶת עֲצֻמְךָ וְתִשְׁמַח עִם הַמַּתְנַוֹת שֶׁנָּתַן לָךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲשֶׁה נִפְלְאָה כְּזוֹ, וְתִשְׁמַחוּ יַחַד.

תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂפִיכְלֶתְךָ רַק לַהֲיִוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסַּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּף חֲזָק לְהַפִּילוֹ בַּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַפְאוֹן וְכו', רַק עַל יָדֶי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׂמִכְנִים בּוֹ וְכו', כָּל אֶחָד כָּפֵי בַחֲיִנְתּוֹ וְעִנְיָנוּ, וְלִכֵּן אֶתְּה מִכְרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוֹלָם רַק לַהֲיִוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שְׂתַהֲיֶה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמּוֹ שְׁאֹמֵר רַבְּנֵי ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מֵה שְׁבַנֵי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסֶד וְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מֵהַשְׂמִיחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיִוֹת בְּשִׂמְחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דָּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַל לְךָ חַג שְׂמַח

בְּתַקְבִּי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח י"ז נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם שְׂלֵא כּוֹתְבִים בְּחַל הַמוֹעֵד, אֲבָל בְּדָבָר הָאֲבֵד כָּלֵם מִתִּירִים, וּמְרַן
תִּפְאָרַת יִשְׂרָאֵל הַגֵּר"ע יוֹסֵף שְׁלִיט"א הָאָרִיךְ בְּזֶה בְּשׁוֹ"ת "יְבִיעַ אִמֵּר" חֲלַק
ב' סִימָן מ"ח שְׁחֲדוּשֵׁי תוֹרָה מִתֵּר לְכַתֵּב בְּחַל הַמוֹעֵד כִּי זֶה דְבַר הָאֲבֵד, וְכֵן
מִבִּיא מַעוֹד הַרְבֵּה פּוֹסְקִים שְׂמִתִּירִים לְכַתֵּב חֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּחַל הַמוֹעֵד, וּמְכַל
שְׁכָן וְכָל שְׁכָן בְּסִפּוֹר כְּזֶה שְׂאֲחָד רוּצָה לְהִתְאֲבֵד, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אֵין עוֹד
פְּקוּחַ נֶפֶשׁ יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, וְאֵין עוֹד שְׂאֵלָה וְסִפְקָא סִפְקָא אִם מִתֵּר לְכַתֵּב בְּחַל
הַמוֹעֵד, וּבִקְאֻמַּת כָּל הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁלָנוּ זֶה רַק לְחִזּוֹק וְלַעוֹדֵד וְלִשְׂמַח אֶת
נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלְהַצִּילֵם מִיֹּאֲוֵשׁ וְדִכְאוֹן פְּנִימִי, שְׂיִכּוֹל לְהִבִּיא עַד הִתְאֲבָדוֹת
רַחֲמָנָא לִיצְלָן וְכוּ' וְכוּ', וּבִקְאֻמַּת כָּל זֶה הוּא הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל, שְׂחַמֵּל
עָלֵינוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדוֹר הַזֶּה וְשִׁלַּח לָנוּ רַבִּי נוֹרָא וּנְפִלָא מְאֹד שְׂמַחֲזֵק
וּמִשְׂמַח וּמַעוֹדֵד אֶת כָּל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזֶה עֵקֶר גְּדֻלָּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁשִׁלַּח לָנוּ
צְדִיק אֻמַּת כְּלָבָנוּ, אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ דְבוּרִים לְכָל הַשְּׁבוּרִים וְהַנְּדָכָאִים וְכוּ' וְכוּ',
וּמַחֲזֵק וּמַעוֹרֵר אוֹתָם וּמַחֲזִיר אוֹתָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְכָר כְּתַב מוֹהַרְנ"ת ז"ל
(לְקוּטֵי הַלְכוֹת תְּפִלִּין הַלְכָה ה' אוֹת כ"ה) שְׂהַצְדִּיק מְכָרַח לְהַפִּיל אֶת עַצְמוֹ לְתוֹךְ
בְּחִינַת שְׁנָה וְלִסְלַק הַמוֹחִין שְׁלוֹ, וְאִזּוּ הוּא מְבָרַךְ עַל יְדֵי הָאֻמוּנָה שְׁלוּ נִיצוּצוֹת
רְבוֹת מַעֲמָקֵי הַקְּלָפוֹת, שְׂהֵם כְּמָה וְכְמָה אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת נַשְׁמוֹת קְדוּשׁוֹת
שְׁנַפְלוּ בְּעוֹנוֹתֵיהֶם וּנְתַרְחָקוּ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כָּל אֲחָד כְּפִי מַה שְׁנַתְרַחַק
בְּעוֹנוֹתָיו רַחֲמָנָא לִיצְלָן, שְׂבִשְׁבִילֵם מְכָרַח הַצְדִּיק לְהוֹרִיד אֶת עַצְמוֹ אֵלֵיהֶם,
וְלִסְלַק אֶת דַּעְתּוֹ כְּדִי לְהַכְנִיס בְּהֵם אֻמוּנָה שְׁלָמָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּדִי לְקַרְבֵם

אֶל הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה לְהַחזִירָם לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁלְמוֹת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֹמוֹת, שֶׁכֵּל זֶה הוּא בְּחִינַת שְׁנֵה שֶׁל הַצְדִּיק, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס' וְכֵן בְּחֵלֶק ב' סִימָן צ"א) שֶׁמָּה שְׁעוֹסֵק לְדַבֵּר עִם הָעוֹלָם שִׂיחַת חֵלִין וְסִפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת וּדְבָרִים שֶׁל מַה בְּכֶךְ וְכוּ? כֵּל זֶה הוּא עֲנִין שְׁנֵה אֶצְלוֹ, כִּי הָרִי הַצְדִּיק הָאֱמֵת נִכְלָל לְגַמְרֵי בָּאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וּמַח מַחֲשַׁבְתּוֹ מְשׁוּטְטֵת בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים בְּקַבְעוֹת עַל יְדֵי שְׁמוֹת וְיִחוּדִים שְׂאִין לָנוּ שׁוּם מְשַׁג בְּזֵה וְכוּ, עִם כֵּל זֹאת הוּא מְסַלֵּק אֶת דַּעְתּוֹ וְחֻקְמָתוֹ וּבִינָתוֹ וְכוּ, כְּדִי לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ לְקֶרֶב נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֱלֵיו יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא מְפַקֵּיר אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי וְאֶת כֵּל הַשְּׁגוּתוֹ הַגְּבוּהִים וְהַנְּשָׁגְבִים וְכוּ, וְהַכֵּל הוּא בְּשִׁבִיל לְהַגְבִּיָּה וּלְהַרִים אֶת אֲנָשֵׁי הָעוֹלָם לְקֶרֶב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי מֵעֵצָם הֵמַח שֶׁל הַצְדִּיק אֵי אֲפֹשֶׁר לְקַבֵּל, עַל כֵּן הוּא מְכַרַח לְסַלֵּק דַּעְתּוֹ וּלְהַקְטִין אֶת עֲצָמוֹ בְּסוּד נִקְדָּה, וּלְבַרְרָם וּלְהַעֲלוֹתָם עַל יְדֵי נִקְדַת הָאֱמוּנָה לְבַד, וְאַחַר כֵּךְ בְּשִׁנְתָּעוֹרֵר מֵהַשְּׁנֵה עִם כֵּל הַנִּיּוֹצוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת שֶׁהַגְּבִיָּה וְעוֹרְרָם לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ וְכוּ, הוּא מְאִיר אֶת כֵּל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁהַגְּבִיָּה וְהוֹצִיא מֵהַשְּׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתּוֹ וְכוּ וְכוּ, וּמְקַשֶּׁר אֶל אוֹתָהּ הַנִּקְדָּה שֶׁל הָאֱמוּנָה שְׁלוֹ, שֶׁעֲלָתָה עִם כֵּל הַבְּרוּרִים שֶׁהֵם נְשָׁמוֹת הַבְּעֲלֵי תְשׁוּבָה שֶׁהַגְּבִיָּה וְהַחֲזִירָם לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, הֵינּוּ שְׁמֵאִיר בְּהֵם דַּעַת וְשֶׁכֵּל כְּדִי לְחַזְקָם בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, כְּדִי שִׂיִּתְחַזְּקוּ בְּעַבּוּדָתָם וְלֹא יִסְתַּכְּלוּ עַל מְנִיעָה וְהִסְתָּה שֶׁל הַבְּעַל דָּבָר וְשֶׂאֵר הַמוֹנְעִים שְׂרוּצִים לְשִׁבֵר אוֹתוֹ וּלְהַכְנִיס אוֹתוֹ בְּיָאוֹשׁ וּבְדַכְאוֹן וּלְעֲשׂוֹת אוֹתוֹ מְשַׁעַע לְגַמְרֵי, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֻקְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוֹטָא א) אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה אֶלֶּא אִם כֵּן נִכְנַס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת, נִמְצָא מִי שֶׁעֲבָר עֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת, נִכְנַס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת שֶׁל עֲצָבוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכוּ, עַד מַחֲשַׁבּוֹת שֶׁל הַתְּאֻבּוֹת וְכוּ, וְכֵל זֶה בָּא מִחֻמַּת פְּגָמֵי הַבְּרִית שְׂאָדָם פּוֹגֵם מְנַעְרִיו, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִכְנַס בּוֹ יָאוֹשׁ עֲצוּם, עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ שְׂאָף פֶּעַם כָּבֵד לֹא יוּכַל לְהַתְּרַפּאוֹת וְכוּ, וְלֹא יוּכַל לְחַזֵּר לְהִיּוֹת אָדָם נוֹרְמָלִי כְּמוֹ שֶׁהָיָה עַד עַכְשָׁיו, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׂזוּכָה לְהַתְּקַרֵּב אֶל הַצְדִּיק הָאֱמֵת שְׁמֵאִיר אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַכְלִית הַחֲשׁוֹן, כִּי הַצְדִּיק מְרַב גְּבוּהוֹ שֶׁנִּכְלָל בְּמִקּוֹם שֶׁנִּכְלָל וְכוּ וְכוּ, הוּא יְכוּל לְרַדֵּת לְמִקּוֹמוֹת הַכִּי יְרוּדִים וּנְפוּלִים וּמְשֻׁלְכִים וְכוּ, וּלְהוֹצִיא מִשְׁמָה אֶת כֵּל הַנְּשָׁמוֹת, וּלְרַפְּאוֹתָם לְגַמְרֵי, הָעֵקֶר שְׂאֵלוֹ הַנְּשָׁמוֹת רַק יִצִּיתוּ אוֹתוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְנּוּ ז"ל (שִׂיחַת הַר"ן סִימָן ס"ז) מִי שְׂאִינוֹ שׁוֹמֵעַ וּמַצִּית לְדַבְרֵי

חֲכָמִים אֲמַתִּיִּים הוּא יָכוֹל לְהַשְׁתַּגֵּעַ. כִּי עֵקֶר שְׂגֵעוֹן שֶׁל כָּל הַמְּשַׁגְּעִים הוּא רַק מַחֲמַת שֶׁהוּא אֵינוֹ מְצִיחַ וְשׁוֹמֵעַ לְדַבְרֵי הַבְּעָלִי שֶׁכָּל. כִּי הַמְּשַׁגֵּעַ אִם הָיָה שׁוֹמֵעַ וְצִיחַ לְדַבְרֵי אֲחֵרִים שֶׁהֵם הַבְּעָלִי שֶׁכָּל בּוֹדָאֵי לֹא הָיָה מְשַׁגֵּעַ כָּלָל, כִּי אֵף עַל פִּי שְׁלֹפֵי רוּחַ שְׁטוֹת וְשְׂגֵעוֹן שֶׁלֹּו נְדָמָה לוֹ בְּכַרוֹר גְּמוּר שֶׁהוּא צָרִיף לִילֶךְ קְרוֹעַ וְלִהְתַּגְלַּגֵּל בְּאַשְׁפָּה וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה מְדַרְכֵי הַשְׁטוֹת וְשְׂגֵעוֹן, אֵף עַל פִּי כֵן מֵאֲחַר שֶׁהִגְדוֹל מִמֶּנּוּ אוֹמֵר לוֹ שְׂאִינוֹ צָרִיף לַעֲשׂוֹת כֵּן אִם הָיָה מִבְּטֵל דַּעְתּוֹ נִגְדַּת דַּעַת הַגְּדוֹל מִמֶּנּוּ בְּחֻמְקָה בּוֹדָאֵי הָיָה מִתְבַּטֵּל כָּל הַשְּׂגֵעוֹן שֶׁלֹּו. נִמְצָא שֶׁעֵקֶר הַשְּׂגֵעוֹן הוּא רַק מַחֲמַת שֶׁהוּא אֵינוֹ רוֹצֵה לִשְׁמַע וְלַצִּיחַ לְדַבְרֵי חֲכָמִים; וְכָל זֶה שֵׁיף לְכָל אֱלוֹ שְׂצָרִיכִים לְקַחַת כְּדוֹרִים, הֵם לֹא רוֹצִים לִשְׁמַע אֶת הַחֲכָם, וְזֶה לֹא פְּשׁוּט, כִּי הַיּוֹם יְכוּלִים לְרַפְּאוֹת פְּחוֹת אוֹ יוֹתֵר אֶת הַבְּעִיָּה הַזֹּו וְכוּ', כִּי יֵשׁ כְּדוֹרִים שְׂמֵאֲזֵן אֶת הָאָדָם מִצַּד אֶחָד שֶׁלֹּא יִהְיֶה יוֹתֵר מְדֵי הַיִּפְרָאקְטִיבִי וְכוּ', וּמִצַּד שְׁנֵי שֶׁלֹּא יִכְנַס יוֹתֵר מְדֵי בְּעַצְמוֹ וְכוּ', וַיִּהְיֶה עֲצוּב וּמְמַרְמֵר וְכוּ', אָבָל אֱלוֹ שְׂצָרִיכִים לְקַחַת אֶת הַכְּדוֹרִים, דִּיקָא הֵם לֹא רוֹצִים לְקַחַת אֶת זֶה וְזוֹרְקִים אֶת זֶה בְּכִיּוֹר אוֹ בְּאַסְלָה וְכוּ', וְצָרִיכִים לִשְׁמַר עֲלֵיהֶם שֵׁיִקְחוּ אֶת הַכְּדוֹרִים, וְזֶה רְפוּאָה גְּדוּלָּה מְאֹד, וְלָכֵן לְדַעְתִּי תִּקַּח אֶת הַכְּדוֹרִים שֶׁהָרוּפָא יִתֵּן לָהֶן, וְתִצָּא מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁנִּדְבָּקוּ בָּהֶן, וְתִתְחִיל לַחְיּוֹת חַיִּים אֲמַתִּיִּים, חַיִּים נוֹרְמָלִים, וְאֵל תִּכְנַס בִּיאוֹשׁ כָּלָל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ וְתִהְיֶה תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה עַל נַעַם חֲלֻקָּה, שֶׁלְכָל הַפְּחוֹת אֶתָּה רוֹצֵה לְצַאת מֵהַצָּרָה שֶׁלָּךְ וְכוּ' וְכוּ', שֶׁזֶּה כְּבָר הַשֵּׁג גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי עַל פִּי רַב בְּנֵי אָדָם שֶׁנִּפְּלוּ בְּמַצְבִּים שֶׁלָּךְ וְכוּ', נִפְּלוּ בִיאוֹשׁ כְּזֶה שֶׁלֹּא מֵאֲמִינִים בְּעַצְמָם, וְלֹא מֵאֲמִינִים שֵׁיּוֹכְלוּ פַעַם לְצַאת מֵהַמַּצְבִּים שֶׁנִּפְּלוּ אֲלֵיהֶם וְכוּ', וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁרוֹצֵה לְהִתְרַפְּאוֹת עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל, בְּזֶה בְּעַצְמוֹ רְאוּי לוֹ לִשְׁמַחַת, עַל כָּל פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא הוּא פּוֹנֶה אֶל הַצַּדִּיק לַעֲזָרָה, וְלָכֵן בְּזֶה בְּעַצְמוֹ תְּחִזֵּק אֶת עַצְמְךָ שֶׁאֲתָה הַשְּׁלֵכְתָּ אֶת דַּעְתְּךָ וְאֶת שְׁכֻלְךָ וְכוּ' וְכוּ', וְאֲתָה רוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב אֶל הָאֲמֵת, וּבּוֹדָאֵי יִשׁוּעַתְךָ וְעִזְרַתְךָ תְּלוּי בְּיַד הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל בְּעַצְמוֹ, כִּי יֵשׁ לוֹ עֲצוֹת גַּם עֲבוּרָה, רַק תְּצִיחַ אוֹתִי וְתִתְחִיל לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגּוֹעַ לְנַפְשְׁךָ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך חג שמח

בתקו.

בעזרת השם יתברך יום חמישי חל המועד פסח י"ז ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

באמת אתם לא אשמים כלל, אבל אתם צריכים לרחם על ההורים שלכם, שהם צריכים לעבר את הגיהנום הזה, ובמקום שתבואו לעזרה להורים ותבינו שאחות אחת לא כל כך בריאה בנפשה וכו' וכו', וצריכים לרחם הן על ההורים והן על הבת, אזי אתם עוד שופכים שמן למדורה ומתגרים עם האחות הזאת, כדי שתכנס בהיסטריה וכו', בצעקות ובצרחות וכו', ועוד פעם מתחיל שההורים מרחים לטפל בה עם תרופות ועם בתי חולים ועם רופאים וכו' וכו', וכן חוזר חלילה בכל פעם.

ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם ובפרט את שהנך הבת הגדולה הבכורה בבית, שאת צריכה להסביר בשקט לכל הילדים את המצב בבית, ולבקש מכלם שמהיום והלאה לא רודפים את האחות הזאת, ולא מתגרים בה, וכן לא מעצבנים אותה וכו' וכו', כי זה פשוט רחמנות עליה ועל ההורים שלכם.

אני בטוח באם הייתם מוצאים בת מספנה על הרחוב וכו', הייתם עושים כל מה שביקלתכם לעזור לה, והייתם תומכים בה מאד מאד, כי עם ישראל הם רחמנים בני רחמנים, ואמרו חכמינו הקדושים (ביצה ל"ב:) כל המרחם על הבריות בידוע שהוא מזרעו של אברהם אבינו וכל מי שאינו מרחם על הבריות בידוע שאינו מזרעו של אברהם אבינו; ולכן תתישבו בדבר זה, ואין מצוה יותר גדולה מזו מלחוק ומלעודד ומלשמח אחות שהיא

בְּשֵׁר מִבְּשָׂרְכֶם וְכוּ', רַק עֲבַרְהָ מֵהַשְּׁעֲבָרָה וְכוּ', וְלִכֵּן אַתֶּם כְּלַכֶּם צְרִיכִים רַק לַעֲזֹר לָהּ וְלֹא לְהַתְגַּרְוֹת בָּהּ, וּמִמִּילָא עַל יְדֵי זֶה אַתֶּם עוֹזְרִים לְהַהוֹרִים שְׂאִין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִכְבוֹד אָב וְאִם, כְּמֵאמְרֵם ז"ל (תְּנֵא דְבֵי אֱלֹהֵי רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקֵשׁ מֵהָאָדָם רַק שִׂיכְבֵּד אָב וְאִם; וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׂבַחְמוּרוֹת כְּבֵד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאָמְרוּ (קְדוּשִׁין ל'): שְׁלוֹשָׁה שְׂתַפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְן שְׂאָדָם מִכְבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכִבְדוּנֵי; וְרֹאִים מְזַה אִם מִכְבֵּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזֵה מִכְבֵּדִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שְׂאֵת הַבַּת הַגְּדוּלָה תְּסַבִּירִי הֵיטֵב אֶת הַמַּצֵּב שֶׁל אַחֲוַתְךָ לְשֹׂאֵר הַיְלָדִים, וְכֵן כָּל הַבֵּית שְׁלַכֶם יִהְיֶה רְגוּעַ, וּלְבַסּוּף גַּם לְהַבַּת הַזֹּאת יִהְיֶה רְפוּאָה וְשְׁלָמָה, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֶּאֱחָל לָךְ חַג שְׂמַח

בַּתְקָד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי הַלְמוּעַד פֶּסַח י"ז נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב בַּת אֵל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל הַכְּבוֹד לָךְ שְׂזִכִּיתִי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וְשְׁלָמָה, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת ל"ה) בְּמִקּוֹם שְׂבַעֲלֵי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שָׁם אִין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֵד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסִיקְתָא דְרַב כְּהֵנָא) גְּדוּל כַּזָּה שֶׁל תִּשׁוּבָה שְׂכִינָן שְׂאָדָם מְהִרְהֵר בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֶשְׂרֵה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלָא עַד מֵהַלָּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רְקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלָא שְׁהִיא עוֹמְדַת לְפָנֵי כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְהַסְמִ"ךְ מ"ם מְאֹד מְפַחַד מִבֵּן אָדָם שְׁחוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי כִיּוֹן שְׂאָדָם בָּא אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוּ שְׁהוּא עֲשָׂה עַד עַכְשָׁו מֵהַ שְׁהוּא עֲשָׂה, וּמִתְרוּדָה

ומתחרט על כל מה שעָשָׂה, הקדוש ברוך הוא כבר מקבלו, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה כ' סימן י"ג) בלעם הִיָּה רָשָׁע עָרוֹם וְיָדַע שָׂאִין עוֹמֵד בְּפָנֵי הַפְּרַעְנוֹת אֲלֵא תְּשׁוּבָה, שְׁכַל מִי שְׁחוּטָא וְאוֹמֵר חֲטָאתִי, אֵין רְשׁוֹת לְמִלְאָךְ לַגַּע בּוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מְסִית אֶת כָּל אָדָם מֵה לָךְ לַחֲזוֹר בְּתְּשׁוּבָה? וּמֵה לָךְ לְהִתְנוּדוֹת? כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׁמִי שְׁחֲזוֹר בְּתְּשׁוּבָה וּמִתְנוּדָה לְהִקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין רְשׁוֹת לְמִלְאָךְ הַמֵּוֹת לַגַּע בּוֹ, וְאוֹמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תנחומא נח) אֵין מְכָה בְּעוֹלָם שָׂאִין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע תְּשׁוּבָה.

וְזֶה שֵׁישׁ לָךְ נְטִיָּה לְחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, זֶה פְּשוֹט וְלַעֲנִיָּן, כִּי רַק רַבְּנֵי ז"ל מְבִין אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָת, וְיִכּוֹל לְרַדֵּת אֶל נִימֵי נַפְשׁוֹ שֶׁל כָּלֵם, וְלַהֲגַבִּיָּה וּלְקַשֵּׁר וּלְדַבֵּק אוֹתָם לְאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי עֲצוּתוֹ הַקְּדוּשִׁים שֶׁנִּמְצָא בְּסִפְרָיו, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵי ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן קצ"ב) אֲשֶׁר פָּנִיו שְׁכָלוּ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר שְׁלוֹ, וְלִכְּנָן כָּל מִי שְׁלוֹמֵד בְּסִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, מוֹצֵא שֶׁם חֲכָמָה עֲמָקָה כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ, כְּפִי יְרִידָתוֹ, כְּפִי נִשְׁמָתוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד טוֹעֵם בּוֹ טֵעֵם אַחֵר לְגַמְרֵי, כְּפִי שֶׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ, וְלִכְּנָן אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ שֵׁישׁ לָךְ מְשִׁיכָה אֶל חִסְדוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁרַבְּנֵי ז"ל מְגַלֵּה לָנוּ אֶת הַנִּקְדָּה הַפְּנִימִית שֶׁל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁמִּתְבַּטֵּא עַל יְדֵי שְׁמַאִיר בְּנוֹ אֶת הָעֲנִיָּן שֶׁל שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, שֶׁזֶה מֵה שְׁמֹדֶבֶק אֶת הָאָדָם אֶל קוֹנוֹ, וּבְלִי שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, בְּלִי הַתְּבוּדוֹת, אָדָם מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל מְאֹד, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (שיחות הר"ן סימן רכ"ח) בְּוֹדָאֵי נִמְצָאִים כְּשָׂרִים אֶף עַל פִּי שָׂאִין לָהֶם הַתְּבוּדוֹת. אָבֵל אֲנִי קוֹרָא אוֹתָם "פְּלִיִּיטִים" מְבַהֲלִים וּמְבַלְבְּלִים, וּפְתָאֵם כְּשִׁיבּוֹא מְשִׁיחַ וְיִקְרָא אוֹתָם יְהִיוּ מְעַרְבְּכִים וּמְבַלְבְּלִים. אָבֵל אֲנַחְנוּ נִהְיָה דוּמִים כְּמוֹ הָאָדָם אַחֵר הַשָּׁנָה שֶׁדַּעְתּוֹ נּוֹחָה וּמִישִׁבְתָּ הֵיטֵב, כֵּן תִּהְיֶה דַּעְתָּנוּ נּוֹחָה וּמִישִׁבְתָּ עֲלֵינוּ בְּלִי מְהוּמָה וּבְלִבּוֹל וְכוּ'.

הָאֱמֶת עֲלֵי לְגִלוֹת לָךְ שָׂאֵי אֲפֶשֶׁר לְסַמֵּךְ עַל שׁוֹם בֶּן אָדָם, אֲפִלוּ שִׁיחָה הָרַב וְכוּ', וְהַרְבֵּנִית וְכוּ', שְׁקָרְבוּ אוֹתָךְ וְכוּ', כִּי כָּל זְמַן שָׂאָדָם נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם, יֵשׁ לוֹ אֵינְטֵרְסִים אִישִׁיִּים, וְכִשְׁהַחֲשׁוֹנוֹת שְׁלָהֶם יְהִיָּה לְרַעְתָּךְ וְכוּ' וְכוּ', לֹא יְהִסְסוּ לְרַגַע וְכוּ', כִּי כֵּךְ אָמַר דּוֹד הַמְּלִיךְ (תהלים ס' י"ג) "וְשׁוּא תְּשׁוּעַת

אָדָם", אָסוּר לְסַמֵּךְ עַל בֶּן אָדָם כָּלֵל, כִּי כָל זְמַן שֶׁהוּא נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם, יֵשׁ לוֹ אֵינְטֶרְסִים אִישִׁיִּים, מֵה שָׁאִין כֵּן הַצְדִּיק הָאֵמֶת שֶׁכִּבֵּר מִזְמַן עֲזוֹב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְדְבוּק בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַמִּיד מִסְתַּכֵּל מְלַמְעֵלָה לְמַטָּה, אֲזוּ לוֹ אֵין שׁוּם חֲשֻׁבוֹנוֹת וְאֵינְטֶרְסִים אִישִׁיִּים וְעֲצָמָאִים, וְלִכֵּן לֹא בַּחֲנָם אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ז') שֶׁעֲצוֹת הַמּוֹן עִם הֵם עֲצוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה שֶׁהֵם עֲצוֹת נִפְסָדוֹת, מֵה שָׁאִין כֵּן הַעֲצוֹת שֶׁל הַצְדִּיק הָאֵמֶת הֵם עֲצוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא, כִּי הֵם יוֹדְעִים מֵה טוֹב שֶׁמָּה לְמַעֲלָה בְּשִׁבִיל הָאָדָם, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד לְשׁוּמַר מִבְּנֵי אָדָם שֶׁעֲדִין נִמְצָאִים בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲפֹלוּ שִׁיְהִיָּה הָרַב וְכוּ', הַרְבֵּנִית וְכוּ', וְלִכֵּן לְדַעְתִּי אִם יֵשׁ לָךְ מְשִׁיכָה אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, תַּתְמִידִי בְּסַפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, וְשִׁמָּה תִּמְצָאִי מְרַגּוּעַ לְנַפְשֶׁךָ, אֲבָל אֵל תֵּאֱמִינִי לְשׁוּם בֶּן אָדָם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שֶׁאַתָּה לּוֹמְדֵת פְּסִיכּוֹלוֹגְיָה בְּאוּניְבֵרְסִיטָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצַלִּיחִי וְתִמְצָאִי אֶת בֶּן זוּגְךָ, רַק אֵל תְּהִי בְּרַנְיָת, וְתִבְנִי בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ חַג שְׂמַח

בתקה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח י"ז נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לָךְ כְּשֶׁהָאָדָמוֹר הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי יוֹסֵף יִצְחָק מְלִיּוּבְאוּוִיטֵשׁ זי"ע הִגִּיעַ לְאַרְצוֹת הַבְּרִית, מְצָא פֶה תְהוּ וְבִהוּ בְּעֵינֵי יְהוּדוֹת, וְדָרַשׁ הַמּוֹן דְּרָשׁוֹת בְּרַבִּים, וְכֵן כָּתַב הַרְבֵּה שִׁיחוֹת בְּעֵינֵי הַרְבָּנִים הַמְתַּלְעִים, שֶׁהֵם גְּרָמוּ אֶת הַיְרִידוֹת בְּדַת, עַד שֶׁאֲנָשִׁים אוֹכְלִים טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת כְּאֵלוּ זֶה כְּשֶׁר, וְכֵן לֹא הָיָה מִקְוֶה אַחַד כְּשֶׁרָה, כִּי הִכַּל הָיָה מִפְקָפֵק וְכוּ', וְכֵן אֲפֹלוּ הַמְצוֹת שֶׁאֲפוּ לְפֶסַח לֹא הָיָה לָזֶה שׁוּם הַכְּשֶׁר, וְזֶה הָיָה מִקְמַח פְּשוּט שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר זֶה חֲמֵץ גָּמוּר, וְעוֹד חֲרַבְנוֹת שֶׁגְּרָמוּ בְּעֵינֵי חֲנוּךְ שֶׁלֹּא דָּאָגוּ כָּלֵל שִׁיְהִיָּה חֲנוּךְ

כָּשֶׁר לִילְדֵי יִשְׂרָאֵל, כָּל מַגְמַתָּם הִיָּה רַק אֵיךְ לְהוֹצִיא כֶסֶף מֵאֲנָשִׁים תְּמִימִים, וְאֵיךְ לְהוֹצִיא תַקְצִיבִים מֵהַמְּדִינָה.

(כְּדַאי שֶׁתַּעֲזֵב בְּסֵפֶר הַשִּׁחוּת תִּשְׁ"ג שְׁדֵרֶשׁ בּו' אָדָר שְׁנִי, וְכוּתָב בְּפֶרוֹשׁ שְׁכָל הָאִשְׁמָה מֵהַ שְׁקוּרָה עֲכָשׁוּ שִׁיְהוּדִים תְּמִימִים הַתְּרַחֲקוּ וּמִתְרַחֲקִים מֵהֵדֶת, זֶה רַק בְּשִׁבִיל הַרְבָּנִים הַמְתַּלְעִים וְכו', כִּי הוּא מִכְנֶה אוֹתָם), הֲרֵי שְׁלֶךְ לִפְנֵיךְ שֶׁכָּבֵר הִיָּה לְעוֹלָמִים דְּבָרִים אֱלוֹ, וּבְכָל דּוֹר וָדוֹר יֵשׁ חֲכָמִים צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים שְׁמוֹסָרִים אֶת נַפְשָׁם בְּשִׁבִיל הַיְהוּדוּת, וְדוֹאָגִים שִׁיְהִיָּה מְקוּהָ כְשֶׁרָהּ, וְשִׁיְהוּדִים יִחְזִיקוּ טְהָרֵת הַמְשַׁפָּחָה, וְדוֹאָגִים שִׁיְהִיָּה תִלְמוּד תּוֹרָה כְּשֶׁר לְהַבְנִים, וּבֵית סֵפֶר כְּשֶׁר לְהַבְנוֹת, וְדוֹאָגִים שִׁיְהִיָּה מֵאֲכָלִים כְּשָׂרִים, וְדוֹאָגִים שִׁיְהִיָּה שְׁעוּרִים בֵּין אֲנָשֵׁי קְהֵלָתָם, וְלִהְפֹּךְ זֶה לְעֻמַּת זֶה יֵשׁ רְשָׁעִים אָרוּרִים שֶׁהֵם עָרֵב רַב, וּמִתְלַבְּשִׁים בְּלְבוּשׁ שֶׁל "רַב", אֲשֶׁר הֵם קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֲזִים, וְלֹא דֵי שְׁלֵא עוֹשִׂים שׁוּם דְּבָר בְּשִׁבִיל הַיְהוּדוּת, אֲלֹא מוֹנְעִים וּמַעֲכָבִים אֶת אַחֲרִים מִי שֶׁעוֹשֶׂה מְשֻׁהוּ בְּשִׁבִיל הַדֵּת, וְהֵם הֵם הָעָרֵב רַב, כְּמוֹבָא בְּזֵהָר (רַעֲיָא מְהֵימָנָא נָשָׂא קַ"ה): וְאַתְהִדְרוּ אֵינּוֹן עָרֵב רַב רַעֲיִין עַל יִשְׂרָאֵל עֲאֵנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דֹאֲתַמַּר בְּהוּ (יְחֻזְקָא ל"ד) "וְאַתָּן צֵאֲנִי צֵאֲן מְרַעֲיָתִי אָדָם" וְכו', [הָעָרֵב רַב הֵם נַעֲשִׂים רוּעִים עַל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם צֵאֲנֵי שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא], וְאֵינּוֹן עָרֵב רַב אֵינּוֹן עֲתִירִין בְּשִׁלּוּהַ בְּתוֹרָא בְּלֹא צַעֲרָא בְּלֹא יְגוּנָא כָּלל [אֱלוֹ הָעָרֵב רַב הַמְנַהִיגִים הֵם עֲשִׂירִים וְיֹשְׁבֵי בְּשִׁלּוּהַ בְּשִׁמְחָה בְּלִי צַעַר וּבְלִי יְגוֹן כָּלל], גְּזֻלְנִין מֵאֲרִי שַׁחַד דְּאֵינּוֹן דְּיִנִּין רִישֵׁי עַמָּא (בְּרַשִׁית ו') "כִּי מִלֵּאָה הָאֲרִיץ חֲמָס מִפְּנֵיהֶם" עֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר (אִיכָה ה') "הִיוּ צָרִיָּה לְרֵאשׁ", [הֵם גְּזֻלְנִים לֹקְחִים שַׁחַד, וְהֵם הַדְּיָנִים וְהָרֵאשִׁים שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאֱלוֹ הַצָּרִים נַעֲשִׂים רָאשִׁים], וְאֵנִי יוֹכֵל לְהַעֲדֵי עַל זֶה שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל הֵם קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים, אֲלֵמָּלָא אֱלוֹ הַמְּפָרְסְמִים שֶׁל שְׁקָר הֲרַע בְּנִים שְׁעוֹשִׂים צַחֻק מֵעַם יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנְּסִים קְרִירוֹת עֲצוּם בֵּין נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְכָל דְּבָר הַקְּשׁוֹר לְהַיְהוּדוּת, כִּי הֵם בְּעֻצְמָם קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֲזִים וְכו', כְּמוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶת זֶה בְּחוּשׁ בְּהֶרְבֵּה מְקוֹמוֹת בְּעוֹלָם, וְלֹא בְּחֵנֶם שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שֶׁבַת קל"ט). תְּנִיָּא רַבִּי יוֹסִי בֶן אֱלִישֶׁעִ אֹמֵר אִם רָאִיתָ דּוֹר שְׁצָרוֹת רַבּוֹת בָּאוֹת עָלָיו צֵא וּבְדַק בְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל שְׁכָל פְּרַעְנוֹת שְׁבָאָה לְעוֹלָם לֹא בָּאָה אֲלֹא בְּשִׁבִיל דְּיִנֵּי יִשְׂרָאֵל, עַם יִשְׂרָאֵל הֵם קְדוּשִׁים אֲלֵמָּלָא הַמְנַהִיגִים הַרְשָׁעִים הִיוּ כְּלָם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, אִךְ מֵהַ לְעֻשׂוֹת הֵם הִטִּילוּ אִמָּה כָּל

כה, עד שֶׁאֶסוּר אֶפְלוּ לְדַבֵּר מִזֶּה, וְאוֹי וְאֹבֹי מִי שְׁפוּתַח אֶת הָעֵינַיִם לְהַזוּלַת וְאוֹמֵר אֶת הָאֲמֶת, רוֹצִים לְבַלֵּעַ אוֹתוֹ חַיִּים, וּפּוֹתְחִים נִגְדּוּ כֹּל מִיַּי תִּיקִים וְכו', וְכֹן אֵיֶעֱצֹף לְקִים מֵה שְׁאֵמֵר הַנְּבִיא (עֲמוֹס ה' י"ב) "כִּי יִדְעֵתִי רַבִּים פִּשְׁעֵיכֶם וְעֲצָמִים חֲטָאֲתִיכֶם צָרְרִי צִדִּיק לְקַחִי כִפֹּר וְאֶבְיוֹנִים בְּשַׁעַר הַטּוֹ: לְכֹן הַמִּשְׁכִּיל בְּעַת הַהִיא יָדַם כִּי עַת רָעָה הִיא," אֲנַחְנוּ צָרִיכִים רַק לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְקַרֵּב אֶת עַם יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי קִיּוֹם מִצְוֹת מַעֲשִׂוֹת, וְלִבְנוֹת מִקְּוֹאוֹת וְתִלְמוּדֵי תוֹרָה לְבָנִים, וּבִתֵּי סֵפֶר לְבָנוֹת, שָׁבוּ לומְדִים עִם הַתְּלִמִּידִים וְהַתְּלַמִּידוֹת אֲמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְקִיּוֹם מִצְוֹת מַעֲשִׂוֹת דִּיקָא, וְכֹן לְבָנוֹת בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת עֶבֶר תוֹרָה וְתַפְּלָה, וְכוּלְלִים לְאַבְרָכִים שִׁישְׁתְּלֵמוּ בְּהוֹרָאָה, וְלְדַאֵג שִׁיְהִיָּה מְאֻכְלִים כְּשָׂרִים, שִׁיְהִיָּה שׁוֹחֵט כְּשָׂר, וְלְדַאֵג שִׁיְהִיָּה עָרוּב כְּשָׂר, וְכֹן כֹּל פֶּרֶט וּפְרֵט שִׁשְׁיָף לְהִיְהוּדוֹת עֲלֵינוּ לְהַתְּאֲמֵץ בֵּיתֵר שְׂאֵת בֵּיתֵר עֲז, וְכִיּוֹן שֶׁהַטּוֹב יִתְגַּבֵּר, אֲזִי מִמִּילָא הֲרַע יִתְבַטֵּל, כִּי מַעֲט מִהָאוֹר יִדְחָה הֲרַבָּה מִהַחֹשֶׁךְ, אִין עֲכָשׁוּ עֲצָה לְצִאֵת וְלָרִיב עִם רַבָּנִים מְתַלְעִים כְּאֵלוּ, כִּי זֶה לֹא יוֹעִיל, כִּי אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בְּדוֹר הַפּוֹף וְכו', עֲלִיוֹנִים לְמִטָּה וְתַחְתּוֹנִים לְמַעְלָה וְכו', כֹּל דְּאֵלִים גְּבַר וְכו', וַיֵּשׁ סִסְמָה "הַפּוֹף עַל הַפּוֹף", פְּלֵאֵי פְּלֵאִים הַגִּבֵּב וְהַגִּזְלָן קוֹרָא אֶת עֲצָמוֹ נִגְנֵב וְנִגְזַל, וְאֵת אֵלוֹ שֶׁגִּנְבוּ וְגִזְלוּ וְעֲשָׂקוּ בְּאֲמֶת, קוֹרָאִים אוֹתָם גִּבֵּב גִּזְלָן, וְכֹן בְּכֹל דְּבַר מִי שֶׁאֵינוֹ עוֹשֶׂה שׁוֹם דְּבַר לִיְהוּדוֹת, אֲלֵא הוּא לוֹחֵם נִגַּד הִיְהוּדוֹת, הוּא מִתְּרַבֵּר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ בְּשִׁבִיל הִיְהוּדוֹת... וְלַהֲפֹךְ מִי שֶׁכֵּן עוֹשֶׂה בְּשִׁבִיל הִיְהוּדוֹת, אוֹתוֹ מְשִׁפִּילִים בְּתַכְלִית הַהֲשַׁפְּלָה וְרוֹדְפִים אוֹתוֹ עַד חֲרָמָה וְכו' וְכו', פְּלֵאֵי פְּלֵאִים "הַפּוֹף עַל הַפּוֹף", וְאֵי אֲפֶשֶׁר לוֹמַר שׁוֹם דְּבַר, רַק לְהַתְּחִזֵּק בְּעֲצָמוֹ, וְלַחֲזֹק אֶת אַחֲרִים, וְנִתְקִים עֲכָשׁוּ (דְּבָרִים ל"ב כ') "וַיֹּאמֶר אֲסַתִּירָה פְּנֵי מַהֵם אֲרָאָה מָה אַחֲרִיתָם כִּי דוֹר תִּהְיֶכֶת הֵמָּה בָּנִים לֹא אֲמֵן בָּם", וְאֲשָׂרִי מִי שֶׁמְחִזִּיק אֶת עֲצָמוֹ בִּיחַד עִם יְרֵאִים אֲמַתִּיִּים, כִּי לֹא אֲלַמֵּן יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ וַיֵּשׁ גַּם הַיּוֹם רַבָּנִים יְרֵאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וְצִדִּיקִים אֲמַתִּיִּים, אֲשֶׁר מוֹלִיכִים אוֹתָנוּ בְּדֶרֶךְ הַמְּסוּרָה לְנוּ מְדוּר דוֹר, וְלֹא זִוִּים מִהַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה כְּהוּא זֶה, וְאִינֵם מִתְּפַעֲלִים מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם, וּמוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם עַל קֶלֶה וְחַמּוּרָה, אֲשָׂרִיהֶם וְאֲשָׂרֵי דְבִקְיָהֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׂמַח

בתקו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח י"ח נִסְחַן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנַכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁאֲמוּנָה הִיא חֲקוּקָה בְּלֵב כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל, כִּי הָאֲמוּנָה
 הִיא הַנְּשֻׁמָּה שֶׁל יְהוּדִי, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן רע"ד) שֵׁשִׁי
 רְשָׁעִים שְׁעוּבָדִים וְיִגְעִים כָּל יְמֵיהֶם כְּדִי לַעֲקֹר עֲצָמָן מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּמִתּוֹרָתוֹ
 לְגַמְרֵי, כִּי הַנִּקְדָּה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל קֹדֶשֶׁת יִשְׂרָאֵל שֵׁשִׁי עֲדִין בְּתוֹכָם, אֵף עַל פִּי
 שָׂהִם רְשָׁעִים גְּמוּרִים, הִיא מְבַלְבֶּלֶת אוֹתָם, וּמְבִיאָה בָּהֶם הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה,
 וְיִרְאָה מְאִימַת הַדִּין הַגָּדוֹל, וּמַחֲמַת זֶה אֵין לָהֶם תַּעֲנוּג מֵהַעֲבֻרוֹת וְהַתְּאוּוֹת
 שֶׁלָּהֶם, עַל כֵּן הֵם מֵתְאוּוִים וְיִגְעִים כְּדִי שִׁיגִיעוּ לְכַפֵּירָה גְּמוּרָה בְּדַעַתָּם, חֵס
 וְשְׁלוֹם, בְּאִפְּן שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם עוֹד צַד סֶפֶק לְנִטוֹת אֶל הָאֲמֵת, אָבֵל צְרִיכִים
 לְזֶה יִגִּיעָה גְּדוּלָּה מְאֹד מְאֹד כַּמָּה וְכַמָּה שָׁנִים רַחֲמָנָא לִיצְלָן, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן,
 כִּי הִיְהִדוֹת שְׁבָהֶם אֵינָה מִנַּחַת אוֹתָם וּמְבַלְבֶּלֶת אוֹתָם תְּמִיד, וְזֶה נִמְצָא אֲצֵל כָּל
 בֶּר יִשְׂרָאֵל, וְאֵף אַחַד לֹא יוֹדֵעַ מִזֶּה, חוֹשְׁבִים שֶׁבְּזֶה שִׁיגִיד שֶׁהוּא לֹא מְאִמֵּן
 כְּלוּם הוּא אֶתְאִיסְט וְכוּ', בְּזֶה יִהְיֶה לוֹ חַיִּים טוֹבִים, אָבֵל אֵף אַחַד לֹא מֵתְאָר
 לַעֲצֻמוֹ שְׁדִיקָא אֵלוֹ שְׁמַנְסִים לַעֲקֹר אֶת הָאֲמוּנָה מֵעֲצָמָם, לָהֶם הַחַיִּים מְאֹד
 מְאֹד קָשִׁים, כִּי בְּכָל פַּעַם בָּא הַנְּשֻׁמָּה וְאוּמְרַת לָהֶם אוֹלֵי בְּכָל זֹאת יֵשׁ אֱלֻקִּים
 חַי וְמַלְךְ עוֹלָם, וּבְזֶה מֵתְבַלְבֵּל וְנוֹפֵל כָּל הַתְּאוּרָה שֶׁל כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת
 שְׁבוּנִים לַעֲצָמָם, וְכֵן בְּכָל פַּעַם וּפַעַם, וְלִכֵּן עֲלִיךְ לְדַעַת שְׁלֵא יוֹעִיל לָךְ שׁוֹם
 דְּבַר אֶת יְהוּדִיָּה עִם נְשֻׁמָּה יְהוּדִית, אָבֵל מֵרַב הָעוֹנוֹנוֹת וְהַחֲטָאִים שֶׁלָּךְ בְּזִנּוֹת
 וְכוּ', וּבִאֲכִילַת טְרֵפוֹת וּנְבִלּוֹת, וְחֲמִץ בְּפֶסַח וְכוּ' וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה טְמַטְמַת
 אֶת הַלֵּב וְהֵמַח שֶׁלָּךְ וּבִשְׁבִיל זֶה נִכְנַס בְּךָ מַחְשְׁבוֹת שֶׁל כְּפִירָה וְאֶפִיקוֹרְסוֹת,
 עַד שְׂאֵת אוּמְרַת לַעֲצָמָךְ שְׂאֵת אֶתְאִיסְטִית וְכוּ', לְדַעַתִּי אֶת טַפְשָׁה גְּדוּלָּה, כִּי
 הֲרִי אָדָם הוֹלֵךְ, מִי הוֹלֵךְ בּוֹ? אִם לֹא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אִם הִיָּה מוֹצִיא
 מִמֶּנּוּ אֶת הַחַיִּים הִיָּה נִשְׂאָר פֶּגַר מֵת, וְכֵן אָדָם רוֹאֵה, מִי רוֹאֵה בּוֹ? אִם לֹא
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן כָּל הָאֵיבָרִים שֶׁמִּתְפַּקְדִים כְּמוֹ שְׁצִרְיֵךְ לְתַפְקֵה, אֵיךְ
 הֵם מִתְפַּקְדִים? אִם לֹא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמַחֲיָה אוֹתָם, אֲזִי מַה שִׁיךְ לְהַגִּיד

שאת אתאיסטית? אין זה אלא את טפשה גדולה, שאבדת את השכל על ידי העברות שעשית וכו' וכו'.

ואמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ל"ב) שיש עברות שהם מכניסים כפירות באדם. ויש שבאים עליהם מחשבות על האמונה מחמת שלא נולדו בקדושה כראוי. ויש שהוסיפו על זה מעשיהם הרעים שעשו בעצמם, כי יש עברות שהם מזיקים ופוגמים את האמונה, ולזה צריכין בושה ולב נשבר, שמי שיש לו חקירות ומחשבות אלו חס ושלום, ראוי לו להתבייש מאד על אשר נולד בגשמיות כזה, או שעשה מעשים כאלו שבא לזה שיבואו לו מחשבות כנגד אמונתנו הקדושה, (במדבר י"ד כ"א) "וכבוד ה' מלא את כל הארץ" כי (ישעיהו ג') "מלא כל הארץ כבודו". ועליו באים מחשבות חס ושלום, לגרשו ולעקרו חס ושלום מאלקים חיים אשר הוא חי החיים? תברך ויתעלה שמו. ואין צריך לבאר גדל הבושה שראוי שיהיה לו כשבאים עליו מחשבות כאלו חס ושלום. ועל ידי בושה ולב נשבר על ידי זה מגרש ומשבר החקירות והמחשבות, ולכן לדעתי עליך להתבייש מאד מאד איך נפלת בירידה ונפילה כזו, אפלו להוציא מהפה את המלה הטפשית שאת אתאיסטית? הלא כל העולם בלו הוא רק אלקות, ודומם צומח חי מדבר הם לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא, אך אדם מרב עוונותיו מטמטם את דעתו ומעקם את לבו וכו'.

ואמר רבנו ז"ל (שם) אשר צריכים לדעת שאמונה הוא ענין חזק מאד, וחייו חזקים מאד על ידי אמונה. כי כשיש לו אמונה אפלו כשבאים עליו יסורים חס ושלום, אזי יוכל לנחם עצמו ולהחיות את עצמו, כי השם תברך ירחם עליו ויטיב אחריתו, והיסורים הם לו לטובה ולכפרה, ובסוף ייטיב לו השם תברך בעולם הזה או בעולם הבא, אבל אחד שמחקה, הינו שאין לו אמונה וקורא את עצמו אתאיסט, כשבא עליו איזה צרה אין לו למי לפנות, ואין לו במה להחיות את עצמו ולנחם את עצמו, והמשכיל יבין דברים אלו מאליו ויבין דבר מתוך דבר, כי אי אפשר לבאר הפל בכתב, כי האמונה הוא דבר עמק עמק מאד, והכלל שעקר הוא האמונה בלי שום חקירות כלל, וכזה יהיה חזק לעולם בעולם הזה ובעולם הבא ולעולם לא ימט, אשרי לו.

ואמר רבנו ז"ל (שם) גם זאת צריך לדעת, שיש נשמות פשוטות שנוודו

בְּכִשְׁרוֹת, וְגַם לֹא קִלְקְלוּ מַעֲשֵׂיהֶם, שְׁאִין בְּאִים עֲלֵיהֶם כָּלֵל מִחֲשׁוֹבוֹת כְּאֵלוֹ, וְאֶפְלוּ כְּשִׂמְדֻבְרִים בְּפִנְיֵיהֶם מַעֲגִינִים אֵלוֹ, הֵינּוּ כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת וְלִיֻּצְנוֹת מִהֵיהִדוֹת וְכוּ' וְכוּ', לֹא אֲכַפֵּת לָהֶם כָּלֵל, וְאֵינִי מִבְּלָבֵל דַּעְתָּם כָּלֵל, וְזֶה דוֹמָה כְּמוֹ שִׂמְדֻבְרִים מִתְּאֹת נְאוּף בְּפִנֵי סָרִיס וְכוּ', שְׂבֹדָאֵי אֵינִי מִבְּלָבֵל דַּעְתּוֹ כָּלֵל, כֵּן אֵלוֹ הָאֲנָשִׁים כְּשָׂרִים שְׁנוּלְדוּ בְּכִשְׁרוֹת אֵינָם שׁוֹמְעִים כָּלֵל, וְאֵינִי נִכְנָס בְּאֲזִנֵיהֶם כָּלֵל עֲגִינֵי חֲקִירוֹת וּבִלְבוּלִים וּסְפִקוֹת בְּאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הֵם חֲזָקִים מְאֹד מְאֹד בְּאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן לְדַעְתִּי תַחֲזֹרִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, עַל כָּל הָעֵבֶר הַמְלַכְלֵךְ שֶׁלָּךְ וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה תִּזְכִּי לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְתִתְעַנְּגִי בְּזִיו שְׂכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְּאַחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ

בתקו.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח י"ח נִסְכֵּן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יְאִיר
לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבָךְ.

הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן אֶתָּה צְרִיף לְדַעַת, אִם אֶתָּה מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוֹ ז"ל, אוֹ שְׂאֵתָה רוּצָה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, עֲלֶיךָ לְדַעַת שְׁעַקֵּר הַהִתְקַרְבוֹת הוּא לְהַגִּיט וּלְהִתְמִיד בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהֵם הַמִּתְנַהֵּ הַכִּי יְפֵה שְׁנַתֵּן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעַם יִשְׂרָאֵל בְּדוֹרוֹת אֵלוֹ, כִּי רַבְּנוֹ ז"ל נִשְׁלַח דִּיקָא לְדוֹרוֹת אֵלוֹ כְּדִי לְהַצִּיל אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְהַפִּיחַ בָּהֶם רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה, וּלְהַגְבִּיחַ אֶת נְשָׁמָתָם, וּלְהִרְאוֹת לָהֶם אֶת גְּדֹל מַעֲלָתָם.

וְכַתֵּב מוֹהַרְנֵי"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת בְּרַפְתַּת הַשַּׁחַר הַלְכָה ג' אוֹת ו') מִה שְׂרַב בְּנֵי אָדָם טוֹעִים בְּעַצְמָם וּסוֹבְרִים שְׁנַפְשָׁם אֵינָה קְדוּשָׁה מְשֻׁרְשָׁה וְכוּ', וְקִשָּׁה לָהֶם לְשׁוֹב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּלְהִיּוֹת אִישׁ צְדִיק, אוֹ אִישׁ כְּשֵׁר בְּאֲמַת, כְּמוֹ שְׂאֵר

הצדיקים והקשרים, כמו שמרגלא בפומא דאינשי לומר, הינו אנשים רגילים לומר כְּשׁוֹמְעִין שְׁמִסְפְּרִין אֵיזָה ספור מאיזה צדיק, או איש כְּשֶׁר וירא שמים באמת, ומתחיל להתעורר בהם הרהור תשובה להתחיל גם כן להתקרב להשם יתברך, כי הרי כל ישראל מלאים מחשבות של תשובה והתקרבות להשם יתברך תמיד, ובפרט שרבנו ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"ח) שספורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד, כי על ידי ספורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך בחשק נמרץ מאד, כי הרשימו שעשה אותו הצדיק שְׁמִסְפְּרִין מִמֶּנּוּ, על ידי עבודתו את השם יתברך, זאת הרשימו נתעוררת בעת שְׁמִסְפְּרִין מהצדיק, והיא מעוררת להשם יתברך בהתעוררות גדול; ולכן כל מי ששומע ספורים מצדיקים אמתיים ומיראי השם, אָזִי גַם לְבָבָם מתעוררם לעבד את השם יתברך בהתלהבות גדולה מאד מאד, אך אחר כך תכף אומרים לעצמם, מי יכול להתדמות אליו? הינו לזה האיש כְּשֶׁר והצדיק שְׁמִמֶּנּוּ ספרו את הספור, כי בודאי היה לו נשמה קדושה מנעוריו וכו', ואני חוטא ופגום וכו' וכו', כי כך הרגילו עצמם לומר רב בני אדם שצדקת הצדיקים והקשרים הוא רק מצד הנשמה הקדושה שיש להם מתולדתם ומשרשם וכו', ובאמת רבנו ז"ל הקפיד על זה מאד מאד ואמר בפרוש שאינו כן, כי עקר גדלת הצדיקים הוא על ידי שרצו להיות צדיקים, והתיגעו ימים ושנים בעקשנות גדולה מאד מאד, ועל ידי זה גם הם נעשו צדיקים וכו', וגם להם עבר בהתחלה כל מיני ירידות ונפילות וחלישות הדעת עד שהיה נדמה להם כאלו אבד מנוס ותקוה מהם וכו', ואף על פי כן התחזקו ולא נתנו להפיל את עצמם, ודיקא על ידי זה הם הגיעו למה שהגיעו וכו', ובאמת זה עקר החסרון של רב העולם שאומרים כך שהם לא יכולים להתקרב אל הקדוש ברוך הוא, כי הם מחזיקים את עצמם ללא כלום, והם נופלים בחלישות הדעת בכל פעם, וחושבים שהם לא שווים לשום דבר, ומהם כבר לא יהיה שום דבר וכו' וכו', ומחמת זה אינם מתעוררים ומתגברים להשוות עצמן לצדיקים אמתיים, אבל באמת צריך לדעת שאינו כן, כי עקר צדקת הצדיק האמת והאיש כְּשֶׁר וירא שמים הוא רק על ידי התגברותו והתחזקותו ויגיעתו וטרחתו בעבודת השם יתברך, שיעג וטרח כל כך ימים ושנים הרבה מאד, ולא הניח את עצמו לפול בשום

אֶפֶן שִׁבְעוּלָם כָּלֵל, וְהִרְבֵּה בַתְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים יָמִים וְשָׁנִים בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוּל
מָאֵד מָאֵד, עַד שִׁזְכָּה לָמָּה שִׁזְכָּה וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי עֵרְכּוֹ, אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי
חֻלְקָם שֶׁל אֵלֹהֵי הַצְּדִיקִים שֶׁהָיוּ עַקְשָׁנִים וְלֹא נָפְלוּ בַחֲלִישוֹת הַדַּעַת וְכוּ',
וּבִאֲמַת כָּל אָדָם יָכוֹל לֵהוֹיֹת כְּמוֹתָם, כִּי הַבְּחִירָה חֲפָשִׁית לְכָל, וְכִתְרָה שֶׁם טוֹב
מִנְּח בְּקֶרֶן זְוִיָּה, וּמִי שֶׁרוֹצֵה לְקַחַת אֶת זֶה יָכוֹל לְקַחַת אֶת זֶה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יֻמָּא ע"ב) כִּתְרָה כְּהִנֵּה זָכָה אַהֲרֹן וּנְטָלוֹ, כִּתְרָה מְלָכוֹת זָכָה דָּוִד
וּנְטָלוֹ, כִּתְרָה שֶׁם טוֹב מִנְּח וְכָל הַרוֹצֵה זֹכֵה בוֹ; וּבִאֲמַת זֶה הֶעֱנִין בְּעֶצְמוֹ שֶׁבִנֵּי
הָאָדָם טוֹעִים בְּעֶצְמָם וְסוֹבְרִים שֶׁנִּפְשָׁם אֵינָה יִקְרָה וְקְדוּשָׁה וְכוּ', וּמִחֲמַת זֶה
אֵינָם מִתְגַּבְּרִים לַעֲשׂוֹת כְּמַעֲשֵׂה הַצְּדִיקִים, אֲלֵא מִתִּיאֲשִׁים וְנוֹפְלִים בְּכָל פַּעַם
בַּחֲלִישוֹת הַדַּעַת וְכוּ', כָּל זֶה נִמְשָׁךְ מֵהִיכָלֵי הַתְּמוּרוֹת, כְּמוֹבָא (סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת
מַעֲשֵׂה י"א מֵהֶבֶן מֶלֶךְ שֶׁנֶּחֱלַף) שֶׁמִּשָּׁם בָּאִים אֵלֹהֵי הַמַּחְשָׁבוֹת עַל הָאָדָם, כְּמוֹ הֵבֶן
מֶלֶךְ שֶׁנֶּחֱלַף וְנִתְגַּרַשׁ מִמְּקוֹמוֹ, שֶׁמִּחֲמַת זֶה נָפַל לְמַקּוֹם שֶׁנֶּפַל, וְלָקַח אֶת עֶצְמוֹ
אֶל הַשְּׁכָרוֹת וְכוּ', וְעָשָׂה עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ', עַד שֶׁהָיָה כְּמִסְפֵּק בְּעֶצְמוֹ אִם
הוּא בִּאֲמַת בֶּן הַמֶּלֶךְ הָאֲמִתִּי, אוֹ בֶּן הַשְּׁפָחָה חֵס וְשְׁלוֹם, שֶׁבְּכָל עֵת שָׁבָא לוֹ
הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה הֵיךְ מֵיֵשֵׁב אֶת עֶצְמוֹ, מִמָּה נִפְשָׁךְ אִם אָנִי בֶּן הַמֶּלֶךְ, לֹא רָאוּי
לִי לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים כְּאֵלוֹ וְכוּ' וְכוּ', עַיִן שָׁם, כִּי הֵבֶן מֶלֶךְ סוֹבֵב עַל כָּל בַּר
יִשְׂרָאֵל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שִׁבְתָּ ס"ז.) כָּל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים הֵם; הֵינּוּ שְׁכָל בַּר
יִשְׂרָאֵל הוּא בֶּן מֶלֶךְ, עִם כָּל זֹאת מוֹבָא שֶׁהֵבֶן מֶלֶךְ הָאֲמִתִּי נָפַל כָּל כָּף, עַד
שֶׁהָיָה מְסֻפֵּק בְּעֶצְמוֹ אִם הוּא בִּאֲמַת בֶּן הַמֶּלֶךְ הָאֲמִתִּי, אוֹ שֶׁהוּא בֶּן הַשְּׁפָחָה
וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן דְּבָר זֶה נִמְצָא בְּכָל אָדָם הַרְחוֹק מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, בַּפְּרָט בְּתַקְוָה סוּף
הַגְּלוּת הַמֵּר הַזֶּה, שֶׁהוּא חֲבִלֵי שֶׁל מְשִׁיחַ שֶׁמִּתְגַּבֵּר בְּעֵתִים הֵלְלוּ הַסְּמ"ךְ מ"ם
בִּיּוֹתֵר עַל נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל כִּידוּעַ בַּחוּשׁ, עַד שֶׁכִּמְהָ בְּנֵי אָדָם מִיֵּאֲשִׁין עֶצְמָן
כְּאֵלוֹ נִפְשָׁם אֵינָה מְסַגְּלָת כָּלֵל לַעֲבוּדַת הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יָדֵי זֶה בָּאִים לִידֵי
חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְנוֹפְלִים בְּדַעַתָּם, כְּאֵלוֹ מֵהֵם כָּבֵר לֹא יֵהְיֶה שׁוֹם דְּבָר, וְכָל זֶה
הוּא רַק פְּתוּי וּמַחְשָׁבוֹת הַיֵּצֵר הָרַע וְהַסְּמ"ךְ מ"ם שֶׁמִּחְלִישׁ דַּעַתוֹ, וּמְכַנִּיס
בְּלִבּוֹ חֲלִישוֹת וְקִטְנוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא, שְׂזָה נִמְשָׁךְ מֵהִיכָלֵי הַתְּמוּרוֹת, מְסוּד
הַחֲלוּף שֶׁל הֵבֶן מֶלֶךְ וּבֶן הַשְּׁפָחָה, שֶׁנֶּפַל כָּל כָּף עַד שֶׁלֹּא יָדַע בְּעֶצְמוֹ אִם הוּא
בֶּן הַמֶּלֶךְ הָאֲמִתִּי וְכוּ', אֲבָל בִּאֲמַת צְרִיךְ כָּל אָדָם לִידַע וּלְהֵאֱמִין שֶׁנִּפְשָׁה כָּל
אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל גְּבוּהָ וְיִקְרָה מָאֵד מָאֵד, וְכֻלָּם הֵם בְּחִינַת בְּנֵי מְלָכִים, וְיִכוּלִים

לזכות למדרגות גבוהות וקדושות מאד כמו כל הצדיקים והכשרים, כי גם על כל הצדיקים והכשרים עברו מחשבות וחלישות כאלה וכאלה וכו', וכו', אך הם היו משכילים לבלי להניח להטעות אותם, והתגברו והתחזקו מאד עד שזכו למה שזכו. וזה שאמר דוד המלך (תהלים פ"ו) "שִׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חֹסֵד אֲנִי", כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ד) כף אִמֵר דָּוִד לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם לֹא חֹסֵד אֲנִי שֶׁכָּל מַלְכֵי מִזְרַח וּמַעֲרָב יִשְׁנִים עַד שְׁלוֹשׁ שָׁעוֹת וְאֲנִי חָצוֹת לַיְלָה אֶקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ; וְכֵן אֵיתָא בְּזֵהַר הַקְּדוֹשׁ (בְּלֶק קצ"ה). דָּוִד שׁוֹי גְרָמִיָּה בְּהַדְרֵי חֹסֵדִים, דְּכִתִּיב (תהלים פ"ו) "שִׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חֹסֵד אֲנִי", בְּגִין דְּאַצְטְרִיף לִיה לְבַר נֶשׁ דְּלֹא לְשׁוּאַה גְרָמִיָּה רְשָׁע; הִינוּ שְׂזָה מֵה שְׁכֵתוֹב (דְּבָרֵי הַיָּמִים ב' י"ז) "וַיִּגְבַּה לְבוֹ בְּדַרְכֵי הַיְוָיָה", כְּמוֹכָא בְּדְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוה"ר ז"ל חֶלֶק ב' סִימָן קכ"ה) שֶׁבְּדַרְכֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ צְרִיכִים לְהַגְבִּיָּה אֶת עַצְמוֹ, וְלְהַחְזִיק אֶת עַצְמוֹ שֶׁהוּא בְּאֵמֶת בֵּן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא שִׁיף שִׁיפֵל בְּכָל פְּעַם בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה, כִּי זֶה לֹא מִתְאַיִם לוֹ, וְאִם בְּנֵי אָדָם הִיוּ הוֹלְכִים בְּצוּרָה כְּזוֹ, אֲזִי אֵף פְּעַם לֹא הִיוּ נוֹפְלִים וְלֹא הִיוּ נִשְׁבָּרִים וְלֹא הִיוּ נִחְלָשִׁים, וְלֹא הִיוּ מִתְרַחֲקִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְכָל זֶה בָּא לָהֶם מִחֲמַת הַיְשׁוּת וְהַגְּאוּת שֶׁמְכַנֵּס בָּהֶם הַסֵּמ"ךְ מ"ם, וְזֶה מֵה שְׁשׁוּבֵר אוֹתָם לְגַמְרֵי, וְלִכֵּן נוֹפֵל בְּכָל פְּעַם בְּחַלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְעַל כֵּן רָאֵה מֵה לְפָנֶיךָ, תִּקַּח אֶת עַצְמְךָ בְּיַדֶּיךָ וְתִתְמִיד בְּסַפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׁמֵחָ

בתקה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח י"ח נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוָיָה

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁהַרְבֵּה בְּנֵי וּבְנוֹת הַנְּעוּרִים עָבְרוּ טְרָאוּמָה כְּמוֹ שְׂאֵת עָבְרָת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֶת צְרִיכָה לְהַתִּישֵׁב בְּדַעַתְךָ, כִּי אֵין זֶה תַּכְלִית לְהַתִּיאֵשׁ מֵהַחַיִּים, וְלִשְׁנֹא אֶת עַצְמוֹ, כִּי בְּאֵמֶת כְּמוֹ שְׁאֶסוּר לִשְׁנֹא אֶת אַחֲרִים,

כמו שכתוב (ויקרא י"ט י"ז) "לא תשנא את אחיך בלבבך", כן אסור לשנא את עצמו בשום פנים ואפן, ורבנו ז"ל צעק בקול עמק מאד מאד (לקוטי מוה"רן חלק ב' סימן ע"ח) אין שום יאוש בעולם כלל, אסור להתיאש בשום פנים ואפן כלל, אפלו שעבר עליו מה שעבר וכו' וכו', ולכן אין זה עצה מפני שעבר עליך ילדות קשה וכו', שתתיאש מהחיים עד שתפחדי להתחתן וכו', מה את חושבת שכל גבר הוא רשע ורוצח כמו שאת חוית על בשרך? רבנו ז"ל נתן לנו עצה נוראה ונפלאה מאד, ואמר (שיחות הר"ן סימן כ"ו) אצל העולם השכחה היא חסרון גדול בעינייהם. אבל בעיני יש בהשכחה מעלה גדולה. כי אם לא היתה שכחה, לא היה אפשר לעשות שום דבר בעבודת השם יתברך אם היה זוכר כל מה שעבר לא היה אפשר לו להרים את עצמו לעבודתו יתברך בשום אפן, גם היו מבלבלים את האדם מאד כל הדברים שעוברים עליו. אבל עכשו על ידי השכחה נשכח מה שעבר, ואצלו אמר רבנו ז"ל הוא הדרך שכל מה שעבר והלך, נפסק והולך לחלוטין ואינו חוזר בדעתו עוד כלל. ואינו מבלבל כלל עצמו עוד במה שכבר עבר והלך וכו'.

ואם זה נאמר ביהדות ובעבודת השם יתברך שצריכים לשכח את העבר שלך וככה להתקדם ולעלות מעלה מעלה, על אחת כמה וכמה באין ערך כלל, אם אדם רוצה להצליח בגשמיות להצליח בחיים, צריך להרגיל את עצמו לשכח את העבר שלו לגמרי, כי אחרת הוא מאמיל את עצמו תמיד, כי תמיד יהיה בעצבות ובמרירות ובדכאון, ולא יוכל לצאת מזה, עד שרוב בני אדם סובלים סבל גדול מאד מאד רק מחמת זה, שתמיד הם מסתכלים על העבר מה שעבר עליהם בהיותם בגיל הנעורים וכו', מה שעשו להם וכו', ומה שעשו לעצמם וכו', ומה שעבר עליהם וכו', והרעיונות והמחשבות האלו מטרידים אותם לגמרי עד שמשתגעעים, ויש בני הנעורים שרוצים רק להתאבד, מחמת שחושבים על מה שעבר, ובאמת אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי שבת פרק י"ד הלכה ג) על הפסוק (דברים ז) "והסיר הוי"ה ממך כל חלי" זו רעיון, דאמר רבי אליעזר (שם כ"ח) "ונתן על ברזל על צנאריך" זה רעיון, הינו מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבבים אותם, כי מרב עוונותיו הוא נמצא בלחץ תדירי ומדמין לעצמו כל מיני מחשבות של הבל וכו', ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה? ומה יעשה לו

ההוא? ובאמת אדם רודף את עצמו יותר מה שאחרים רודפים אותו, כי מי שתמיד רק חושב ממנו יתברך, ומשתדל להכניס את הקדוש ברוך הוא בתוך מח מחשבתו, אזי מתפטר מכל אלו הרעיונות והדמיונות, ונעשה בן חורין אמתי, ואין עליו שום על, ולכן עצתי שתשכחי מהילדות הקשה שעבר עליך, ודעי לך שאת עדין צעירה וחמודה ויכולה לבנות לעצמך חיים נעימים ומתוקים, ותבני בית נאמן בישראל, ויהיה לך ילדים חמודים ותהני מהחיים, רק תקימי באמת את דברי רבנו ז"ל האלו, ותראי איך שהחיים שלך ישתנו לגמרי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חג שמח

בתקט.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש חל המועד פסח י"ח ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

יש לאו בתורה שאסור לגלח את פאת הראש והזקן, כמו שכתוב (ויקרא י"ט כ"ז) "לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך", וכתב החנוכה (מצוה רנ"א) שלא להקיף פאתי הראש, שנאמר (ויקרא י"ט כ"ז) "לא תקפו פאת ראשכם", ופרשו חכמינו הקדושים שהענין הוא, שאסור לישראל לגלח ולהשוות שערות ראשו לאחורי אזניו ולפדחתו, כמו שעושים גם היום עובדי עבודה זרה וכומריהם, וזהו שאמרו חכמינו הקדושים (מכות כ'): איזהו פאת הראש, זה המשנה צדעיו לאחורי אזניו ולפדחתו.

משרשי המצוה, כדי להרחיק ממנו ולהשכיח מבין עינינו ומכל מעשינו כל ענין עבודה זרה וכל הנעשה בשבילה, ובאה האזהרה מפרשת בדבר שיעשו לה בני אדם בגופותם, מפני שהיא למזכרת עוון תמיד אחר

שהיא דבר קבוע בגוף, ומפני שזה מעקרי טעם המצוה, היו צריכין חכמינו הקדושים שיבארו לנו כי הקפת כל הראש גם כן בכלל הלאו, שלא תאמר שתכלית מה שנאסר פדי שלא נדמה להם והם לא יגלחו כל הראש כלו, למדונו שגם זה בכלל האסור הוא, כמו שאמרו (יבמות ה'). הקפת כל הראש שמה הקפה, ואפשר כי התורה אסרה הכל משום דומה לדומה.

מדיני המצוה, מה שאמרו חכמינו הקדושים (מכות כ'): שאחד המגלח ואחד המתגלח כל זמן שסיע, שניהם חייבים, אבל לא סיע אין חייב אלא המגלח, והמגלח את הקטן חייב. ובשעור פאת הראש לא נתנו חכמים שעור. וכתב הרמב"ם (פרק י"ב מהלכות עכו"ם הלכה ו') שמענו מזקנינו שאין מניחין פחות מארבעים שערות וכו', עין שם, וכך מנהגם של ישראל מקדמת דנן שמשאירים פאות משתי צדי לחיזן, וכן מגדלים זקן, שהם הסימנים של יהודי ירא שמים, ולא מתבישים משום בריה שבעולם, כי זה מצוה גדולה מאד לגדל זקן ופאות, ולהבדיל גוי מאמות העולם הוא משחית את זקנו ופאותיו וכו', ואנחנו מבדלים מהגויים לגמרי, וזה הסימן שלנו שאנחנו יהודים.

וכתב מוהרנ"ת ז"ל (לקושי הלכות גלוה הלכה ג' אות ב') עקר הדת ישראל ועקר היהדות תלוי בזקן ופאות ובהם נכר היהודי, כי הוא מזרע ברוך השם, מזרע ישראל. ומי שרוח אחרת עמו, חס ושלוה, ורוצה לכפר, חס ושלוה, באלקי ישראל, תחלת הכפירה הוא, שמשליך חס ושלוה מעליו הזקן והפאות, כי באמת כל דת ישראל הקדוש הוא תלוי בזקן ופאות, כי כל דברי תורתנו הקדושה וכל המצוות כלם הם בחינת צמצומים להשגת אלקותו יתברך, כי כל אות ואות וכל תבה ותבה מתורתנו הקדושה שבכתב ובעל פה וכל מצוה ומצוה וכל מנהג כשר של ישראל עם הקדוש והנבחר, כלם הם שעורין וצמצומין, שעל ידם יזכו להשיג השגת אלקותו יתברך, כל חד לפום מה דמשער בלביה, כפי אשר יזכה על ידי עבודתו ויגיעתו בתורה ומצוות ומעשים טובים, ויפרש ממצעים רעים. וכל אלו שמורידים את הזקן והפאות בשאט נפש ובזדון ובמעל, אוי לו ואוי לנפשו, כי עוקר עצמו ונפשו מאלקי ישראל ואין לו חלק בתורת משה, אוי לנפשם כי גמלו

לָהֶם רָעָה. וּבִשְׂבִיל זֶה נִתְפַּשְׁטָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים מְאֹד חֲכַמַת הַפִּילוֹסוֹפִיָּה וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת בְּמַדִּינַת אֲשַׁכְנָז וּסְבִיבוֹתֶיהֶם, שֶׁפָּרְקוּ מֵעֲלֵיהֶם בְּאֵלוֹ הַדּוֹרוֹת עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם לְגַמְרֵי וְהַשְׁלִיכוּ זָקֵנָם וְהַפְּאוֹת וּמַלְבָּשִׁים בְּמַלְבוּשֵׁיהֶם וְכוּ', וּבְאֵמַת אֵינָם עוֹבְרִים עַל חֲמֹשֶׁה לְאוּיִן בְּלִבָּהּ, כִּי כְּשֶׁמִּשְׁחִיתִין פְּאֵת זָקֵנָם כְּאֵלוֹ עוֹבְרִים עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, כִּי כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ תְלוּיָהּ בְּזֶה כִּי עַל יְדֵי הַתַּעַר וְהַסְּכִינִין שֶׁמְרִימִין עַל הַדִּיקָנָא קְדִישָׁא לְהַשְׁחִיתָהּ, חַס וְשְׁלוֹם, עַל יְדֵי זֶה מִתְגַּבֵּר מַלְכוּת עֲמֶלֶק.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שִׁיְהִי לָךְ פְּאוֹת יְפוֹת וּמִסְדָּרוֹת תְּלַתְלִים, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן יְהִי לָךְ זָקֵן מְסָדֵר, וְיִהְיֶה עֲלֶיךָ חֵן יְהוּדִי.

הַמֵּאַחַח לָךְ חַג שְׂמִיחַ

בַּתְּקִי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח י"ח נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲדַרְבָּה אֲנִי יִשְׂאֵל אוֹתָךְ שְׂאֵלָה שְׂתַעֲנֶנָּה לִי, אֵיפֹה כָּתוּב בְּתַנ"ךְ וּבַגְּמָרָא וּבְפוֹסְקִים שְׁאָסוּר לְקַחַת רְעַל? וְאַתָּה תַּגִּיד לִי בְּאֵמַת לְמָהּ לֹא לוֹקְחִים רְעַל? אֵמַת יֶלֶד קֶטֶן שֶׁעֲדִין הַשֶּׁכֶל שְׁלוֹ לֹא הִתְפַּתַּח, אֲזִי הוּא יִשְׂאֵל אֶת הַשְּׂאֵלָה הַזֹּאת, מִדּוּעַ אָסוּר לְאָכַל רְעַל? אָבֵל מִי שֶׁכָּבַר הִתְבַּגֵּר קֶצֶת, וְנִכְנַס בּוֹ אֶפְלוֹ קֶצֶת שֶׁכֶּל, יְבִין שְׂאֵם אוֹכְלִים רְעַל מֵתִים, אוֹתוֹ דְּבַר מִי שִׁישׁ לוֹ שֶׁכֶּל יוֹדֵעַ שְׂמִי שְׁלוֹקַח סְמִים אוֹ גְרָאז וְכוּ', זֶה שׁוֹרֵף לוֹ אֶת תְּאֵי הַמַּחַ, וּכְבָּר לֹא מִסְגֵּל לְחֹשֶׁב יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְהוּא מִמִּית אֶת עֲצָמוֹ בְּיָדָיו, וְלִכְּן לֹא בַחֲנָם שִׁישׁ מְדִינוֹת שְׁנוֹתָנִים עֲנֵשׁ מוֹת עַל אֵלוֹ שְׁמוֹכְרִים סְמִים וְכוּ', כִּי זֶה מִמִּית אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי וְכוּ'.

אַתָּה שׁוֹאֵל הָאֵם צְרִיךְ לְהִתְיַחַס אֵל זֶה כְּמוֹ אֵל אֲלֹכוֹהוֹל וְכוּ', אוֹ שְׂאוּלִי זֶה חֲמוֹר הַרְבֵּה יוֹתֵר וְכוּ', מָה אָמַר לָךְ אַתָּה צְרִיךְ לְהִבִּין עִם הַשֶּׁכֶּל שְׁלָךְ

(אם יש לך) כְּשֶׁאָדָם לֹקַח סָמִים רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן או שוֹתָה לְשִׁכְרָה עָלָיו אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחֻמָּא שְׁמִינִי) "כִּי יִתֵּן בְּכֹס עֵינָיו" בְּכִיס כְּתִיב, הַשְּׂכֹר נוֹתֵן עֵינָיו בְּכֹס לְשׁוֹתָה, וְהַחֲנוּנֵי נוֹתֵן עֵינָיו בְּכִיס, כִּי יִתֵּן בְּכֹס עֵינָיו רוּאָה אֶת חֲבֵרוֹ שׁוֹתָה וְהוּא אוֹמֵר לוֹ מִזְג לִי וְאֲנִי שׁוֹתָה, וּמִתְלַכֵּלךְ בְּרַעֲי וּבְמִימֵי רִגְלִים, יִתְהַלֵּךְ בְּמִישָׁרִים סוּפוֹ לְמַכּוֹר כָּל חֶפְצֵי בֵּיתוֹ וְאֵת כָּל כְּלֵי תַשְׁמִישׁוֹ וְאֵין לוֹ לֹא בְּגָד וְלֹא תַשְׁמִישֵׁי הַבַּיִת וְלֹא כְלוּם וְהַבַּיִת רִיקָה מִן הַכֵּל, יִתְהַלֵּךְ בְּמִישָׁרִים סוּף שֶׁהוּא מִתִּיר אֶת הָעֵבְרוֹת וְעוֹשֶׂה אוֹתָם הַפְקָר כְּמִשׁוֹר, מִשִּׁיחַ עִם אִשָּׁה בְּשׁוֹק וּמִנְבֵּל אֶת פִּיו וְאוֹמֵר דְּבָרִים רַעִים בְּשִׁכְרוּת וְאֵינוֹ מִתְבַּיֵּשׁ לְפִי שְׁנִתְטַלְטֵלָה דַּעְתּוֹ וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ מֵהוּ אוֹמֵר וּמַהוּ עוֹשֶׂה; לֵךְ וְתִסְתַּכַּל בְּעֵין אֲמַתִּי אֶל אֱלוֹ שְׁלֹקְחִים סָמִים אוֹ גֵרָאז וְכוּ', אֵיךְ הֵם נִרְאִים? מְסַמְמִים לְגַמְרֵי שְׁאֵינָם יוֹדְעִים בֵּין יְמִינָם לְשְׂמָאלָם, אוֹ לֵךְ וְתִסְתַּכַּל בְּעֵין אֲמַתִּי אֶל אֱלוֹ שְׁמַכּוּרִים אֶל אֱלֹכֹהוּל, אֵיךְ שֶׁהֵם שְׂכוּרִים לְגַמְרֵי וְאֵינָם יוֹדְעִים מַחֲיֵיהֶם כְּלָל, רַק מְקִיאִים וּמְטַנְפִים אֶת עַצְמָם, וְשׁוֹכְבִים כְּפָגְרִים מֵתִים וְכוּ'.

אֲנִי מֵאֵד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁזָה יִתֵּן לֵךְ מְשֻׁג מַה זֶה סָמִים וּגֵרָאז וְכוּ', וּמַה זֶה אֱלֹכֹהוּל וְכוּ', כְּדִי שְׂאֵתָה וְכִיּוֹצֵא בְּךָ לֹא תִהְיֶה מְכּוּרִים לְזֶה, כִּי עַל יְדֵי זֶה עוֹקְרִים אֶת עַצְמָם מְשֻׁנֵי הָעוֹלָמוֹת לְגַמְרֵי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לֵךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאֲחֵל לֵךְ חַג שְׂמַח

בתקיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח י"ח נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים חֵלֶק ב' סִימָן ח') ה' הַנְּעֻשָׂה מְכַסֶּף מְסַגֵּל לְפָרְיָה וְרַבִּיָּה; וְזֶה בְּדוּק וּמְנֹסָה, אִשָּׁה שְׁתוּלָה עַל עַצְמָה עִם שְׂרָשְׁרַת ה' שֶׁל

קִסְף, היא נִפְקְדָה בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים לְאִשָּׁה שֶׁכָּבַר קִימָה אֶת דְּבָרֵי רַבְּנֵי ז"ל וְנִפְקְדָה בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, שֶׁתַּחֲבִיא אֶת הַה' הַזֶּה לְהִרְאוֹת לְכֻלָּם אֶת הַנֶּסֶם הַזֶּה שֶׁעָשָׂה לָהּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהִיא נִכְנָסָה בְּהִרְיוֹן וְהוֹלִידָה בְּקִלּוֹת.

הַיּוֹם יְכוּלִים לְקַנּוֹת שְׂרָשְׁרַת עִם ה' בְּכָל חַנוּת שֶׁמוּכָר תְּכַשִּׁיטִים, וְלֹא צְרִיכִים לְתַת אַחַת לְהַשְׁנִיָּה, אֲדוּרְבָה אִשָּׁה צְרִיכָה לְהַחְזִיק אֶת הַה' לְזַכְרוֹן לְהִרְאוֹת לְכֻלָּם אִם מְקִימִים אֶת דְּבָרֵי רַבְּנֵי ז"ל, אִיךְ שֶׁנִּפְקְדִים בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׂמֵחַ

בְּתַקִּיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח י"ח נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדְּבָר הִרְאֵנוּ אֶתְּךָ וְאֶשְׁתָּךְ צְרִיכִים לְהַתְחַזֵּק יַחַד וּלְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְלֹא לְהִתְנַכַּח אֶחָד עִם הַשְּׁנַי, כִּי (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלַי מִבְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (שַׁבַּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

בענין צדקה, הרי יש שלחן ערוך והלכות מפרשות מתי צריכים לתת צדקה? וכמה צריכים לתת צדקה? ומי צריך לתת צדקה?

בודאי אשתך צודקת שצריכים לדאג קדם לעצמו, כי לא יתכן שאדם יתן את כל הכסף שלו לצדקה, ואחר כך הוא יהיה עני גדול, או שיחיה בדחוקות ויצטרך אל הבריות וכו', וכך מובא בשלחן ערוך (הלכות צדקה סימן רמ"ט סעיף א') שעור נתינתה אם ידו משגת, יתן כפי צרף העניים, ואם אין ידו משגת כל כך, יתן עד חמש נכסיו מצוה מן המבחר, ואחד מעשרה מדה בינונית, פחות מכאן עין רעה, וחמש זה שאמרו, שנה ראשונה מהקרן, מכאן ואילף חמש שהרויח בכל שנה: הגה ואל יבזבז אדם יותר מחמש שלא יצטרך לבריות ודוקא כל ימי חייו, אבל בשעת מותו יכול אדם לתן צדקה כל מה שירצה, ואין לעשות ממעשר שלו דבר מצוה כגון גרות לבית הכנסת או שאר דבר מצוה רק שתננו לעניים; עין שם, ולכן למה אתם צריכים להתבלבל ולהתוכח אחד עם השני? בודאי זה מצוה גדולה לתת צדקה, עם כל זאת אתם צריכים תמיד לזכר אם יש, נותנים הרבה, ואם אין, אז נותנים מעט, כי אפלו עני המתפרנס מן הצדקה, חייב לתן צדקה ממה שיתנו לו.

חזקו ואמצו מאד, ואתם צריכים מאד מאד לשמח שמהלה לאל רק זה הוכוח ביניכם, ולא מתוכחים בשטויות, שלצערינו הרב רב רבם של הבני הנעורים והזוגות הצעירים מתוכחים בדברים של מה בכך וכו', עד שבאים למריבות וכו', שזה מביא קנאה ושנאה וכו', אלימות מלולית, אלימות פיזית וכו' וכו', עד שמתגרשים ורמנא ליצלן.

הקדוש ברוך הוא יתן לכם שפע גדול מאד מאד שתוכלו להרבות בצדקה, כי אין עוד מצוה יותר גדולה מלתת צדקה לעניים, ובפרט צדקה כזו שנותנים לאכל ולשתות לרעבים ולצמאים וכו', הצדקה הזו עולה כל הצדקות, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותך, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים, ולכן תעשו כל מה שביכולתכם לעזור לצדקה

כְּזוֹ שְׁנוּתָנִים לְאָכַל לְעֵנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים, וְתִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ "בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֹהֶל אֲבָרָהִם" בִּיבְנָאֵל, שְׁמַחְלָקִים בְּכָל יוֹם לְמַעֲלָה מְאֹלָף מְנוּת אֲכָל בְּמִשְׁךָ כָּל הַיּוֹם, מִי שָׂרָק רַעַב יְכוּל לְבוֹא וּלְאָכַל, וְהִצְדָּקָה הַזֶּה הִיא עוֹלָה עַל כָּל הִצְדָּקוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֵׁישׁ לוֹ חֵלֶק בְּצִדְקָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְכֶם שִׁיְהִי לָכֶם הִצְלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם חַג שְׂמַח

בתקיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח י"ח נִסְחַן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲתֵהּ

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְמָה אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְמַרְמֶרֶת? וְלִהְיוֹת תְּמִיד עֲצוּבָה וְשִׁבְנוּרָה שְׂאֵת כְּבָר הַגַּעַת לְגִיל אֲרַבְעִים וְאַחַת, וְעֵדִין לֹא מְצֵאת אֶת בֶּן זִוְגָה, תְּאֲמִינִי לִי שְׂאֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַפֵּחַ שְׂכָר כָּל בְּרִיָּה, וְכָל תְּפִלָּה וְכָל תַּחֲנֻנָּה וְכָל בְּקָשָׁה שָׂרָק מִתְפַּלְלִים אֵלָיו, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, וּמָה שְׂרוּאִים שֵׁישׁ שְׁמַתְעַכֵּב לָהֶם הַבֶּן זִוְג אוֹ הַבַּת זִוְג, אֲנִי רְגִיל לֹמַר לְאֵלוֹ שְׂאוּמְרִים שְׁקָשָׁה לָהֶם לְמַצָּא אֶת בֶּן זִוְגִים אוֹ אֶת בַּת זִוְגִים, שֵׁיזְכְּרוּ טוֹב טוֹב אֶת מָה שְׂאָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים (יְבֻמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, צְרִיכִים לְרַדַּת מְדַרְגָּה וְאִזּוּ מוֹצְאִים אֶת הַזִּוּוּג, כִּי בְדֶרֶךְ כָּלָל בְּחוּר אוֹ בְּחוּרָה הֵם גְּאוּתָנִים וְכוּ', וְלֹא מִתְאִים לָהֶם לְקַחַת אֶת זֹאת אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הֲכִי חֲכָם וְהֲכִי יְפָה וְכוּ', יִקַּח אֶת זֹ? אוֹ אֲנִי הֲכִי חֲכָמָה וְהֲכִי יְפָה מְשַׁכֵּלֶת וְכוּ', יִקַּח אֶת זֹה? וְהֵם מְסַתּוֹבְבִים וּמְחַפְּשִׁים אֶת הַזִּוּוּג שְׁלָהֶם כְּפִי הַדְּמִיוֹן שְׁנֹכְנֵס בְּכָל אֶחָד וְאַחַת כְּאֵלוֹ מִי יוֹדַע מָה הוּא, וְהֵם מְחִיבִים שִׁיְבוֹאוּ לָהֶם זִוּוּג מְשֻׁהוּ שְׁעֵדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפְּשִׁים וְכוּ', וּמְסַתּוֹבְבִים וְיִוְצְאִים לְפַגְיִשׁוֹת פֶּן וְאוּלַי אֲמַצָּא אֶת בְּחִיר

לְבָבִי שְׁיָבוֹא אֵלַי עַל סוּס לִבְנֵי עַם שְׁקִים מִלְּאִין כְּסָף וְכוּ', וּבִשְׂבִיל זֶה הִבְחֹר אוֹ הִבְחֹרָה מִחֲכִים עַד שְׁיִוָּלַד זוּג כְּזֶה, וּבֵין כֶּף הֵם לֹא קוֹלְטִים שְׁהִזְמֵן לֹא מִחֲפָה, כְּמֵאֲמַר הַחֶכֶם "הִזְהַר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שְׁתּוֹפְסִים אֶת עֲצָמָם רוֹאִים שְׁאֲנַחְנוּ כְּכֹר בְּגִיל אַרְבָּעִים אוֹ חֲמִשִּׁים וְכוּ', מָה עוֹשִׂים עֲכָשׁוּ? עַל זֶה בָּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (יְבֻמוֹת ג.ג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֵיתְתָּא, תְּרַדּוּ מִדְּרָגָה וְאֵל תַּחְזִיקוּ מֵעֲצָמְכֶם כֹּל כֶּף בְּגִדּוֹל וְכוּ', וְאֵז תִּמְצָאוּ בְּקִלּוֹת זוּג מָה שְׁיִתְּאִים לָכֶם, תִּאֲמִינִי לִי אִם כָּל רִוְקָה אוֹ רִוְקָה הִיּוּ מְקִימִים אֶת דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הָאֵלּוּ, מִזְּמַן הִיּוּ כְּלָם מִתַּחְתָּנִים, וְלֹא הִיּוּ מְסֻתּוֹבְבִים בְּעוֹלָם כֹּל כֶּף הַרְבֵּה רִוְקִים וְרִוְקוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְּאַחַל לְךָ חַג שְׂמֵחַ

בתקיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח י"ח נִיֶּסֶן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר
לְנִכוּן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּמִדְבָר רַבָּה פְּרָשָׁה א' סִימָן ז') עַל הַפְּסוּק (בְּמִדְבָר א')
"וַיְדַבֵּר הָיָה אֵל מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי" לְמָה בְּמִדְבַר סִינַי? מִכָּאן שָׁנוּ חֲכָמִים
בְּשִׁלּוּשָׁה דְּבָרִים נִתְּנָה הַתּוֹרָה, בָּאֵשׁ, וּבַמַּיִם, וּבַמְדָּבָר, בָּאֵשׁ מִנִּין? דְּכַתִּיב
(שְׁמוֹת ט"ו) "וַיְהִי סִינַי עֲשֵׁן כְּלוֹ" וְגו', וּבַמַּיִם מִנִּין? שְׁנֵאֲמַר (שׁוֹפְטִים ה') "גַּם
שָׁמַיִם נִטְפוּ גַם עֲבִים נִטְפוּ מַיִם", וּבַמְדָּבָר מִנִּין? "וַיְדַבֵּר הָיָה" אֵל מֹשֶׁה
בְּמִדְבַר סִינַי", וְלְמָה נִתְּנָה בְּשִׁלּוּשָׁה דְּבָרִים הַלְלוּ? אֵלָּא מָה אֵלּוּ חֲנָם לְכָל
בָּאֵי הָעוֹלָם, כֶּף דְּבָרֵי תּוֹרָה חֲנָם הֵם, שְׁנֵאֲמַר (יִשְׁעִיָּה נ"ה) "הוּי כָּל צְמָא לְכוּ
לְמַיִם"; וְלִכֵּן כָּל הַסְּפָרִים שְׁזַכְּנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַבֵּר וּלְחַדֵּשׁ בְּדְבָרֵי
רַבְּנוּ ז"ל, זֶה הַפְּקָר לְכָלֵם, מִי שָׂרַק רוּצָה יְכוֹל לְהַדְפִּיס אוֹתָם וּלְהַפִּיץ אוֹתָם,

וַיַּעֲשֶׂה בָהֶם כְּרִצּוֹנוֹ, מְלַבֵּד שְׂלֵא יִשְׁנֶה שׁוּם דְּבַר מֵהַסְּפָרִים, כִּי הִכַּל נִכְתָּב בְּחֻשְׁבוֹן וְדִקְדוּק גְּדוּל.

אֵין עַל כָּל הַסְּפָרִים הָאֵלוֹ שׁוֹזְכְּנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לַחֲבַר וּלְחַדֵּשׁ בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל "כָּל הַזְּכִיּוֹת שְׁמוֹרוֹת", מִי שֶׁרַק רוֹצֵה שְׂיַדְפִּיס וַיִּפְיֵץ אֶת זֶה בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ.

סִפְרֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", זֶה עֲבוּדָה שֶׁל יוֹתֵר מֵאַרְבָּעִים וּתְשׁעַ שָׁנִים, מְעַרֵב חֲנֻכָּה תִּשְׁכ"ד עַד עַכְשָׁיו, וּכְבֹר נִדְפְּסוּ עַד הֵנָּה מֵאָה וּתְשׁעַ כְּרָכִים, שְׁבָה מִסְתַּכֵּם לְמַעֲלָה מַעֲשָׂרִים וְשֵׁשׁ אֶלֶף מִכְתָּבִים, וְזֶה רַק עַד שְׁנַת תִּשְׁנ"ז, וּמֵאָז עַד עַכְשָׁיו יֵשׁ עוֹד קְרוֹב לַחֲמִשִּׁים אֶלֶף מִכְתָּבִים, וּמִי יִתֵּן שְׂיִבּוֹא אַחַד וַיִּדְפִּיס אוֹתָם, וְהָיָה זֶה שְׂכָרִי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד חֲזַק בְּזֶה שֶׁכָּל מִי שְׂיַדְפִּיס כְּרַךְ אַחַד מִשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", יִרְאֶה יְשׁוּעָה גְּדוּלָּה, כִּי הַמִּכְתָּבִים הָאֵלוֹ נִכְתָּבוּ בְּמִסְרֵיּוֹת נִפְשׁ הַכִּי גְּדוּלָּה, וְהֵם תְּשׁוּבוֹת לְשְׂאֵלוֹת שֶׁנִּכְתְּבוּ לְאַנְשִׁים שֶׁהָיוּ לָהֶם כָּל מִיַּי בְּעִיּוֹת בְּהַחִיִּים, וְהַמִּכְתָּבִים הָאֵלוֹ הִצִּילוּ אוֹתָם מִמּוֹת בְּטוּחַ לַחִיִּים וְכוּ', וּמֵאִישׁ וְדַכְּאוֹן נִכְנָסוּ לְתַקְוָה גְּדוּלָּה וְכוּ', וְזֶה הָיָה לָהֶם פְּשׁוּט הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת, כְּאֲשֶׁר יַעֲיִדוּ כָּל אֵלוֹ שֶׁקָּבְלוּ אֶת הַמִּכְתָּבִים הָאֵלוֹ בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנִים, וּתְהִלָּה לְאֵל דִּיקָא עַל יְדֵי הַמִּכְתָּבִים הָאֵלוֹ זְכוּ לְהַתְקַרֵּב אֶל רַבְּנֵי ז"ל.

הַמִּכְתָּבִים הָאֵלוֹ נִכְתְּבוּ בְּלֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַשְּׂוֹאֲלִים, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא כָּתוּב הַשְּׂאֵלוֹת שֶׁלָּהֶם, בְּדִיוּק לְפָנַי לְמַעֲלָה מִשְׁנֶה פָּנּוּ אֶתֶר "בְּרִסְלָב סִיטִי" לְכָל אֵלוֹ שֶׁמַּעֲנִינִים לְשָׂאֵל אֵיזָה שְׂאֵלָה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה דְּרַךְ הָאֶתֶר, וּמֵאֹז נִדְפְּסוּ גַם הַשֵּׁם וְגַם הַשְּׂאֵלָה, אֲבָל בְּאַמַּת זֶה אוֹתוֹ דְּבַר, הַהִפְרָשׁ הוּא רַק שֶׁב־שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּחִסְדֵיּוֹת בְּרִסְלָב", שְׁמָה כָּתוּב גַּם הַשְּׂאֵלָה, וְרַב אַנְשִׁים אוֹהֲבִים אֶת זֶה יוֹתֵר טוֹב, כִּי הֵם מְזַדְּהִים עִם הַשְּׂאֵלָה, אֲבָל בְּעֵצָם זֶה אוֹתוֹ דְּבַר.

עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְגַלֶּה אֶת דַּעְתִּי שְׂאֵין עַל כָּל הַסְּפָרִים הָאֵלוֹ "כָּל הַזְּכִיּוֹת שְׁמוֹרוֹת", כָּל מִי שֶׁרַק רוֹצֵה, יְכוּל לְהַדְפִּיס אֶת זֶה, וּלְהַפִּיץ אֶת זֶה כְּאוֹת

נפשו, ותבוא לו ברכה מן השמים, כי אין עוד דבר יותר חשוב כמו זכוי הרבים, כי (אבות פרק ה') כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.
המאחל לך חג שמח

בתקטו.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש חל המועד פסח י"ח ניסן התשע"ג
שלום וברכה אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (חגיגה ה.) כל העושה דבר ומתחרט בו מוחלין לו מיד; ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קנ"ח) כמה בני אדם ספרו, שראו לפעמים אש בוער מרחוק, וקרבו לשם ולא היה כלום, וכן נתראה גם כן לפעמים בדרך. וגם על הים לפעמים נתראה כף. וכבר נודע שזה בא מן האדים העולים מן הארץ. ויש אדים שיש להם כח של גפרית ועולים איזה אדים ונתקבצים זה עם זה, ומכה עליהם רוח קר מלמעלה ונופלים למטה ומתחילין לבער לפי שעה, כמו כן יש כמה בני אדם שלפעמים נבער לבו להשם יתברך ומתחיל בעבודת השם יתברך, ולאחר שעה נתבטל וחוזר לקדמותו, ולפעמים נמשך חצי יום או איזה ימים או איזה שבועות, אך לא לנצח ולא לזמן מרבה וזה בא מרשעים, הינו ממה שהרשעים מלאים חרטה. ואלו החרטות מתקבצים וכאים לאיזה אדם. וכפי מספר החרטות הבאים לו. כן נמשך הזמן שבער לבו להשם יתברך כי מאלו החרטות נבער לבו פתאם. אך לאו כל אדם שוה בזה, כי יש בני אדם שאינו בא לו התלהבות מאלו החרטות רק ממקום אחר; כי באמת כל בר ישראל הוא חלק אלקי ממעל ממש, ואמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק ו') בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרות ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה שכל מי שאינו

עוסק בתורה נקרא נזוף; ואמר הבעל שם טוב הקדוש זי"ע שיהבת קול הזה, זה המחשבות של הרהורי תשובה שנכנסים בכל יום בלב כל בר ישראל, שיידע שאם אינו עוסק בתורה נקרא נזוף, וכן אמרו חכמינו הקדושים (מדרש משלי פרשה ל"א) רמ"ח מצוות עשה, כנגד האיברים. כל איבר ואיבר אומר לו לאדם, בבקשה ממך, עשה בי מצוה זו. שס"ה מצוות לא תעשה, כנגד ימות החמה. כל יום ויום אומר לאדם, בבקשה ממך, אל תעשה בי עברה זו; וזה החרטות שבאים להרשעים שנפלו וירדו כל כך וכו', עם כל זאת הקדוש ברוף הוא מרחם עליהם, ושולח להם הרהורי תשובה שיתחרטו על מעשיהם שעשו וכו', ואשרי אלו שמתעוררים תכף ומיד וחוזרים בתשובה שלמה, בשעה שבאים עליהם החרטה אמתית, אבל צריכים על זה רחמים רבים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה י' סימן ו') כך דרך הרשעים כשהן בצרה הם צועקים, ובעת הרוחה חוזרין לקלולין; ולכן צריכים הרבה לבקש ממנו יתברך שבשעה שנכנס בו חרטה להתחרט על מעשיו הרעים שעשה, ועל עוונותיו המרבים שעבר וכו' וכו', בשעה שנכנס בו הרהור תשובה שיחזיק ההרהור תשובה מעמד, ויתחרט וישוב בתשובה שלמה, ובודאי הקדוש ברוף הוא יקבלו, כמאמרם ז"ל (פסחים קי"ט). ידו של הקדוש ברוף הוא שפרוסה תחת כנפי החיות כדי לקבל בעלי תשובה מיד מדת הדין.

הקדוש ברוף הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.
המאחל לך חג שמח

בתקטז.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש חל המועד פסח י"ט ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה מאד מאד חשוב ונחוץ לדבר עם הנשים מהלכות של יחוד, שזה

מֵאֵד מְאֵד חָמוּר, וְאֲנִי יוֹדֵעַ בְּכֻלְיָהוּ אֵיךְ שֶׁהִרְבֵּה נָשִׁים נִכְשְׁלוּ בְּזֶה, כִּי בְּשִׁלְחַן עָרוֹף (אֲבָן הָעֶזְרִי סִימָן כ"ב) מֵאָרִיף בְּהִלְכוֹת אֱלוֹ, וְיֹדוּעַ שָׂרֵב רֵאשׁוּנִים אוֹמְרִים שֶׁזֶה אֶסוּר מֵהַתּוֹרָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִרְחִיב בְּזֶה אֶת הַדְּבֹר וְלוֹמַר בְּשֵׁמִי שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ אֶת הַמְּצִיאוֹת דְּבָרִים חָמוּרִים מְאֹד מְאֹד מֵהַ שְׁגָרָה הַיְחִיד וְכוּ', עַד שֶׁלְּבִסּוֹף הֵבִיא לְגִרוּשֵׁינִי רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

רַק חֶזֶק וְאִמְצָן מְאֹד כִּי גְדוֹל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיִּהְיֶה לָנוּ קֵהֳלָה קְדוּשָׁה הַבְּנוּיָה עַל הַתּוֹרָה.

הַמְּאַחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ

בתקוּזָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שְׁבַת קֹדֶשׁ חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח י"ט נִסְחָן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֶצַח

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָכֶם הַצְּלָחָה בְּדִירָה הַחֲדָשָׁה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד, וּבְכֹל מֵהַ שְׁתַּעֲשׂוּ תִצְלִיחוּ.

... נִרוּ יְאִיר, אִם אֵתָּה רוֹצֵה לְהַצְּלִיחַ בְּחַיֵּיךָ תִּהְיֶה חֶזֶק בְּלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי גְמָרָא בְּכָל יוֹם חֶזֶק וְלֹא יַעֲבֹר, אֲפִלּוּ שְׂאֵתָּה לֹא מִבֵּין הַכֹּל, תִּקְיָם מֵהַ שְׂאֵמְרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה י"ט) לְעוֹלָם לְיִגְרָס אִינִישׁ וְהַדֵּר לִיסְבָּר, וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמַר, וּפְרַשׁ הַמְּהַר"ל מִפְּרָאג זי"ע (חֲדוּשֵׁי אֲגוּדוֹת) וְכֵן הַחֵיד"א זי"ע (פֶּתַח עֵינַיִם) הֵינּוּ שְׂאֵמִירַת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה תּוֹצֵף אֶת נִשְׁמָתוֹ, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטוֹלָן תַּחֲטִיף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שֶׁזֶה חֵיוֹת לְנַפְשׁ, וְאֲשֵׁרִי מִי שֶׁלֹּא מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מֵהַ זֶה לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם אֲפִלּוּ בְּגִרְסָא, הֵייתָ מְקַפֵּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי דָף גְּמָרָא שׁוֹמְרַת אֶת הָאָדָם מְכַל פִּגְעֵי וְנִגְעֵי הַזְּמָן וְכוּ', גְּמ'ר'א' זֶה רֵאשִׁי תְּבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה גְּבִרְיָאֵל,

מִי־כָאֵל ר'פֶּאֶל א'וֹרִיאֵל, שְׁמִי שְׁחֻזְק בְּלַמוּד דְּךָ גְּמָרָא לְיוֹם מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ
אֶת הָאַרְבַּע מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ.

הַמֵּאחַח לָכֶם חַג שְׁמַח

בתקיה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מוֹצְאֵי שְׁבַת קֹדֶשׁ חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח י"ט נִסְחַן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

מָאָד מָאָד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִכֶּם, וּבִפְרֻט שְׁזָכִיתֶם לְהִיּוֹת בְּקַבְרֵי
צְדִיקִים שְׁאִין דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, כִּי כֶּךָ אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק
סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְּׁתַּטְּחוֹת עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ
טוֹבוֹת אֶף עַל פִּי שְׁאִינוּ רְאוּי לָךְ.

... גֵּרוֹ יֵאִיר אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְּלִיחַ בְּחַיִּיךָ תִּהְיֶה חֻזְק בְּלַמוּד דְּךָ הַיּוֹמִי
גְּמָרָא בְּכָל יוֹם חֻק וְלֹא יַעֲבֹר, אֶפְלוּ שְׁאַתָּה לֹא מִבִּין הַכֹּל, תְּקִים מֵה שְׁאַמְרוּ
חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) לְעוֹלָם לְיִגְרַס אִינִישׁ וְהִדְר לְיִסְבֵּר,
וְאֶף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, וּפְרַשׁ הַמַּהְר"ל מִפְּרָאג זי"ע (חֲדוּשֵׁי אַגְדוֹת) וְכֵן
הַחִיד"א זי"ע (פֶּתַח עֵינַיִם) הִינּוּ שְׁאַמִּירַת אוֹתִיוֹת הַתּוֹרָה תִּזְכֵּךְ אֶת נְשִׁמָּתוֹ, וְלִכְּן
אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן תַּחֲטֹף בְּכָל יוֹם דְּךָ גְּמָרָא, שְׁזֵה חַיּוֹת לְנַפְשׁ, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁלֹּא
מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ, וְאִם הֵייתָ יוֹדַע מֵה זֶה לְלַמֵּד דְּךָ גְּמָרָא לְיוֹם אֶפְלוּ בְּגִרְסָא,
הֵייתָ מִקְפִּיד עַל זֶה מָאָד מָאָד, כִּי דְךָ גְּמָרָא שׁוּמְרַת אֶת הָאָדָם מִכָּל פְּגַעֵי
וְנִגְעֵי הַזְּמַן וְכו', ג'מ'ר'א' זֶה רְאֵשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה ג'בְּרִיאֵל,
מִי־כָאֵל ר'פֶּאֶל א'וֹרִיאֵל, שְׁמִי שְׁחֻזְק בְּלַמוּד דְּךָ גְּמָרָא לְיוֹם מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ
אֶת הָאַרְבַּע מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ וְכָל מִשְׁפַּחְתְּכֶם וְתִצְלִיחוּ בְּחַיִּיכֶם

הַמֵּאחַח לָךְ חַג שְׁמַח

בתקיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מוֹצְאֵי שְׁבֵת קֹדֶשׁ חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח י"ט נִסְחָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

אם תוכל למסר בשמי ל' ...
גֵּרוּ יְאִיר אֲרַבַּע מֵאוֹת ש"ח,
אֹדְדָה לָךְ מְאֹד, רַק תִּקַּח קְבֻלָּה.

... גֵּרוּ יְאִיר אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּחַיֵּיךָ תִּהְיֶה חֶזֶק בְּלִמּוּד דָּךְ הַיּוֹמִי
גְּמָרָא בְּכָל יוֹם חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, אֲפֹלוּ שְׁאֵתָה לֹא מִבֵּין הַכָּל, תִּקְיָם מֵה שְׁאֲמָרוּ
חֻקְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) לְעוֹלָם לִיגְרָס אִינִישׁ וְהַדָּר לִיסְבָּר,
וְאִף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מֵאֵי קְאָמֵר, וּפְרַשׁ הַמַּהְר"ל מִפְּרָאג זי"ע (חֲדוּשֵׁי אֲגוּדוֹת) וְכֵן
הַחֵיד"א זי"ע (פֶּתַח עֵינַיִם) הֵינּוּ שְׁאֲמִירַת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה תּוֹכֵךְ אֶת נַשְׁמָתוֹ, וְלִכֵּן
אֵל תִּהְיֶה בְּטוֹן תַּחֲטֹף בְּכָל יוֹם דָּךְ גְּמָרָא, שְׂזָה חֵיוֹת לְנַפְשׁ, וְאֲשָׁרִי מִי שְׁלֹא
מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ, וְאִם הֵייתָ יוֹדַע מֵה זֶה לְלַמֵּד דָּךְ גְּמָרָא לְיוֹם אֲפֹלוּ בְּגֵרְסָא,
הֵייתָ מְקַפֵּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי דָךְ גְּמָרָא שׁוֹמְרַת אֶת הָאָדָם מִכָּל פְּגַעֵי
וּנְגַעֵי הַזְּמַן וְכוּ', ג'מ'ר'א' זֶה רְאִשֵׁי תְבוֹת אֲרַבַּע מְלֶאכֵי הַשְּׁמִירָה ג'בְּרִיאֵל,
מ'יכָאֵל ר'פֶּאֵל א'וֹרִיאֵל, שְׁמִי שְׁחֹזֵק בְּלִמּוּד דָּךְ גְּמָרָא לְיוֹם מְמַשֵּׁיךָ עַל עַצְמוֹ
אֶת הָאֲרַבַּע מְלֶאכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוֹמְרִים אוֹתוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֹּה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ

בתקכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מוֹצְאֵי שְׁבֵת קֹדֶשׁ חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח י"ט נִסְחָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁסַפְרֵי הַיְסוּד בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב הֵם "לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן"

"ספורי מעשיות" "ספר המדות" "חיי מוהר"ן" "שיחות הר"ן", ואשרי מי שיתמיד בהם, כי רק בזה נקראים חסיד ברסלב, שחוזרים בספריו הקדושים עד שזה שגור על לשונו, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ב) פניו שכלו ונשמתו נמצאים בתוך ספריו הקדושים, ולכן מי שרוצה לדעת ולהבין ולהשפיל מה זה רבנו ז"ל? ומי זה רבנו ז"ל? ומה למודיו הקדושים? עליו לחזור בספרים אלו פעמים אין מספר, עד שיהיה שגור על פיו ממש.

ומה ששאלת למה צריכים כל כך הרבה ספרים? ידוע מה שאמר מוהרנ"ת ז"ל (חיי מוהר"ן סימן שצ"א) שמעתי בשם רבנו ז"ל שספר משל נאה לענין מה שמרבה לגלות כל כך הרבה תורות נפלאות, ומעשיות ושיחות נפלאות ונוראות, אף על פי שאינו נראה עדין שיעשו פעלתם בשלמות באנשי שלומנו כמו שהיה ראוי להם.

וספר לענין זה ממלך אחד שחלה בנו יחידו ביותר עד שכל הרופאים משכו ידיהם ממנו ונתיאשו מרפואתו. בתוך כך בא רופא מפלג בחכמה מאד ובקש המלך ממנו בתחנונים גדולים להשתדל עם בנו. והשיב לו האמת שרפואתו קשה ורחוקה מאד, אך אף על פי כן אם יעשו עוד תחבולה אחת אזי אפשר דאפשר שיהיה לו רפואה. אך איני יודע אם לומר לך זאת התחבולה מחמת שהיא דבר קשה וכבד מאד. והפציר בו המלך מאד לגלות לו התחבולה, ואמר לו תדע שבנך הוא חולה מסכן מאד בתכלית עד שכבר אי אפשר לתן לו לתוך פיו אפלו טפה אחת מסממני הרפואות. אך איך שיש סממני רפואות יקרות כאלה, אשר צלוחית אחת קטנה מאד עולה לסך אלפי אלפים, וצריכין למלאות חביות מלא מסממנים היקרים האלה, ולקח בדלים מלאים מסממנים האלה ולשפך על בנך החולה. וממילא מוכן שכל הסממנים היקרים האלה ילכו לאבוד לגמרי, אך אף על פי כן יתחזק גופו מעט על ידי זה. ואולי מתוך שישפכו עליו הרבה כל כך, וכנס לתוך פיו גם כן איזה טפה על כל פנים, על ידי זה אפשר שיהיה לו רפואה.

ותכף ומיד נתרצה המלך לזה, וצוה לעשות כן, ועל ידי זה נתרפא הבן מלה. והנמשל מוכן ממילא שדיקא מחמת שאנו חולים מדכאים בחלי הנפש

כָּל כֶּךָ רַחֲמָנָא לִיצְלָן. עַל כֵּן מְכַרַח הַצְדִּיק הַרּוּפָא גִאָמֵן לְשַׁפְּךָ עֲלֵינוּ סַמְמָנִים יְקָרִים וְנוֹרָאִים מְאֹד. אִף עַל פִּי שְׁלֹכְאוּרָה נִרְאָה שְׁכַמְעֵט הַכֵּל הוֹלֵךְ לְאֵבוֹד חֵס וְשְׁלוֹם, אִף עַל פִּי כֵן רִיחַ טוֹב קוֹלֵט, וּבְרִבּוּת הַיָּמִים אוֹלֵי נֹכַח לַחֲטָף מֵהֶם אֵיזָה טֶפֶה יִקְרָה וְנִפְלְאָה לְתוֹךְ פִּינוּ וּפְנִימִיוֹתֵינוּ, עַד שֶׁעַל יְדֵי זֶה אוֹלֵי יֵשׁ תִּקְוָה לְזֻכּוֹת לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּגְשָׁמִיוֹת.

וְזַכְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְפָנַי לְמַעְלָה מֵעֲשָׂרִים שָׁנָה לְחִבְרַת חוֹבְרוֹת וְקוֹנְטֶרְסִים שֶׁהֵם תְּמִצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּלִשׁוֹן קֵלָה מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָא בְּמָקוֹם שֶׁנִּמְצָא וְכוּ' וְכוּ', גַּם כֵּן יְבִין בְּזֶה, וַיִּמְשֶׁךְ לְכַבּוֹ אֵלָיו יְתִבְרָךְ, וְאֵלּוּ הֵם הַחוֹבְרוֹת שֶׁמְחַלְקִים בְּכָל הָרַחוּבוֹת וְהַצְּמִתִּים וְכוּ', וּבְכָל הָאוֹטוֹבוֹסִים וְהַרְפָּכוֹת וְכוּ', וּבְכָל הַבְּתֵי כְּנִסְיוֹת וְהַבְּתֵי מְדַרְשׁוֹת וְכוּ', וּבְכָל הַבְּתִים וְהַפְּאָרְקִים וְכוּ', אֵיפֹה שֶׁרַק נִמְצָאִים יְהוּדִים, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל שֶׁרוּצָה שְׁלֵמוֹדוֹ הַקְּדוֹשָׁה בְּהַתְּחַזְּקוֹת יִכְנֶס בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁעוֹסֵק לְהַדְפִּיס וְלְהַפְּיץ אֶת אֹרֶךְ רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְזַכּוֹתוֹ גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׂמֵחַ

בתקכ"א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח י"ט נִסְן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשַׁרֵּי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מֵעַמֵּד וְלֹא נִשְׁבֵּר, אֲלֵא מְדַבֵּיק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הֵינּוּ שֶׁמְצִיר בְּדַעְתּוֹ אֵיךְ שְׂאֵין בְּלַעְדוֹ יְתִבְרָךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל דָּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאַצִּיל הָעֲלִיוֹן, וּמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, שְׁזֶה הַמְּתַנֶּה הַכִּי יָפֵה שֶׁקַּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטִלָּן, יְהִיָּה מֵה שְׂיִהְיָה עִמָּךְ וְכוּ', אֲתָה לֹא תַעֲזֹב אֶת עֲצָמְךָ, רַק תִּבְרַח אֵלָיו יְתִבְרָךְ, וְתִדְבֵּר עִמּוֹ יְתִבְרָךְ

בשפת האם שלה, ואף שיהיה נדמה לה בהתחלה שאף אחד לא שומע אותך וכו', הכל הכל הבליים ודמיון גדול מאד, וכבר ספר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רל"ב) גבור אחד חגר מתניו לכבש חומה חזקה. ואחר כך כשבא אל השער, היה ארוג על השער מטוה מקורי עכביש שסתם השער. וכי יש שטות מזה שיהיה חוזר ממלחמתו מחמת הסתימה של הקורי עכביש?! (והנמשל מוכן), ואחר כך אמר רבנו ז"ל: העקר הוא הדבור. שעל ידי הדבור יכולין לכבש הכל ולנצח כל המלחמות. ואמר: אף על פי שיכולין להתבודד במחשבה, אבל העקר הוא הדבור. ומבאר הנמשל ממילא לענין מה שקשה על האדם לדבר לפני השם יתברך או לפני הצדיקים האמתיים מה שבלבו. וכל זה מחמת בושה וכבודות שלו שאין לו עזות דקדושה, בודאי הוא שטות גדול. כי הלא הוא רוצה לכבש בדבורו מלחמה חזקה שהוא מלחמת היצר, ועכשו כשהוא סמוך לדבר, ולכבש ולשבר חומות ולפתח שערים על ידי הדבור, ובשביל מניעה קלה מחלישות דעתו וכיוצא, ימנע חס ושלום מלדבר! כי הלא המניעה הזאת נחשבת לסתימה של קורי עכביש כנגד החומות שרוצה לשבר בדבורו.

תחזור על הדבורים האלו כמה וכמה פעמים, ואז תראה שכל החלישות הדעת שיש לה, הכל דמיון אחד גדול שהסמ"ך מ"ם רוצה לשבר אותך, ולהכניס אותך ביאוש ובדכאון גדול מאד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לה חג שמח

בתקכב.

בעזרת השם יתברך יום ראשון ערב חג שביעי של פסח כ' ניסן התשע"ג
 שלום וברכה אל כלליות אנשי שלומנו "חסידי ברסלב" הגרים
 "ביבנאל עיר ברסלב" הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד

באתי לבקש אתכם שתתקבצו יחד בסעודת הבעל שם טוב הקדוש
 זי"ע, שנקרא גם סעודת משיח, וביחד ובצותא לשמח, ולספר את הספור
 של הצלת הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, וכן שישמש סעודת הודיה להקדוש
 ברוך הוא שהחזיר לי את החיים, אחר ארבע התקפות לב ונתוח לב פתוח
 וכו', וזה ממש נס ופלא גדול מאד איך שהחזיר לי הקדוש ברוך הוא את
 נשמתו.

בקשתי היחידה מאנשי שלומנו היקרים הגרים ביבנאל, דעו לכם שאני
 כאן ביבנאל עשרים וחמש שנה, ומה שעבר עלי פה הסמ"ך מ"ם הרשע
 ימח שמו, רק הקדוש ברוך הוא יודע, ואני בטוח שהכל היה נסיונות קשים
 ומרים לראות איך נחזיק מעמד ולא נשבר וכו' וכו', ותהלה לאל הקמתי
 קהלה מאד מאד יפה וחשובה, ממש כשושנה בין החוחים, מי היה מאמין
 שבמקום נדח כזו כמו יבנאל נזכה כבר לארבע מאות משפחות כן ירבו,
 וכן נקים מערכת חנוך אל למעלה מאלף ילדים כן ירבו, אחרי מסירות נפש
 עלבונות וחרופין וגדופין ושפיכות דם שהיה מנת חלקי כאן ביבנאל, אני
 מאד מבקש שהקהלה שלנו תהיה מאחדת יחד, ואיש את רעהו יאמר חזק,
 ונזכה לקים את ההלכה, אשר רבנו ז"ל מאד מאד הקפיד שלא נטה מדרכי
 השלחן ערוך כהוא זה, לזאת הקמתי "בית הוראה" עם ארבע דינים ממחים,
 שכל דבר מה שרק ברוך בהלכה, שאף אחד לא יתביש לשאל אותם, וכן
 להרגיל את הנשים שגם הן ישאלו כל שאלה אפלו הכי קטנה, כי אנחנו
 הולכים רק על פי הלכה, ואני מאד משתוקק שהקהלה שלנו יהיה קהלה
 של תורה וחסד, ואיש את רעהו יחזקו, אני לא מעניין בשום בעל מחלקת
 בקהלתנו, יהיה מי שיהיה.

כתב הרמב"ם (פרק א' מהלכות חמץ ומצה הלכה ד') חמץ שעבר עליו הפסח,
 אסור בהננייה לעולם, ודבר זה קנס הוא מדברי סופרים, מפני שעבר על

בל יראָה וּבֵל יִמְצֵא אֲסֻרוֹהוּ, וְאִפְלוּ הַנִּיחוּ בַשְּׂגָגָה, אוּ בְאִנּוּס, כְּדִי שְׁלֹא יִנִּיחַ אָדָם חֲמִץ בְּרִשְׁוֹתוֹ בְּפֶסֶח, כְּדִי שִׁיְהִנֶּה בּוֹ אַחַר הַפֶּסֶח; וְלִכֵּן דְּעוּ לָכֶם שְׂאֲסוּר לְקִנּוּת בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן בַּחֲנוּת שְׁלֹא מָכַר אֶת הַחֲמִץ אֶצֶל הַ"בֵּית הַוִּירָאָה" שְׁלָנוּ, כִּי אַחֲרֵת זֶה חֲמִץ שֶׁעֵבַר עָלָיו הַפֶּסֶח, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָמוּר, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלוּת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָנוּ קִיץ בְּרִיא, וְנִזְכֶּה לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל שְׂאֲמַר לָנוּ (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן צ"ח) בְּקִיץ מַה טוֹב וּמַה נְעִים לְצֵאת בַּשְּׂדוֹת, וְלִדְבַר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂאִין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

הַמְּאַחַל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ

בַּתְּקַכָּג.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רֵאשׁוֹן עָרַב חַג שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח כ"י נִסָּן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

מְאֹד מְאֹד נִדְרַעְזוּעֵתִי מִכָּל הַסְּפוּר שְׁכַתְּבָת לִי, וּבּוֹדָאֵי אֲנִי יִשְׁתַּדֵּל לְחַקֵּן אֶת זֶה מַה שִׁיּוֹתֵר מֵהֵר, כִּי בְּאַמַּת זֶה לֹא בַתּוֹרָה (שְׁמוֹת כ"א) "וְעִנְתָּהּ לֹא יִגְרַע", וְזֶה עוֹוֹן חָמוּר מְאֹד מִצַּד הַבַּעַל, וְכַנְרָאָה שֶׁהוּא אֵינּוּ יוֹדֵעַ אֶת זֶה, אֲזִי אֲנִי אֲשַׁתַּדֵּל מְאֹד לְדַבֵּר אִתּוֹ, וְאֶת בֵּין כָּךְ תִּרְאִי לְהַתִּיר אֶת הַגִּדֵּר שֶׁנִּדְרַת וְכו', כִּי אֲסוּר לְדוֹר בְּדַבְרִים כְּאֵלוֹ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׂאֲסוּר לְהַשְׁבֵּעַ כִּי עוֹוֹן נִדְרִים וּשְׁבוּעוֹת מְאֹד מְאֹד חָמוּר, אֲמַת שְׂאֲנִי דֵּן אוֹתָךְ לְכַף זְכוּת, וְחֻבֵּל מְאֹד שְׁלֹא אֲמַרְתָּ לִּי אֶת זֶה מִקֵּדָם, הִיִּיתִי יָכוֹל לְחַקֵּן אֶת זֶה כְּשֶׁהָיָה אֶצְלִי עוֹד כְּשֶׂאֲנִי הִיִּיתִי בְּיַבְנָאֵל, אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהִיּוֹת בְּעוֹד פְּחוּת מְשֻׁבְּעִים בְּיַבְנָאֵל, וּבּוֹדָאֵי אֲדַבֵּר אִתּוֹ מִזֶּה, רַק אֲנִי מְקוּהָ שֶׁהֲרַגְעַ שְׂאֲנִי יְדַבֵּר אִתּוֹ, שְׁלֹא יִכְרַח לָךְ מִיַּבְנָאֵל, וְלִכֵּן תְּהִי חֲזָקָה מְאֹד לוֹמַר לוֹ שְׂאֵת נִשְׂאֲרַת בְּיַבְנָאֵל, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הָעוֹשֶׂה שְׁלוֹם, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְיַחֲזֹר אֶהְבֶּה בֵּינֵיכֶם תְּמִיד.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ חַג שְׂמַח

בתקנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבְּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן עֶרֶב חַג שְׁבִיעֵי שֶׁל פֶּסַח כ' נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּרְאֶה לִפְּיִס אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאֶסוּר לְצַעַר אוֹתָהּ
בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן, וּבִפְרֻט בְּדִבְרֵים שְׁפִינוּ לְבִינָה, כִּי זֶה לֹא חֲמוּר בְּתוֹרָה
(שְׁמוֹת כ"א) "וְעִנְתָּהּ לֹא יִגְרַע", וְאֵין עַל זֶה תְּרוּץ כָּלֵל, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ
אוֹתְךָ שְׁתִּרְאֶה לְהַשְׁלִים עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְלֹא לְצַעֲרָהּ בְּדִבְרֵים כְּאֵלוֹ וְכוּ', כִּי הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לֹא מוֹחֵל עַל זֶה וְכוּ'.

בְּאֵמַת אֲנִי לֹא מִבִּין אוֹתְךָ, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זָכָה אוֹתְךָ עִם אֲשֶׁה יִקְרָה
מְאֹד כָּלִיל הַמַּעֲלוֹת, וְלִמָּה אֶתָּה מְזַנֵּחַ אוֹתָהּ? אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׁתִּתְקַן אֶת זֶה, כִּי חִבֵּל שְׁתֵּאבֵד אֲשֶׁה כָּל כֶּף טוֹבָה.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ חַג שְׂמַח

חֶסֶר, (כָּאֵן הָיוּ מִכְתָּבִים בִּיִּדְיִשׁ, הַנִּזְ"ל יִדְפְּסוּ בְּעֶזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחַל
בִּיִּדְיִשׁ).

בתקכה.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר שמיני כ"ג ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להבין שחמותך רוצה להיות חלק מהשמחה שלך, וזה טבע בריא, כי סוף כל סוף היא האמא של בעלך, ואת צריכה להבין את זה, אמא דואגת תמיד לבנה, ולכן את צריכה להיות חכמה גדולה מאד, ולהשתמש בחכמה, לא להכאיב לבעלך, כי מצד אחד זה בעלך שאוהב אותך מאד, ומצד שני זה האמא של בעלך, אזי לפי דעתי תרחמי על בעלך שלא יהיה קרוע בין שני עולמות וכו', אני בטוח אפלו שחמותך תבוא אליך לעזר לך וכו', זה לא יהיה כמה חודשים, רק מקסימום לשבועים או לשלוש וכו', ולכן תהי בפקחית ולא כדאי לך לעזרר את הדב שיהיה מחלקת וכו', ובפרט שעדיין לא הולדת וכו', ולמה לחיות בלחץ עכשו? דיה לצרה בשעתה, ולא כדאי לעצבן את בעלך בשביל זה, כי סוף כל סוף זה האמא שלו, ואת צריכה להבין את זה.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתולידי בקלות מאד, והכל יעבר על צד הכי טוב, ולבסוף הכל יסתדר, רק תחזקי את בעלך, ותראי לו הרבה אהבה, כדי שלא יפגע וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקכט.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר שמיני כ"ג ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו

לנכון קבלתי את מכתבכם.

באתי לְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּרַכַּת מְזֹל טוֹב חֲמָה וּלְבָכִית עַל הוֹלָדַת הַתְּאוּמִים,
יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתְּרוּוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מֵהֶם.

שְׁמַחְתִּי מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְעַ שְׁצִיִּתְתֶּם אוֹתִי וּנְסַעְתֶּם אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל
וּנְפַקְדֶתֶם בְּזֹרַע שֶׁל קִימָא.

לְדַעֲתִי אֶת הַבֶּן הָרִאשׁוֹן תִּתְּנוּ לוֹ שֵׁם "נַחֲמָן נִתָּן" (מִתְּנִיָּה זֶה לֹא שֵׁם) וְלִילֵד
הַשְּׁנִי תִקְרָאוּ "אַלְיַעֲזָר שְׁלֹמֵה", וְעַל יָדֵי זֶה תִּצְלִיחוּ מְאֹד עִם הַיְלָדִים, וְתִזְכּוּ
לְגַדֵּל אוֹתָם בְּקִלּוֹת, וְיִהְיוּ מְצַלְחִים מְאֹד מְאֹד בְּחַיֵּיהֶם.

אִקְרָה שְׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי וְלֹא תִתְחַרְטוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁפִּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר שְׁמִינִי כ"ג נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנַכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲשֶׁרֵי הַהוֹרִים שְׁלֶךְ שֵׁישׁ לָהֶם הַקְּפָדָה לְאָכַל רַק בְּשׂוֹר מְשׁוּחַט פְּרָטִי
שְׁמַקְפִּיד עַל כָּל הַהַדְוָרִים, וְיֵשׁ לָהֶם גַּם מְשַׁגִּיחַ שְׁמַקְפִּיד וּמְשַׁגִּיחַ עַל כָּל
תַּהֲלִיף הַשְּׁחִיטָה וְהַהֲכָשָׁר, מִי יִתֵּן שְׁכֻמוֹתָם יִרְבֶּה בְּיִשְׂרָאֵל, אִין לְמַעְלָה
מֵהַהֲכָשָׁר כְּזֶה.

בּוֹדָאֵי רְאוּי לָכֶם לְאָכַל רַק מֵהַשְּׁחִיטָה הַזֶּה, כְּשִׁבְּאֲתִי לְיִבְנָאֵל לְפָנַי עֲשׂוּרִים
וְחַמֵּשׁ שָׁנָה, הִיָּה לָנוּ שׁוּחַט וּבּוֹדֵק יִרָא שְׁמִים כְּזֶה, וְהִינּוּ הִכִּי מְאֲשָׁרִים
לְאָכַל מְשׁוּחַט פְּרָטִי שְׂאֲנַחְנוּ מְכִירִים אוֹתוֹ אִישִׁית, שְׁמַקְפִּיד עַל כָּל תַּהֲלִיף

הַשְּׁחִיטָה וְהַהֲכָשֶׁר וְכוּ', וְכוּ', עַד שֶׁקָּם אִיזָה רָשָׁע מְרָשָׁע וְעָשָׂה כָּל שְׁבִיכָלְתּוֹ לְמַסֵּר אֶת הַשּׁוֹחֵט וְכוּ', וְכֵן נִפְסַק הַדְּבָר, וְלִכֵּן אֲשַׁרְיֶכֶם שְׂיֵשׁ לָכֶם שׁוֹחֵט כְּזֶה וְאֵין שׁוֹם שְׂאֵלָה וּפְקוּק עַל שְׁחִיטָתוֹ, אִם הַהוֹרִים מְקַפְּדִים עַל זֶה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקלא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר שְׁמִינִי כ"ג נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

צַר לִי מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְעַ שְׁהַתְגַּרְשֶׁת וְכוּ', וּבְאִמַּת אֲנִי לֹא יוֹדַע אֶת הַסֵּבָה לָמָּה הַתְגַּרְשֶׁת וְכוּ', כִּי יְדוּעַ שָׂרְבֵנוּ ז"ל הָיָה מְאֹד מְאֹד נֶגֶד גְּרוּשֵׁין וְכוּ'.

בְּיָדָאֵי אִם יֵשׁ אֲפָשְׁרוֹת לְהַחְזִיר אֶת גְּרוּשְׁתְּךָ וְאִם הִיא רוּצָה אֵין לְמַעֲלָה מְזֵה, וְאִתָּה צְרִיף לְהַתְחִיל דָּף חֲדָשׁ בְּחִיָּיָה, לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, שְׁזֵה סוּד הַצְּלָחַת הַנְּשׁוּאִין, הַבְּעַל מְחִיב לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתּוֹ, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּבֵא מְצִיעָא נט.) לְעוֹלָם יְהִי אָדָם זֶהִיר בְּכַבּוּד אֲשֶׁתּוֹ, שְׂאֵין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֶלָּא בְּשִׁבִיל אֲשֶׁתּוֹ, שְׁנֵאֲמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרֵם הֵיטִיב בְּעִבּוּרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רְבָא לְבַנֵּי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעוּרָו, (תְּכַבְּדוּ וְתִיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּעֲשִׂרוּ) וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) שְׁעַקֵּר הַעֲשִׁירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר שְׁמִינִי כ"ג נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

בְּיָדָאֵי אִם אַתָּה יָכוֹל לִפְתּוֹחַ שְׁעוֹר בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּעִירָךְ אֵין לְמַעְלָה מְזֵה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שֶׁהַלְמוּד עֲמַק שְׁלוֹ יִכְנַס בְּעוֹלָם, וְלִכְּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים שֶׁתִּתֵּן פֶּעַם בְּשָׂבוֹעַ שְׁעוֹר בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אִם תּוּכַל שֶׁהַשְׁעוֹר יִהְיֶה "בְּשִׁיחֹת הָר"ן" אוּ "בְּחֵי מוֹהֲר"ן" אֵין לְמַעְלָה מְזֵה, שֶׁהֵם שִׁיחֹתָיו הַקְּדוּשִׁים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁרְשָׁמָם מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל, וְאִם זֶה יִהְיֶה קִשָּׁה אֲזַי תִּתְחִיל לְתַת שְׁעוֹר "בְּאוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים", אֲשֶׁר הֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּלִשׁוֹן קְלָה מְאֹד, וְאֵת גְּדֵל הַזְּכוּת הָרַבִּים אֵי אֲפָשֶׁר לְהַסְבִּיר כָּלֵל, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ כְּשֶׁמְחַדִּירִים דְּבָרֵי אַמוּנָה וְהַתְחַזְּקוֹת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּעֵתִים הַלְלוּ עוֹבֵר עַל כָּלֵם מֵה עוֹבֵר צְרוּת וְיִסּוּרִין וּמְכַאוּבִים וְכוּ' וְכוּ', וְכָל אֶחָד סוֹבֵל מֵה שְׁסוּבֵל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְחַזֵּק אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁשָּׁכְרוּ הָרַבָּה מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר שְׁמִינִי כ"ג נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

דַּע לְךָ שֶׁחַנוּף מִתְחִיל בְּבֵית, הַיְלָדִים תְּמִיד מְסַתְּפָלִים עַל הַתְּנַהּגוֹת הַהוֹרִים, הַיְלָדִים מְחַקִּים אֶת הַהוֹרִים, בְּיָדָאֵי אֵין טוֹב מִלְּעַבֵּר בְּמָקוֹם אַחַר

כִּי כָּךְ כָּתַב הַרְמַב"ם (פָּרָק ו' מֵהַלְכוֹת דְּעוֹת הַלְכָּה א') דְּרַךְ בְּרִיתוֹ שֶׁל אָדָם לְהִיּוֹת נִמְשָׁךְ בְּדַעוֹתָיו וּבִמְעֻשָׂיו אַחַר רַעְיוֹ וּחְבָרָיו, נוֹהֵג כְּמִנְהַג אֲנָשֵׁי מְדִינָתוֹ לְפִיכָךְ צָרִיךְ אָדָם לְהִתְחַבֵּר לְצַדִּיקִים וְלִישָׁב אֶצְל הַחֲכָמִים תְּמִיד כְּדֵי שֶׁיִּלְמַד מִמְעֻשֵׁיהֶם וְיִתְרַחֵק מִן הָרָשָׁעִים הַהוֹלְכִים בַּחֲשֵׁךְ כְּדֵי שֶׁלֹּא יִלְמַד מִמְעֻשֵׁיהֶם הוּא שֶׁשְׁלֵמָה אוֹמֵר (מִשְׁלֵי י"ג כ') "הוֹלֵךְ אֶת חֲכָמִים יִחְכֵם וְרַעָה כִּסִּילִים יִרְעֵ" וְכו', עֵינֵי שָׂם.

בְּעֵינַי לְבוֹא לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל וְכו', אֵתָּה וְאַשְׁתְּךָ צָרִיכִים קָדָם לְבוֹא וּלְהִוָּכַח הָאֵם זֶה מֵתָאִים לְכֶם אוֹ לֹא וְכו', כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוֹטָה מז). חֵן מְקוּם עַל יוֹשְׁבָיו, כִּי כָּל אֶחָד מוֹשֵׁךְ לְמְקוֹם אַחֵר וְכו', וְאֵי אֶפְשָׁר לִיעֵץ לְאָדָם שֶׁאֵתָּה מְכָרַח לְבוֹא לְגוֹר בְּמְקוֹם מְסִים וְכו'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזוֹר לָךְ שֶׁתִּזְכָּה לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ בְּדַרְךְ הַתּוֹרָה וְהִירָאָה וְתִרְוָה רַב נַחַת דְּקֻדְשָׁה מֵהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקלד.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי כ"ג נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חֵן לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאֵתָּה מִתְפַּלֵּל לְבְרִיאוֹתַי, עַל הָאֲחוּלִים וְכָל הַמְבָרָךְ מִתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֲלַקְךָ שְׂזִכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל וְרֵאוי לָךְ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קע"ז) שֶׁרֵאוי לְכֶם לְשַׁמַּח בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְאַף עַל פִּי שֶׁאֵינְ אַתֶּם יוֹדְעִים מְגִדְלַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רֵאוי לְכֶם לְסַמְךָ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מְגִדְלָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַזְכִּיר אֶז הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קל"ה ה') "כִּי

אָנִי יִדְעֵתִי כִּי גְדוֹל הוֹי"ה" וְגו', גַּם רְאוּי לָכֶם לְשַׁמַּח בִּי, מֵה שְׂזֻכֵיכֶם שִׁיחִיהָ לָכֶם רַבִּי כְּזֶה.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים שֶׁתִּקְבַּע לְעֶצְמְךָ בְּכֹל יוֹם שְׁעוֹר בְּהִלְכָהּ, שָׂרְבֵנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד וְאָמַר (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שְׂרָאוּי לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם הִלְכָהּ, כִּי יְהוּדֵי צָרִיף לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, וְלָכֵן לַמּוֹד הִלְכָהּ זֶה קוֹדֵם לְכָל הַלְמוּדִים.

וְכֵן דְּבַר טוֹב מְאֹד מְאֹד אִם תִּקְבַּע לְעֶצְמְךָ לְלַמֵּד חֻמְשׁ עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשֵׁת הַשְּׁבוּעַ כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשֵׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרֻשֵׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מְאָרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשְׁנוּתָיו, וּמוֹכָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (אַרְח חַיִּים סִימָן רַפ"ה סַעִף ג') מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאֵילָף חָשׁוּב עִם הַצְּבוּר; וְכַתֵּב הַמְּשֻׁנָּה בְּרוּרָה (ש"ס) בְּסִפְרָ מַעֲשֵׂה רַב כְּתֹב בְּהִנְהַגְתְּ הַגֵּר"א שֶׁהִיָּה נוֹהֵג תְּכַף אַחַר הַתְּפִלָּה בְּכָל יוֹם לְקִרְא מִקְצַת מֵהַסְּפָרָה שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם וּמִסִּים בְּעֶרֶב שְׁבֹת.

בְּעֵינֵי לַמּוֹד גְּמָרָא אֵין לְמַעְלָה מְזֵה, וְלָכֵן אֲשַׁרִּיף וְאֲשַׁרִּיף חֲלֻקָּה שְׂאִתָּה הוֹלֵךְ לִישִׁיבָה כָּל עֶרֶב וְלוֹמַד גְּמָרָא, שְׁזֵה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מִצֵּיעַ ל"ג.) גְּמָרָא אֵין לָךְ מְדָה גְּדוֹלָה מְזוּ, וְאָמְרוּ (פְּרִיטוֹת י"ג:) דְּבַר הַשֵּׁם, זֶה הִלְכָהּ, בְּיַד מְשֵׁה, זֶה גְּמָרָא, עֵינֵי שֵׁם, סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל הִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתַּתְּחִיל לְלַמֵּד הַרְּבֵה שִׁיחוֹת הַר"ן וְ"חַיִּי מוֹהֲר"ן, שֶׁהֵם הַשִּׁיחוֹת שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְטוֹב מְאֹד לְהֵיוֹת בָּקִי בָּהֶם, כִּי כָּךְ אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (חַיִּי מוֹהֲר"ן סִימָן שֵׁנ"ח) שֶׁבְּכָל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהִיָּה מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר עִמָּנוּ יְכוּלִים לְהֵיוֹת עַל יְדָה אִישׁ כְּשֶׁהוּ, וְאֶפְלוּ צְדִיק גְּמוּר כָּל יָמֵי חַיָּיו כְּמוֹ שְׂאֵנִי רוּצָה (אֲזוּי וּויֵא אֵיךְ מִיִּין אֵיִין גּוֹטְעַר יְהוּד) אִם יִרְצֵה לִילָף עִמָּה לְקַיֵּם כְּפִי שִׁיחָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְגַם אֶפְלוּ עֲכָשׁוּ כְּשִׁלּוּמְדִין דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים יֵשׁ לָהֶם גַּם כֵּן כַּח גְּדוֹל לְעוֹרֵר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְזִכּוֹת לְדְרָכֵי הַשֵּׁם בְּאַמְתָּ, לְמֵי שִׁישִׁים לְבוֹ הַיֵּטֵב לְדְבָרָיו וְלִשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים הַנְּאָמְרִים בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, כִּי כָּל שִׁיחָה שְׁלוֹ הִיא הַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד וְדָרְךְ יִשְׂרָה וְנִכּוּנָה מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מְדַרְגָּתוֹ יְהִיָּה בְּאִיזָה מְדַרְגָּה שִׁיחִיהָ. אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא בְּמְדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה מְאֹד יְכוּל לְקַבֵּל דְּרָךְ יִשְׂרָה וְעִצּוֹת נִפְלָאוֹת מְכָל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ. וְכֵן לְהַפְּךָ מִי

שהוא בתכלית מדרגה התחתונה חס ושלום באיזה מקום שרק לא יהיה, יכול לקבל דרך ישראל ועצות נכונות מכל שיחה ושיחה שלו למלט נפשו מני שחת, ולשוב אל השם יתברך באמת אם ישים לבו לדבריו היטב, ויקים אותם באמת ובתמימות בלי שום חכמות, אשרי מי שיאחז בהם].

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקלה.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר שמיני כ"ג ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בדרך כלל נוהגים ללכת אל קבר אבא ולהזמין אותו שיהיה בהחתנה שלו, ויש נוהגים להשים שמה הזמנה וכו', אבל אין בזה ענין כלל.

העקר לעשות נחת גדול לנשמת אביך ולהתנהג על פי התורה, וכל מצוה שעושים לזכות האבא, אין לתאר ולשער את גדל הנחת רוח שיש להנשמה למעלה, ואשרי הבן שזוכה לתת צדקה כל יום אפלו סכום פשוט, לזכות האבא, שזה מאד מאד יקר למעלה, וכן אשרי הבן שזוכה ללמד פרק משניות בכל יום לזכות האבא, שזה מעלה אותו מעלה מעלה, ועל אחת כמה וכמה באין ערך אם הבן מקפיד לומר קדיש יתום אחר האבא בשלוש התפלות, שחרית מנחה ערבית, שזה תענוג גדולה להנשמה, ומעלה אותה אל תקונה הנצחיית.

הקדוש ברוך הוא יעזר שהחתנה תהיה בסימן טוב ובמזל טוב, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר שְׁמִינִי כ"ג נִסָּן הַתּוֹשַׁע ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

רַבְנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכּוֹת יְלָדִים, וּבִקְאֻמַּת אֶף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְעַצֵּר אֶת עַצְמוֹ מִזֶּה, כִּי לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים זֶה בָּא מֵעַצְבִּים, כְּשֶׁאָדָם יֵשׁ לוֹ עַצְבִּים, הוּא מוֹצִיא אֶת הָעַצְבִּים שְׁלוֹ עַל הַיְלָדִים וְכוּ' וְכוּ', זֶה לֹא מִצַּד חֲנוּנֶךָ וְכוּ', וְאֵף אֶחָד לֹא נָקִי מִזֶּה, וְלָכֵן לֹא בַחֲנָם שָׂרְבְנוּ ז"ל הַזְּהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים.

וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי הַהוֹרִים שֵׁיֵשׁ לָהֶם אֶת הַסְּבָלָנוֹת, וְלֹא מִכִּים אֶת הַיְלָדִים בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן כָּלֵל, רַק מְדַבְּרִים אִתָּם וּמְסַבִּירִים לָהֶם כְּמוֹ שְׁמַסְבִּירִים לְגִדּוֹל, וּכְבָר אָמַר רַבְנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימָן ק"ז) הַבָּנִים שׁוֹטִים, כְּשֶׁאֲבִיהֶם כְּעֶסֶן; כִּי כְּשֶׁהָאָבָא כְּעֶסֶן וְהַבֵּן שׁוֹאֵל אוֹתוֹ מִשְׁהוּ וְכוּ', וְהָאָבָא צוֹרֵחַ וְצוֹעֵק עָלָיו כְּמִטְרָף וְכוּ', אֲזִי הַבֵּן נִשְׂאָר שׁוֹטֵה וְכוּ', אָבָא צָרִיף לְהוֹרִיד אֶת עַצְמוֹ אֶל יְלָדָיו, וְלִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְכֵן לְהַתְעַנֵּן בְּכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, שְׂזֶה מַעַק הַחֲנוּנֶךָ.

עַם כָּל זֹאת כְּשֶׁיֵּלֵד קֶטֶן רֵץ בְּאִמְצַע הֶרְחוּב וְכוּ', אוֹ מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּגַפְרוּרִים וְכוּ', אוֹ מְדַלִּיק אֶת הַגָּז וְכוּ', אֲזוֹ נוֹתְנִים לוֹ מִכָּה קִטְנָה עַל הַיָּד וְכוּ', אָבָל אֵף פַּעַם לֹא נוֹתְנִים סְטִירָה, וְצָרִיכִים לְשָׁמֵר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקלוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי כ"ג נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי הֵייתִי מְדַבֵּר קִדְּם עִם הַמְּנַהֲלָת, וּלְבַרֵּר מַה קוֹרֶה? וְכֵן לְסַפֵּר לָהּ שֶׁהַפְּסִיכּוֹלוֹגִית מְאֹד קָרִיבָה אֵלַיךְ וְכוּ', כִּי יֵשׁ כָּל מִינֵי טְפוּסֵי אֲנָשִׁים בְּזֶה הָעוֹלָם וְכוּ', בְּמִקּוּם לְעֹזֵר לְהַזְוֹלָת וּלְהַצְטָעֵר בְּצַרְת הַזְוֹלָת וְכוּ' וְכוּ', עוֹד מוֹצִיאִים אֶת הַזְעַם עַל הַהוֹרִים וְכוּ', שְׁזֶה גַם כֵּן לֹא חֲנוּכִי וְכוּ'.

הַיּוֹם יְכוּלִים כָּל כֶּף לְעֹזֵר לְיִלְדִים, כִּי הַטְּכְנּוֹלוֹגְיָה יוֹתֵר מְפַתַּח וְכוּ', וְחָבַל לְהַזְנוֹחַ אֶת הַיִּלְדִים בְּשַׁעָה שִׁיכוּלִים לְעֹזֵר לָהֶם, לֹא צְרִיכִים לְהַתְּבַיֵּשׁ מַה שִׁיגִידוּ אַחֲרֵים, צְרִיכִים רַק לְדַאֵג אֶת הַטּוֹב שֶׁל הַיִּלְדִים, וְאִם הַהֲבָחָנָה שֶׁמְכַרְחָה חֲנוּךְ מִיחָד, צְרִיכִים לְעֲשׂוֹת אֶת זֶה, אֲבָל קִדְּם צְרִיכִים לְבַרֵּר אִם זֶה נִכּוֹן אוֹ לֹא וְכוּ', וְלֹא זוֹרְקִים אֶת הַיִּלְדָה בְּחֲנוּךְ מִיחָד כִּי כֶּף מִתְחַשֵּׁק לָהּ וְכוּ', צְרִיכִים לְבַרֵּר אִם זֶה נִכּוֹן אוֹ לֹא וְכוּ', וְאִם כֵּן לֹא צְרִיכִים לְהַתְּבַיֵּשׁ, רַק לְדַאֵג לְשִׁלוֹם הַבַּת.

הָעֵקֶר הוּא תְּפִלָּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַצְלִיחַת הַבַּת, כִּי מַה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדוּךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקלה.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר שמיני כ"ג ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

הרב הקדוש מטשעריין ז"ל הי'ה תמיד אומה, כשאחד אמר לו הנה עבר ימי הפסח הקדושים וכו', אזי הוא תקן ואמר אסור להגיד שעבר ימי הפסח הקדושים, אלא ימי הפסח הקדושים נכנסו בננו.

תהלה לאל נזהרנו ממשוהו חמץ וכו', ואכלנו מצה, שזה מאכל האמונה, מאכל רפואה, ולכן ראוי לנו לשמח בזה כל השנה, ואמר האריז"ל מי שנזוהר ממשוהו חמץ בפסח, הרי זה מבטח לו שלא יחטא כל השנה, העקר רק להיות בשמחה עצומה על שזכינו להבראות מזרע ישראל, ולא עשנו גוי כגויי הארצות, ונזהרנו מאכילת חמץ וכו' וכו', בזה ראוי לשמח כל השנה על גדל הזכות שיש לנו.

הנה מתחיל הקיץ הארוך, ולכן ראה לשמר מאד מאד על כל יום ויום, ולמלאות את זה עם טוב אמתי ונצחי, וכך אמר מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות פקדון הלכה ד') שבשביל זה קדם קבלת התורה סופרים את הימים, כדי שידעו שאי אפשר לקבל את התורה בשלמות, אלא כשיודעים אשר כל יום ויום הוא ספור וכו', כי אדם לא קולט שהנה יום והנה לילה, והנה הכל פורח, וכך אמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כתר או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובה ואין מקוה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן אני מאד מאד מבקש אותך לטובתך הנצחית אל תהיה בטלן, אפלו שעבר יום שלא למדת את הדרך היומי, תתחיל היום ללמד דף גמרא, שזה חיות להנפש, וזה שמירה לאדם בכל המובנים, הדרך היומי של היום ערובין כ"ו, ולכן תעשה כל מה שביקלתך ללמד את הדרך היומי, וזה יכניס בך חיות וספוק נפשי שאי אפשר להסביר, ואפלו שלא תבין את הכל, כבר אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה ט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר;

הַלֹּאֵי שֶׁתַּצִּיַּת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אֵיזֶה יְשׁוּעוֹת זֶה יָבִיא לָךְ, וּכְלָל זֶה תִּקַּח בְּיַדְּךָ, כָּל זְמַן שֶׁיְהוּדֵי מְדַבְּרִים אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׁאַר יְהוּדֵי יִרְא שָׁמַיִם, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן וְרֵאָה מֶה לְפָנֶיךָ.

חֲזוּק וְאַמֶּץ מְאֹד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלָךְ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ כָּל מֶה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפִרְטֵי פִּרְטוּיֹת, שְׂאִיִן לְמַעַלָּה מִזֶּה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלַחָה נְצַחִית, הַצְּלַחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵינָן לְתֵאָר וְאֵינָן לְשַׁעַר כְּלָל, אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִיִן לָהֶם לֹא מִלֶּךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים וְאֵינָן לָהֶם אֲלֵא תַפְלָה זוֹ בְּלִבָּד אֲמַר דָּוִד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבַזֶּה אֶת תַּפְלָתְךָ (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂכִימִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְה"וֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְלִכֵּן כָּל מֶה שְׂאֵתָה צָרִיךְ, תִּבְקֶשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מֶה שְׂבִיכְלֶתְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר אֵינָן לְמַעַלָּה מִזֶּה, וּמוֹהֲרֵנִי תִּזְוִל הַבְּטִיחַ לְאַחַד מִתְלַמְּדֵיךָ אִם תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחַ, לֹא תִרְאֶה פָּנָי גִּיהֵנוּם, וְיִכּוּלִים לְהִבִּין אֶת זֶה בְּפִשְׁטוּת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ט) אֵינָן עוֹלָם הַזֶּה יֵשׁ אוֹ גִּיהֵנוּם אוֹ גֵּן עֵדֶן, וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מְסִתּוֹבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם מְמַרְמֵר מְדַכָּא וְכוּ', אֲזִי הוּא טוֹעֵם אֶת טַעַם גִּיהֵנוּם בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, כִּי אֵינָן עוֹד קְלָלָה יוֹתֵר מִזֶּו שְׂאָדָם מְסִתּוֹבֵב מִמְרַמֵּר וּמְדַכָּא וְעִצּוּב וּמֵיֶאֱשׁ וְכוּ', וְזֶה בְּעִצּוּמוֹ הַגִּיהֵנוּם שְׂאָדָם מְסִתּוֹבֵב בְּעִצּוּב וּבְדַכְּאוֹן, וְלֹא מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מֶה שְׂבִיכְלֶתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּדְחָה אֶת הַשְּׂמִחָה לְיוֹם מִחְרַת, כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִיִן הַשְּׂמִחָה מִמְתַּנֶּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שְׂמַצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחַר לְפִי שְׂאִיִן הַשְּׂמִחָה מִמְתַּנֶּת לְאָדָם; וְלִכֵּן תִּהְיֶה הַיּוֹם בְּשִׁמְחָה, וְתִגָּאֵל אֶת עִצּוּמָךְ מִהַגִּיהֵנוּם שְׂאֵתָה נִמְצָא בָּהּ וְכוּ'.

עֲכָשׁוּ בִימֵי קִיץ הָאָרְפִים, אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאָמְצִים שְׂבַעֲוֹלָם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תַּפְלוֹת שְׁחִרִית מְנַחֶה עֲרִבִית

בַּמְּנִינֵי דִיקָא, כִּי בְּפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵי ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שְׂמַחְנָה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלוֹשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שְׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כֹּל זְמַן שְׂאָדָם נִזְהָר בְּהַשְׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאָר יִהוּדֵי מְאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְףּ וּמִיד כְּשִׁיתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כָּבֵר יוֹצֵא מִמְּחַנֵּה יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה כֹּל מַה שְּׁבִיכְלֵתְךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת בַּמְּנִינֵי דִיקָא, וְלִפְנֵי כֹּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדָּקָה בְּקַפְתַּת הַצְּדָקָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא דף י') רַבִּי אֱלֶעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהַדָּר מְצָלִי אָמַר דְּכִתִּיב (תהלים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְקִיִּים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישִׁטוֹת גָּמוּר, וְאִז טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפַלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקלט.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעֵי לְסֹדֵר שְׁמִינֵי כ"ג נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

הַרְבַּ הַקְדוּשׁ מִטְשַׁעְרֵין ז"ל הִיָּה תְּמִיד אוֹמֵר, כְּשֶׁאֲחִיד אָמַר לוֹ הִנֵּה עֵבֶר יְמֵי הַפֶּסַח הַקְדוּשִׁים וְכוּ', אִזִּי הוּא תַקַּן וְאָמַר אֶסוּר לְהַגִּיד שְׁעֵבֶר יְמֵי הַפֶּסַח הַקְדוּשִׁים, אֶלָּא יְמֵי הַפֶּסַח הַקְדוּשִׁים נִכְנָסוּ בְּנוּ.

תְּהִלָּה לְאֵל נִזְהַרְנוּ מִמְשֶׁהוּ חִמֵּץ וְכוּ', וְאִכְלָנוּ מִצָּה, שְׂזָה מֵאֲכַל הָאָמוּנָה, מֵאֲכַל רְפוּאָה, וְלִכְּן רָאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח בְּזֶה כֹּל הַשָּׁנָה, וְאָמַר הָאֲרִיז"ל מִי שֶׁנִּזְהַר מִמְשֶׁהוּ חִמֵּץ בְּפֶסַח, הָרִי זֶה מִבְּטָח לוֹ שֶׁלֹּא יִחְטָא כֹּל הַשָּׁנָה, הָעֶקֶר רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַל שֶׁזָּכִינוּ לְהַבְרָאוֹת מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשָׂנוּ גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְנִזְהַרְנוּ מֵאֲכִילַת חִמֵּץ וְכוּ' וְכוּ', בְּזֶה רָאוּי לְשַׂמַּח כֹּל הַשָּׁנָה עַל גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁיֵּשׁ לָנוּ.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת

הַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שִׁיתַּפֵּס אוֹתָהּ, כִּי הַסַּמ"ךְ מ"ם רוֹצֵה רַק לְשֹׁבֵר אֶת הָאָדָם וְלִהְפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְרֵי־וֹת וּדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מַדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵת צָרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה זֶה בָּא בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הָרִגְלִילִי אֶת עַצְמִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׂיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שִׁחֲזָקָה בָּזָה בְּכָל יוֹם.

תֵּאֱמִינִי לִי כְּפִי שְׂאֲנִי רוֹאֶה וְשׁוֹמֵעַ מֵה שְׂקוּרָה בְּקֵהלוֹת אַחֲרוֹת, רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עִם הַקֵּהלָה הַקְּדוֹשָׁה שְׁלָנוּ שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, שְׂאִשָּׁה עוֹזֶרֶת לְרַעוּתָהּ, וְאֵת גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁיֵּשׁ בְּקֵהלָתָנוּ לֹא שׁוֹמְעִים בְּמִקוּמוֹת אַחֲרִים, וְזֶה לֹא גְזֻמָּא, אֲלָא זֶה מְצִיאוֹת, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבִקִיץ הַזֶּה שְׁנוּכַל לְהַפְעִיל אֶת הַחֶסֶד בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלִהְרַחֵב אֶת זֶה בְּיֵתֵר שְׂאֵת בְּיֵתֵר עוֹ, וְכֵן אֶת הָעֶרְבִי הַשְּׂמֵחָה לְנִשְׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ, כְּדִי שֶׁהַשְּׂמֵחָה תִּשְׁרָה בֵּינָנוּ תָּמִיד, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּנוּ רַבְּנוּ ז"ל בְּיוֹתֵר עַל דְּבַר זֶה, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אַחַת וְאַחַת מֵה שְׁעוֹבֵר צְרוּת וְיִסוּרִים וּמַרְרֵי־וֹת וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיכִים הַרְּבֵה הַרְּבֵה הַתְּחַזְּקוֹת, וְאֵין עוֹד חֲזוּק יוֹתֵר גְּדוֹל מִלְּחֲזֹק אֶת הַזוּלָת, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. **הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם**

בתקוּמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי כ"ג נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי שֶׁדַּבַּרְתָּ בְּעֵינַי אֶסוּר יְחִיד, וְזֶה מָאד מָאד נְחוּץ, וְרֵאוּי לָךְ לְהִרְחִיב אֶת הַדְּבוּר, וְגַם אֲנִי יִכְתֹּב לְהַנְשִׁים מִזֶּה, כִּי בְּקִלּוֹת יָכוֹל לְצִאֵת מִזֶּה תִּקְלּוֹת הַשֵּׁם יִשְׁמֶר.

רַק חֲזוֹק וְאַמֵץ מָאד, אֲנִי יְעוֹרֵר אֶת הָאֲבָרְכִים בְּעֵינַי הַכּוֹלֵל, וּבְעֵינַי הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי הַתּוֹרָה הִיא מִהַדְּבָרִים שֶׁצְרִיכָה חֲזוֹק בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ל"ב): אַרְבַּעַה צְרִיכִין חֲזוֹק וְאֵלוֹ הֵן תּוֹרָה, וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, תְּפִלָּה, וְדָרֶךְ אֶרֶץ, תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים מִנֵּין, שְׁנֵאֲמַר (יְהוֹשֻׁעַ א' ו') "רַק חֲזוֹק וְאַמֵץ מָאד לְשִׁמּוֹר וּלְעִשׂוֹת כְּכֹל הַתּוֹרָה" חֲזוֹק בַּתּוֹרָה, וְאַמֵץ בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים, תְּפִלָּה מִנֵּין, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים כ"ז י"ד) "קְנֵה אֶל הַיְוָי"ה חֲזוֹק וְיֵאֲמֵץ לְבָבְךָ וְקְנֵה אֶל הַיְוָי"ה", דָּרֶךְ אֶרֶץ מִנֵּין, שְׁנֵאֲמַר (שְׁמוּאֵל ב' י"ב) "חֲזוֹק וְנִתְחַזַּק בְּעַד עַמּוּנִי" וְגו'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיחִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּשׁוּאַת חַן לָךְ עַל הַסְּפָרִים שְׂאֲתָה מִשִּׁיג לִי, קַבְלָתִי אֶת הַרְשִׁימָה שֶׁשְׁלַחְתָּ לִי, וְאֲנִי יִשְׁלַם לָךְ כְּשֶׁאֲנִי יָבוֹא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר שְׁמִינֵי כ"ג נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיִנִּיק וְחַפְּסִים ... גֵּרוּ יְאִיר

נִתְתִּי לָךְ סִפְרִים לְהִבְיֵא לִי לְכֹאן, וּכְפִי הַנְּרָאָה לֹא קִבַּלְתָּ וַיִּזָּה שְׁתּוּכֵל לְהַגִּיעַ לְכֹאן, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת זֶה לְהַאֲבִירָךְ ... גֵּרוּ יְאִיר שְׁנוֹסֵעַ מִחֶרֶת, וְזֶה מֵאֵד מֵאֵד נֶחֱוֹץ לִי.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כֹּל מִיָּנִי מֵאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מִנְּחָה עֲרִבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שֶׁמִּנְחָה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלוֹשׁ פְּרָסָאוֹת, הַיְיִנוּ שְׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת, הַיְיִנוּ כֹּל זְמַן שֶׁאֲדָם נִזְהָר בְּהַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאָר יְהוּדֵי מֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְּף וּמְיָד כְּשִׁיתְּחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כָּבֵד יוֹצֵא מִמִּנְחָה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כֹּל מָה שֶׁבִּיכְלִתְךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כֹּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס פְּרוּטָה לְצִדְקָה בְּקַפְּת הַצִּדְקָה, כִּי כֶּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא בְּתֵרָא דִּף י') רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדֵּר מִצְּלִי אֲמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצִדְקָה אֲחֻזָּה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרִי הַמְּקִים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּר, וְאֵז טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים.

אֲנִי מֵאֵד מְקוּהָ לְרֵאוֹת הַרְּבֵה נַחַת מִמֶּךָ, רַק אֵל תִּגַּע בְּפִאוֹת חֵס וְשְׁלוֹם, רַק תִּהְיֶה גְּאָה עִם הַלְּבוּשׁ חֲסִידֵי שְׁלֹךְ וְהַפְּאוֹת שְׁלֹךְ, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל אַחֲרִים כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְּלִיחַ. הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר שְׁמִינֵי כ"ג נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מגיע בעזרתו יתברך שמו בפרשת אחרי קדושים, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתהיה אז שמה, ותחביא לי את הסכום, כי אני צריך לשלם בזה חובות.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלוש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי פרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלוש פרסאות, הינו שלוש תפלות, הינו כל זמן שאדם נוהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלוש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט') "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מקרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר שְׁמִינֵי כ"ג נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה הָרַב הַקְּדוֹשׁ מְקַאמְאֲרָנָא זי"ע כּוֹתֵב כִּמְהָ פְּעָמִים בְּסַפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים, לּוֹ שְׁמַעְנוּ לִי אֲנֹשֵׁי הָעוֹלָם הֵיוּ לוֹמְדִים עִם יֶלֶד בְּגִיל תּשׁע זֶהָר וְתַקּוּנִים, כְּפִי נְסִיווּנוֹת הַקְּשִׁים וְהַמְרִים שְׁעוֹבֵר בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוּ, וּבִפְרָט שְׁהַמִּינוֹת גּוֹבֵר וְכוּ', וְלִכֵּן מַה טוֹב וּמַה נְּעִים שְׂאֵם הֵיוּ מְרַגְּלִים אוֹתָם מִגִּיל צְעִיר כְּבָר לְלַמֵּד וְלַגְרֵם זֶהָר וְתַקּוּנִים שְׁזֶה זְכוּף הַנֶּפֶשׁ וְאִין מַה לְפַחַד כָּלֵל.

וְיָדוּעַ מַה שְׂרַבְנוּ זי"ל אָמַר (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן ק"ח) שְׁלַמּוּד הַזֶּהָר מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד. וְדַע שְׁעַל יָדֵי לַמּוּד הַזֶּהָר נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי לְמוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַלְשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַזֶּהָר מְעוֹרֵר מְאֹד לְעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. דְּהֵינּוּ הַשִּׁבְחָה שְׁמִשְׁבַּח וּמִפְאָר אֶת הַעוֹבֵד הַשֵּׁם, דְּהֵינּוּ הַלְשׁוֹן הַרְגִיל בַּזֶּהָר לֹא זָכָא וְכוּ', עַל כֵּן מְצִינָה וְעוֹבְדָה וְכוּ'. וְלַהֲפֹךְ הַצְּעָקָה שְׁצוּעָק וִי זְכוּ', וִי לֵה וִי לְנִשְׁמַתָּה עַל הַסֵּר מִעַבּוּדַת הַשֵּׁם. אֵלּוּ הַלְשׁוֹנוֹת מְעוֹרְרִים מְאֹד אֶת הָאָדָם לְעַבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ זי"ל (שֵׁם סִימָן ק"ט) רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי קָדֵשׁ כָּל כֶּף אֶת לְשׁוֹן הַתְּרַגּוּם עַד שְׁאֵפְלוּ שְׂאֵר דְּבָרִים הַנִּכְתָּבִים בְּלְשׁוֹן תְּרַגּוּם יֵשׁ לָהֶם כַּח לְעוֹרֵר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְהָאֵרִיזי"ל נִתֵּן תַּקּוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לֹא כָּל יוֹם חֲמִשׁ דְּפִים זֶהָר וְחֲמִשׁ דְּפִים תַּקּוּנִים. וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בַּזֶּהָר וְשְׁעוֹר בַּתַּקּוּנִים, שְׁזֶה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וּמַדְבִּיקוֹ אֶל שְׂרָשׁוֹ הָעֲלִיּוֹן, הֵינּוּ אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

וּבַעֲגִינֵן רַקַּע עַל הַזֶּהָר וְכוּ', מוּבָא בְּאַרִיכוּת דְּבָרִים נִפְלְאִים בְּסַפֵּר "נְתִיב מְצוּוֹתֶיךָ" מִהָרַב הַקְּדוֹשׁ מְקַאמְאֲרָנָא זי"ע וְזֶה לְשׁוֹנוֹ, דַּע אַחֵי שְׁסַפֵּר הַזֶּהָר חִבְרוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, וְרַבִּי אַבָּא הֵיךְ כּוֹתֵב כָּל מַה שְׁשָׁמַע, הֵן מִמְּנוּ הֵן מִן הַחִבְרִים, וְרַבִּי אַבָּא הוּא רַב בְּעַצְמוֹ, שְׁחֵי שְׁלוֹשׁ מְאוֹת שָׁנִים, וְאַחַר כֵּן גָּלָה רַב לְכָבֵד וְלִקַּח עִמּוֹ כָּל הַכְּתָבִים, וּמָסַר אוֹתָם לְרַאשֵׁי יִשְׁיבוֹת, וְלֹא נִתֵּן לְהַעֲתִיקוֹ, כִּי הֵיוּ מְצַנִּיעִים אוֹתוֹ, וְלֹא נִתֵּן לוֹ רְשׁוּת לְגַלוּת, וְהֵיךְ מְצוּי בְּכָבֵד

בְּיַד רֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת רַבָּנָן סְבוּרָאֵי וְהַגְּאוּנִים, וּבִסוּף יְמֵי רַבָּנָן סְבוּרָאֵי תַחֲלַת הַגְּאוּנִים, הָיָה אִישׁ קָדוֹשׁ אֶחָד שֶׁהָיָה בּוֹ נִשְׁמַת מִשֶּׁה רַבְּנוּ מִמֶּשׁ, שֶׁהָרִי מִשֶּׁה מְגַלְגֵּל בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וְהוּא עָסַק בְּסֵפֶר הַזֹּהָר בְּקִדְשָׁה וְטָהָרָה וְסִדֵּר אוֹתוֹ סֹדֵר נֶאֱדָה עַל הַפְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל תּוֹרָה, וּמֵרֵב קִדְשָׁתוֹ זָכָה שֶׁנִּתְגַּלְוּ אֵלָיו כָּל הַחֲבָרִיאַ, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי עִם חֲבָרָיו, וְכָל הַנְּשֻׁמוֹת מִמְּתִיבְתָּא דְרִיקֵעָא, וְאֵלֶיהֶו זָכוֹר לְטוֹב הָיָה מְצוּי אֶצְלוֹ בְּכָל שְׁעָה, וְהוּא חֲבֵר סֵפֶר "רַעֲיָא מְהֵימְנָא", וְקָרָא לְזֹהָר חֲבוּרָא קִדְמָאָה.

וְגַם סִדֵּר סֵפֶר הַתְּקוּנִים, שֶׁנִּתְחַבֵּר בְּמַעְרָה עִם רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, וְהוֹסִיף בּוֹ כַּמֶּה דְּבָרִים מִן הַזֹּהָר, וְגַם דְּבָרָיו וְחִדוּשָׁיו, וְאֵל תַּתְמָה עַל זֶה, שֶׁהָרִי מְרַן הָאָרִיז"ל הָחִי, הָיוּ לוֹ כָּל אֵלּוֹ הַמְּדַרְגּוֹת, יוֹתֵר הַרְבֵּה מִזֶּה, וּמֵה תַתְמָה אִם הָיָה כְּמוֹתוֹ בֵּין הַגְּאוּנִים וְסֵפֶר רַעֲיָא מְהֵימְנָא וְתְקוּנִים, עֲמַק עֲמַק אֵין מִי שִׁישִׁיגְנוּ אֶלָּא לְאִישׁ אֲשֶׁר רִיחַ אֱלֻקִּים בּוֹ, כְּמוֹ לְמַרְן הָאָרִיז"ל בְּכָל אוֹת וְאוֹת מִמֶּשׁ, יֵשׁ בּוֹ רְזִין סְתִימִין וְרְזִין פְּלִיאִין עַד אֵין לְשַׁעַר וּלְהַעֲרִיף, וְלֹא נִמְצָא עֲמֻקוֹת כְּמוֹתוֹ בְּכָל סֵפֶר הַזֹּהָר.

וְכָל סֵפֶר הַזֹּהָר הָיָה מְצוּי בִּישִׁיבַת הַגְּאוּנִים עַד רַב הָאֵי כְּמַבְאָר בְּרַמְבַּ"ן, וְהַרְמַב"ן לֹא זָכָה לְרֹאוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הוּא בְּעֶצְמוֹ, וְלָכֵן בְּכַמֶּה מְקוֹמוֹת כָּתַב הַפֶּךָ דְּבָרֵי הַזֹּהָר, וְהַרְמַב"ם נִרְאָה מְדַבְּרֵי בְּכַמֶּה הַלְכוֹת וְעִנְיָנִים שֶׁרָאָה אוֹתוֹ בְּיָדָיו, וְכִשְׁנִתְדַלְּדְלוֹ הַרְבֵּה יְשִׁיבוֹת בְּבֵל וְכוּ', נִתְגַּלְהָה סֵפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה לְכָל הָעוֹלָם בְּרִשְׁוֹת קוֹדֶשׁא בְּרִיף הוּא וְכוּ' וְכוּ', עֵין שָׁם. וַיֵּשׁ עוֹד הַרְבֵּה לְהַרְחִיב אֶת הַדְּבָרִים עַל סֵפְרֵי הַזֹּהָר וְהַתְּקוּנִים, אֲבָל לַעֲתָה עֲתָה דֵי בְּזָתָא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיחֵיהִי לָךְ הַצְּלִחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקומב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי כ"ג נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"ו) תִּקְוֹן שֶׁל הַרְהוּרֵי זְנוּת שְׂבָא לְאָדָם, שְׂיֵאמֵר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיְי"ה אֱלֹקֵינוּ הַיְי"ה אֶחָד, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וּכְשֶׁאָדָם מְקַבֵּל עָלָיו עַל מְלָכוּת שְׁמַיִם בְּאֵלוּ הַפְּסוּקִים, שְׂכוּלֵל אֶת נִשְׁמָתוֹ בְּשָׁנִים עֶשֶׂר שְׁבַטֵי יְהוָה, וּמִפְרִישׁ אֶת נִשְׁמָתוֹ מִנְשַׁמְת עָרֵב רַב, עַל יְדֵי זֶה בּוֹרַחַת מִמֶּנּוּ הַקְּלִפָּה שֶׁל תְּאוֹת נְאוּף וְכוּ', וְכֵן זֶה כְּשֵׁישׁ לוֹ לְאָדָם הַרְהוּר בְּאֶקְרָאֵי בְּעֶלְמָא, אֲזִי דִי לוֹ בְּאַמִּירַת שְׁתֵּי פְּסוּקִים הָאֵלוּ, אֲבָל אִם הוּא חָס וְשְׁלוֹם רְגִיל בְּהַרְהוּר שֶׁל הַתְּאוּהָ הַכְּפֻלִית תְּאוֹת נְאוּף רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן, וְאֵינּוּ יְכוּל לְהַפְרֵד מִמֶּנָּה, אֲזִי צְרִיךְ גַּם לְהוֹרִיד דְּמַעוֹת בְּשַׁעַת קִבְלַת עַל מְלָכוּת שְׁמַיִם, הֵינּוּ בְּשַׁעָה שְׂאוֹמֵר 'שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיְי"ה אֱלֹקֵינוּ הַיְי"ה אֶחָד, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד', שְׂיוֹרִיד גַּם דְּמַעוֹת, שְׂזָה יִבְטַל מִמֶּנּוּ אֶת הַתְּאוּהָ הַמְּגַנָּה הַזֹּאת, שְׂבְּאַמַּת זֶה קְלִפָּה שְׂמַתְלַבֶּשֶׁת בְּאָדָם, וְקִשָּׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְצַאת מִזָּה, כִּי מִי שְׂרָגִיל בְּהַרְהוּרִים רְעִים הַרְהוּרֵי נְאוּף, קִשָּׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְהַפְרֵד מִמֶּנָּה, וְלִכֵּן אֶפְלוּ כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים בְּיוֹם יֵאמֵר אֶת הַשְּׁנֵי פְּסוּקִים הָאֵלוּ, כְּדִי לְהַנְצִל מִהַרְהוּרִים רְעִים וּמִהַרְהוּרִים מְגַנָּים, וְיוֹרִיד דְּמַעוֹת בְּעַת אֲמִירַתָם, וְזֶה יוֹעִיל לוֹ מְאֹד.

וּמוֹהַרְנ"ת מְסַבִּיר (לְקוּטֵי הַלְכוּת קְרִיאַת שְׁמַע הַלְכָה ד' אוֹת ד') מַה הוּא הָעֲנִיָּן שֶׁל אֲמִירַת שְׁנֵי פְּסוּקִים אֵלוּ 'שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיְי"ה אֱלֹקֵינוּ הַיְי"ה אֶחָד, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד', כִּי עֶקֶר הָעֲצָה לְהַנְצִל מִהַרְהוּרִים רְעִים הַרְהוּרֵי נְאוּף וְכוּ', הָעֶקֶר הוּא הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהוּא סוּד 'שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיְי"ה אֱלֹקֵינוּ הַיְי"ה אֶחָד, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד', כִּי עַל יְדֵי אֲמִירַת שְׁתֵּי פְּסוּקִים אֵלוּ זוֹכִיךְ לְהַנְצִל מִהַרְהוּרֵי נְאוּף, שֶׁהוּא תִּקְוֹן הַבְּרִית, שֶׁהוּא תִּקְוֹן הַמוֹחִיךְ, שֶׁהֵם הַכְּלִים לְצִיר הָאוֹר לְבְרָכָה וְכוּ', וְאֶת הַמוֹחִיךְ מְקַבְּלִים דִּיקָא עַל יְדֵי קְרִיאַת שְׁמַע, שְׂאֲז אָדָם מְבַטֵּל אֶת כָּל כְּלוֹ אֱלִיו יִתְבָּרַךְ וְכוּ', וְעַל

כֵּן עַל יְדֵי הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא קְרִיאַת שְׁמַע, עַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים לְצִיר אֶת
 הָאוֹר לְבִרְכָה, וְאֵז יְכוּלִים לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה, וּלְקַבֵּל עֲצוֹת מִתּוֹרָתוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק
 הָאֱמֵת, כִּי נִצְטִיר הָאוֹר לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה, עַל יְדֵי הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, שֶׁהוּא
 'שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיְיִהּ אֱלֹהֵינוּ הַיְיִהּ אֶחָד, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ לְעוֹלָם
 וָעֶד', שֶׁהֵם סוּד תְּקוּן הַבְּרִית, כִּי עֶקֶר הוּא הָאֱמוּנָה הֵן בְּכֻלְלִיּוֹת הַתּוֹרָה,
 וְהֵן בַּפְּרָטִיּוֹת בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, שֶׁצְּרִיכִין לְהִתְקַרֵּב לְהַצַּדִּיק הָאֱמֵת שֶׁבְּכָל דּוֹר
 וָדוֹר הֶעָקֵר הוּא הָאֱמוּנָה. שֶׁצְּרִיךְ לְבַטֵּל דַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי כְּאִלוֹ אֵין לוֹ שׁוּם דַּעַת
 עֲצָמוֹ כְּלָל, וְיִסְתַּכֵּל רַק עַל הָאֱמֵת לְאֱמֵתוֹ, וְיִמְשֹׁךְ עֲצָמוֹ רַק אֶל הָאֱמֵת, שֶׁהוּא
 סוּד הָאֱמוּנָה, וְלֹא יִטְעֶה אֶת עֲצָמוֹ, וְאֵז בּוֹדָאֵי יִזְכֶּה לְקַבֵּל עֲצוֹת קְדוּשׁוֹת,
 וְתִקּוּן גָּדוֹל מִהַצַּדִּיק וְתוֹרָתוֹ, אֲף עַל פִּי שְׁלֹא תִקֵּן בְּרִיתוֹ בְּשִׁלְמוֹת עֲדִין,
 וְאֵין הַמַּח שְׁלוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְהֶעָקֵר שֶׁיִּכִּיר אֶת מְקוֹמוֹ וְיִדַּע זֹאת בְּעֲצָמוֹ, אֵיךְ
 הַמַּח שְׁלוֹ אֵינוֹ מִתְקַן כְּרֹאוֹי, מִחֲמַת פְּגַם הַבְּרִית שְׁלוֹ, כִּפִּי מֵה שִׁיּוּדַע בְּנַפְשׁוֹ,
 וְעַל כֵּן הוּא צְרִיךְ לְבַטֵּל דַּעַת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי, וּכְשָׁבָא אֶל הַצַּדִּיק יִטֶּה דַּעְתּוֹ
 רַק עַל הָאֱמֵת לְאֱמֵתוֹ, וְכֵן כְּשֶׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה יְבַטֵּל בְּכָל פַּעַם אֶת הָעֲרַמִּיּוֹת
 שֶׁנִּכְנַס בְּתוֹכּוֹ עַל יְדֵי פְּגַם הַבְּרִית, וְיִבְקֹשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ שִׁיְגַלֶּה לוֹ נִקְדַּת
 הָאֱמֵת, וּבְכָל פַּעַם שִׁיּוּדַע תְּמִיד בְּכָל עֵת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּאֱמֵת לְאֱמֵתוֹ, וְאִם
 יְבוֹא עַל דַּעְתּוֹ אֵיזֶה קִשְׂיָא עַל הַצַּדִּיק, אוֹ עַל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אוֹ עַל הַשֵּׁם
 יִתְבַּרְךְ, אֵזִי יְבַטֵּל דַּעְתּוֹ הַפְּגוּמָה וְכוּ', וְיֹאמֵר בְּלִבּוֹ מִי אֲנִי וּמֵה דַּעְתִּי וְחֻכְמָתִי
 שִׁיְהִיָּה קִשָּׁה לִי אֵיזֶה קִשְׂיָא עַל הַשֵּׁלֶם בְּדַעַת? כִּי הֲלֹא אֲנִי יוֹדַע בְּעֲצָמִי
 שֶׁדַּעְתִּי עֲכוּרָה וּפְגוּמָה מְאֹד עַל יְדֵי פְּגַם הַבְּרִית שְׁלֹא זְכִיתִי עֲדִין לְתִקּוּן,
 וְיִבַטֵּל דַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי, וְיִסְמֹךְ עֲצָמוֹ רַק עַל אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךְ, וְיִמְסַר
 לְבוֹ לְגַמְרֵי לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ, וּלְצַדִּיקֵי אֱמֵת, וּלְתוֹרָתָם הַקְדוּשָׁה, שִׁיּוּלִיכּוֹ אוֹתוֹ
 בְּדֶרֶךְ הָאֱמֵת כְּרִצּוֹנָם, וְאֵז יִזְכֶּה שִׁיאִיר לוֹ הָאֱמֵת בְּכָל עֵת. וְיִזְכֶּה לְצִיר וּלְקַבֵּל
 אוֹר תּוֹרָתָם בְּסוּד בְּרָכָה, אֲף עַל פִּי שְׁלֹא זָכָה עֲדִין לְתִקּוּן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת,
 כִּי הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי עַל יְדֵי הָאֱמוּנָה הוּא נְכֻלָּל בְּהַשֵּׁם
 יִתְבַּרְךְ, וּבְהַצַּדִּיקִים שֶׁמֵּאֲמִין בָּהֶם וּבְתוֹרָתָם, וְאֵז הֵם בְּעֲצָמָם מְצִירִים לוֹ
 הָאוֹר לְבִרְכָה, וּמִמְשִׁיכִין לוֹ אוֹר מִתְקַן וּמְצִיר בְּסוּד בְּרָכָה מִלְּמַעְלָה קִדָּם
 שִׁיּוֹרֵד אֲלֵיו, וְאֵז אֵין הַפְּלִים פְּגוּמִים שְׁלוֹ יְכוּלִים לְקַלְקֵל הָאוֹר חֵס וְשְׁלוֹם
 לְצִירוֹ בְּהַפֵּךְ, כִּי כְּבֹר נִצְטִיר הָאוֹר לְמַעְלָה בְּסוּד בְּרָכָה.

הַכֹּלֵל בְּזֶה שְׁאֵדָם אוֹמֵר אֶת שְׁנֵי הַפְּסוּקִים הָאֵלוּ 'שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הוֹי"ה אֱלֹקֵינוּ הוֹי"ה אֶחָד, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד', בְּזֶה הוּא מְזַכֵּךְ אֶת הַמוֹחִין שְׁלוֹ, כִּי הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה הִיא הַתְּרוּפָה לְכָל הִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שְׁאֵדָם יֵרֵד וְנִפְל לְשָׁם, וּבִפְרָט מִי שְׂרָגִיל בְּהַרְהוּרִים רְעִים הַרְהוּרֵי נְאוּף, וְכָל מִחַ מַחְשַׁבְתּוֹ נִמְצָא רַק בְּזֶה־מַת תְּאוֹת נְאוּף וְכו', עַקֵּר עֲצָתוֹ לְהַתְּחִזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע לְהוֹדִיעַ וְלִהְיוֹדֵעַ שְׁאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, יֵאִיר בּוֹ בְּצוּרָה כְּזוֹ שִׁיִּצִיר לוֹ אֶת הָאוֹר לְטוֹבָה, וּבִפְרָט כְּשִׁזּוּכָה לְהִיֹּת מְקָרֵב אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֵת שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל בְּעֲצָמוֹ, שְׁמַאִיר אֶת הָאֱמוּנָה בְּעוֹלָם, עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה סוּף פֶּל סוּף לְכוּא לְתַקּוּנוֹ, וְיִזְדַּכֵּךְ מִחוּ, וְיִזְכֶּה לְחֻשָׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל עֲלֵיךְ לְדַעַת שְׁלוֹקַח הַרְבֵּה זְמַן עַד שְׁזוּכִים לְזַכּוֹךְ הַמוֹחִין, וְלָכֵן תִּתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז לֹמֵר אֶת שְׁנֵי הַפְּסוּקִים הָאֵלוּ 'שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הוֹי"ה אֱלֹקֵינוּ הוֹי"ה אֶחָד, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד', וְתוֹרִיד דְּמַעוֹת בְּעַת אֲמִירְתָּךְ אֶת הַפְּסוּקִים הָאֵלוּ, וְכֵן תִּבְקַשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שִׁיטְהַר אֶת הַמַּח מַחְשַׁבָּה שְׁלָךְ, כִּי מִי שֶׁנִּכְנַס בְּהַקְּלָפָה הַזֹּאת שֶׁל הַרְהוּרִים רְעִים לְהַרְהֵר אַחַר עֵירֵם זֶהוּם טְנוּף וְכו', וְכו', מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לוֹ לִנְתַק אֶת עֲצָמוֹ מִזֶּה, כִּי מֵרַב הַרְגָלוֹ הִרַע לְהַכְנִיס אֶת מִחַ מַחְשַׁבְתּוֹ שֶׁהִיא לְבוּשׁ לְנִשְׁמָתוֹ בְּמִקּוּמוֹת מְטַנְפִים כְּאֵלוֹ וְכו' וְכו', אֲזִי נִשְׁמָתוֹ מְלֵא כְּתָמִים וּפְגָמִים וְכו', וְעַד שְׁזוּכָה שְׁמַכְבֵּס אֶת נִשְׁמָתוֹ וְאֶת מִחַ מַחְשַׁבְתּוֹ שֶׁהֵם הַלְבוּשׁ שֶׁל נִשְׁמָתוֹ, לֹקַח הַרְבֵּה זְמַן, כִּי יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁנִּפְלוּ כָּל כָּךְ בְּהַרְהוּרִים רְעִים, עַד שֶׁקָּשָׁה לָהֶם לִנְתַק אֶת עֲצָמָם מִהַקְּלָפָה הַמְּגַנָּה הַזֹּאת, וְלָכֵן עֲלֵיךְ לְהִתְאַמֵּץ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז עִם סִבְלָנוֹת גְּדוּלָה מְאֹד רַק לְהִיֹּת רָגִיל לֹמֵר אֶת שְׁנֵי פְּסוּקִים הָאֵלוּ 'שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הוֹי"ה אֱלֹקֵינוּ הוֹי"ה אֶחָד, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד', בְּכָל פַּעַם, וְתִבְקַשׁ וְתִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שֶׁתִּזְכֶּה לְצַאֵת מִהַרְגָּל הִרַע הַזֶּה שֶׁל הַרְהוּרִים רְעִים וּמַחְשַׁבוֹת זְרוֹת וְכו' וְכו', וְאִזּוֹ אִם תִּהְיֶה עֹקֵשׁ, סוּף כָּל סוּף תִּתְפַּטֵּר מִהַצָּרָה הַגְּדוּלָה הַזֹּאת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל 'שְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לַסֵּדֶר שְׁמִינִי כ"ג נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צָרִיךְ שֶׁתִּדַע אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל סִפֵּר לָנוּ (סְפוּרֵי מַעֲשִׂיֹת מֵעֶשֶׂה ד') שֶׁקָּדַם שִׁירָדָה לְנִשְׁמָתוֹ לְזֶה הָעוֹלָם, עָשָׂה הַסַּמ"ךְ מ"ם רַעַשׁ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת שְׂאֵם הַנִּשְׁמָה הַזֶּה תִּרְדַּ לְזֶה הָעוֹלָם אֵין לִי מָה לַעֲשׂוֹת, כִּי הִיא תַחֲזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ לְמוֹטָב וְכוּ', עָנּוּ וְאָמְרוּ לוֹ הַנִּשְׁמָה הַזֶּה מְכַרְחַת לְרַדֵּת כִּי קֵץ בָּא הַקֵּץ וְכוּ', וְאִתָּה תִצָּא וְתִמָּצָא לַעֲצֵמְךָ עֵצָה וְכוּ', וְיִצָּא וְאַחַר זְמַן רַב תִּזְרַע עִם זֶקֶן כְּפוּרָה שֶׁצָּחַק צָחוּק גָּדוֹל וְכוּ' וְכוּ', וְאָמַר שְׂאֵנִי כָּבֵר לֹא מִפְּחַד מִהַנִּשְׁמָה הַזֶּה, הִיא יְכוּלָה לְרַדֵּת, יֵשׁ לִי עֵצָה כְּנִגְדָה וְכוּ', עֵינַי שָׁם, וְאָמְרוּ אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהָעֵצָה הִיא שֶׁכָּל דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל יִהְיֶה לְצָחוּק מְכַאֵיב וְכוּ', וְתַמִּיד הוּא יְדַבֵּיק כָּל מִינֵי מִשְׁגָּעִים וּמְטָרְפִים וְכוּ', וְאֲנָשִׁים יַחֲשִׁבוּ שֶׁזֶה חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, שֶׁמִּשְׁתַּגָּעִים וּמִשְׁתוֹלְלִים וְכוּ' וְכוּ', וְעַד שֶׁחֲסִידוֹת בְּרִסְלָב יִקְבַּל שֵׁם רַע, וּבְנֵי אָדָם יִתְרַחֲקוּ מִזֶּה, וּבְאֵמַת אֲנַחְנוּ רוֹאִים שֶׁהַסַּמ"ךְ מ"ם הִצְלִיחַ בְּכָל דוֹר וְדוֹר לְהַדְבִּיק אֶצְלָנוּ כָּל מִינֵי מִשְׁגָּעִים וּמְטָרְפִים וְכוּ', הוּא לֹא מִרְאָה אֶת כָּל אֱלוֹ הָעוֹבְדֵי הַשֵּׁם שֶׁנִּמְצְאִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעוֹסְקִים בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ בְּהַתְּבוּדוֹת שְׁעוֹת עַל גְּבֵי שְׁעוֹת, וּמִתְמַיִדִים בְּלַמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְזוֹכִים לְטִיל וְלִהְיוֹת בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְכוּ' וְכוּ', יוֹתֵר טוֹב לוֹ לְהִרְאוֹת אֶת הַמִּשְׁגָּעִים וְהַמְטָרְפִים וְכוּ', וּבְאֵמַת בְּכָל הַחֲסִידוּיוֹת נִדְבָקוּ מִשְׁגָּעִים וְכוּ', אֲבָל בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב עוֹשִׂים עֶסֶק גָּדוֹל מִהַמִּשְׁגָּעִים הָאֵלּוּ, וְזֶה עֲבוּדַת הַסַּמ"ךְ מ"ם לְהַעֲלִים וְלְהַסְתִּיר וּלְכַסּוֹת אֶת הַיְפִי וְהַפֶּאֶר שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמַת, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ס"ז) שֶׁזֶה בְּחִינַת הָעֲלָמָה שֶׁנֶּעְלַם הַצְּדִיק הָאֵמַת שֶׁהוּא הַיְפִי וְהַחֵן שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי אִם הַיְפִי הַזֶּה הָיָה מִתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם, הָיָו כָּלֵם מִתְקַרְבִּים אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַסַּמ"ךְ מ"ם מִפְּחַד מִזֶּה מְאֹד מְאֹד וְכוּ', וּבִפְרָט בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים בַּחוּשׁ אֵיךְ שֶׁתְּהַלָּה לְאֵל דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל מִתְּפַשֵּׁט מְאֹד בְּעוֹלָם כְּלוּ בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כְּלָל, וּבְרֵאשׁ הַשָּׁנָה הָאֲחֵרוֹן כָּבֵר הָיוּ קְרוּב לְאַרְבָּעִים אֶלֶף אֲנָשִׁים

בְּאוֹמֵן, וְדָבַר זֶה הַסֵּמ"ךְ מ"ם לֹא יָכוֹל לְסַבֵּל, וְלָכֵן הוּא מְדַבֵּק כָּל מִינֵי עֲוֵי פָּנִים וּפְגוּמִים בְּבִרְיַת שְׂיִלְכָלְכוּ עַל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב וְכוּ', אָבֵל זֶה לֹא יוֹעִיל לָהֶם כְּלוּם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר נִצְחָתִי וְאִנְצַח, שְׂמֵדָתוֹ נִצַּח, וּלְבִסּוּף הוּא יִנְצַח.

וְלָכֵן עֲצָתִי לֹא כְּדָאֵי לְמַחֹת וּלְהַגִּיב לְאֵלוֹ הָעֲוֵי פָּנִים הַנוֹאֲפִים כְּכֻלָּבִים וְכוּ', שְׂמֵדָבְרִים עַל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, וְלִקְיָם עִמָּהֶם מַה שְּׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שֶׁבַת ל"ב.) שְׂבָקִיָּה לְרוּיָא דְמִנְפְּשִׁיָּה נְפִיל; וּפְרַשׁ רַש"י שְׂבָקִיָּה לְרוּיָא, הֵנַח לְשִׁכּוֹר, אֵינְךָ צָרִיךְ לְהַפִּילוֹ שֶׁהוּא יִפֹּל מֵאֲלִיו; וְכִלְלֵל זֶה צָרִיכִים לְדַעַת וְלִזְכֹּר שֶׁכָּל אֵלֹו שְׂמֵדָבְרִים כְּכֻלָּלוּת עַל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, הֵם מְאֹד מְאֹד פְּגוּמִים בְּנֹאֲפֵי רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלָכֵן מַה צָרִיכִים לְהַכְנִס אִיתָם בְּכּוֹחֵיחִים, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת נֹאֲפֵי סִימָן י') לֹא תִכְנַס עִם פְּתוּיָךְ בְּטוֹעֵן וְנִטְעָן, כִּי אֵרִיכַת הַרְגָּשָׁתְךָ הַחֹשֵׁב אֶפְלוֹ לְבַחֲיֵנַת הַשּׁוֹלֵל תִּפְעַל הַגְּבֵרַת הַחֲפִץ וְתַתְּהַפֵּךְ הַרְצוֹן אֲלָיו.

פַּעַם נִכְנַס חֲסִיד בְּרִסְלָב לְאִיזָה בֵּית הַכְּנֶסֶת שֶׁל מִתְנַגְדִּים, וְהָיָה שֵׁם אִיזָה לִיֶּצֶן שְׂעֵשָׂה צָחוּק מֵהַחֲסִיד בְּרִסְלָב, וְלַעַג עַל רַבְּנוּ ז"ל, וְהַתְלוּצֵץ מְאֹד וְכוּ', וְנִגַּשׁ עוֹד אָדָם אַחַד וְרָצָה לְרֹאוֹת שִׂיְהִיָּה פֹה אִיזָה מַחְלָקַת וְכוּ', אִיזָה אֶקְשֵׁן וְכוּ', כִּי הֲרִי גַם הוּא הָיָה מִתְנַגֵּד וְכוּ', עֲנָה וְאָמַר לְהַחֲסִיד בְּרִסְלָב אִם הָיִו מְדַבְּרִים עַל הַרְבֵּי שְׁלִי, הָיִיתִי נוֹתֵן לוֹ שְׁתֵּי סִטִּירוֹת, וְעוֹד מַעֲיָף אוֹתוֹ מֵהַבֵּית הַכְּנֶסֶת וְכוּ', וְאֵיךְ אַתָּה לֹא מוֹחָה עַל זֶה שְׂמֵבְזִים אֶת הַרְבֵּי שְׁלֵךְ? (כֹּל זֶה רָצָה הַשְּׁלִישִׁי לְהַכְנִיס פֹּה קִטְטָה וּמַחְלָקַת וְכוּ'), עֲנָה וְאָמַר לוֹ הַחֲסִיד בְּרִסְלָב, אֲמַת אֶת הַרְבֵּי שְׁלֵךְ לֹא מְפִירִים לְמַעַלָּה בְּשָׂמַיִם, וְלָכֵן אִם אַתָּה לֹא תִמְחָה עֲבוּר בְּזִיוֹן הַרְבֵּי שְׁלֵךְ, מִי יִמְחָה? אָבֵל אֶת הַרְבֵּי שְׁלֵי מְפִירִים טוֹב טוֹב בְּשָׂמַיִם, אֲזִי אֲנִי לֹא צָרִיךְ לְמַחֹת בְּשִׁבְלִיו, וּמֵהַשָּׂמַיִם כִּבֵּר יִטְפְּלוּ בְּזָה שְׂמֵבְזָה אוֹתוֹ.

הֲרִי שְׁלֵךְ לְפָנֶיךָ שְׂלֵא צָרִיכִים לְהַגִּיב לְכָל פְּרַחַח וְנֹאֲפֵי שְׂמֵדָבְרֵי נִגְדֵי חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, וְעוֹשֵׂה צָחוּק מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁהֵם עוֹבְדֵי הַשֵּׁם אֲמַתִּיִּים, בְּוֹדָאֵי יֵשׁ בְּכָל פַּעַם כָּל מִינֵי טְפוּסִים מוּזָרִים שְׂאִין לָהֶם בְּכֻלָּל שְׂיִכוּת אֶל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, אָבֵל אֵלֹו הֵם שְׁלִיחֵי הַסֵּמ"ךְ מ"ם לְלִכְלֹךְ אֶת שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל כְּדִי לְרַחֵק בְּנֵי אָדָם מִלְּמוּדוֹ הַטּוֹב, עִם כָּל זֹאת לֹא צָרִיכִים לְהַגִּיב וּלְמַחֹת וְכוּ' וְכוּ', דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל לְבִסּוּף יִתְבַּצֵּעַ וְיִתְפָּרַסם בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ,

על אפס וחקמתם של כל אלו הלצים והמתנגדים, כי רבנו ז"ל אמר נצחתו
ואנצחו, איך האב אויסגייעפירט אין איך וועל אויספיערן.

תהלה לאל יש לנו את ספרי רבנו ז"ל אשר בפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן
חלק א' סימן קצ"ב) פניו שכלו ונשמתו נמצאים בתוך הספר שלו, ולכן איך
שחסיד ברסלב צריך להתנהג, כתוב בפרוש בשיחותיו הקדושים שרש"מ
מוהרנ"ת ז"ל, בספרי "חיי מוהר"ן" ו"שיחות הר"ן", וראוי לכל אחד לעין
בהם אם ימצאו שם את כל אלו השגיונות והטרוף דעת וכו', שמדביקים
בשם רבנו ז"ל? אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל, ואשרי
ואשרי מי שלא נכנס בוכוחים עם אף פרוח ונואף שמדבר פתוח נגד רבנו
ז"ל ואנשיו היקרים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקמד.

בעזרת השם יהברך יום רביעי לסדר שמיני כ"ג ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רס"ד) צדקה היא תקון הברית,
כי פגם הברית הוא, כי הוא היה צריך להשפיע בקדושה למקום שצריך
להשפיע, והוא סלק ההשפעה משם, והמשיכה חס ושלום למקום אחר, ועל
כן התקון על ידי הצדקה, שעל ידי זה חוזר ומשפיע אל הקדושה, ועל ידי זה
נתתקן; ולכן זה מצוה גדולה לתת צדקה בכל יום ויום מחדש, וכמוא (שלחן
ערוך יורה דעה סימן רמ"ז) א, מצות עשה לתת צדקה כפי השגת יד, וכמה פעמים
נצטוונו בה במצות עשה, ויש לא תעשה במעלים עיניו ממנה, שנאמר (דברים
ט"ז ז) "לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך", וכל המעלים עיניו ממנה

נִקְרָא בְּלִיעֵל, וּכְאֵלוּ עוֹבְדֵי אֱלִילִים, וּמֵאֵד יֵשׁ לְזַהֵר בָּהּ, כִּי אִפְשָׁר שְׂיִבּוֹא לְיַדֵּי שְׂפִיכוֹת דְּמִים שְׂיִמּוֹת הָעֲנִי מִבְּקֶשׁ אִם לֹא יִתֵּן לוֹ מִיָּד, כְּעוֹבְדֵי דִנְחוּם אִישׁ גַּם זֶה. ב, לְעוֹלָם אֵין אָדָם מַעֲנִי מִן הַצְּדָקָה וְלֹא דִבֵּר רַע וְלֹא הִזַּק מִתְּגַלְגַּל עַל יְדָהּ, שְׁנֵאֲמַר (יִשְׁעִיָּה ל"ב י"ז) "וְהָיָה מַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה שְׁלוֹם". ג, כָּל הַמְּרַחֵם עַל הָעֲנִיִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵם עָלָיו, (הַגָּה) וַיִּתֵּן הָאָדָם אֶל לְבוֹ שֶׁהוּא מִבְּקֶשׁ כָּל שְׂעָה פְּרִנָּסָתוֹ מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּכְמוֹ שֶׁהוּא מִבְּקֶשׁ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַע שְׂוֹעָתוֹ, כִּךָּ הוּא יִשְׁמַע שְׂוֹעַת עֲנִיִּים, גַּם יִתֵּן אֶל לְבוֹ כִּי הוּא גִלְגַּל הַחֲזוֹר בְּעוֹלָם, וְסוּף הָאָדָם שְׂיִבּוֹא הוּא, אוֹ בְּנוֹ, אוֹ בֶן בְּנוֹ, לְיַד מִדָּה זֶה, וְכָל הַמְּרַחֵם עַל אַחֵרִים מְרַחֵמִין עָלָיו ד, הַצְּדָקָה דוֹחָה אֶת הַגְּזוּרוֹת הַקְּשׁוֹת וּבִכְרַעַב תִּצְלֵל מִמּוֹת, כְּמוֹ שְׂאֲרַע לְצַרְפִּית: (הַגָּה) וְהִיא מַעֲשֵׂרָתָהּ, וְאָסוּר לְנִסּוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אִם בְּדִבְרֵי זֶה שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג' י') "וּבִחְנוּנֵי נָא בְּזֹאת" וְגו'. כָּל זֶה מְדַבֵּר בְּעֲנִין צְדָקָה שֶׁהוּא דִבֵּר גְּדוֹל מֵאֵד מֵאֵד לְתַת צְדָקָה לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל.

עַם כָּל זֹאת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (גִּיטִין ס"א). מְפָרְנִסִּים עֲנִי נְכָרִים עִם עֲנִי יִשְׂרָאֵל וְכו', מִפְּנֵי דְרַכֵּי שְׁלוֹם, כְּמוֹבֵן שְׂעָקָר הַצְּדָקָה צְרִיכִים לְתַת לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְהַחֲיוֹתוֹ וְכו', אָבָל אִם יֵשׁ שְׂמָה גוֹי וְגַם כֵּן מִבְּקֶשׁ צְרִיכִים לְתַת לוֹ מִפְּנֵי דְרַכֵּי שְׁלוֹם, וְזֶה אִפְלוּ בַצְּדָקָה, וּמְכַל שְׂכָן טִיפ שְׂזָה עוֹשִׁים מִפְּנֵי הַרְגָּשָׁה טוֹבָה וְכו', וְכֵן שְׂיִהְיֶה שֵׁם טוֹב לְבֵר יִשְׂרָאֵל, אֵין בְּזָה שׁוֹם בְּעֵינָה לְתַת טִיפ, וְאֲדַרְבָּה תְּבוּא עֲלֶיךָ בְּרַכָּה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר שְׁמִינִי כ"ג נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

נוהגים מאז ומקדם לא לברר את מין העבר קדם הולדה, ומכל שכן שלא מספרים את זה לאחרים מפני עין הרע וכו'.

כשאשה נכנסה בהריון, צריכים הרבה לבקש רחמים בכל יום ויום שהכל יסתדר על צד הכי טוב, והעבור והולדה יעברו בקלות וכו', והולד יהיה בריא בנפשו ברוחו וכו' וכו', ואל יקל בדברים אלו, כי עד שלא נולד הולד, צריכים המון תפלה שהכל יסתדר על צד הכי טוב, הן מצד האמא שהולדה תהיה רגילה בלי שום סבוכים וכו', והן הולד שיצא בריא ושלים בחושיו וכו', ואסור להקל בדברים אלו, ואף אחד לא קולט את גדל הסכנה שיש מהרגע שאשה נכנסה בהריון עד שמולידה וכו' וכו', ולכן אז בעת ההריון צריך הבעל והאשה לבקש רחמים ממנו יתברך שהכל יסתדר על צד הכי טוב, ואת זה צריכים להכניס בראש יותר מהכל.

ולכן מה טוב ומה נעים שהבעל והאשה יתפללו בכל עת ההריון אל הקדוש ברוך הוא, ויאמרו את שמות הצדיקים, מה שרק זוכרים בעל פה, כי זה מאד מסגל ללדה קלה, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק חלק ב' סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שיאמרו הבעל והאשה בכל עת ההריון את כל השמות של הצדיקים שהם יודעים בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שרק זוכרים שיהיו רגילים הבעל והאשה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך שיאמרו את התפלה הזאת, ויראו שהכל יעבר בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לנו להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ונזכה שיעבר ההריון בקלות, ותסיר מאתנו כל מיני עין הרע שלא יפגע בנו משום אדם בזה העולם, ונזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ונזכה

להיות בְּרִיאִים וְשִׁלְמִים כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרִצּוֹן
אֲמַרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי אָמֵן כֵּן יְהִי רִצּוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַקְמוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר שְׁמִינִי כ"ג נִסְחָן הַתּוֹשֵׁעִי
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּזְדַּרְזוּ עִם כֶּרֶךְ אַחֵר כֶּרֶךְ שְׁאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת
בְּחִסְדֵיּוֹת בְּרִסְלָב, מָה אֲכַפֵּת לְךָ, אֲתָה מְקַבֵּל עַל כָּל סֵפֶר כְּמָה שֶׁסִּפַּמְתָּ עִם
הָאֲבָרָךְ ... נִרוֹ יֵאִיר, וְאִם צְרִיכִים עוֹד לְהוֹסִיף מִשְׁהוּ, נוֹסִיף, אָבֵל הָעֶקֶר מִה
שְׂאֲנִי צְרִיךְ עֲכָשׁוּ זֶה סִפְרִים, כִּי יֵשׁ לָנוּ מוֹכֵן לְמַעַלָּה מֵאֲלֵפִים מִכְּתָבִים, שְׁזָה
לְפִי־הָעֶרְכָּתִי לְכָל הַפְּחוֹת עוֹד חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה סִפְרִים, אֲנִי צְרִיךְ אֶת הַסִּפְרִים,
וְאֲתָה צְרִיךְ פְּרֻנְסָה, מָה אֲכַפֵּת לְךָ שֶׁתִּזְדַּרְזוּ? אֲצַלִּי הוֹלֵךְ עֲכָשׁוּ בְּחַיִּים לְהוֹצִיא
כֶּרֶךְ אַחֵר כֶּרֶךְ, שְׁזָה מְאֹד מְאֹד לְהִיט, וּבְנִי אָדָם מִחֲפָשִׁים אֶת זֶה, וְלִכֵּן אֲנִי
מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ תִּרְאֶה לְהִזְדַּרְזוּ מִה שְׁיִוָּתֵר מִהוּ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִתֵּן לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת הַשְּׁלִיחַ לְזֶה.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָן, רְאֵה מִה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שְׁבוּעָה
וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהִכַּל פּוֹרְחַ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב')
כְּצַל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ, וְהִלּוּאֵי כְּצִלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצִלוֹ שֶׁל אֵילָן
אֲלֵא כְּצִלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצַל עוֹבֵר, וְאִין
מְקוּהָ, וְאִין מִי שְׂיִקְוָה שְׁלֵא יָמוֹת הַכָּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מִתִּים;
וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף
גְּמֵרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהִנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, כִּי גִ' מ' ר' א' הֵם רֵאשֵׁי
תְּבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה גִ' בְּרִיאֵל מִיְכָאֵל ר' פֶּאֵל א' וְרִיאֵל, וּמִי שְׁזוֹכָה

ללמד בכל יום גמרא, הוא מסוכב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום ערובין כ"ו, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מוחיך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייהך, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבכי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייהך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקמו.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר שמיני כ"ג ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני יתחיל עם השאלה השלישית וכו', לדעתי תחזור להבחורה הזאת ותתקשרו יותר ויותר, כי תהלה לאל אתם מוצאים חן אחד בעיני השני, וגם היא עזרה לך מאד להתקרב אל רבנו ז"ל, ולכן אין שדוף יותר טוב מזה, יעזר הקדוש ברוך הוא שיתחזר הקשר, ותתחתנו בסיומן טוב ובמזל טוב, ובאהבה גדולה מאד, ותכנו בית נאמן בישראל שיהיה לתפארת.

בענין השאלה השנייה וכו', לדעתי תגמר את הלמוד שלך, כדי לקבל את התאר וכו', ואתה יכול גם לקבע עתים בתורה, אתה לא יכול להכניס עכשו בשיבה, אתה צריך להתחתן, כי רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד להתחתן מה שיותר צעיר, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (קדושין כ"ט:): משתבח ליה רב חסדא לרב הונא בדרב המנונא דאדם גדול הוא אמר ליה כשיבוא לידך

הביאהו לְיָדִי, כִּי אֵתָא חֲזִייה דְּלֵא פְּרִיס סוּדְרָא אָמַר לִיה מַאי טַעְמָא לֵא פְּרִיסַת סוּדְרָא אָמַר לִיה דְּלֵא נְסִיבְנָא אֶהְדְּרִינְהוּ לְאַפִּיה מִיְנִיה אָמַר לִיה חֲזִי דְּלֵא חֲזִית לְהוּ לְאַפִּי עַד דְּנִסְכַּת רַב הוּנָא לְטַעְמִיה דְּאָמַר בֵּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְלֵא נִשְׂא אִשָּׁה כָּל יָמָיו בְּעַבְרָה בְּעַבְרָה סְלֵקָא דַּעְתָּךְ אֲלֵא אִימָא כָּל יָמָיו בְּהִרְהוּר עַבְרָה אָמַר רַבָּא וְכֵן תְּנָא דְּבִי רַבִּי יִשְׁמַעְעָל עַד כ' שָׁנָה יוֹשֵׁב הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְצַפֵּה לְאָדָם מְתִי יִשָּׂא אִשָּׁה כִּיּוֹן שְׁהֲגִיעַ כ' וְלֵא נִשְׂא אוֹמַר תַּפַּח עֲצֻמוֹתָיו.

וּבְעֵינֵין הַשְּׂאֵלָה הָרֵאשׁוֹנָה וְכוּ', הָרִי חֲכָמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (אָבוֹת פֶּרֶק א') עֲשֵׂה לָךְ רַב, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת לְעֲצֻמוֹ רַב, וְכַמוּכָן שֶׁהַרַב הִזָּה צְרִיף לְחִזּוֹק וְלַעֲוֹדָד וּלְשִׁמְחַת אוֹתִי, וּלְקַרְבִּי יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

חִזּוֹק וְאַמֶּץ מְאֹד כִּי גְדוֹל אֲדוּנִינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, תְּהִיָּה חִזּוֹק מְאֹד בְּעֵינֵין הַשִּׁיחָה בֵּינָךְ לְבֵין קוּנָה, לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָל מָה שֶׁחָסַר לָךְ תִּבְקֶשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ אִף פֶּעַם לֹא תִהְיֶה לְבָד, כְּעֵין שֶׁאָמְרוּ חֲכָמִינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְלִקוּט דְּבָרִים רַמְזוֹ תַּתְכִּיחַ) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ד' ז') "כִּי מִי גוֹי גְדוֹל אֲשֶׁר לֹא אֱלֹקִים קְרִבִים אֵלָיו כְּהוֹי" אֱלֹקֵינוּ בְּכָל קְרָאנוּ אֵלָיו, מַעֲשֵׂה בְּסִפְיָנָה אַחַת שֶׁהִיָּתָה כְּלָה שֶׁל נְכָרִים וְהָיָה בְּתוֹכָהּ יְהוּדִי אֶחָד הֲגִיעוּ לְנִמְלֵ אֶחָד אָמְרוּ לְאוֹתוֹ יְהוּדִי טַל מְעוֹת וְעֵלָה לְנִמְלֵ וְקַח לָנוּ מִשָּׁם מְאוּמָה, אָמַר לָהֶם לֹא אַכְסָנַי אֲנִי וְאִינִי מִכִּיר לְהִיכֵן אֵלֶיךָ, אָמְרוּ לוֹ יֵשׁ יְהוּדִי אַכְסָנַי, בְּכָל מְקוֹם שֶׁאִתָּה הוֹלֵךְ אֱלֹקֶיךָ עִמָּךְ, הוּי "אֲשֶׁר לֹא אֱלֹקִים קְרִבִים אֵלָיו", זֹאת אוֹמַרְתָּ יְהוּדִי הוּא אִף פֶּעַם לֹא לְבָד, אִיפֹה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ הוּא הוֹלֵךְ עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן אָמְרוּ (שם) בְּכָל קְרָאנוּ אֵלָיו בְּכָל לְשׁוֹן שִׁישְׂרָאֵל קוֹרְאִין לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹנָה אוֹתָם; נִמְצָא שֶׁעַל יְדֵי שְׁמֵרְגִילִים אֵת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ שְׂזָה נִקְרָא אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל הַתְּבוּדָדוֹת, אִזִּי הוּא אִף פֶּעַם לֹא לְבָד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקמח.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר שמיני כ"ג ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מכרח להגיד לך שזה טבעי שיהיה לך הקפדה על המורות בבית ספר שהיו מרביצות לך וכו', את צריכה לעבד על עצמך להוציא את הקנאה והשנאה מהלב וכו', וזה לא קל בכלל, כי סוף כל סוף השפילו אותך מאד מאד וכו' וכו', אף שאני לא יודע מי החיב בדבר וכו', עם כל זאת להרביץ או להשפיל תלמידה בבית ספר, זה בכלל לא דרך חנוכי ולא מקבל בשום מקום, ורבונו ז"ל הקפיד על זה מאד מאד יותר מהכל.

עם כל זאת תבקשי הרבה מהקדוש ברוך הוא שיוציא את השנאה מהלב שלך, ותמחלי להן, ובזכות זה גם הקדוש ברוך הוא ימחל לך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקמט.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר שמיני כ"ג ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

צר לי מאד מאד לשמע מה שקרה אתך, לדעתי זה שהדריך אותך בתהליך התשובה וכו', בגד בך וכו', ולדעתי זה צבוע גדול וכו', שהוא יכול ללכת ולשבר שדוף וכו'.

תנסה בכל מיני אפנים שבעולם להיות אתה בקשר, כי סוף כל סוף חייכם באסור שש שנים, אתם מכרחים עכשו להתחנתן מה שיותר מהר, וחבל מאד שתשברו את החיים ואת העתיד שלכם וכו'.

ומכאן צריכים ללמד לקח לא להאמין לשום בריה שבעולם וכו', ובפרט בשעה שהמדריך בעצמו הוא בעל תשובה וכו', אוי ואבוי לבעלי תשובה כאלו שמוליכים שולל את המקרבים אליהם וכו', הם עדין לא תקנו את עצמם, ואיך הם יכולים לתקן את אחרים? וכעין שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) שיש מפרסמים ומנהיגים שאינם יכולים להנהיג את עצמם, ואיך ינהיגו את אחרים? ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאנשים כאלו וכו'.

חבל מאד שתאבד אותה, תעשה כל מיני מאמצים שבעולם לחזור אליה ותתחנתן לשם שמים, וביחד לבנות בית נאמן בישראל, ואותן מצעות שהציעה לך באסור, תציע לך בהתר, והקדוש ברוך הוא יעזר ששתיכם תחזרו בתשובה שלמה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקן.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר שמיני כ"ג ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תדאגי כלל, הם סתם מפחדים אותך, את לא צריכה לעשות שום בדיקות וכו', הם מכניסות אותך בלחץ על לא דבר, אני מבטיח לך שהכל

יתהפך לטובה ותוליד בקלות, רק תהי רגילה לומר בכל יום שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק חלק ב' סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת תהי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולדי בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזפתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילה, שתעזר לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונה, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי אמן כן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקנא.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר שמיני כ"ג ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כפי שיוצא מהתפלה בלקוטי תפלות תפלה ו', מוכן שתתיקה בפה

וְדַמִּימָה בְּלֵב, כְּמוֹ שִׁכְתוּב (וַיִּקְרָא י' ג') "וַיֵּידֶם אֶהָרֶן", כִּי שְׁלֵמוֹת הַתְּשׁוּבָה שְׂאֵדָם יָדֶם וַיִּשְׁתַּק, שְׂיִשְׁתַּק בְּפֹה, וְלֹא יַעֲנֶה לְמַחְרָפוֹ וּלְמַבְזוֹ שׁוֹם דָּבָר, וַיֵּידֶם בְּלֵב שְׁלֵא יִהְיֶה אֲכַפְתָּ לּוֹ אֶפְלוֹ בְּלִבּוֹ עַל הַבְּזוּיֹן שֶׁמְבַזִּים אוֹתוֹ, וְזֶה פְּשׁוּט.

וַיֵּשׁ לֹאמֵר רָמְזוֹ (תְּהִלִּים ק"ז) "שְׁלַח ד' בְּרוּ וַיִּרְפְּאֵם וַיִּמְלֹט מ' שְׁחִיתוֹתֶם, רֵאשֵׁי תְבוֹת י' ד'ו'ס', הִרְגַע שְׂאֵדָם שׁוֹלַח אֶת דְּבוּרָיו (הֵינּוּ שְׂאִינוֹ מְדַבֵּר), וַיִּרְפְּאֵם (כְּכָר יֵשׁ לוֹ רְפוּאָה כִּי רַב הַצָּרוֹת בָּאִים לְאֵדָם מִחֶמֶת רַבּוּי הַדְּבוּר, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל: לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימֵן כ"ט) שְׁעַל יְדֵי הַדְּבוּר שְׂאִינוֹ צָרִיף נִלְחֵץ לוֹ הַמַּח, וְלִכְּן כְּשְׂאִינוֹ מְדַבֵּר, יֵשׁ לוֹ רְפוּאָה, וְעַל יְדֵי זֶה וַיִּמְלֹט מ' שְׁחִיתוֹתֶם (יִתְבַּטֵּל כָּל הַשְׁחִיתוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי הַכֹּל מְשַׁחֵת, וְלֹא כְּדֹא אֶפְלוֹ לְהַתְחִיל לְהִתְעַרֵּב עִם בְּנֵי אָדָם, שְׁכָלִם מְשַׁחֵתִים), וְכִבְּרָ אָמַר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם (מְשַׁלֵּי כ"א כ"ג) "שִׁמְר פִּירוֹ וּלְשׁוֹנוֹ שִׁמְר מְצָרוֹת נַפְשׁוֹ", כִּי כָּל הַצָּרוֹת שֶׁל הָאָדָם בָּאִים רַק כְּשִׁמְפִקִירִים אֶת הַדְּבוּר, וְכִמוֹ שִׁכְתוּב (קִהְלֹת ו' ז') "כָּל עֲמַל הָאָדָם לְפִיּהוּ", וּפְרוּשׁ בְּזֶה־ר (שְׁמִינֵי מ"ב). בְּגִין פִּיּהוּ דְלֹא נָטִיר לִיּה; (כָּל הַצָּרוֹת שְׂאֵדָם סוֹבֵל זֶה רַק בְּשִׁבִיל הַפֶּה שֶׁלּוֹ שְׁלֵא שׁוֹמֵר עֲלֶיהָ), וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימֵן ל"ה) מִי שֶׁהוּא עֲצוּר בְּמַלְיָן לֹא יוֹכֵל אוֹתוֹ שׁוֹם אָדָם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתֵי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתִקְנָב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינֵי כ"ג נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתֵי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרִיף וְאֲשֶׁרִי חֶלְקֶךָ שְׁזָכִיתָ לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנּוּ ז"ל, אֲכַל אֶתְּךָ צָרִיף לְהַבִּין שְׁכַחוֹר צְעִיר צָרִיף לְשִׁמְר מָאֵד מָאֵד עַל הַסְּדָרִים בְּהִישִׁיבָה, וְכֵן צָרִיף לְשִׁמְר עַל הַכַּחוֹת שֶׁלוֹ, וְלִכְּן תִּישֵׁן בְּזִמְן וְתֹאכַל בְּזִמְן וְלֹא תִסְגֹּף אֶת עֲצָמְךָ

כָּלֵל, וְעָכְשׁוּ זֶה הַזְמַן שְׁאֵתָהּ יָכוֹל לְהִתְעַלּוֹת בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנֵי ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן ע"ג) הַעֲבוּדוֹת שְׁאָדָם עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּבַחֲרוֹתָו, כָּל יוֹם עָרְפוּ יָקָר מִשְׁנַיִם רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעֵת זְקִנְתּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שֶׁבֶת קִנְבֵּי): יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְדוּרְדָא, עָקַר יִפִּי הִפְרַח כְּשֶׁעֲדִין בְּצַעֲרֵירוֹתוֹ, וְלִכְּן תִּרְאֶה לְנַצֵּל אֶת הַזְמַן הַטּוֹב שֶׁלָּךְ לְהִתְמִיד הַרְבֵּה בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת כְּסֻדְרָן, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין מ.ב.) בְּמִי אֵתָהּ מוֹצֵא מִלְחַמְתָּהּ שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁישׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מִשְׁנָה. וּמוֹבָא (מִדְרַשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שְׁאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַח שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וּמִי שֶׁהִרְבֵּה לְלַמֵּד מִשְׁנִיּוֹת אֵינוֹ מַנִּיחוֹ לְהַכְנִס שָׁם, וְלִכְּן אֲשֶׁרִי מִי שֵׁיגֵרס בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלַחָה נְצַחִיית, כִּי מִשְׁנָה אֹתוֹתִית נְשַׁמָּ"ה, וְכֵן תִּתְמִיד בְּלִמּוּד גְּמָרָא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא מְצִיעָא ל"ג.) גְּמָרָא אֵין לָךְ מְדָה גְּדוּלָה מְזוּ, וְאָמְרוּ (פְּרִיטוֹת י"ג:) דְּבַר הַשֵּׁם, זֶה הַלְּכָה, בְּיַד מִשָּׁה, זֶה גְּמָרָא, עֵין שָׁם, וְאִם אַתֶּם רוֹצִים בְּכָל זֹאת לְקוֹם חֲצוֹת, כְּדָאִי לְהַנִּיחַ אֶת זֶה בְּלִיל שֵׁשִׁי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּדַרְכְּךָ, וְתִהְיֶה יָרָא אֱלֹקִים בְּאַמְתָּ.

הַעוֹלָה עַל הַכֹּל שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְבוּדֵד לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר בְּפְרוּשׁ גְּלַה לָנוּ רַבְּנֵי ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קנ"ד) שֶׁעָקַר מֵה שֶׁהִגִּיעַ לְמִדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִין פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהָיָה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תִּהְיֶים הַרְבֵּה בְּפְשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר אִם הִיִּיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מַה שְׁאֵנִי עֲתָה, דְּהֵינּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הִיִּיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מֵה שְׁעִשִּׁיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שֶׁהָיָה מְזוּדָר כֹּל כִּף בְּעֲבוּדָתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה כְּלָה הָיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהָיָה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחַר מַעֲלַת הַעֲבוּדָה שֶׁל פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאַמְתָּ, וְאָמַר אֵי אֵי פְּרָאסְטִיק. גַּם אָמַר שְׂדִבְר עִם כְּמָה צְדִיקִים גְּדוּלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְמִדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִין פְּרָאסְטִיק, שֶׁעֲסָקוּ בְּעֲבוּדָתָם עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּפְשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּהִתְבוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ, וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רכ"ח) בּוֹדָאִי נְמַצָּאִים כְּשָׂרִים אִף עַל פִּי שְׂאִין לָהֶם הִתְבוּדוֹת. אָבֵל אֲנִי

קורא אותם "פלייטיס" מבהלים ומבלבלים, ופתאם כשיבוא משיח ויקרא אותם יהיו מערובים ומבלבלים. אבל אנחנו נהיה דומים כמו האדם אחר השנה שדעתו נוחה ומישבת היטב, כן תהיה דעתנו נוחה ומישבת עלינו בלי מהומה ובלבול וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקנוג.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר שמיני כ"ג ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן י') בשם הבעל שם טוב זי"ע שספין אין נותנין במתנה, הינו שאחד לא יתן לחברו ספין במתנה, הסבה לכך שהוא סכנה גדולה, ומקפידים על זה מאד מאד, ובכל דבר של סכנה מקפידים על זה מאד מאד, ומובא ספין עם הכולל גימטריא קמ"א מספר אדנ"י אלהים ששניהם הם במלות, הינו ספין עם האותיות ואותיות המלוי גימטריא קנ"א, ואז הוא כמספר אדנ"י אלהים, ובה בחינת מעוט הלכנה, וזה בכלל לא סימן טוב, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד נשמע בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקנוד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר שְׁמִינֵי כ"ג נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

קִדְם כְּתוּב שֶׁם בְּדַבְרֵי הַרְמ"א 'וְנִרְאָה לִי מִכָּל מְקוֹם בְּמְקוֹם דְּאִיכָּא
לְמִיחַשׁ מִשׁוּם אֵיבָה, וְשִׁירַע מִשׁוּם זֶה לְיִשְׂרָאֵל שְׂרִי', אֲגַב תְּעִיֵן בְּ"פְנֵי מִשָּׁה"
עַל הִירוּשָׁלַיִם (פָּאָה ד) אֲרֻטְבוֹן שֶׁם יְהוּדֵי חָשׁוּב אַחַד.

עַל כָּל פְּנִים הַלְמוּד הָעֵמֶק שִׁיּוּצָא מִפּוֹה, שְׁמִצּוֹת מְזוּזָה שׁוֹבְרַת וּמְבַטְלַת
מְאָדָם חֲמַדַּת הָעֲשִׁירוֹת, הֵינּוּ תְאוּת מְמוֹן, וְלִכְּן בְּכָל פַּעַם כְּשֶׁאָדָם יוּצָא
מִבֵּיתוֹ, אוֹ נִכְנַס לְבֵיתוֹ, שִׁינְשַׁק אֶת הַמְזוּזָה, וְיִזְכֹּר מַה כְּתוּב בְּהַמְזוּזָה, שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל הוִי"ה אֶלְקִינוּ הוִי"ה אַחַד, וְעַל יְדֵי זֶה בֵּין שִׁיּוּצָא לְרַחוּב לְעַסְקִיו, יִזְכֹּר
שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲמוֹ, וְכֵן כְּשֶׁחֲזָר לְבֵיתוֹ, יִזְכֹּר שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲמוֹ,
וְכִשְׁבֵּר יִשְׂרָאֵל תְּמִיד זֹכֵר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה נִתְבַּטַּל מִמֶּנּוּ חֲמַדַּת תְּאוּת
מְמוֹן, כִּי מֵאַחַר שִׁיּוּדַע בִּיצִיאָתוֹ וּבְכִנּוּסָתוֹ שֶׁהוּא צָרִיךְ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
כִּי תְאוּת מְמוֹן זֶה עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ, כְּשֶׁאֶחָד חוֹשֵׁב שֶׁהַכֹּל תְּלוּי רַק בִּידוֹ, זֶה
בְּעֲצָמוֹ עֲבוּדָה זָרָה, אָבֵל כְּשֶׁנִּזְכָּר כְּשִׁיּוּצָא מִפְּתַח בֵּיתוֹ לְעַסֵּק בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם
הַזֶּה, בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן כְּשֶׁנִּכְנַס חֲזָרָה לְבֵיתוֹ, וְנִזְכָּר בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, מִמִּילָא נְחַקֵּק בּוֹ
אֲמַתַּת מְצִיאָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֲוֶן מִמֶּנּוּ, כִּי יוֹדַע שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרֵךְ, וְאֵין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּמוּבָא בְּזֵהָר (וְאֲתַחֲנֵן רס"ה:) כִּד בַּר נֶשׁ אֲתַקִּין
מְזוּזָה לְפִתְחָא דְּבֵיתָא, וְהֵאֵי שְׁמָא קְדִישָׁא רְשִׁים בְּאַתְוִוי, הֵאֵי בַר נֶשׁ אֲתַעֲטַר
בְּעֲטְרוּי דְּמֵאֲרִיָּה, וְלֹא קִרְבִּין לְפִתְחָא דְּבֵיתִיהָ זֵינִין בִּישִׁין, וְלֹא מִשְׁתַּכְּחֵי תְּמָן;
[כְּשֶׁאָדָם מִתְּקַן מְזוּזָה לְפִתַּח בֵּיתוֹ, הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְשׁוּם
בְּאוֹתִיּוֹת הַמְזוּזָה, הָאָדָם הַזֶּה שֶׁקִּבַּע אֶת הַמְזוּזָה מִתַּעֲטַר בְּכַתֵּר הַמְּלָךְ, וְלֹא
מִתְּקַרְבִּים וְלֹא נִמְצְאִים אֲצֵל פֶּתַח בֵּיתוֹ שׁוּם מִשְׁחִית וּמַחְבֵּל].

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְּפִלָּל בְּעַדָךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר שְׁמִינֵי כ"ג נִסָּן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שִׁיחִיו

הַגָּה הַיּוֹם נִפְתַּח הַתְּלִמוּד תּוֹרָה אַחֲרֵי חֲפֵשֶׁת חַג הַפֶּסַח, מָה אָמַר לָכֶם
אִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמִיכָה שֶׁיֵּשׁ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עַל הַתְּלִמוּד
תּוֹרָה שְׁלָנוּ בִּיבְנָאֵל, מְקוֹם שֶׁהָיָה מְדַבֵּר שְׁמַם מִיּוֹם הַיּוֹסְדָה בְּשַׁנַּת תַּרס"ב,
זֹאת אוֹמַרְת מָאָה וְאַחַד עֶשְׂרֵה שָׁנָה, מְקוֹם שֶׁהֶעֱבִירוּ עַל הַדַּת בְּשֵׁאֵט נִפְשׁ
עֲדַת הַתִּימָנִים וְעֲדַת הַתּוֹנִיטָאִים וְכוּ', וַתִּהְיֶה לָּאֵל בְּמְקוֹם כְּזֶה מְלַמְּדִים תּוֹרָה
עִם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, שְׂאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (פְּלֵה רַבְתֵּי פְּרָק ב') בְּכָל יוֹם מְלֵאךְ יוֹצֵא מְלַפְּנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְחַבֵּל אֶת הָעוֹלָם, כִּיּוֹן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּכַל בְּתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן,
מִיָּד נִהְפֶּךְ כַּעֲסוֹ לְרַחֲמִים; וְאֲנִי מְכַרַּח לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁבִּיּוֹתֵר שִׁיךְ מֵאָמַר הַזֶּה
בִּיבְנָאֵל מֵהַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן שְׁלָנוּ, בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כְּלָל, מְקוֹם כְּזֶה שֶׁהָיָה
כָּל כֶּף רַחוּק מִיְהוּדוּת, וְעֵדִין הַסַּמ"ךְ מ"ם מְתַנַּפֵּל לָנוּ מְכַל הַפּוּוֹנִים לְעַקֵּר
אוֹתָנוּ וְכוּ' וְכוּ', וְאֵף עַל פִּי כֵן אֲנַחְנוּ מִתְקַיְמִים, זֶה נִס בְּתוֹךְ נִס.

לָכֵן אֲנִי בָּא בְּבִקְשָׁה אֲלֵיכֶם, אַתֶּם הַהוֹרִים שֶׁל הַיְלָדִים שֶׁמִּתְחַנְּכִים
אֲצִלָּנוּ, אֲנַחְנוּ מְשַׁקִּיעִים אֶת חֻלְבָּנוּ וְדַמְנוּ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, אֲנִי מוֹסֵר אֶת
נַפְשִׁי שֶׁיְהִיָּה מְלַמְּדִים טוֹבִים, שִׁיְהִיָּה מוֹרוֹת טוֹבוֹת בְּשִׁבְלֵי יְלָדֵינוּ, בְּהַתְּלִמוּד
תּוֹרָה יֵשׁ לָנוּ מְנַהֵל ר' ... נְרוּ יְאִיר, בְּהַבִּיט סֵפֶר וּבַהֲסַמִּינֵר יֵשׁ לָנוּ מְנַהֵל
גב' ... תַּחֲיָה, שְׁעוֹשִׁים אֶת עֲבוֹדַתְם בְּאַמוּנָה וּבְמִסִּירוֹת נִפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה,
וּמִשְׁתַּדְּלִים לְהַחְזִיק אֶת הַיְלָדִים עִם כָּל הַכּוּחוֹת וְכוּ', וּלְשַׁמֵּר שְׂרוּחַ הַזְּמָן,
רוּחַ הַמְּקוֹם, לֹא יִכְנַס בָּהֶם וְכוּ', אֵךְ כִּמָּה יְכוֹלִים הַמְּלַמְּדִים וְהַמּוֹרוֹת לְשַׁמֵּר
עַל יְלָדֵיכֶם? סוֹף כָּל סוֹף הַיְלָדִים נִמְצָאִים אַחַר שְׁעוֹת הַתְּלִמוּד תּוֹרָה וְהַבִּיט
סֵפֶר תַּחַת רְשׁוּתְכֶם, וְאִם אַתֶּם לֹא תִשְׁמְרוּ עַל יְלָדֵיכֶם, מִי יִשְׁמַר עֲלֵיהֶם? אֲבָא
וְאֵמָא צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁיֵּשׁ לָהֶם אַחֲרֵיוֹת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה עַל הַיְלָדִים שְׁלָהֶם,
אִי אֶפְשֶׁר לְבוֹא וְלוֹמַר "מָה אֲנִי יְכוֹל לַעֲשׂוֹת"? "אֵין לִי שְׁלִיטָה עֲלֵיהֶם" "הֵם
לֹא שׁוֹמְעִים בְּקוֹלָנוּ" וְכוּ' וְכוּ', מוֹהַרְנֵי"ת ז"ל אָמַר אֲצִלוּ עֲבוֹדַת הַחַנוּךְ שֶׁל
יְלָדֵינוּ, כָּל כֶּף חֲשׁוּבָה כְּמוֹ עֲבוֹדַת הַחֲצוֹת שְׁלוֹ, הַרש"ב מְלִיּוּבְאוּוֹיטְשׁ זי"ע

אָמַר חֲנוּךְ הַיְלָדִים זֶה כָּל כֶּף חָשׁוּב כְּמוֹ הַנְּחֹת תַּפְלִין בְּכָל יוֹם, וּכְמוֹ שְׁמִירַת שֶׁבֶת בְּכָל שָׁבֻעַ, וּכְמוֹ אֲכִילַת מִצָּה בְּפֶסַח, וּכְמוֹ אֲכִילָה בְּסֶכֶה בְּסֻכּוֹת, כָּל כֶּף הַפְּלִיג בַּמַּעֲלַת הַחֲנוּךְ שֶׁל הַיְלָדִים.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ וּמִתְחַנֵּן אֵלֵיכֶם בְּתַחֲנוּנִים, אֲנִי חוֹסֵד וְחָמְלוֹ עַל יְלָדֵיכֶם, אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עֹכְשׁוֹ בַּמַּצֵּב כְּזֶה שֶׁבְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ הַנְּעֵר מִדְּרֹדֵר וְכוּ', וַיֵּשׁ נוֹשְׂרִים, וְהִסְבֵּה לָזֶה מִפְּנֵי שְׂאִין לָהֶם חֵם בְּבֵית מֵאָבָא וְאֵמָא וְכוּ', וְלִכֵּן הֵם מִחֲפָשִׁים אֶת הַחֵם וְהָאֵהָבָה בַּחוּץ, רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַרְבִּיץ וְלִהְיוֹת אֶת הַיְלָדִים בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּזֶה הַלְּשׁוֹן "עַם מְכוּת לְהַיְלָדִים לֹא פּוֹעֲלִים כְּלוּם, וְאִם פְּעַם בֶּן פּוֹעֲלִים, דְּעוּ לְכֶם שְׂאֵם הֵייתֶם הוֹלְכִים אִתְּם בְּדַרְכֵי נַעַם, הֵייתֶם פּוֹעֲלִים הִרְבָּה יוֹתֵר בְּקָלוֹת", הַבְּעִיָּה הַיָּא שֶׁהַהוֹרִים הֵם עֲצָבָנִים מֵרַב הָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת וְכוּ', הַטְּרֹדוֹת וְהַצְּרוֹת שֶׁמְסַבֵּב אוֹתָם וְכוּ', עַם כָּל זֹאת זֶה לֹא תְרוּץ, סוּף כָּל סוּף הַיְלָדִים הֵם הָעֲנִיּוֹת שְׁלֶכֶם, וּכְמוֹ שְׁשׁוּמְרִים עַל הָעֲנִיּוֹת שְׁלֹא יִכְנַס אֶפְלוֹ גְּרָגִיר אֲבָק, כְּמוֹ כֵּן וְיוֹתֵר מִכֵּן צְרִיכִים לְשָׁמֵר שְׁלֹא יִגַּע בְּהַיְלָדִים אִיזָה גְּרָגִיר אֲבָק שֶׁל רוּחַ רַע בַּחוּץ, הַפְּקָרוֹת וְנִאוּף שֶׁקוּץ תַּעֲוֹב וְעִירָם וְכוּ' וְכוּ', שְׁמַכְלָה לָנוּ בְּכָל הָעוֹלָם אֶת הַנְּעֵר, וְזֶה רוֹאִים בַּחוּשׁ מַה שֵׁיִשׁ עֲדִין הַצְּלָחָה לְהַצִּיל אֶת הַנְּעֵר, זֶה דְרָכֵי הַתּוֹרָה וְהַיְרָאָה, כִּי בְּלִי תּוֹרָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן יֵשׁ בְּכָל בֵּית סֵפֶר שׁוֹטְרִים שְׁשׁוּמְרִים שְׁלֹא יִהְיֶה אֱלִימוֹת וְסָמִים וְכוּ', וְכָל תַּלְמִיד וְתַלְמִידָה צְרִיכִים לְעֵבֶר דְרָף בְּדוּק בְּטַחוּנִי, מַה שֶׁתְּהַלֵּה לְאֵל בְּתַלְמוּדֵי תּוֹרָה וּבְכַתִּי סֵפֶר חֲרָדִים אֵין דְבָר כְּזֶה, עַם כָּל זֹאת צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַנְּעֵר, וְחֲכָמֵנוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סֶכֶה נ"ו): שׁוֹתָא דִּינוּקָא בְּשׁוּקָא אוּ דְאָבוּהּ אוּ דְאִימִיָּה, מַה שֶׁהַתִּינוּק מְדַבֵּר בְּשׁוּק, זֶה שָׁמַע אוּ מַהֲאָבָא אוּ מַהֲאָמָא, וְלִכֵּן הַחֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית, זֶה לֹא יִתְכַן שְׂאָבָא וְאֵמָא יִנְבְּלוּ אֶת הַפֶּה שֶׁלָּהֶם וְכוּ', וְיִהְיֶה קָלְלוֹת וְכוּ', וְקַטְטוֹת וְצַרְחוֹת וְכוּ', וְאַחַר כֵּן יִבְקָשׁוּ שֶׁהַיְלָדִים יִהְיוּ בְּעֲלֵי דְרָף אַרְץ... הַיֵּשׁ דְבָר כְּזֶה? הֲרִי הַיְלָדִים עוֹשִׂים מַה שְׁרוּאִים בְּבֵית אֲצֵל אָבָא וְאֵמָא, וְלִכֵּן אֲנִי מִתְחַנֵּן אֵלֵיכֶם עֹכְשׁוֹ נִכְנַס קִיץ אֶרֶץ, הַיָּמִים אַרְכִּים, כְּשֶׁהַיְלָדִים חוֹזְרִים מִהַתְּלַמּוּד תּוֹרָה אוּ מִהַבֵּית סֵפֶר, יֵשׁ לָהֶם עוֹד הִרְבָּה הִרְבָּה זְמַן לְהִסְתַּוְּבֵב בְּלִי מַעַשׂ, וְלִכֵּן הָאֲחֲרִיּוֹת נוֹפֵל עֲלֵיכֶם, וְלֹא עַל הַתְּלַמּוּד תּוֹרָה וְלֹא עַל הַבֵּית סֵפֶר, וְלִכֵּן אֲנִי מִתְחַנֵּן אֵלֵיכֶם, הַקְּמָתִי מִעֲרַכְתִּי

חֲנוּךְ שְׁלֵמָה שָׁבָה מִתְחַנְכִּים לְמַעַלְהָ מְאֹלָף יְלָדִים, וְהוֹלֵךְ לִי בְחַיִּים שֶׁיֵּצֵא מֵאֵתְנוּ יְלָדִים כְּאֵלוֹ שֶׁלֹּא אֶצְטָרֵךְ לְהִתְבַּיֵּשׁ לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ עִמָּהֶם, וְתִהְיֶה לֵאלֹא אֲנִי מְצֻלֵיחַ, אֲבָל פֹּה וְשָׁמָּה וְכוּ', עֲדִין צְרִיכִים הִרְבֵּה רַחֲמִים, כִּי יֵשׁ הוֹרִים שֶׁפְּשׁוּט לֹא אֶכְפֵּת לָהֶם מִיְלֻדֵיהֶם וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם הוֹרִים יְקָרִים, אֲנִי בְטוּחַ שְׁאַתֶּם רוֹצִים לְרֹאוֹת נַחַת מִיְלֻדֵיכֶם אִיךְ שֶׁהֵם גְּדֻלִּים עַל פִּי דְרָכֵי הַתּוֹרָה, וְעַל פִּי דְרֹךְ אֲרָץ, וַיִּזְכּוּ לְהִתְחַנֵּן וְלִבְנוֹת בְּתִים נְאֻמָּנִים, וְשִׁיְהִיָּה לָכֶם בְּמָה לְהִתְפָּאֵר וְכוּ', וְלְרוֹת נַחַת מִנְּכָדִים כְּאֲשֶׁר הֵמוֹן הוֹרִים מְקַהֲלָתְנוּ כְּכֹר זָכוּ לְזֶה, עַל יְדֵי שֶׁצִּיְתוּ אוֹתִי בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנִים, וְלִכֵּן תַּעֲזֹרוּ לִי בְּכָל מָה שְׁאַתֶּם רַק יְכוּלִים, וְתִהְיוּ דֹגְמָא חֲזִיה לִיְלֻדֵיכֶם, כְּדִי שִׁיְהִיָּה לָהֶם אֶת מִי לְחַקוֹת וְכוּ', וְכִבְרָ אֲמַר הַחֲכָם מְכַל אָדָם (קִהְלַת ז' א') "טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה מ"ח סִימָן א') כְּמָה הוֹלֵךְ שְׁמֵן טוֹב? מְקִיטוֹן לְטָרְקֵלִין, וְשֵׁם טוֹב הוֹלֵךְ מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ; הֵינּוּ אִם שׁוֹפְכִים בְּשֵׁם אוֹ שְׁמֵן טוֹב, מְרַגִּישִׁים אֶת הָרִיחַ רַק מִחֲדָר לְחֲדָר וְכוּ', כִּי הָרִיחַ שֶׁל בְּשֵׁם אוֹ שֶׁל שְׁמֵן טוֹב לֹא הוֹלֵךְ רְחוֹק, רַק אֵיפֹה שֶׁנִּשְׁפָּף, מָה שְׁאִין כֵּן שֵׁם טוֹב הוֹלֵךְ מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, תִּהְיֶה לֵאלֹא הַתְּלֻמוֹד תּוֹרָה וְהִבִּית סִפֵּר שֶׁלְנוּ קָבְלוּ שֵׁם טוֹב בְּכָל אֲרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא בַחֲנָם שְׂרוֹצִים לְהַכְנִס עוֹד מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת בְּלִי שׁוּם גְּזָמָא לְהַצְטָרֵף לְקַהֲלָתְנוּ, אִךְ הַבְּעִיָּה הִיא הַדִּיּוּר, וְהַעֲלוּ אֶת הַמְּחִירִים שֶׁל הַדִּירוֹת לְשָׁמַיִם, וְכָל זֶה מִפְּנֵי שֶׁשְׁמַעוּ שְׁאֲצִלְנוּ הַחֲנוּךְ בְּרֹאשׁ מַעֲיִנְנוּ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁבִשְׁבִיל כְּמָה יְלָדִים שֶׁהֵם לֹא מְחַנְכִים בְּבֵית וְכוּ', כִּי הַהוֹרִים מִתְנַהֲגִים כְּמוֹ פְּרָאֵי אָדָם וְכוּ', אֲנִי לֹא יִתֵּן שְׁאַת הַשֵּׁם טוֹב שֶׁל הַתְּלֻמוֹד תּוֹרָה וְהִבִּית סִפֵּר, שֶׁהַקְּמָתִי בְּיָזַע וּבָדָם וּבִמְסִירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, יֵלֵךְ לְטִמְיוֹן, וְלִכֵּן אֲנִי מִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם תַּעֲזֹרוּ לִי לְחַנֵּךְ אֶת יְלֻדֵיכֶם, עַל יְדֵי שְׁאַתֶּם תִּרְאוּ לָהֶם דֹּגְמָא חֲזִיה בְּבֵיתְכֶם, וְהִיָּה זֶה שְׁכָרִי.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁאֲזַכֶּה לְרֹאוֹת נַחַת דִּקְדָּשָׁה מִיְלֻדֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר שְׁמִינֵי כ"ג נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁאַתְּ מוֹסְרֹת אֶת נַפְשֶׁךָ לְעֹזֵר לִי לְגִיס כְּסָפִים לְמוֹסְדוֹת קְהֵלְתֵּנוּ הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֱמוּנָה, אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׁמַּח עִם זֶה, כִּי זֶה זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, סוֹף כָּל סוֹף רוֹאִים בְּעֵינַיִם אִיפֹה הַכֶּסֶף הוֹלֵךְ.

תְּהִלָּה לְאֵל בְּיוֹם רֵאשׁוֹן אֲנַחְנוּ פּוֹתְחִים עוֹד פַּעַם אֶת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלָךְ יִהְיֶה חֶלֶק מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל בְּזֶה.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַזְּכוּת הַזֶּה שְׁאַתְּ עוֹסֶקֶת לְגִיס כְּסָפִים כְּסָפֵי צְדָקָה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר שְׁמִינֵי כ"ג נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּהִי שְׁמֻחָה וְעֹלִיזָה, וְאֵף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה קָשֶׁה לָךְ מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת אֶת צְרִיכָה לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשֻׁמְחָה, כִּי כָּל הַבְּעֵיָה שֶׁלָּךְ זֶה רַק מִפְּנֵי שְׁאַתְּ לֹא שְׁמֻחָה וְעֹלִיזָה, כִּי אִם הִיִּית שְׁמֻחָה וְעֹלִיזָה, הִיִּית מוֹצֵאת אֶת הַמְּקוֹם שֶׁלָּךְ כְּאֵן בִּיבְנָאֵל, כְּמוֹ שְׁגִלָּה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ד) שֶׁשְּׁאֵלוּ הַסְּבִי דְּבִי אֶתוֹנָא אִיפֹה הָאֲמָצַע שֶׁל הָעוֹלָם? וְהִרְאָה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה עִם אֲצַבְעוֹ פֹּה, שְׁאֵלוּ אוֹתוֹ מִי אוֹמֵר שְׁכָךְ הוּא? אָמַר לָהֶם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה, תְּבִיאוּ חֲבָלִים וְתַמְדְּדוּ וְתִרְאוּ שְׁאֲנִי צוֹדֵק, וּמְגִלָּה רַבְּנוּ ז"ל שֶׁיֵּשׁ בְּזֶה סוֹד נִפְלָא

מֵאֵד, כְּשֶׁמִתְחִיל הַבְּלִבּוּלִים עִם הָאָדָם אֵיפֹה הַמָּקוֹם שֶׁלּוֹ לִהְיוֹת וְלָגוֹר? אֲזַי הֶעֱצָה לְהִגִּיד לוֹ פֹּה, אֵיפֹה שְׁאֵנִי נִמְצָא שָׁם אֲמַצֵּעַ הָעוֹלָם, וְעַם כָּל זֹאת כְּשֶׁהִקְלַפּוֹת וְהַמְשַׁחִיתִים שֶׁבָּרָא אָדָם מִחַמַּת עֲוֹנוֹתָיו שֶׁהֵם מִבְּלִבְלִים אוֹתוֹ וְשׂוֹאֲלִים מִי אוֹמֵר שְׂאֵתָה צְרִיף לָגוֹר פֹּה? אוֹלַי אֵתָה צְרִיף לָגוֹר בְּמָקוֹם אַחֵר? וְאַחֵר כִּף כְּשִׁילֶךְ לְמָקוֹם אַחֵר וְכו', גַּם שָׁמָּה יִגִּידוּ לוֹ מִי אוֹמֵר שְׂאֵתָה צְרִיף לָגוֹר פֹּה? אוֹלַי אֵתָה צְרִיף לָגוֹר בְּמָקוֹם אַחֵר? וְהֵם מִבְּלִבְלִים אֵת דַּעְתּוֹ וּמַעֲקָמִים אֵת לְבוֹ וְכו', בְּקִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת, וְלֹא מוֹצֵא אֵת הַמָּקוֹם שֶׁלּוֹ, אֲכַל אִם אָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְכַנֵּס בְּדַעְתּוֹ אֵת אֲמַתּוֹ מִצִּיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה אֵיפֹה שָׂרַק תְּשִׁים אוֹתוֹ הוּא יִהְיֶה רַק שְׂמַחַת, כִּי אֵין עוֹד שְׂמַחָה כְּשֶׁמִּחַת הָאֲמוּנָה בְּהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּהְיֶה שְׂמַחָה וְעֲלִיזָה, וְתִהְיֶה הִכִּי מְאֻשָּׁרֵת בְּחַיֶּיךָ, וְדִיֻּקָּא פֹּה יִהְיֶה לְךָ וְיִלְהַ מְשַׁלֶּךְ לְבִסוּף, וְתִצְלִיחִי עִם יְלָדֶיךָ, רַק תִּשְׁתַּדְּלִי מֵאֵד מֵאֵד לְאַהֲבָה אֵת בְּעַלְךָ וּלְכַבְּדוֹ וּלְדִיקְרוֹ, כִּי הוּא אִישׁ צְדִיק, עוֹבֵד הַשֵּׁם, זוֹכֵה לְסִיּוּם כָּל יוֹם אֵת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים קֹדֶם אוֹר הַיּוֹם, וְאֲנִי פְּשוּט מְקַנָּא אוֹתוֹ בְּעִבּוּדָה הַזֹּאת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַקְנָה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי כ"ג נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי חֲזַק בְּדַעְתִּי שֶׁמִּפְעַם לְפַעַם תִּקְפֹּץ לְמַקּוֹה שֶׁל הָאָרִיז"ל, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְתִמְשִׁיךְ לְחַנּוּךְ אֵת הַתְּלַמִּידִים.

אֵתָה מְכַרְח לְעַבְד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמַחָה, שֶׁבְּפָרוּשׁ גִּלְהַ לָּנוּ רַבְּנוּ ז"ל

(לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שְׁהִשְׁמַחָה הוּא רְפוּאָה לְכָל, וְגַם חֲכָמֵי הַרְוּפָאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשְׂמַחָה.

תְּשֹׁמֵר אֶת עֲצָמָךְ מְאֹד מְאֹד מִכַּעַס וּקְפִידוֹת, שֶׁהוֹרֵס אֶת הַחַיִּים לְגַמְרֵי, וְאָמַר הַחֲכָם מְכַל אָדָם (קהלת י"א י') "וְהִסַּר כַּעַס מִלְּבָבְךָ וְהִעֲבֵר רָעָה מִבְּשָׂרְךָ".

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵכוֹת ל"ב): אַרְבָּעָה צְרִיכִין חֲזוּק וְאֵלוּ הֵן תּוֹרָה, וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, תְּפִלָּה, וְדַרְךְ אֶרֶץ, תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים מְנִינֵן, שֶׁנֶּאֱמַר (יהושע א' ו') "רַק חֲזוּק וְאֶמְצָן מְאֹד לְשֹׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת כְּכֹל הַתּוֹרָה" חֲזוּק בַּתּוֹרָה, וְאֶמְצָן בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים, תְּפִלָּה מְנִינֵן, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים כ"ז י"ד) "קְוֵה אֶל הַיְיָ" חֲזוּק וְאֶמְצָן לְבָבְךָ וְקוֹה אֶל הַיְיָ, דַּרְךְ אֶרֶץ מְנִינֵן, שֶׁנֶּאֱמַר (שמואל ב' י' י"ב) חֲזוּק וּנְתַחֲזַק בְּעַד עַמְנוּ וְגו'; וְלִכְּן אַתָּה צְרִיף לְהַתְחַזֵּק בְּכָל הָאֲרָבַע דְּבָרִים הָאֵלּוּ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פֶלֶא עֲלִיוֹן, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי כ"ג נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֵין מַלִּים בְּפִי הַהוֹדוֹת לְךָ עַל שְׂאֵתָה אַחֲרָאֵי עַל הַהֲנַצָּחוֹת שֶׁל "שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרַסְלָב", יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַלַּךְ מִחִיל אֶל חִיל, וְנִזְכֶּה לְהַדְפִּיס בְּכָל חֹדֶשׁ לְכָל הַפָּחוֹת שְׁתֵּי פְּרָכִים, וְהִיא זֶה זְכוּתָךְ.

בְּעֵינַי הַבְּעִיָּה שְׂאֵתָה כּוֹתֵב וְכוּ' וְכוּ', אֵין עֲצָה אַחֲרַת רַק תְּפִלָּה, כִּי מַה שְׂתַפְּלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לַפְעֵל, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵר אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמֹר אֶת הַהוֹרִים שְׁלֶךְ מְכַל רַע, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְטֻלָן, רְאֵה מַה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, הִנֵּה שְׁבוּעַת
וְהִנֵּה חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרֵחַ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב')
כְּצֵל יָמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּהָ, וְהַלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן
אֶלָּא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעַת שֶׁהוּא עָף דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵין
מְקוּהָ, וְאֵין מִי שְׂיִקְוֶה שְׁלֵא יָמוּת הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיָּהֶם שֶׁהֵן מֵתִים;
וְלָכֵן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתַּחֲלָה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף
גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גִ'מ'ר'א' הֵם רֵאשֵׁי
תְּבוֹת אַרְבַּע מְלֶאכֵי הַשְּׂמִירָה גִ'בְּרִיאֵל מ'כָּאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרִיאֵל, וּמִי שֶׁזּוֹכֵר
לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסוּבָב עִם אַרְבַּע מְלֶאכֵי הַשְּׂמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ
מִכָּל פְּגַע וְנִגַּע וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם עֲרוּבִין כ"ו, אֵף שְׁנִדְמָה לָךְ
דְּמִיוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מוֹחִיךָ מַה יִּהְיֶה כְּבָר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל
הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְרַסְתִּי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַס מָחָר? אֵל תֹּאמַר זֹאת,
אֶלָּא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יָבִיא
לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מֵאֵד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנַס אֶת הַדְּבָרִים
הָאֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׂאֵנִי כוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִין, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף
גְּמָרָא, שֶׁתְּהִיָּה הַכִּי מְאֹשֵׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּקָס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעִי לְסִדְרַת שְׁמִינִי כ"ג נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְסִירוֹת נִפְשׁ שְׂאֵתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשֶׁךָ
בְּשִׁבִיל כּוֹלֵל חֲצוֹת, וְהַעוֹלָה עַל הַכֵּל עַל הַתְּהִלִּים שְׂאֵתָה אוֹמֵר עִם הַיְלָדִים,

שְׁזָה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמַיִם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד תַּעֲסֵק בְּזֶה, וְהִיָּה זֶה שְׂכָרְךָ לְנֶצַח.

אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַצֵּא שְׂדוּךְ טוֹב לְבָנְךָ ... נְרוּ יֵאִיר.

נָא וְנָא אַל תְּהִיָּה בְטֻלָן, רְאֵה מֵה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֹּל פּוֹרֵחַ, כְּמֵאֲמָרִים ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּהָ, וְהַלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֶלָּא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׂעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵין מְקוּהָ, וְאֵין מִי שְׂיִקְוָה שְׁלֵא יָמוּת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיָּהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גִ' מִ'ר' א' הֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מְלֵאכֵי הַשְּׂמִירָה גִ' בְּרִיאַל מִ'יכָאֵל ר' פֶּאֵל א' וְרִיאַל, וּמִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסוּבָב עִם אַרְבַּע מְלֵאכֵי הַשְּׂמִירָה שְׂשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פְּגַע וְנִגַע וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם עֲרוּבִין כ"ו, אֵף שְׁנִדְמָה לָךְ דְּמִיוֹנוֹת כְּפִי קְטָנוֹת מוֹחִיךָ מֵהַ יְהִיָּה כְּבָר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְרַסְתִּי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַס מִחֵר? אַל תֹּאמַר זֹאת, אֶלָּא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שְׂתַלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יָבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיֶּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׂאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שְׂתַהִיָּה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיֶּיךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר שְׁמִינֵי כ"ג נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּישׁוֹר יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תְּדַאֵג תִּמְשִׁיךְ לְכַתֵּב וּתְגַשׁ אֶל הָאֲבִירָךְ ... גִּישׁוֹר יֵאִיר עִם הַמִּכְתָּב הַזֶּה, וְתִרְאֶה לוֹ שֶׁעַל כָּל עֲמוּד שִׁיתֵן לָךְ אַרְבַּע מֵאוֹת ש"ח, אֶתְּהַ תִּמְשִׁיךְ לְכַתֵּב, וְאֲנִי יִשְׁתַּדֵּל לְשֵׁלֵם לָךְ תַּכְףּ וּמִידָ בְּאוֹתוֹ יוֹם שְׁאַתָּה גּוֹמֵר, רַק אֵל תִּכְנַס בְּלִחַץ כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶיךָ חִלַּקְךָ שְׁאַתָּה עוֹסֵק בְּעֵסֶק קְדוֹשׁ כְּזֶה לְכַתֵּב סֵפֶר תּוֹרָה.

אֶתְּהַ צְרִיךְ לִזְכּוֹר מַה שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲרוּבִין י"ג.) שֶׁסֵּפֶר רַבִּי מֵאִיר כְּשֶׁבֵּאתִי אֶצֶל רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אָמַר לִי בְּנֵי מַה מְלֹאכְתְּךָ? אֲמַרְתִּי לוֹ לְבַלֵּר אֲנִי, אָמַר לִי בְּנֵי הָיוּ זְהִיר בְּמִלֵּאכְתְּךָ שְׁמִלֵּאכְתְּךָ מְלֹאכְתְּ שְׁמִים הֵיא, שְׁמֵא אֶתְּהַ מַחְסֵר אוֹת אַחַת אוֹ מִיתֵר אוֹת אַחַת נִמְצָאת מַחְרִיב אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ; וְלִכֵּן אֶתְּהַ צְרִיךְ לְדַעַת שְׁאַמְנוֹת הַסּוֹפְרוֹת, זֶה מְלֹאכָה קְדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד, וְתִקְבַּל עַל עֲצָמְךָ אִף פַּעַם לֹא לְכַתֵּב לֹא תִפְלִין לֹא מְזוּזוֹת וְלֹא סֵפֶר תּוֹרָה, כְּלִי שְׁתַּלֵּךְ קִנְדָם לְמַקְוָה, כִּי סוֹפְרוֹת זֶה אוֹמְנוֹת קְדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד.

תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלֶתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַסַּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּף חֶזֶק לְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְיוֹת וּבְדַפְאוֹן וְכוּ', רַק עַל יָדֶי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׁמַכְנִיס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כִּפִּי בְּחִינָתוֹ וְעֵנִינוּ, וְלִכֵּן אֶתְּהַ מְכָרַח לְעִשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהִרְגַע שְׁתַּהִיָּה בְּשִׁמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׁאַמֵּר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י"ו) מַה שְׁבִנֵּי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסְרוֹן יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מִהַשְׁמַחָה, וְלִכֵּן תִּמְסֵר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְאֵז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וְכִבֵּר לֹא יִחְסֵר לָךְ שׁוּם דְּבַר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר שְׁמִינֵי כ"ג נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל מָה שֶׁתַּעֲשֶׂה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ, רַק תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל כְּבוֹד אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מִצִּיעָא נט). לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֹהִיר בְּכָבוֹד אֲשֶׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרֻכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בִשְׁבִיל אֲשֶׁתּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרֶם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רְבָא לְבָנֵי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ, (תְּכַבְדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתַּעֲשְׂרוּ), וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) שֶׁעֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטוֹלָן, רְאֵה מָה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, הִנֵּה שְׁבוּעַת וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֹּל פּוֹרְחַת, כְּמֵאֲמָרֶם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יְמֵינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ, וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף דְכֶתִיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאִין מְקוּהָ, וְאִין מִי שֶׁיִּקְוֶה שֶׁלֹּא יָמוּת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיָּהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלָכֵן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גִ'מ'ר'א' הֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה גִ'בְּרִיאַל מִ'יכָאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרִיאַל, וּמִי שֶׁזּוֹכֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסוּבָב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה שֶׁשׁוֹמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פְּגַע וְנִגַּע וּמַחְלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם עֲרוּבִין כ"ו, אֵף שֶׁנֶּדְמָה לָךְ דְּמִיוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מוֹחִיךָ מָה יִהְיֶה כְּבָר אִם אֲנִי יִגְרֹס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גִרְסָתִי אֲתָמוּל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרֹס מִתָּר? אֵל תֹּאמַר זֹאת, אֲלֵא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יָבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִיס אֶת הַדְּבָרוֹרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׂאֵנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִיו, כְּדֵי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתְּהִיָּה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּקִסָּג.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעֵי לְסֹדֵר שְׁמִינִי כ"ג נִסָּן הַתְּשׁוּעָה
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צַר לִי מְאֹד לִשְׁמַע שְׁמַעְקִלִים לְךָ וְכוּ', מָה אִמַּר לְךָ הֲלֹא יָדוּעַ מַה שְׁאָמַר
רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הר"ן סימן קכ"ב) שְׁאֵם לֹא הָיָה מִמֵּתִין בְּבִטְחוֹן לִישׁוּעַת הַשֵּׁם
כְּבָר הָיָה אִישׁ נוֹסֵעַ וּמְטַלְטֵל כְּמוֹ כָּל הַנוֹסְעִים וּמְטַלְטֵלִים עֲצָמָם בְּשִׁבִיל
הַפְּרָנְסָה כְּנֶהְיָג עֲכָשׁוּ. וְהַפְּנִינָה כִּי אָמַר זֹאת לְעִנְיַן הַנְּהַגְתָּ הַבַּיִת בְּפָרְנָסָה
וּמִלְבוּשִׁים וּשְׂאָר צְרִיכֵי הַבַּיִת שֶׁעַל פִּי רַב חֲסָר לְאָדָם הַרְבֵּה. כְּגוֹן, לְזֶה חֲסָר
מִלְבוּשׁ פָּשוּט, וְיֵשׁ שְׁחָסֵר לָהֶם מִלְבוּשִׁים חֲשׂוּבִים אוֹ דִירָה וְכוּ'. שְׁצַרִּיכִין
לְהִמָּתִין לִישׁוּעַת הַשֵּׁם וּלְבָלֵי לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה (עֲרוּבֵין יג:) לְמִלְאוֹת הַחֲסָרוֹן
תִּכְף וּמִיָּד. רַק צְרִיכִין לְהִמָּתִין עַד יִרְחַם הַשֵּׁם, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל עַל עֲצָמוֹ שְׁאֵם
לֹא הָיָה מִמֵּתִין, כְּגוֹן כְּשֶׁהָיָה חֲסָר לוֹ אֵיזָה דְּבָר, אִם הָיָה דוֹחֵק אֶת הַשְּׁעָה
שְׂיִהְיֶה דוֹקָא תִּכְף, הָיָה צְרִיף לְלוֹוֹת לְעֲצָמוֹ וְלִהְיוֹת בְּעַל חוּב עַד שְׂיִהְיֶה
מִכְרָח לִהְיוֹת נוֹסֵעַ וּמְטַלְטֵל. כְּמוֹ שְׁאָנוּ יוֹדְעִים עִנְיַן הַנוֹסְעִים שֶׁהֵם מִכְרָחִים
תְּמִיד לִסַּע עַל הַמְּדִינָה מִחֲמַת שֶׁהֵם תְּמִיד בְּעֲלֵי חוּבוֹת, וְעִנְיַן זֶה צְרִיכִים
לִידַע מְאֹד. וְצְרִיכִין לְלַמֵּד עֲצָמוֹ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה מְאֹד. כִּי לְכָל אָדָם
חֲסָר הַרְבֵּה אֶפְלוֹ בְּעֲלֵי בְּתִים וְעֲשִׂירִים גְּדוּלִים, מְכָל שְׁכָן מִקַּבְלִים אֶפְלוֹ
הַחֲשׂוּבִים וְהַגְּדוּלִים. וְצְרִיף לְזֶה לְהִסְתַּפֵּק בְּמַעוּט וְלִהְנַהִיג בֵּיתוֹ כְּפִי הַשְּׁעָה
וְהַזְּמַן. וְאִם נִדְמָה לוֹ שְׁצַרִּיף מִלְבוּשׁ אוֹ לְאַשְׁתּוֹ וּבְנִיּוֹ, אִף עַל פִּי שְׁמִכְרָח
לוֹ אֵל יְדַחֵק הַשְּׁעָה לְלוֹוֹת וְלִהְיוֹת כְּחֹב, אִךְ יִמָּתִין עַד שְׂיִבּוֹא
עֵתוֹ. וְטוֹב לְסַבֵּל דַּחֵק אֶפְלוֹ בְּמִזְוָנוֹת וְכָל שְׁכָן בְּמִלְבוּשִׁים וְדִירוֹת וְכוּ' וְלֹא
לִהְיוֹת בְּעַל חוּב. וּמוֹטֵב שְׂיִהְיֶה בְּעַל חוּב לְעֲצָמוֹ אוֹ לְכַנֵּי בֵּיתוֹ בְּמִלְבוּשִׁים

מלהיות בעל חוב להחנוני או לאחרים. כי בכל ענייני פְּרִנְסָה צְרִיכִין להמתין עד שיבוא עתו, כמו שכתוב (תהלים קמ"ה ט"ו) "עֲיִנִי כֹל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ".

אין לתאר ואין לשער את גדל זכותך שאתה שליח טוב להכניס בלב האברכים שיפיצו את שאלות ותשובות בחסידות ברסלב, הזכות הזו יגן עליך, ותזכה לראות רק ישועות, ונסים נגלים, כי זכוי הרבים מאד מאד חשוב בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקסד.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר שמיני כ"ג ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מכרח להגיד לך שיש לך בת ... תחיה מיחדת במינה, ולכן אסור להלחין אותה, אם אין משיכה אליו, או שעדין היא לא בשלה להתחתן וכו', או שזה לא בשבילה פשוטו כמשמעו, כי הזוג הנכון תכף ומיד כשנתראים יש משיכה ביניהם כמו מגנט אחד להשני.

ולכן עלינו לחפות ולקיים מה שאמר החכם "מה שיעשה הזמן לא יעשה השכל".

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתהי תמיד שמחה ועליזה, ותתחילו כבר לבנות את הבית שלכם, שיהיה בית מלא שמחת החיים, ותרוו רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציתכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר שְׁמִינֵי כ"ג נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אֶתָּה צְרִיף לְשֹׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלֶךְ, כְּמוֹ שְׁאֲמָרוּ צְדִיקִים "בְּרֵאשִׁית בְּרֵא" הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן זֶה הַבְּרִיאוֹת, אֶתָּה צְרִיף לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד מֵאֵשׁ אֶתָּה אוֹכֵל, וְלִקְחַת אֶת הַכְּדוּרִים נִגְדָה לְחֵץ דָּם גְּבוּהָ, שְׁזָה מְאֹד מְאֹד מִסְכָּן וְכוּ', אֵל תִּקַּח שׁוֹם דְּבָר אֶל הַלֵּב וְכוּ', וְאֵל תִּאֲמַץ עֲצָמְךָ יוֹתֵר מִדֵּי וְכוּ', וְכִבֵּר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן פ"ד) תִּקְוֶן הַגּוּף קִדְּם תִּקְוֶן הַנֶּפֶשׁ; וְלִכֵּן אֶתָּה צְרִיף מְאֹד מְאֹד לְדָאג קִדְּם עַל בְּרִיאוֹת גּוּפְךָ, וְאָמַר הַחֲכָם "הַגּוּף וְהַנֶּפֶשׁ הֵם שְׁתֵּפִים", וְאָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע כְּשֶׁנֶּעֱשֶׂה חוֹר קָטָן בַּגּוּף, נֶעֱשֶׂה חוֹר גְּדוֹל בְּהַנְּשָׂמָה, וְלִכֵּן אֶתָּה צְרִיף מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת.

בְּעֵינַי מִשָּׂא וּמִתֵּן בְּאֲמוּנָה וְכוּ', טוֹב שְׁאֶתָּה מְעוֹרֵר אוֹתִי עַל דְּבָר זֶה, כִּי אֲנִי יְעוֹרֵר אֶת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל זֶה, כִּי עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ אֵין יוֹם הַכְּפִוּרִים מִכְּפָר בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן.

מֵאֲמָץ אֶתָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת, אָבֵל צְנִתוֹר לֹא הִיִּתִי מֵיַעַץ לָךְ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִי לָךְ בְּרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר שְׁמִינֵי כ"ג נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד נִזְדַּעְזַעְתִּי לְשִׁמְעַ מֵאֵשׁ שְׁקוּרָה עִם בִּתְךָ ... תַּחֲיִהּ, לְמָה לֹא

הודעת לי עד עכשוי? תראה שבתך תהיה בקשר אתי אולי אני יכול עוד להציל את המצב.

הקדוש ברוך הוא ימתיק מכם כל הדינים על ידי פלא עליון, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

ראה שאשתך תקח את הכדורים וכו', שזה מאד מאד נחוץ.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקסו.

בעזרת השם יהברך יום רביעי לסדר שמיני כ"ג ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד המום ממה שקרה אתכם בחג, ולכן אני מאד מבקש אתכם מהיום והלאה אל תלכו בשום פנים אצל אף אחד מההורים, כי יש לכם ילד מקסים, נשמה קדושה, ולמה הוא צריך לראות ולשמע את כל ההזמה הזו? ולכן מהיום והלאה בשום פנים ואפן אתם לא צריכים ללכת אליהם, עדיף בשביל כבוד אב ואם שהם יבואו אליכם מאשר אתם תבואו אליהם, כי בבייתכם הם לא ישתוללו ככה וכו', ואתם לא צריכים להתפעל מהאיומים שלהם וכו', והרגשי אשמה שמכניסים בכם וכו', הכל הכל ורעות רוח, עדיף שתלכו בדרך התורה והיראה, ותחנכו את הילדים שלכם בגלוי אלקות.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שאת ובעלך תציתו אותי, כבוד אב ואם שיך רק כשמקרבים אתכם אל הקדוש ברוך הוא, אכל אם מורידים אתכם לנוקבא דתהומא רבה וכו' וכו', אז תקימו שב ואל תעשה עדיף.

אני מאמין באמונה שלמה שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב שיהיה לכם בית משלכם, רק תחזיקו מעמד וכו', כי מנסים את כל אחד איך יחזיק מעמד, ותאמיני לי שאותי נסו בנסיונות כל כך קשים ומרים, שאי אפשר

להסביר וכו', ותהלה לאל על ידי העצות הקדושות של רבנו ז"ל, החזקתי מעמד ואני מחזיק מעמד.

חזקו ואמצו מאד לאהב אחד את השני, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקסת.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר שמיני כ"ג ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

באתי לאחל לך ברכת מזל טוב חמה ולבבית על הולדת הבן.

בענין המוהל, אתה צריך לברר אם יכולים כבר לעשות ברית וכו', ואם כן עדיף שתקחו את הבן של הרב ... שליט"א מצפת, אבל תבררו טוב טוב אם במשקל כזה יכולים לעשות ברית, זה לא צחוק וכו'.

בענין הכבודים, עוד אדבר אתך, אבל הדבר הראשון שאתה צריך לדאג לשאל את המוהל אם יכולים לעשות את הברית בעתו ובזמנו, כי זה מאד מאד נחוץ לדעת.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקסט.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר שמיני כ"ד ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, וזה גדלת בר ישראל שיכול להפך את המרירות למתיקות, כמוכא בזהר (זהר הקדמה ה) מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא, וטעמין מרירא למתקא, עד לא ייתון הכא. מאן מנכון דמחכאן בכל יומא לנהורא דנהיר וכו', מאן דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא, לית ליה חולקא הכא; נמי מכס יכול להפך את החשך לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבוא לעולם הבא וכו', מי מכס שמחכה בכל יום לאור הגנוז שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא] מכל זה רואים מעלת האדם שאפלו שעובר עליו כל מיני חשכות ומרירות וכו' וכו', אף על פי כן הכל הוא מהפך לטובה.

מה אמר לך ככל שאני שומע בכל יום ויום צרות ישראל מה שעוברים על בני אדם, משבירים וגלים כאלו שאי אפשר לתאר ולשער כלל, אני אומר תמיד לאנשי שלומנו אשרינו ואשרינו ועוד פעם אשרינו ואשרינו שזכינו להתקרב אל רבי כזה, רבי רחמן כזה, רבי שמחזק ומעודד ומשמח אותנו, ולא נותן לנו מנוח יום אחד, ולכן אני מאד מבקש אותך, אל תהיה בטלן, שלא יחסר לך יום אחד מבלי ללמד ולעין בשיחותיו הקדושים של רבנו ז"ל, שרשם מוהרנ"ת ז"ל בספרי "שיחות הר"ן" "חיי מוהר"ן", אשר בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן שנ"ח) שבכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר, ואפלו צדיק גמור כל ימי חייו כמו שאני רוצה (אזוי וויא איך מיין איין גוטער יהוד) אם ירצה לילך עמה לקיים כפי שיחתו הקדושה, [וגם אפלו עכשו כשלומדין דבריו הקדושים יש להם גם כן כח גדול לעורר להשם יתברך לזכות לדרכי השם באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושים הנאמרים בספריו הקדושים, כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יהיה באיזה מדרגה שיהיה.

אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא בְּמַדְרָגָה עֲלִיּוֹנָה מְאֹד יָכוֹל לְקַבֵּל דְּרָךְ יִשְׂרָאֵל וְעֲצוֹת נִפְלְאוֹת מִכָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שְׁלוֹ. וְכֵן לְהַפְךָ מִי שֶׁהוּא בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה הַתַּחְתּוֹנָה חֹס וְשָׁלוֹם בְּאִיזָה מְקוֹם שָׂרָק לֹא יִהְיֶה, יָכוֹל לְקַבֵּל דְּרָךְ יִשְׂרָאֵל וְעֲצוֹת נִכּוֹנוֹת מִכָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שְׁלוֹ לְמַלְט נַפְשׁוֹ מִנִּי שַׁחַת, וְלָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת אִם יֵשִׁים לְבוֹ לְדַבְרֵי הַיֵּטֵב, וְיִקְיִים אוֹתָם בְּאַמֶּת וּבַתְּמִימוֹת בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיֵּאחֲזוּ בָּהֶם].

זָכַר וְגַם זָכַר מֵה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת ו:): כָּל הַרְגִיל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזָה שְׂאֵדָם רְגִיל לְבוֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרִטִי הַפְּרִטִי, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עֲלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּבָר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לְמַה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֲסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֵרִי שֶׁמִּשְׁתַּלֵּם לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָה עֲלִיּוֹנָה.

הַעֲקָר שֶׁמֵּר מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא יִפֵּל עֲלֶיךָ עֲצָלוֹת וְעֲצָבוֹת, אֲשֶׁר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קפ"ט) צָרִיךְ לְהִזְהָר מְאֹד מִעֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, כִּי עֲקָר נְשִׂיכַת הַנְּחֻשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת בְּכַחֲסִינָה (יִשְׁעִיָּה ס"ה) "וְנַחֲשׁ עֶפְרָיִם לַחֲמוֹ", עֶפְרָיִם הִיא כַּחֲסִינָה עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת שֶׁהֵם בְּאִים מִיִּסוּד הַעֶפְרָיִם; וְזָכַר גַּם זָכַר מֵה שֶׁאָמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי כ"ו) "אָמַר עֲצֵל שַׁחַל בְּדֶרֶךְ אָרִי בֵּין הָרַחֲבוֹת: הַדֵּלֶת תִּסּוּב עַל צִירָה וְעֲצֵל עַל מִטָּתוֹ: טָמֵן עֲצֵל יָדוֹ בַּצֵּלֶת נִלְאָה לְהַשִּׁיבָה אֶל פִּיּוֹ", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה פְּרָשָׁה ח' סִימָן ו') רַבֵּנָן אָמְרֵי ז' דְּבָרִים אָמַר שְׁלֵמָה עַל הָעֲצֵל, וּמֵה שֶׁאָמַר מִשֶּׁה הִיָּה גְדוֹל מִכָּלֵם, כִּי צִדָּא אָמְרוּ לְעֲצֵל רַבָּךְ בְּעִיר לָךְ וְלִמַּד תּוֹרָה מִמֶּנּוּ, וְהוּא מְשִׁיב אוֹתָן וְאוֹמַר לָהֶן, מִתִּירָא אֲנִי מִן הָאָרִי שְׁבַדְרָךְ, מִנִּי, שְׁנֵאֲמַר (מִשְׁלֵי כ"ו) "אָמַר עֲצֵל שַׁחַל בְּדֶרֶךְ" אָמְרוּ לוֹ הֵרִי רַבָּךְ בְּתוֹךְ הַמְּדִינָה עֲמַד וְלָךְ אֲצֵלוֹ, אָמַר לָהֶן מִתִּירָא אֲנִי שְׁלֹא יֵהָא אָרִי בְּתוֹךְ הָרַחֲבוֹת, שְׁנֵאֲמַר "אָרִי בְּרַחֲבוֹת", אָמְרוּ לוֹ הֵרִי הוּא דֵּר אֲצֵל בֵּיתָךְ, אָמַר לָהֶן וְהָאָרִי בַּחוּץ, שְׁנֵאֲמַר "אָמַר עֲצֵל אָרִי בַּחוּץ" אָמְרוּ לוֹ בְּתוֹךְ הַבַּיִת, הַשִּׁיב לָהֶן וְאִם הוֹלֵךְ אֲנִי וּמוֹצֵא אֶת הַדֵּלֶת נְעוּל אֲנִי מִחוּצָה וְכוּ', אָמְרוּ לוֹ פְּתוּחַ הוּא, מִנִּי שְׁנֵאֲמַר (שם) "הַדֵּלֶת תִּסּוּב עַל צִירָה וְעֲצֵל עַל

מִטָּתוֹ לְסוּף שֶׁלֹא הָיָה יוֹדֵעַ מַה לְהַשִּׁיב, אֹמֵר לֵהָן אוֹ הַדִּלֵּת פְּתוּחַ אוֹ נַעוּל מִבְּקֶשׁ אֲנִי לִישָׁן עוֹד מֵעַט, מִנֵּין שֶׁנֶּאֱמַר (שם) "עַד מָתִי עֲצַל תִּשְׁכַּב" וְגו', עֲמַד מִשְׁנָתוֹ בְּבִקְרַת נִתְּנוּ לִפְנֵי לֵאכֹל הוּא מִתְעַצֵּל לְתַת לְתוֹךְ פִּי, מִנֵּין שֶׁנֶּאֱמַר (שם י"ט) "טָמֵן עֲצַל יָדוֹ בְּצִלְחַת נִלְאָה לְהַשִּׁיבָה אֶל פִּי" וְכו', עֵינַי שָׁם.

אֲשֶׁרִינּוּ מַה טוֹב חָלְקֵנוּ וּמַה נָּעִים גּוֹרְלֵנוּ וּמַה יִּפֶּה יְרוּשָׁתֵנוּ שְׂזַכִּינּוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבִּי כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, וּבִפְרָט אֶתֶּה שֶׁנִּמְצָא בְּקַהֲלָה קְדוֹשָׁה חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה אֲשֶׁרֶיךָ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקע.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר שְׁמִינִי כ"ד נִיסָן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתֵיהָ

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֵׂי כָּל מַה שְׁבִיכְלִתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אַף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה הַדְּבָר הַכִּי קָשֶׁה לְהַגִּיעַ אֶל זֶה בְּזֶה הָעוֹלָם, וּבִפְרָט לְאִשָּׁה שְׁעוֹבֵר עָלֶיהָ מַה שְׁעוֹבֵר וְכו', עִם כָּל זֹאת עֵקֶר חֲשִׁיבוֹת הָאִשָּׁה שְׂזוּכָה לְהַפְּךָ אֶת הַמְרִירוֹת לְמִתִּיקוֹת, אֶת הַחֲשֶׁךְ לְאוֹר, אֶת הָעֲצֻבוֹת לְשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלִכֵּן רְאֵי לְהִיּוֹת בְּרִיָּה וְכו', לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד אֶת בְּעֵלְךָ וְאֶת כָּל הַמְשַׁפָּחָה, וּבְזֶה שֶׁתַּחֲזִיקי אֶת הַזּוּלָּת, הַדְּבוּרִים יַחֲזִירוּ אֵלֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קפ"ד) כְּשֶׁאֲחַד מְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹ בִּירְאֵת שְׁמַיִם, נַעֲשֶׂה אוֹר יֵשֶׁר וְאוֹר חוֹזֵר, וְלִפְעָמִים מְקַדִּים הָאוֹר חוֹזֵר קִדְּם הָאוֹר יֵשֶׁה, כְּשֶׁהַמְקַבֵּל יֵשׁ לוֹ מִחַ קֶטֶן וְאֵינּוּ יָכוֹל לְקַבֵּל דְּבָרֵי חֲבֵרוֹ, כִּי אִזּוֹ קִדְּם שֶׁמְקַבֵּל חֲבֵרוֹ מִמֶּנּוּ שְׁזֶהוּ בַּחֲיִנַת אוֹר יֵשֶׁר, קִדְּם לְזֶה מְקַבֵּל הוּא מִחֲבֵרוֹ, וְאִזּוֹ הָאוֹר חוֹזֵר קִדְּם לְאוֹר יֵשֶׁה, כִּי כְּשֶׁמְדַבְּרִין עִם חֲבֵרוֹ בִּירְאֵת שְׁמַיִם. אַף שֶׁאֵינּוּ חֲבֵרוֹ מְקַבֵּל מִמֶּנּוּ, אַף עַל פִּי כֵּן הוּא מְקַבֵּל הַתְּעוֹרְרוֹת מִחֲבֵרוֹ, כִּי עַל יְדֵי הַהִכָּאָה שֶׁיִּצְאוּ הַדְּבוּרִים מִפִּי לְחֲבֵרוֹ, עַל יְדֵי זֶה חוֹזֵר הָאוֹר אֵלָיו; וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁמְדַבְּרִים עִם הַזּוּלָּת, חוֹזֵר הַדְּבוּרִים אֵלָיו.

נא וְנָא אֵל תְּפִלֵי בְדַעְתְּךָ בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפָּן, מִיּוֹם רֵאשׁוֹן הִבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה יִפְתַּח עוֹד פַּעַם הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל – אֵהֵל אַבְרָהָם, וְלֹא יַחְסֹר כָּל טוֹב לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְלִמְשַׁפְּחוֹתֵיהֶם, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן ל"ג) בְּזִכּוֹת הַצְּדִיק תִּלְמִידוֹ מִתְּפָרְנְסִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ תִּשְׁמְרֵי עֲצֻמְךָ מֵאֲשֶׁה רַעָה שְׁלֹא מִתְּבַיֶּשֶׁת לְדַבֵּר עַל הַצְּדִיק, שְׂזֵה מֵרָאָה שֶׁהִיא רְקוּבָה בְּפָנִים לְגַמְרֵי, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן ס"ט) מִי שְׂאוּהֵב אֶת הַצְּדִיק צָרִיךְ לִשְׁמֹר אֶת הַצְּדִיק שְׁלֹא יֵצֵא עָלָיו שֵׁם רַע; וְלִכֵּן תִּרְאִי לִסְתָם לֵה אֶת הַפֶּה אִם אֶת שׁוֹמֵעַת לְדַבֵּר רַע עַל הַצְּדִיק, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכֶּה תְּמִיד לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֶל הַצְּדִיק, וְהוּא יִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ שְׁפַע הַדַּעַת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקעא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינֵי כ"ד נִיסָן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְדַעַתִּי תִקַּח תִּכְף וּמִיד אֶת הַכֶּסֶף שֶׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף ש"ח, וְתַעֲשֶׂה עָלֶיךָ לְמִשְׁכַּנְתָּא, וְתִקְנֶה דִירָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה, כְּמוֹ שְׂאֵמַר הַצְּדִיק מִהַר"שׁ מְלוּבָאוּוִיטְשׁ זי"ע, "לְכַתְּחֵלָה אַרִיבְעֵר", אֵל תִּפְחַד וְאֵל תִּהְיֶה קֶטָן בְּעֵינֶיךָ, וְכְמוֹ שְׂאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל בְּשִׁירוֹ "וְאֵל תִּהְיֶה כְּפִיל הַגְּדוֹל וְכִגְמַל אֶפְלוֹ כְּשִׁמוֹשְׁכֵהוּ בְּחוּטָמוֹ הַעֲכָבֵר לֹא יִבְעֵט בּוֹ, וְכֹל זֶה מִחֲמַת שְׁטוֹת שְׂאִינוּ יוֹדַע מְכֹחוֹ", פֶּה ב... יֵשׁ לְךָ כְּבֹר מְפָרִים, וְהַיְלָדִים מִתְחַנְּכִים פֶּה, לָמָּה אַתָּה צָרִיךְ לְהִתְחִיל בְּמִקּוֹם אַחֵר וְכוּ', עִם שְׂכָנִים אַחֵרִים, עִם יְדִידִים אַחֵרִים וְכוּ', לְדַעַתִּי תִשְׂאָר פֶּה, אֲבָל תִּשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד עַל הַכֶּסֶף לֹא לְבִזְבוֹ אֶפְלוֹ אֲגוּרָה שְׁחוּקָה, כִּי הִרְגַע שְׁמִתְחִילִים לְבִזְבוֹ אֶת הַכֶּסֶף לְשֵׁלֶם חוֹבוֹת, תִּשְׂאָר בְּלִי כְּלוּם, הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן

שְׁאֲבָרְךָ צְרִיךְ הוּא דִּירָה, וְכֵן צְרִיךְ לְשׁוֹמֵר מְאֹד לְשֵׁלֵם אֶת הַמַּשְׁכָּנָתָא בְּזִמְנָא, כִּי הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן צְרִיכִים גַּג עַל הָרֵאשׁ, וְזֶה כָּלֵל לְכָל זֹג וּלְכָל אָדָם, עֲדִיף לְדָאג יוֹתֵר עַל גַּג עַל הָרֵאשׁ מֵאֲכָל, כִּי אֲכָל תְּמִיד יִכּוּלִים לְהַשִּׁיג וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל גַּג עַל הָרֵאשׁ זֶה הַבְּעִיָּה הָרְצִינִית, וְכִמּוֹ שְׂבָגְשָׁמִיּוֹת כֵּן זֶה בְּרוּחָנִיּוֹת, עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת שִׁיְהִיָּה לְאָדָם אֹר מְקִיף וְכוּ', וְאַחַר כֵּן יְדָאג שְׁהַמְקִיף יִכְנָס לְפָנֵימִי וְכוּ', כִּמּוֹ כֵּן בְּגִשְׁמִיּוֹת קָדָם צְרִיכִים גַּג עַל הָרֵאשׁ, וְאַחַר כֵּן דּוֹאגִים מֵה מְכַנְיָסִים תַּחַת הַגַּג וְכוּ'.

רַק חֲזַק וְאִמְץ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, וְתַצִּיר בְּדַעְתָּךְ אִיךְ שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל דְּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמו אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְצְרִיךְ שְׁתַּדַּע שְׁבִידִיעָה זֹו יִכְנָס בְּךְ שְׂמִחָה עֲצוּמָה, כִּי אִין עוֹד שְׂמִחָה כְּשִׂמְחַת הָאִמוּנָה, וְכִשִּׁיִּתְבָּרַךְ לְךְ בְּבִירוֹ גְּמוּר שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲזוּ בְּקֻלוֹת תּוֹכֵל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲפִלּוּ כְּמָה דְּבוּרִים, וְזֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר בְּעֵינֵי יִתְבָּרַךְ.

בְּאַתֵּר בְּרִסְלָב יֵשׁ כְּבֹר לְמַעְלָה מֵאֲלָפִים תְּשׁוּבוֹת בְּשֵׁאוֹלוֹת וְתְשׁוּבוֹת בְּחִסְדֵיּוֹת בְּרִסְלָב, וְזֶה לְכָל הַפְּחוֹת אַרְבַּע עֶשְׂרֵה כְּרִכִּים, אִם לֹא יוֹתֵר וְכוּ', וְהִנֵּה הַמַּשְׁרֵד מוֹכֵן לְשֵׁלֵם לְךְ עַל כָּל כְּרֵךְ מְזִמָּן כְּפִי שְׁדַבְּרָתָ עִם הָאֲבָרָךְ ... גִּירוֹ יֵאִיר, וְלִכֵּן לְדַעְתִּי אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, פַּה כְּסָף בְּטוּחַ וּמְזִמָּן, וְלִכֵּן תַּתְּחִיל לְהַזְדַּרְזוֹ וְתִרְאֶה שִׁיְהִיָּה לְךְ הַכְּנָסָה, וּמִי יִתֵּן שְׂבָמְשֶׁךְ הַזִּמְנָן יִהְיֶה עוֹד עֲבוּדָה, רַק אֵל תִּהְיֶה שְׂבוּר, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאֵל זֶה תִּזְכֶּה רַק כְּשִׁתְּכַנֵּס בְּדַעְתָּךְ אֲשֶׁר אִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְמַחְשְׁבָה זֹו תְּמִיד תִּלְךְ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשִׁבֵר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְּבַק בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שׁוֹזְכָה לְהַכְנִיס בְּמַח מַחְשְׁבָתוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אִיךְ שֶׁהַכֵּל לְכָל הוּא אֹר הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹר אֲשֶׁר אִין עוֹד תַּעֲנוּג כַּתַּעֲנוּג הַזֶּה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקָשׁ

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר שְׁמִינִי כ"ד נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נְצַח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁהִכְנַסְתֶּם בְּלִבֵּי שְׁיִשׁ תְּהִלָּה לְאֵל חֲדָשׁוֹת אֲצִלְכֶם וְכו', יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת, וּנְשַׁמַּע וּנְתַבְּשֵׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלוּ לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, שְׁזֵה יִסוֹד מוֹסֵד בֵּין זֶוּג, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְזָכֹר טוֹב טוֹב אֲשֶׁר אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרַנִּים אֶחָד לְהַשְּׁנַי, וּלְתַתּ תְּשׁוּמַת לֵב אֶחָד לְהַשְּׁנַי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אֶהְבָּה וְהִבְנָה הַדְּרִית, אֲבָל הֶרְגַע שְׁרוּצִים אֶחָד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, דְּעוּ לְכֶם שְׁזֵה הַסְּמ"ך מ"ם שֶׁבָא לְשַׁבֵּר אֶת הַבַּיִת, הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבַדּוֹ פְּלַג גּוֹפָא, חֲצִי גּוֹף, נִמְצָא כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוֹף שְׁלָם, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלָם, מֵה שְׁאִין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוּצָה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, זֶה הַסְּמ"ך מ"ם, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכו', וְהֶרְגַע שֶׁהַבַּעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שְׁאֶחָד יוֹתֵר מֵהַשְּׁנַי עִם עֶשֶׂר אַחֲזוּ, וְהָהוּא פְחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֶשֶׂר אַחֲזוּ, זֶה כְּכֹר נִקְרָא סְמ"ך מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁרוּצָה שְׁלוֹם בֵּית אֲמַתִּי, צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוֹף אֶחָד, וְכְמוֹ שְׁאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (קִהְלֵת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׁכָר טוֹב בְּעַמְלֻם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ הָאֶחָד שְׁיִפּוֹל וְאִין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וְלָאֶחָד אֵיךְ יַחֵם", וְלִכֵּן אִם רוּצִים

שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, צָרִיךְ לִהְיוֹת מְשֻׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מִהַבְּעַל וְהֵן מִהָאִשָּׁה, לוֹתֵר אֶחָד לְהִשְׁנִי, וְאִזּוּ הֵם חֲצִי חֲצִי שְׂתָפִים שְׁלָמִים, וְתִמִּיד יַחֲיוּ בִּיחַד בְּאֶהְבָּה וּבִהֲבִנָּה הַדְּדִית, וְיִצְלִיחוּ בַחֲיֵי נְשׂוֹאֵיהֶם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ מִכֶּם שְׂתַקְיֵמוּ אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי, וְתִאֲהָבוּ וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקעג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר שְׁמִינִי כ"ד נִסְחָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שֶׁהִכְנַסְתָּ בְּלִבִּי שְׂאֵת שְׂמִחָה וְעִלְיָזָה עִם בְּעִלָּה, וְכִךְ צָרִיךְ לִהְיוֹת, הָעֵקֶר תַּעֲשׂוּ כָל מַה שְׂבִיכְלֵתְכֶם שְׂתִכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתִאֲהָבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשִׁישׁ בֵּין הַזּוּג כְּבוֹד וְהִבְנָה הַדְּדִי, וְהָעֵקֶר אֶהְבָּה, כִּי אֶהְבֵּ"ה עוֹלָה כְּמִסְפַּר אַח"ד, אִם יֵשׁ אֶהְבָּה בֵּין הַזּוּג, הֵם נַעֲשִׂים אֶחָד, כְּמוֹ שְׂכַתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד".

וְזָכְרוּ הַיֵּטֵב כִּי (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֵכוֹת פֶּרֶק ט' הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֶהְבָּה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שִׁבְתָּ י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית.

אם תִּכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וַיְהִיֶּה לָכֶם כְּבוֹד הַדָּדִי, וְתֵאָהָבוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְהָיָה זֶה שְׂכָרִי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְרֹאוֹת רַק אֶת הַצְּלַחְתְּכֶם הַנִּצְחָנִי.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר שְׁמִינִי כ"ד נִסָּן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבִיּוֹם רֵאשׁוֹן נוֹכַל לְהַתְחִיל אֶת בֵּית הַתְּבָשִׁיל - אֶהְלֵ אֲבָרְהָם שְׁכָל הַחַיִּים שְׁלֵי תְלוּיִים בְּזָה, וְאֲנִי מְחַכָּה עַל זֶה בְּכַלּוֹן עֵינַיִם, וְאֲנִי מְקוּהָ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבִקְיָן הַזֶּה נוֹכַל לְהַרְחִיב אֶת הַפְּעִילוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְעִם הָאוֹרְחִים וְכו' וְכו', כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם מְלַעֲזֵר לְהַזוּלֵת וְכו', וּבְזָה שְׁעוֹזְרִים לְהַזוּלֵת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר לָנוּ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁמִסְרָתְךָ אֶת נֶפֶשׁ עַד עַכְשָׁיו, אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמְשִׁיכִי בְּעַבְדָּה הַקְדוֹשָׁה הַזֹּה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְעֵרִיךְ אוֹתְךָ בְּשִׁבִיל זֶה, וְאֲנִי יוֹדֵעַ בְּדִיּוֹק מֵה עֶבֶר עֲלֶיךָ בְּחַיִּיךָ וְכו' וְכו', מְגִיעַ לָךְ כְּבָר נַחַת וְיָשׁוּב הַדַּעַת וְשְׁלוֹת וּמְנוּחַת הַנֶּפֶשׁ, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ אֶת זֶה בְּזָכוֹת שְׁאֵת עוֹזְרַת לִי בְּהַבִּית הַתְּבָשִׁיל - אֶהְלֵ אֲבָרְהָם, וְנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת פְּלֹאוֹת בְּזָה לְמַעַן הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקעה.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר שמיני כ"ד ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שאתה מכניס בלבי בזה שאתה מוסר את נפשך ומקבץ את הילדים ומספר להם ספורים, ומחזק ומעודד ומשמח אותם, דע לך שרק בזכות זה הקדוש ברוך הוא עזר לך שתוכל להתחנן, ולכן תראה להמשיך בעבודה הקדושה הזו, ורק לקרב את הנער, ולספר להם מה שיותר ספורים, ולשיר ולרקד אתם, כי זה דבר גדול מאד מאד, כי היום צריכים לשמר על הנער יותר מאי פעם, ואי אפשר לקרובם אלא על ידי אהבה וספורי צדיקים, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן רמ"ח) דע שספורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד, כי על ידי ספורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך בחשק נמרץ מאד, כי הרשימו שעשה אותו הצדיק שמספרין ממנו, על ידי עבודתו את השם יתברך, זאת הרשימו נתעוררת בעת שמספרין מהצדיק, והיא מעוררת להשם יתברך בהתעוררות גדול, ולכן מה טוב ומה נעים להיות רגיל ולספר ספורים להתלמידים, שזה מושך את הלב אליו יתברך.

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקוה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדין היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'כאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדין היומי של היום ערובין כ"ז, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מוחיך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדין היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת,

אָלָא דַע לָךְ כִּי הִדַּף הַיּוֹמִי שֶׁתְּלַמֵּד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יָבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיֶּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׂאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמֵרָא, שֶׁתִּהְיֶה הַכִּי מְאֹשֵׁר בְּחַיֶּיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגַּח תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתקעו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי כ"ד נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצָּח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּתְחַזְּקוּ יַחַד, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנְּחִת רוּחַ שְׂזוּג גּוֹרְמִים לְמַעְלָה בַּשָּׁמַיִם כְּשֵׁי שֶׁבִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲדוּת, כְּמֵאמְרֵם ז"ל (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הִלְכָה ח') אִי אֶפְשֶׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשֶׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשֶׁר לְשִׁנְיָהֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרַכָּה מְצוּיָה, רַק שְׂיִהְיֶה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבֹת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּבַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְלִכֵּן בִּקְשָׁתִי מִכֶּם שֶׁתּוֹתְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְתִמְחַלוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְתַחֲיוּ בִּיחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, וְתִרְאוּ בְּזֻכּוֹת זֶה יִהְיֶה לָכֶם בַּיִת דִּירָה מְשֻׁלָּכִים, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׂכְרוֹת וּלְשִׁלְּם שִׂכְרוֹת שֶׁהַכֶּסֶף הוֹלֵךְ לְרוּחַ וְכוּ' וְכוּ', עַדִּיף לְשִׁלְּם מִשְׁפָּנְתָא שְׂזָה הַכֶּסֶף חוֹזֵר אֵלֵיכֶם, כִּי הַבַּיִת נִשְׂאָר אֶצְלָכֶם, אֲךָ וְרַק בִּקְשָׁתִי שֶׁתְּשַׁלְּמוּ בִּינֵיכֶם, וְתַחֲיוּ בִּיחַד בְּאַהֲבָה מְפֻלְגָת, כִּי אַהֲבָ"ה עוֹלָה כְּמִסְפָּר אַחַד, אִם יֵשׁ אַהֲבָה בֵּין

הזוג, הם נעשים אחד, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ד) "וידבק באשתו והיו לבשר אחד", אם תציתו אותי בזה, תראו איך שתצליחו בתייכם, העקר לכבד אחד את השני, ולהיות ותרנים אחד כלפי השני, ולא לחטט אחר הפגמים וכו', אלא למצא רק את הטוב שביניכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתקעז.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר שמיני כ"ד ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מצטער להיכן נפלת ונדרדרת וכו', ואני מקרח להגיד לך שעל הכל הקדוש ברוך הוא מוחל, אבל לא על זנות וכו', ואין על זה תרוץ שמתגבר עלי יצרי וכו', כי הבחירה חפשית, אם רוצים עושים, ואם לא רוצים לא עושים, ולכן את מקרחה לחזר בתשובה שלמה, כי אחרת אני מקרח להגיד לך שחכמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה פרשה כ"ו סימן ה') על הכל הקדוש ברוך הוא מאריך אפו חוץ מן הזנות; ואמרו (במדבר רבה פרשה ט' סימן ז') אמר הקדוש ברוך הוא על הכל אני כובש, ועל הזמה אני כועס; ואמרו (תנחומא בראשית) על הכל הקדוש ברוך הוא מותר, חוץ מן הזמה והזנות; ולכן דעי לך שמרה יהיה לך באחרונה אם את לא חוזרת בתשובה תכף ומיד, אשה חושבת שהכל הפקר ולית דין ולית דין וכו', ופתאם היא מקבלת את המכה בצורה כזו שהיא לא חלמה, ולכן ראי לחזר בתשובה שלמה ולברח מהזבל והלכלוך הזה, לפני שפבר לא תוכלי לחזר.

ולכן אני מאד מבקש אותך שלפני שיהיה מאחר תחזרי בתשובה שלמה, ותקבלי על עצמך לא לחזר להשטויות, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ל"ד) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא) גדול כחה של תשובה שכיון

שְׁאֲדָם מִהֲרֵהָר בְּלָבוּ לְעִשׂוֹת תְּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֶשְׂרֵה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מָאָה, אֲלֵא עַד מֵהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רִקְיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לִפְנֵי כֶּסֶף הַכְּבוֹד, וְהַסְמִיךְ מִ"ם מֵאֵד מֵאֵד מִפְּחַד מִבֶּן אָדָם שְׁחוֹזָר בְּתִשׁוּבָה, כִּי כִּיּוֹן שְׁאֲדָם בָּא אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוּ שֶׁהוּא עֹשֶׂה עַד עַכְשָׁו מִה שֶׁהוּא עֹשֶׂה, וּמִתּוֹדָה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מִה שֶׁעֲשָׂה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבָר מִקְּבֵלוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּמִדְבָר רַבָּה פָּרָשָׁה כ' סִימָן י"ג) בְּלַעַם הָיָה רָשָׁע עָרוּם וְיָדַע שֶׁאֵין עוֹמֵד בְּפָנָיו הַפְּרַעְנוֹת אֲלֵא תְּשׁוּבָה, שֶׁכָּל מִי שֶׁחֻטָּא וְאוֹמֵר חֻטָּאתִי, אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ לִגְע בּוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מְסִית אֶת כָּל אָדָם מִה לָּךְ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה? וּמִה לָּךְ לְהִתּוֹדוֹת? כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׁמִי שְׁחוֹזָר בְּתִשׁוּבָה וּמִתּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ הַמּוֹת לִגְע בּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲמוּמָא נח) אֵין מְכָה בְּעוֹלָם שֶׁאֵין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע תְּשׁוּבָה.

אֲנִי מֵאֵד מְקוּהָ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּכַנְּסֵי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לִבִּי, וְתַחֲזִירֵי עַל זֶה כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּקֵעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינֵי כ"ה נִסָּן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּקַבֵּל אֶת הַשַּׁבָּת הַזֹּאת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשַּׁבָּת אַחֵר חַג הַפֶּסַח נִקְרָא אֲצֵל חֲסִידֵים "שַׁבַּת מִפְּתַח" (וּמִנְהַג לְאַפּוֹת עַל הַחֲלָה בְּצַק כְּדַמוֹת מִפְּתַח) וְהַטַּעַם הוּא כִּי עַל חַג הַפֶּסַח נֶאֱמַר (שְׁמוֹת י"ב ט') "וַיֵּאֶפּוּ אֶת הַבֶּצֶק אֲשֶׁר הוֹצִיאֻוּ מִמִּצְרַיִם עֲגַת מִצּוֹת כִּי לֹא חֵמֵץ כִּי גִרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יִכְלוּ לְהִתְמַהֵמֵה וְגַם צָדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם", וְעַכְשָׁו מִתְחִילִים לֵאכֹל חֵמֵץ, כִּי בְּשַׁבַּת מִצְוָה וְחִיּוּב לְבַצֵּעַ עַל לֶחֶם מִשְׁנָה, וְכָל הַהִשְׁפָּעוֹת שֶׁל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֵל בָּא מִשַּׁבַּת, כְּמוּבָא בַּזֵּהר (יְתָרוֹ פ"ח). כָּל בְּרַכָּאָן דְּלַעֲלֵא וְתָתֵא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִיזִין, וְתֵאֵנָא אֲמֵאֵי לֹא אֲשַׁתְּכַח מְנָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מִשּׁוּם דִּהִהוּא יוֹמָא

מתברכאן מיניה כל שיתא יומין עלאין, וכל חד וחד יהיב מזונייה לתתא כל חד ביומי, מההיא ברכה דמתברכאן ביומא שביעאה; [כל הברכות שלמעלה בעולמות העליונים, ולמטה כאן בעולם הזה, תלויים רק ביום השבת, ולמדנו למה לא ירד מן השבת? מפני שמשבת מתברכים כל השש ימים מששת ימי השבוע, וכל יום מקבל את ההשפעה שלו משבת], ולכן מזה נשתררב המנהג כשאופים את החלות לכבוד שבת, אופים על זה כדגמת מפתח, שהוא רמז אל מפתח פרנסה, שנפתח בשבת הזו דיקא על כל השנה, עד ימי פסח הבא, ולכן השבת הזה מאד מאד מסגל לבקש הרבה על פרנסה, שדבר זה כל אחד צריך וכו', כי אין לה צער כצער עניות, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה ל"א סימן י"ד) אין לה מדה קשה מן העניות שכל מי שהוא מדקדק בעניות כאלו דבוקין בו כל יסורים שבועלם, וכאלו באו עליו כל הקלות שבמשנה תורה, ואמרו רבותינו אלו נתקבצו כל יסורין לצד אחד והעניות לצד אחד, העניות מכרעת; ולכן תתפלל הרבה בשבת הזו שיפתח לה הקדוש ברוך הוא את שער הפרנסה, ואם תזכה לסיים את כל ספר התהלים במשך השבת הזה, מה טוב ומה נעים, כי רבנו ז"ל הפליג מאד במעלת אמירת התהלים, ואמר (שיחות הר"ן סימן צ"ח) אמירת תהלים מעלה גדולה כאלו אמרם דוד המלך בעצמו. כי הוא אמרם ברוח הקדש, והרוח הקדש מנח בתוך התבות וכשאמרם הוא מעורר ברוח פיו את הרוח הקדש עד שנחשב כאלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו. והוא מסגל מאד לרפאות החולה להיות לו בטחון רק על השם יתברך, שעל ידי אמירת תהלים יושיעו השם. והבטחון הוא בחינת משענת כמו שהאדם נשען על המטה כן הוא נשען על הבטחון שבוטח שיושיעו השם, כמו שאמר דוד (תהלים י"ח י"ט) "ויהי הוי"ה למשען לי". ועל כן על ידי זה נתרפא החולה, כמו שכתוב (שמות כ"א י"ט) "אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה"; וכן הוא משענת על פרנסה, כשאדם אין לו פרנסה, ראוי לו לשפך את לבו אליו יתברך, הן בשיחה בינו לבין קונו, והן באמירת תהלים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ילקוט שמות רמז ר"ס) שאלו תלמידיו את רבי שמעון בן יוחאי מפני מה לא ירד מן לישראל פעם אחת בשנה? אמר להם אמשל לכם משל למה הדבר דומה למלך בשר ודם שהיה לו בן אחד, פסק לו מזונותיו פעם אחת בשנה,

ולא הָיָה מִקְבִּיל פָּנָיו אֲבִיו אֲלֵא פֶּעַם אַחַת בַּשָּׁנָה. חָזַר וְקָבַע לוֹ בְּכָל יוֹם וְהָיָה מִקְבִּיל פָּנָיו בְּכָל יוֹם. אַף יִשְׂרָאֵל מִי שֶׁהָיוּ לוֹ אַרְבָּעָה וְחַמֵּשֶׁה בָּנִים הָיָה דוֹאֵג וְאוֹמֵר שָׁמָּה לְמַחֵר לֹא יֵרֵד מִן וְנִמְצְאוּ כָּלֶם מֵתִים בְּרָעַב, וְנִמְצְאוּ כָּלֶם מְכוּוֹנִים אֶת לִבָּם לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים; וְלִכֵּן כִּשְׁבַר יִשְׂרָאֵל בָּא בְּכָל יוֹם וּמִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ פְּרֻנְסָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ, כִּי הוּא יִתְבַּרֵךְ אֵב הַרְחֵמֶן, וְצוּפָה וּמְבִיט וּמְחַכָּה שְׁאֵנַחְנוּ בְּנָיו נִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ, וְאָז יִתֵּן לָנוּ בַּשֶּׁפַע גְּדוּל, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן, בַּשְּׁבֵת הַזֶּה תִּרְאֶה לְבָלוֹת בְּאֻמֵּירַת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים, שְׁאֹמֵר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, כְּשֶׁאֲדָם גּוֹמֵר אֶת כָּל הַתְּהִלִּים בַּפֶּעַם אַחַת בְּלֵי הַפֶּסֶק, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְבִטֵּל אֶת כָּל הַגְּזוֹר דִּינָיִם שְׁנֹגְזוּר עָלָיו.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלֶתָךְ רַק לֵהִיֹּת בַּשְּׂמֵחָה, וְתִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאִפְלוּ שְׂזָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זָכַר מָה שְׁאֹמֵר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִיּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַע לָךְ כְּשֶׁאֲדָם עוֹצֵר אֶת עַצְמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזָה אִפְלוּ שְׁנִמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בְטֵל וּמְבִטֵּל אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שְׁבִדְרָךְ כָּלֶל בָּא מִגְּאוֹת וַיִּשּׁוֹת, אָדָם צָרִיךְ לְבִטֵּל אֶת עַצְמוֹ כָּל כְּלוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְשֵׁלָא יִהְיֶה לוֹ אִפְלוּ מִשֶּׁהוּוּ תַרְעֻמַּת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעֻלָּהּ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֵצָם מִעֵצָמִי וּבִשֹּׁר מִבִּשְׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָהּ זֹאת", וְאֵנִי מְכָרַח לְבִקֵּשׁ וְלִהְיֶהֱיֶה אֹתָךְ עוֹד פֶּעַם עַל גְּדֹל הָאֶסוֹן שֵׁישׁ עֲכָשׁוּ בְּבֵתִי יִשְׂרָאֵל וְכוּ', מְאֲבָדִים אֶת הַיְלָדִים בְּיָדִים וְכוּ', וַיֵּשׁ שְׂמֵאֲבָדִים גַּם אֶת הָאִשָּׁה בְּיָדִים, עַל יְדֵי הַפְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא מַחֲשָׁב שְׂמַחְבֵּר אֶל אֵינְטֶרְנֵט, כִּי כִּךָ אֲמָרוּ חֻקְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהֲדֵרִין מ"ה) אֵין יִצֵּר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמֵי שְׁעִינֵי רֹאוֹת; וְאֹמֵר הַחֲכָם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנָי הַתְּאוּהָ כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאֹמֵר "אֵין לָךְ אֵיבָר בְּאֵיבָרֵי הָאָדָם שֵׁיגָרָם לוֹ מְכָשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֵנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַרְבֵּה בְּתִים נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחֲשָׁב שְׂמַחְבֵּר אֶל אֵינְטֶרְנֵט בְּבֵית, וְאֵף שְׂזָה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֻמָּה וְכוּ', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּח בַּשְּׁבִיל הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וּלְבִסוּף הַתְּגַרְשׁוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְכֵן נִתְּנוּ לְהַיְלָדִים לְשַׁחַק עִם זֶה, וְהֵם גִּלְשׁוּ לְמִקּוֹמוֹת הַמְטַנְפִּים וְהַמְזַהְמִים וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה יִצְאוּ לְתַרְבוֹת רַעָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְלִכֵּן אֲסוּר בְּהַחֲלֵט שִׁיְהִיָּה בְּבֵית מַחֲשָׁב שְׂמַחְבֵּר אֶל

אֵינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חִלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיְרֵאת שָׁמַיִם עַד הַשָּׂאוֹל רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

בתקעט.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שְׁבַת קָדֵשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי כ"ה נִסָּן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהַשְּׁבַת הַזֶּה מִתְחִילָה עֲנִין חֲדָשׁ לְגַמְרִי, כִּי הַשְּׁבַת אַחֵר חַג הַפֶּסַח נִקְרָא אֶצֶל חֲסִידִים "שְׁבַת מִפְתַּח" (וּמִנְהַג לְאִפּוֹת עַל הַחֲלָה בְּצַק כְּדַמוּת מִפְתַּח) וְהַטַּעַם הוּא כִּי עַל חַג הַפֶּסַח נֶאֱמַר (שְׁמוֹת י"ב ל"ט) "וַיֹּאפּוּ אֶת הַבֶּצֶק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עִגַת מִצּוֹת כִּי לֹא חֲמֵץ כִּי גִרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יִכְלוּ לְהִתְמַהֵמֶה וְגַם צָדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם", וְעַכְשָׁו מִתְחִילִים לְאָכֵל חֲמֵץ, כִּי בְּשְׁבַת מִצְוָה וְחִיּוּב לְבַצֵּעַ עַל לֶחֶם מְשֻׁנָּה, וְכָל הַהִשְׁפָּעוֹת שֶׁל שְׁשַׁת יָמֵי הַחֵל מִתְחִיל מִשְׁבַּת, וְלִכֵּן מִשְׁבַּת הַזֶּה נִפְתַּח מִפְתַּח הַפְּרֻנְסָה לְכָל הַשְּׁנָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּשְׁבַת הַזֶּה עַל פְּרֻנְסָה, כִּי חֲבַל מְאֹד נִתְּנוּ לָנוּ הַזְדַּמְנוֹת בְּשְׁבַת הַזֶּה לְהִתְפַּלֵּל עַל פְּרֻנְסָה, וּמִבְּזֻזִים אֶת הַשְּׁבַת הַזֶּה בְּשִׁטּוּיוֹת וְכו', וּבִדְבָרִים בְּטָלִים וְכו', וּמַחְלוּקוֹת וּמְרִיבוֹת וְכו'.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שֶׁיִּתְפַּס אוֹתָךְ, כִּי הַסֵּמֶךְ מ"ם רוֹצֶה רַק לְשִׁבֵּר אֶת הָאָדָם וְלְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל פְּחוּז, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׁמִחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵת צָרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה זֶה בָּא בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַרֵּחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ

בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׁיחָה שְׁאֵדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁחֲזָקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְהַשִּׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבָהּ עִמוֹ יִתְבָּרַךְ.

אֲנִי מְכַרְח לְבַקֵּשׁ וּלְהַזְהִיר אוֹתָךְ עוֹד פַּעַם עַל גְּדֹל הָאֶסוֹן שֶׁיֵּשׁ עִכְשָׁו בְּבִתִּי יִשְׂרָאֵל וְכוּ', מְאֻבְּדִים אֶת הַיְלָדִים בְּיָדַי וְכוּ', וְיֵשׁ שְׂמֵאֻבְּדִים גַּם אֶת הַבַּעַל בְּיָדַי, עַל יְדֵי הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא מַחְשָׁב שְׂמַחְבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֶדְרִין מ"ה). אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֶלָּא בְּמִי שֶׁעֵינָיו רְוּאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנָי הַתְּאוּהָ כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵין לָךְ אֵיבָר בְּאֵיבָרֵי הָאָדָם שֶׁיִּגְרַם לוֹ מְכָשׁוּל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהֲרֵבָה בְּתִים נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחְשָׁב שְׂמַחְבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט בְּבֵית, וְאֵף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֵמָה וְכוּ', אָבֵל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּח בַּשְּׁבִיל הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וּלְבִסוּף הַתְּגַרְשׁוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְכֵן נִתְּנוּ לְהַיְלָדִים לְשַׁחֵק עִם זֶה, וְהֵם גָּלְשׁוּ לְמַקוֹמוֹת הַמְטַנְפִּים וְהַמְזַהְמִים וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה יֵצְאוּ לְתַרְבוֹת רְעָה רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן אֶסוּר בְּהַחֲלֵט שֶׁהָיָה בְּבֵית מַחְשָׁב שְׂמַחְבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֻלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוֹת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיְרֵאת שָׁמַיִם עַד הַשְּׂאוּל רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצִיֵּתִי אוֹתִי בְּזֶה וְלֹא תִתְחַרְטֵי לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמְכַל שְׂכָן לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

בתקפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשׂוּי עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׂמִינִי כ"ה נִסְחָן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סִלְה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר
בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

דְּעוּ לָכֶם שֶׁהַשַּׁבָּת הַזֶּה נִקְרָא אֶצֶל חֲסִידֵים "שַׁבַּת מִפְתַּח" (וּמִנְהַג לְאִפּוֹת עַל
הַחֲלָה בְּצַק כְּדַמוֹת מִפְתַּח) וְהַטַּעַם הוּא כִּי עַל חַג הַפֶּסַח נֶאֱמַר (שְׁמוֹת י"ב ל"ט) "וַיֵּאָפוּ
אֶת הַבֶּצֶק אֲשֶׁר הוּצִיאָו מִמִּצְרַיִם עִגַּת מִצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ כִּי גִרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם
וְלֹא יָכְלוּ לְהַתְמַהֵמָה וְגַם צִדָּה לֹא עָשׂוּ לָהֶם", וְעַכְשָׁו מִתְחִילִים לְאָכֵל חָמֵץ,
כִּי בַשַּׁבָּת מִצְוָה וְחַיִּיב לְבַצֵּעַ עַל לַחֵם מְשֻׁנָּה, וְכָל הַהִשְׁפָּעוֹת שֶׁל שַׁבַּת יָמֵי
הַחַל בָּא מִשַּׁבָּת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַתְפַּלֵּל בַּשַּׁבָּת זֹו עַל פְּרִנְסָה, כִּי כָּל
הַהִשְׁפָּעוֹת בָּאִים רַק מִשַּׁבָּת, וְהַשַּׁבָּת הַזֶּה פּוֹתַחַת אֶת הַפְּרִנְסָה עַל כָּל הַשְּׁנָה
עַד פֶּסַח הַבָּא.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שְׁלוֹשׁ דְּבָרִים מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים, וְהַלֹּאֵי שְׂתַקְיֵמוּ
אֵת זֶה, כִּי הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ תְלוּי בְּנַפְשְׁכֶם.

א', עֲלֵיכֶם לְדַעַת שְׂחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ (יּוֹמָא פּוּה:) עֲבֹרוֹת שְׂבִין אָדָם
לְמָקוֹם יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עֲבֹרוֹת שְׂבִין אָדָם לְחִבְרוּ אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר
עַד שְׂיִרְצָה אֶת חִבְרוּ; וְאֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא קִס"ה.) רַב בְּגִזֵּל וְכוּ',
וְהַכֵּל בְּלִשׁוֹן הָרַע; לְאַחֲרוּנָה קוֹרָה אֶצְלָנוּ הַמוֹן דִּינֵי תוֹרָה בֵּין אָדָם לְחִבְרוּ,
שְׂיִשׁ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂמִשְׁכִּירִים צִימְרִים לְאוֹרְחִים שְׂבָאִים מִבְּחוּץ וְכוּ',
וְלְבִסוּף מְרַמְאִים אוֹתָם, כִּי הָאוֹרְחִים לֹא קָבְלוּ מֵה שְׂהִבְטִיחוּ לָהֶם וְכוּ' וְכוּ',
אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָכֶם שְׁעַל אֲסוּר גִּזְלָה אֵין מְחִילָה, וְאֲנַחְנוּ מֵאֲנָשֵׁי הַבַּעַל
תְּפִלָּה שְׂהוּא רַבְנוּ ז"ל, שְׂאֲסוּר לָנוּ לְהִיּוֹת הַהוֹטִים אַחַר כֶּסֶף וּמְמוֹן וְכוּ', כִּי
מֵה שְׂמִיגִיעַ לָנוּ נִקְבַּל אֵת זֶה אֶפְלוּ מִתַּחַת לְאֲדָמָה, וּמֵה שְׂלֹא מִגִּיעַ לָנוּ, אֶפְלוּ
נַעֲבַד עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע שָׁעוֹת עֲבוּדַת פְּרָךְ וְכוּ', לֹא נִקְבַּל אֵת זֶה, וְלִכֵּן צְרִיכִים
מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מֵאֲסוּר גְּנֵבָה וְגִזְלָה, לֹא לְרַמּוֹת בְּנֵי אָדָם, מֵה שְׂמִבְטִיחִים
צְרִיכִים לְקַיֵּם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל (סִפְר הַמִּדּוֹת אוֹת גְּנֵבָה וְגִזְלָה סִימָן א')
מִי שְׂנִפְתָּה לְבוֹ לְגוֹל וְכִיּוֹן שְׂהַתִּיר לְעַצְמוֹ גִּזְלַת חִבְרוּ, הָרִי הוּא מוֹכֵן לְכָל

חָטָא וְעוֹן, וְאִין תְּקַנָּה לְהַסִּירוֹ מִדְּרַכּוֹ הַרְעָה; וְאָסוּר לְקַחַת אֶת זֶה בְּקַלּוֹת, כִּי אִם מְרַמְאִים בְּנֵי אָדָם וְכוּ', מְרַמְאִים אֶת עַצְמָם, וּמְשַׁלְּמִים אַחַר כֶּךָ עַל זֶה מַחִיר יָקָר מְאֹד מְאֹד.

ב', לַפְּנֵי בַעֲרֹךְ עֶשְׂרֵי שָׁנִים נִסַּע יֶלֶד עִם אוֹפְנִים בַּפְּרָאוֹת מְאֹד, וּמִסְכֵּן קָרָה לוֹ תְּאוֹנָה שְׁנֹכְנֵס בְּמִשְׁאֵית שְׂבָא וְדַרְסָה אוֹתוֹ עַל הַמְּקוֹם לַמּוֹת, וְלִכְּנֵן מֵאֲזַע עֲשִׂיתִי תְּקַנָּה שְׁבָשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן לֹא יִקְנוּ אוֹפְנִים לְהִילָדִים, וְכֵן לֹא לְהַנִּיחַ אֶת הַיְלָדִים לְנִסַּע עִם אוֹפְנִים, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין י: חֲמִירָא סַכְּנָתָא מֵאִסְרָא; וְדַעוּ לָכֵם שְׁפָה מִדְּבָרִים מִסַּכְּנָה חֲמוּרָה מְאֹד, וְאִף אֶחָד שְׁלֹא יִגִּיד לְהִילָדִים שְׁלוֹ זֶה לֹא יִקְרָה, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַאשֵׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"א סִימָן ט) אִין הַשְּׁטֵן מְקַטְרַג אֱלֹא בַשְּׁעַת הַסַּכְּנָה; וְלִכְּנֵן אֲנִי אוֹסֵר בְּאִסּוּר חֲמוּר שְׁיִלָּדִים יִסַּעוּ עִם אוֹפְנִים, וְאִף אֶחָד שְׁלֹא יָבֹא לְבַכּוֹת אַחַר כֶּךָ חֵס וְשְׁלוֹם כְּשִׁיחֵיהָ אִסּוֹן, אֱלֹא יִדַּע שֶׁהוּא חַיִּב בְּזֶה, שֶׁהִתִּיר לְהִילָדִים שְׁלוֹ לְנִסַּע עִם אוֹפְנִים.

ג', מָה אָמַר לָכֵם הַיּוֹם יֵשׁ קַלְפָּה עֲצוּמָה שְׂכוּבָשֶׁת אֶת כָּל חֲלָקֵי טוֹבָה מִהֵיחֲדוֹת, וּמְקַרְרַת אֶת הָאִמוּנָה וְאֶת הַיְרָאת שְׁמַיִם מִבְּרַי יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנִּיס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא מַחְשֵׁב שְׂמַחְבֵּרַת אֶל אֵינְטֵרְנֵט, אוֹ אִיפֵד, אוֹ בְּלֻקְבְּרֵי וְכוּ' וְכוּ', שְׂבֻזָּה יְכוּלִים לְרַאוֹת כָּל מִינֵי שְׂקוּץ תַּעֲוֹב עִירֵם וְזֵהוּם, וּמֵאִמְלָלִים אֶת עַצְמָם וְכוּ', וְאֶת הַיְלָדִים וְכוּ', וְלִכְּנֵן הָעֵקֶר רָאוּ לְזַרְק מִהַבֵּית מַחְשֵׁב שְׂמַחְבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט אוֹ אִיפֵד אוֹ בְּלֻקְבְּרֵי אִם יֵשׁ לָכֵם דְּבַר כְּזֶה, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲרִין מֵה) אִין יִצַּר הָרַע שׁוֹלֵט אֱלֹא בְּמֵי שְׁעִינֵי רֹאוֹת; וְאָמַר הַחֲכָם "אִין חוּצֵץ בְּפִנֵי הַתְּאֵהָה כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אִין לָךְ אֵיבָר בְּאֵיבְרֵי הָאָדָם שְׁיִגְרֵם לוֹ מְכַשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָכֵם שֶׁהַרְבֵּה בְּתֵים נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהִיָּה לְהֵם מַחְשֵׁב שְׂמַחְבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט בְּבֵית, וְאִף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֻמָּה וְכוּ', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּחַ בְּשִׁבִיל הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וּלְבַסּוּף הַתְּגַרְשׁוֹ רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְכֵן הַיְלָדִים הִיָּה לְהֵם גִּישָׁה עַל יְדֵי זֶה אֶל כָּל מְקוֹמוֹת מְזֻהָמִים וּמְטַנְפִים וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה פָּרְקוּ עַל לְגַמְרֵי וְכוּ', וְלִכְּנֵן אִסּוּר בְּהַחֲלֵט שִׁיחֵיהָ בְּבֵית מַחְשֵׁב שְׂמַחְבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֲלָקָה

טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול רחמנא לישזבן, ומה גם שמאבדים את הילדים, כי ילד שלוקח כלי משחית כזה בתוך ידו וכו', הוא כבר נופל בשאול תחתית ומתחתיו, ולכן אשרי מי שמבער את הקמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמר עליו.

את השלוש דברים האלו אני מאד מבקש ומתחנן מכל אחד מאנשי שלומנו שישתדל לקיים, כדי שיהיה מחננו מחנה קדוש, ויקים אצלנו (דברים כ"ג) "כי הוי"ה אלקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

בתקפא.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ה ניסן התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה שהערת בספר פעלת הצדיק סימן ג' שכתוב שם שהבן של הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, רבי צבי ז"ל, היה לו שני בנים, רבי אהרן מטיטוב ז"ל, ורבי ישראל מפאוויליטש ז"ל, את צודקת, היה לו עוד בן רבי דב בער מאולינוב ז"ל, זה עיריה סמוך לעיר קרמניץ, והיה בעל מופת גדול, והרבה נפלאות מספרים ממנו.

הקדוש ברוך הוא יעזר שזכותו הגדול יעמד לך ולכל בני משפחתך, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך שבת שלום

בתקפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינֵי כ"ה נִסְחָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אוֹמֵר לָךְ, רַבְנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ אֲשֶׁר אֵין בְּיַדְנוּ אֵלָא חֶרֶב הַתְּפִלָּה, וְלִכְּן דַּע לָךְ שֶׁתְּפִלוֹת אֲבוֹת עַל בְּנֵים מְאֹד מוֹעֵלֶת עַל טוֹבַת הַיְלָדִים, וְעַל כֵּן אֶתְּךָ וְאֶתְּךָ אֵל תִּתְיַאֲשׁוּ בְּשׁוֹם פְּנִים מֵהַיְלָדִים שֶׁלְּצַעְרֵינוּ הָרַב יֵצְאוּ לְתַרְבוֹת רְעָה, כִּי מַה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל.

אֲנִי הִכְרַתִּי אֶת אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁהָיָה אִישׁ מוֹרֵם מֵעַם דְּבוּק בְּקַבְיֵעוֹת בְּהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, וּפְתָאֵם יֵצֵא לוֹ בֵּן אֶחָד מֵיְלָדָיו לְתַרְבוֹת רְעָה, וְהַדְרָדֵר מְאֹד עַד שֶׁהוֹרִיד אֶת זְקֵנוּ וְאֶת הַפְּאוֹת וְכוּ', וְחָלַל שַׁבַּת וְכוּ' וְהוּא לֹא הִתְיַאֲשׁ מִבְּנוֹ אֵלָא הֵלֶךְ אֶצֶל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּמִירוֹן וְהִרְבָּה שָׁם בְּתַפְלוֹת וְתַחֲנוּנִים, וְלֹא עֹזב אֶת מְקוֹמוֹ וְלֹא הִתְיַאֲשׁ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן, לְבִסּוּף הָיָה שְׁחֹזֵר אֶל אָבִיו וְהִתְחִיל לְבַכּוֹת שְׁרוּצָה לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה וְכוּ', וְאָבִיו חִזְקוֹ וְאַמְצוֹ מְאֹד, וְכֵן הָיָה שְׁחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְגִדֵּל זְקֵן וּפְאוֹת, וְהִתְחַתֵּן וְהִקָּים דוֹר יְשָׁרִים וּמְבָרֵךְ.

(אֲנִי הִכְרַתִּי אֶת אָבִיו טוֹב טוֹב, וְהוּא מְפָרְסֵם בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְהִכְרַתִּי אֶת הַבֵּן קֹדֶם שֶׁיֵּצֵא לְתַרְבוֹת רְעָה וְאַחַר שֶׁיֵּצֵא לְתַרְבוֹת רְעָה וְאַחַר כֵּן כִּשְׁחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה.) וְלִכְּן אֶסוּר לְהִתְיַאֲשׁ מִתְּפִלָּה, אֲמַת זֶה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת לְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיווֹת שְׁלוֹ, וְלִכְּן תִּתְחַזַּק אֶתְּךָ וְאֶתְּךָ, וְלֹא תִשְׁכַּחוּ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן, כִּי גְדוֹל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, כִּי אֵין לָנוּ אֵלָא תְּפִלָּה, לְבַקֵּשׁ בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים יוֹם יוֹם מִמֵּנוּ יִתְבָּרֵךְ שֶׁהַיְלָדִים יִחְזְרוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתֵרְאוּ נְסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרֻשָׁה ל' סִימָן ג')

בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׁאִין לָהֶם לֹא מְלָךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים וְאֵין לָהֶם אֵלָא תְּפִלָּה זֶה בְּלִבְד אֲמַר דּוֹד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבֹזָה אֶת תְּפִלָּתָם (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוֹשׁ

בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִים, "וְעַם נִבְרָא יְהִל יְה" שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה.

אוֹדוֹת הַבֵּן הָרְבִיעִי שְׁאַתֶּם רוֹצִים לְחַתֵּן וְכו', צְרִיכִים קֶדֶם לְבָנוֹת אוֹתוֹ שִׁיְהִיָּה מוֹכֵן לְחַתְנָה, וְלִהְיוֹנִים בּוֹ בְּטָחוֹן עֲצָמִי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחוּ עִמוֹ.

פַּעַם אֶחָד בָּא אָבָא אֶל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל וְהִתְלוּנָן מְאֹד עַל בְּנוֹ שֶׁהוּא פָּרָא אָדָם וְעוֹשֶׂה הַזְקוֹת וְכו' שׁוֹבֵר וּמְזִיק וְכו', קוֹשֵׁר זְנוּבוֹת שֶׁל פְּרוֹת אֶחָד לְהַשְׁנִיָּה וְכו', וְכָל הַשְּׂכָנִים מִתְלוּנָנִים עָלָיו וְתוֹבְעִים מִמֶּנּוּ שִׁישְׁלֵם אֶת הַהַזְקוֹת, וְאֵין לוֹ כֶּבֶד כַּח לְכָל זֶה, מָה יַעֲשֶׂה עִמּוֹ? עֲנָה וְאָמַר לוֹ מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, תִּרְאֶה לְחַתֵּן אוֹתוֹ מָה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר, וְתִרְאֶה אִיךָ שֶׁהַבֵּן יִשְׁתַּנֵּה לְגַמְרִי, וְכֵן עֲשֶׂה, וְהַקִּים מִשְׁפָּחָה לְתַפְאֲרָתוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְאֲחִיל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

בתקפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי כ"ה נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׁאֵין הַפֶּרֶשׁ בֵּין שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" לְבִין "שְׁאֵלוֹת וְתַשׁוּבוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרֶסֶלֶב", כִּי הֵם אוֹתָם מִכְתָּבִים, אוֹתָן תַּשׁוּבוֹת, אֶלֶּא הַהַפֶּרֶשׁ הוּא, בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" לֹא כְּתוּב הַשְּׁאֵלוֹת, וְכ"שְׁאֵלוֹת וְתַשׁוּבוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרֶסֶלֶב" כֵּן כְּתוּב הַשְּׁאֵלוֹת, וְזֶה מָה שִׁיּוֹתֵר מִסְקָרָן וּמַעֲנִין אֶת הָאָדָם, אֲבָל הֵם אוֹתוֹ דָּבָר, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁצְרִיף אֵיזָה יִשׁוּעָה יְהִיָּה מָה שִׁיְהִיָּה

וכו', זווג, או בנים, או בריאות וכו' וכו', וידפּיס ספּר אַחַד או ישְתַּתֵּף
בְּהַדְפַּסַּת הַסֵּפֶר, יֵרָאֶה יְשׁוּעָה בְּלִי שׁוּם סִפְק.

אֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹזֵר לְהַדְפִּיס אֶת הַסֵּפָרִים הָאֵלֶּה, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹזֵר
לְהַפְיֵצֵם, כִּי אֵין מִסְפִּיק שְׂכָר לְשֵׁלֶם עֲבוּר זֶה, כִּי הַסֵּפָרִים הָאֵלֶּה מִחִיִּים אֶת
כָּל הַנְּפֹשׁוֹת הַהוֹגִים בָּהֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלַח.
הַמְאַחַל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

בתקפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שִׁבְתָּ קָדֵשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינֵי כ"ה נִסָּן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׂרַבְנוּ ז"ל נִתֵּן לָנוּ מִתְּנָה אֶת הַ"תְּקוּן הַכְּלָלִי", שֶׁהוּא
תְּקוּן לְפָנֵי הַבְּרִית, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ט) שֶׁהוּא זוֹרֵק
תְּקוּנִים לְכָל מְקוֹמוֹת הַצָּרִים, כִּי יֵשׁ מְקוֹמוֹת צָרִים וְדָקִים שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְבוֹא
לְשֵׁם שׁוּם תְּקוּן, כִּי אִם עַל יְדֵי תְּקוּן הַכְּלָלִי, וְלָכֵן אֲמִירַת "תְּקוּן הַכְּלָלִי" הוּא
סְגֻלָּה לְהַכֵּל, וְלָכֵן כָּל מִי שְׁזוֹכָה לוֹמַר כָּל יוֹם אֶת הַ"תְּקוּן הַכְּלָלִי" כְּבָר לֹא
צְרִיף לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ מִשׁוּם תְּקוּנִים וּסְגֻלוֹת כָּלֵל.

מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים לָקִים רַק אֶת הַסְּגֻלוֹת הַמוּבָאִים בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל,
שְׁזֶה בְּדוּק וּמְנֹסָה שְׁעוֹזֵר עַל הַכֵּל, וְהַסְּגֻלוֹת הָאֵלֶּה מוּבָאִים בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל,
וּבִפְרָט בְּ"סִפְרֵי הַמְּדוּת" מוּבָא שֵׁם סְגֻלוֹת עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט שְׂאֲדָם צְרִיף
בְּחִיּוֹ הַפְּרָטִיִּים, וְלָכֵן אֵין לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ מִשׁוּם סְגֻלוֹת אַחֲרוֹת, וְזֶה בְּרוּר.
וּמֵה שְׁחַדְשׁוּ בְּדוּרוֹת הָאַחֲרוֹנִים כָּל מִינֵי סְגֻלוֹת, אֵין לְזַה שׁוּם מְקוֹר
כָּלֵל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום

בתקפה.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ה ניסן התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

השבת אחר חג הפסח נקרא אצל חסידים "שבת מפתח" (ומנהג לאפות על החלה בצק כדמות מפתח) והטעם הוא כי על חג הפסח נאמר (שמות י"ב ל"ט) "ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם", ועכשו מתחילים לאכל חמץ, כי בשבת מצוה וחיוב לבצע על לחם משנה, וכל ההשפעות של ששת ימי החל בא משבת, כמובא בזהר (יהרו פ"ח). כל ברכאן דלעילא ותתא ביומא שביעאה תליין, ותאנא אמאי לא אשתכח מנא ביומא שביעאה, משום דההוא יומא מתברכאן מיניה כל שיתא יומין עלאין, וכל חד וחד יהיב מזוניה לתתא כל חד ביומו, מההיא ברכה דמתברכאן ביומא שביעאה; [כל הברכות שלמעלה בעולמות העליונים, ולמטה כאן בעולם הזה, תלויים רק ביום השבת, ולמדנו למה לא ירד מן השבת? מפני שמשבת מתברכים כל השש ימים מששת ימי השבוע, וכל יום מקבל את ההשפעה שלו משבת], ולכן מזה נשתרבו המנהג כשאופים את החלות לכבוד שבת, אופים על זה כדגמת מפתח, שהוא רמז אל מפתח פרנסה, שנפתח בשבת הזו דיקא על כל השנה, עד ימי פסח הבא, ולכן השבת הזו מאד מאד מסגל לבקש הרבה על פרנסה, שדבר זה כל אחד צריך וכו', כי אין לך צער כצער עניות, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה ל"א סימן י"ד) אין לך מדה קשה מן העניות שכל מי שהוא מדקדק בעניות כאלו דבוקין בו כל יסורים שבעולם, וכאלו באו עליו כל הקלות שבמשנה תורה, ואמרו רבותינו אלו נתקבצו כל

יסורין לצד אחד והעניות לצד אחד, העניות מכרעת; ולכן נוהגים בשבת זו דיקא לאפות על החלה גם צורת מפתח שהיא מפתח הפרנסה שהקדוש ברוך הוא יפתח לנו את שערי פרנסה, ושיהיה לנו פרנסה ברוח על כל השנה.
המאחל לך שבת שלום

בתקפו.

2601. בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ה ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, אדם צריך להיות מכיר את מקומו, ולא ללך בגדולות ונפלאות ממנו וכו', וכבר כתב מוהר"ן ז"ל (לקוטי הלכות חדש, הלכה ד', אות ח') כל מי שמרגיש בעצמו, שאינו קדוש כראוי וכו', צריך להכניע ולבטל עצמו נגד השם יתברך ולא ירצה לילך בגדולות ובנפלאות ממנו וכו', להמשיך על עצמו בחינת רוח הקדש, רוח נבואה, וכו', מאחר שיודע שרחוק מזה, ואם ירצה להמשיך על עצמו בחינת מראות וחיזיונות וכו', יוכל לקלקל יותר ויותר וכו', כאשר נכשלו בזה רבים מאד, ונכנסו בדמיונות גדולים, עד שנעקרו לגמרי וכו', רק צריך שילך בתמימות ולבקש מהשם יתברך, שיהיה בעזרו לצאת מפחיתותו ויזכה לקדש את עצמו כראוי, ואז אם יזכה ויהיה ראוי לזה לקבל רוח הקדש, דרך הקדשה, בשלמות, השם הטוב יעשה עמו כרצונו.

וכך אמר אליהו הנביא (תנא דבי אליהו רבה פרק ט') מעיד אני עלי את השמים ואת הארץ בין ישראל, בין עכו"ם, בין איש, בין אשה, בין עבד, ובין שפחה, הכל לפי המעשה שהוא עושה כך רוח הקדש שורה עליו, עין שם.

העקר אל תבלבל את עצמך משום דבר, וזכר גם זכר מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ב) כשאדם הולך אחר שכלו וחקמתו, יוכל

לפול בטעותים ומכשולות רבים, ולבוא לידי רעות גדולות, חס ושלום. ויש שקלקלו הרבה, כגון הרשעים הגדולים מאד המפסדים, שהטעו את העולם, והכל היה על ידי חכמתם ושכלם. ועקר היהדות הוא רק לילך בתמימות ובפשיטות, בלי שום חכמות, ולהסתפל בכל דבר שעושה, שיהיה שם השם יתברך, ולבלי להשגיח כלל על כבוד עצמו. רק אם יש בזה כבוד השם יתברך יעשה, ואם לאו לאו, ואזי בודאי לא יכשל לעולם. ותאמין לי אם תלך בדרך זה לעבד את הקדוש ברוך הוא בתמימות ופשיטות, אם יהיה ברצונו יתברך יתן לך הכל, רק אל תחפש מדרגות וכו' תחפש רק איך יכולים לעשות את רצונו יתברך בתמימות ופשיטות גמורה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום

בתקפו.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ה ניסן התשע"ג
שלום וברכה אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבה.

כן יש הרבה נכדים מרבנו ז"ל עד היום הזה, ומשפחה אחד מכבדת מאד אני מכיר אישית והם משפחת בארסקי, רבנו ז"ל היה לו בת בשם שרה, ובעלה היה רבי יצחק אייזיק ז"ל, והיה להם בת בשם פיגא, ובעלה היה רבי ישראל מענדיל ז"ל, ובנם היה רבי שמשון בארסקי ז"ל שהיה מתגורר באומן, והיה מפרסם בין אנשי שלומנו לעובד השם גדול, ולמד ברבים בהקלויז באומן לפני אנשי שלומנו בכל יום ספרי רבנו ז"ל, ובו היה רבי נתן בארסקי ז"ל שהיה גר בסוף ימיו בירושלים, והפירתי אותו, והשאיר אחריו בנים ובנות ומתם יש הרבה נכדים של רבנו ז"ל.

וְכֵן יֵשׁ נִכְדִים מִבְּתוֹ שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל אֲדָל, וְכֵן מִבְּתוֹ חָיָה, אֲךָ אוֹתָם אֲנִי
 לֹא מִכִּיר, אֲזִי אֵינִי מְבִיא אֶת שְׁלֹשְׁתָּם.

וַיְדוּעַ מִה שָׁרְבֵנוּ ז"ל (תַּיִי מוֹהַר"ן סִימֵן רַע"ד) הַזֶּהִיר מְאֹד לְכַבֵּד וּלְהַחְזִיק
 בְּחֻשִׁיבוֹת גָּדוֹל אֶת בְּנָיו כִּי הֵם אֵילָנוֹת יְקָרִים מְאֹד, וַיְהִיו גְּדֹלִים מֵהֶם פְּרוֹת
 טוֹבִים וְנִפְלְאִים מְאֹד. גַּם אָמַר שְׂיוֹצְאֵי חֲלָצִיו לְקַח מֵעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, עֵינֵי שָׁם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
 הַמְאֲחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

בַּתְּקִפָּה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתֵּי קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינֵי כ"ה נִסָּן הַתְּשַׁע"ג
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

חָסֵר, (כָּאֵן הָיוּ מִכְתָּבִים בְּיִיִּדִישׁ, הַנִּלְיָד פֶּסוּ בְּעֶזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בַּנְּחַל
 בְּיִיִּדִישׁ).

חֶסֶר, (כֵּאן הָיוּ מִכְתָּבִים בְּיִידיש, הַנִּל יִדְפְּסוּ בְּעִזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחַל בְּיִידיש).

בתקצא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשׂוּי עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׂמִינֵי כ"ה נִסָּן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּכַר כְּתִבְתִּי לָכֶם וְאֲנִי יִכְתֹּב לָךְ גַּם כֵּן, אִם יֵשׁ לָהֶם שִׂיחָה מְשֻׁתֶּפֶת, וַיֵּשׁ
בֵּינֵיהֶם מְשִׁיכָה, שְׂיִגְמְרוּ אֶת זֶה מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר בְּכִי טוֹב, הָעֶקֶר הוּא הַמְדוּת,
עַל זֶה תִּגִּיד ל... תַּחֲזִיחַ צְרִיכִים לְהַדְגִישׁ, כִּי הַמְדוּת זֶה עֶקֶר הָאָדָם.

יַעַן שְׂאֲתָה וְאֲשַׁתְּךָ מְאֹד מוֹצֵא חַן בְּעֵינֵיכֶם הַהוֹרִים וְהַמְשַׁפְּחָה לְטוֹבָה,
אִז מֵה צְרִיכִים יוֹתֵר מִזֶּה?

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיךְ אֶתְכֶם עַל דְּרֹךְ הַנְּכוֹנָה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח

בשִׁבִיל ... תַּחֲזִי, רַק לַחֲזֹק אוֹתָהּ שִׁבְעוֹזֵרֵת הַשֵּׁם בְּעֵלְהָ לְעֵתִיד שִׁיתְחַזֵּק
בִּירֵאת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

בתקצב.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שֵׁשִׁי עֶרֶב שִׁבְתֵּי קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינֵי כ"ה נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲזִי

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קֹדֶם בְּעֵנִין הַמְּפַקַּחַת וְכו', אֲנִי רוֹאָה וּמִבִּין שֶׁהִסִּיתוּ אוֹתָהּ מֵאֵד מֵאֵד
נִגְדָה, אָבֵל אֵל תַּתְּפַּעְלֵי כָּלֵל, כִּי אֲנִי עוֹמֵד לְצַדֵּךְ וְאֵל תַּתִּיחֲסִי עִם כָּל הָאִיּוֹמִים
שְׁלָה, כִּי הַכֵּל הֶבֶל וְרַעוֹת רוּחַ.

בְּעֵנִין סְפוּרֵט וְכו', אִם זֹאת שֶׁגָּרָה בְּשׁוֹרֹנָה תְּבוֹא בְּצַנִּיעוֹת, אֲזִי טוֹב
מֵאֵד.

בְּעֵנִין ... וְכו', תֵּאֲמִינִי לִי אִם לֹא עֲכָשׁוּ שְׁמֵתְקַרְבַּת הַבְּחִירוֹת, הֵייתִי
מְעִיף אוֹתָךְ לְגַמְרִי, וְדִי לְחִכְיָמָא, אֲנִי אֶף פַּעַם לֹא נִתְתִּי לְהֵן הַתֵּר וְכו', וְרֵאִיתִי
אֶת הַכְּתָבָה וְכו', וְאֲנִי לֹא מִקְנֵא אֶת הַבְּחוּרִים הָאֵלּוּ שִׁיפְלוּ בַּפֶּח וְכו'.

אֲנִי רַק מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁאֵל תַּתְּפַּעְלֵי מִשׁוֹם בְּרִיָּה שִׁבְעוֹלָם, נַעֲבֹר גַּם עַל
הָאִיּוֹמִים הָאֵלּוּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שִׁישׁ עֲכָשׁוּ בְּכָל הַבְּתִי סֵפֶר הַכִּי חֲרָדִים בְּעִיּוֹת, הֵן
מֵצַד הַצְּנִיעוֹת, וְהֵן מֵצַד הַדְּרָךְ אֶרֶץ, וְהֵן מֵצַד הָאִינְטֵרְנֵט וְכו', וְתִהְיֶה
לְאֵל אֲנַחְנוּ עֲדִין מְחֻזְקִים מֵעֵמֶד דִּי חֲזֹק, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזְכָה
לְעֵלוֹת תְּמִיד מַעְלָה מַעְלָה עִם חֲנוּךְ הַבְּנוֹת.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום

בתקצא.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ה ניסן התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מקרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"א) מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורת, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של פתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'רא' הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'כאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום ערובין כ"ח, אף שנדמה לך

דמיונות כפי קטנות מוחיך מה יהיה כְּבָר אם אני יגֵרס את הַדָּף היומי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גֵרְסָתִי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יגֵרס מִחַר? אֵל תֹּאמֶר זֹאת, אֲלֹא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְזֶה יִבְיֵא לָךְ הַצְּלָחָה בַּחַיִּיךָ, אֲנִי מֵאֹד מְקַנֵּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לִבְךָ, שְׂאֲנִי כּוֹתֵב בְּדַם לִבִּי וְלֹא בְּדִיו, כְּדֵי לְזַכּוֹת אוֹתְךָ עִם דָּף גְּמֵרָא, שֶׁתְּהִיָּה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בַּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

בַּתְּקֵצֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי כ"ה נִסְחָן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מֵאֹד שֶׁמְחַתְּנִי עִם מַכְתְּבֶךָ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד תְּהִיָּה שְׂמִיחַ,
וְתִלְמַד הַרְבֵּה מִשְׁנֵיֹת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה
תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

בַּתְּקֵצָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי כ"ה נִסְחָן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בענין סדור קדושין זה בכלל לא שׁיף, כי זה מה שְׁחָסַר לי עוד בְּאָרֶץ
יִשְׂרָאֵל להיות מְסֻדָּר קדושין וכו' וכו', ובכלל שְׁמָה צְרִיכִים תְּעוּדַת רְבֵנוֹת.

היחיד שיש לו את זה, זה או הרב ... גרו יאיר או הרב ... גרו יאיר.

אתה יכול לכתב "ארמונות ברסלב".

רק חזק ואמץ, חסדי השם יתברך לא הפסדת אצל מוהרא"ש כלום,
הוא הביא לך כלות לכל הבנים שלך, יעזר הקדוש ברוך הוא הלאה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

בתקצו.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ה ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אל תדאגו הבן שלכם ... גרו יאיר לא בטלן, והוא יעשה כל מה
שביקלתו להביא עמו כסף.

בענין הדיירה, אני לא יכול להתערב, זה לא שׁיף בכלל אלי, מה שאתם
רוצים אתם צריכים לעמד על זה חזק עכשו, ולא לתת לדחות את זה עד
אחר החתונה.

רק חזקו ואמצו מאד ותשמחו מאד מאד עם בנכם ... גרו יאיר, שהוא
בחור מאד מצלח, ותרוו ממנו רב נחת דקדשה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכַּלּוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

בַּתְּקִצּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינֵי כ"ה נִסְּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי תִלְכִּי לְלַמֵּד אֶצֶל הַגְּבֵרֶת ... תַּחֲיָה.

אֶת צְרִיכָה מְאֹד לְשֹׁמֵחַ כִּי יֵשׁ לָךְ חֶתֶן נִפְלָא, בַּחֹר בַּר דַּעַת וַיְהִי לָךְ חַיִּים טוֹבִים, וְזֶה יְהִי פְצוּי עַל כָּל הָעֲגָמַת נֶפֶשׁ שְׁהִיָּה לָךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמִיעַ לָנוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בַּתְּקִצָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינֵי כ"ה נִסְּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵל תִּכְנֹסִי בְּלַחֲץ, אֵל תִּפְחָדִי מִשׁוֹם דְּבָר, אֶת תּוֹלִידֵי בְּקִלוֹת, וְאִם פֹּה בְּפוֹרְיָה הִיָּה בְּסֹדֵר, אִז תּוֹלִידֵי גַם עֲכָשׁוּ שְׁמָה, כִּי נָשׁוֹת אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוֹ אוֹמְרוֹת שְׁזָה הַשְּׁתַנָּה שְׁמָה לְגַמְרֵי מִן הַקְּצָה אֵל הַקְּצָה, וְלָכֵן אֵל תִּכְנֹסִי בְּלַחֲץ וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה בַּחַיִּים.

רַק תְּהִי רְגִילָה לוֹמֵר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמָאֵד מְסַגֵּל לְלָדָה

קלה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (ספר המדות אות צדיק חלק ב' סימן כ') על יְדֵי הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהֵבִיא שְׁנוֵי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמַר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלִכְן טוֹב שֶׁתֵּאמְרֵי בְּכָל פְּעַם אֵת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם וְצַחַק יַעֲקֹב מִשֶּׁה אֶהְרֵן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, רַבִּי יִצְחָק לוֹרְיָא אֲשַׁכְּנִזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּינְגָא מִבְּרֶסְלַב, רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלַב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מֵינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁאֵת רַק זֹכְרַת תְּהִי רְגִילָה לֹאמַר אֵת זֶה מֵדֵי פְּעַם, וְאַחַר כֵּן תֵּאמְרֵי אֵת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתֵרְאֵי שֶׁתּוֹלִידֵי בְּקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲבִי שְׁבַשְׁמִים שְׁבוֹזְכוֹת הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרְתִּי לְפָנֶיךָ בְּזִכּוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרַתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלָד בְּרִיא בְּחוֹשֵׁיו וּבְאֵיכָרְיו, וְאַזְכֶּה לְעֵבֵר אֵת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מֵינֵי עֵיץ הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בּוֹהַ הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שְׁיַעֲשׂוּ אֵת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ י"י צוּרִי וְגוֹאֲלִי אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בתקצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינֵי כ"ה נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתְּבֶךָ.

אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, כָּל מַה שֶׁתִּקְנֶה וְתִמְכַר שְׁטָחִים בְּיַבְנָאֵל, רַק תִּרְוִיחַ זֶה

בְּטוּחַ, וְלִכְּנַת תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי עֶסְקָאוֹת וְתַצְלִיחַ בְּגִדּוֹל, כִּי אֲדַמָּה בִּיבְנֵאֵל עֲכָשׁוּ
לְהִיט מְאֹד.

הַשְּׁטַח מִמּוֹל הַבַּיִת הַמְדַרְשׁ שִׁיף אֵלֵי, כָּל הַשְּׁטַח צָמוּד אֵיפֹה שְׁאֵנִי בּוֹנֵה
עֲכָשׁוּ, הֵן מֵאֲחֹרֶה וְהֵן מֵהַצַּד שִׁיף אֵלֵי, וְכֵן שְׁתֵּי דוֹנָם מִגְבִּיל "הַיֵּכֶל הַקֹּדֶשׁ"
גַּם כֵּן שִׁיף אֵלֵי, וְלִכְּנַת אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, בְּמִקּוֹם לְהַכְנִיֵס כֶּסֶף לְמַנְיֹת וְכוּ', שְׁזָה
כְּמוֹ שְׁמַכְנִיסִים כֶּסֶף בְּתוֹף הַבַּיִת וְכוּ' וְכוּ', עֲדִיף שְׁתַּכְנִיֵס בְּנִדְלָן בִּיבְנֵאֵל,
שֶׁרַק תַּצְלִיחַ בְּזֶה, הַלּוֹאֵי שְׁתַּצִּיַּת אוֹתִי כְּבָר מֵעַכְשָׁו.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, רְאֵה מֵה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לְיָלֵה, הִנֵּה שְׁבוּעַ
וְהִנֵּה חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרֵחַ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב')
כְּצֵל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מִקְוֶה, וְהַלּוֹאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן
אֶלָּא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעַה שֶׁהוּא עָף דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵב, וְאֵין
מִקְוֶה, וְאֵין מִי שְׁיִקְוֶה שְׁלֵא יָמוּת הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים;
וְלִכְּנַת עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה תְּדַרְשֶׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף
גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גַמְ'ר'א הֵם רֵאשֵׁי
תְּבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה גַמְ'רִיאַל מִיכָּאֵל רַפְּאֵל אִוְרִיאַל, וְמִי שְׁזוֹכָה
לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסוֹכָב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוֹמְרִים אוֹתוֹ
מִכָּל פְּגַע וְנִגַע וּמַחְלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם עֲרוּבִין כ"ח, אֵף שְׁנִדְמָה לָךְ
דְּמִיוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מוֹחִיף מֵה יְהִיָּה כְּבָר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל
הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גִרְסָתִי אֶתְמוֹל, וְמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַס מִחֶרֶץ? אֵל תֹּאמַר זֹאת,
אֶלָּא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שְׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יָבִיא
לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מִקְוֶה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּכְנִיֵס אֶת הַדְּבֻרִים
הָאֵלוֹ בְּתוֹף לְבָךְ, שְׁאֵנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְדִי, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף
גְּמָרָא, שְׁתִּהְיֶה חֲכִי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

בתר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי כ"ה נִסְחָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תְּבַרְחִי מִמְּנוּ כְּמוֹ שְׁבוּרְחִים מֵאֵשׁ, זֶה סֵתֶם נוֹכַח וְכוּ', וּבְקִלּוֹת אֶת יְכוּלָה לְפוֹל בְּשֵׁאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו עַל יְדוּ, וּמָה אֶת צְרִיכָה עוֹד פֶּעַם מִכָּה עַל מִכָּה וְכוּ' וְכוּ', הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בתרא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי כ"ה נִסְחָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גִּירוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵף שְׂאֲנִי קִצַּת מֵאֲכֹזֵב שְׁמִתְמַשֵּׁךְ הַבְּנִיָּה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כָּל עֲכָבָה לְטוֹבָה, וּבּוֹדָאֵי הַכֹּל מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ.

בְּעִנְיַן קִנִּית הַשֵּׁטַח סְמוּךְ לְהֵיכַל הַקֹּדֶשׁ אֶת הַשְּׁתִי דוֹנָם שְׂאֲנִי רוֹצֶה, כְּדָאֵי לְהַזְדַּרְזוּ.

נָא וְנָא אֵל תַּהֲיָה בְּטֻלָּן, רְאֵה מָה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִלְיָהּ, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֹּל פּוֹרֵחַ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֹל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ, וְהִלּוּאֵי כְּצֹל שֶׁל כְּתֹל אוֹ כְּצֹל שֶׁל אֵילָן אֶלָּא כְּצֹל שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכָתִיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֹל עוֹבֵר, וְאִין מְקוּהָ, וְאִין מִי שִׁיקְוָה שְׁלֵא יְמוֹת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיָּהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכְּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חִיוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, כִּי גִמְרִיא הֵם רֵאשֵׁי

תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'כאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסוכב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מפל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום ערובין כ"ח, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מוחיך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מפל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לכבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דך גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.
המאחל לך שבת שלום

בתרב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ה ניסן התשע"ג
שלום וברכה אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תדאג הכל יסתדר על צד הכי טוב, אתה לא צריך להכנס בלחץ, אתה רק צריך להראות לה אהבה, ולשמח אותה, כי כך אפרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו) אשה בעלה משמחה.

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית ובה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקנה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקנה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, כי דך

גִּמְרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, כִּי גִמְרָא' הֵם רְאֵשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְאָכֵי הַשְּׁמִירָה גִבְרִיאֵל מִיִּכָּאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרִיאֵל, וּמִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גִּמְרָא, הוּא מְסוּבָב עִם אַרְבַּע מִלְאָכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פֶּגַע וְנִגְע וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם עֲרוּבִין כ"ח, אֵף שְׁנֵדָמָה לְךָ דְמִיוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מוֹחִיךָ מַה יִּהְיֶה כְּבָר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גִרְסָתִי אֶתְמוּל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַס מִחַר? אֵל תֹּאמֶר זֹאת, אֲלֹא דַע לְךָ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, וְזֶה יָבִיא לְךָ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בַתּוֹךְ לְבָךְ, שְׁאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גִּמְרָא, שְׁתִּהְיֶה הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאֻחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

בתרג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי כ"ה נִסָּן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עַצְמְךָ לְהִיּוֹת יוֹתֵר פְּתוּחַ עִמָּה, וּלְהַרְבּוֹת בְּדְבוּרִים אֵתָּה, הָעֵקֶר לְשִׂמְחַת אוֹתָהּ, כִּי זֶה יְסוּד מוֹסֵד בְּשְׁלוֹם בֵּית, וְתִמְדִּי הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת צוֹדֶקֶת, אִם אַתָּה רוֹצֶה לְהַצְּלִיחַ בְּחַיִּיךָ חַיֵּי הַנְּשׂוּאִין, וְדַע לְךָ שְׁזֶה הַמְּפָתֵחַ לְהַצְּלָחָה, לְתַתּ לָהּ מַה שְׁיִוְתֵר תְּשׁוּמָת לָב וּלְהַרְאוֹת לָהּ יוֹתֵר אֲהָבָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ, אֵל תִּהְיֶה בְטָלָן, כִּי עַד שֶׁתִּתְחַנְּנֵת לְקַח הַרְבֵּה זְמַן, וְעַכְשָׁו אַתָּה צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל הַנְּשׂוּאִין שְׁלָךְ, וּלְכַן תַּעֲשֶׂה כְּמוֹ שְׁאֲנִי כּוֹתֵב לְךָ, וְזָכוּר תִּזְכֹּר שְׁאֵף אֶחָד לֹא יִרְחַם עָלֶיךָ וְכוּ', כִּי אִם אַתָּה לֹא תִרְחַם עַל עַצְמְךָ, מִי יִרְחַם עָלֶיךָ?

תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, כי הסמך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרידות ובדפאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ו) מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כהל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקוה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפניהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדין היומי, כי דין גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסוכב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדין היומי של היום ערובין כ"ח, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מוחיך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדין היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדין היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקוה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דין גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

בתרד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׂשׂוּי עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׂמִינֵי כ"ה נִסְחָן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך לדעת שעקר עבודת בר ישראל בזה העולם, צריך להיות להמתיק את המרירות וכו', ולא להכניס מרירות בתוך מרירות וכו', ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן כ"ג) כי הצדיק ממתיק את המרירות של זה העולם, ולהיות מקרב אל הצדיק זה תלוי רק כפי שמדברים אל הקדוש ברוך הוא, ולכן אל תהיה בטלן, תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, תברח רק אליו יתברך, לשכב במטה רב היום ביאוש ובדפאון, ורק לרצות למות וכו', זה לא עצה, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות ה"ר"ן סימן פ"ד) על מאמרם ז"ל (אבות פ"ק ד') "ואל תאמר שהשאל והקבר בית מנוס לך" כי בעולם הזה שיש להאדם טרדות ועל הפרנסה, יכול להיות שיעקץ וינשף אותו פרוש והוא לא ירגיש, מחמת שמחשבתו טרודה באיזה מחשבה של פרנסה וכיוצא. אבל שם בקבר שאז אין להאדם שום טרדא ושום מחשבה אחרת, אז הוא שומע אפלו הרחיקה ויהלוד של התולעים איך הם רוחשים ובאים אליו, ומרגיש הצער של כל נשיכה ונשיכה, ואין שום דבר שיטרידהו וימנעהו מגדל צערו הקשה רחמנא ליצלן.

אתה צריך לעבד רק על נקדה אחת, איך זוכים לצאת מהמרה שחרה ולהגיע אל שמחה וכו', איך יוצאים מהחשך ומגיעים לאור וכו', איך יוצאים מהמרירות ומגיעים למתיקות וכו', ואמרו בזהר (הקדמה ד) מאן מנכון די חשוכא מהפכין לנהורא, וטעמין מרירא למתקא, עד לא זיתון הכא. מאן מנכון דמחכאן בכל יומא לנהורא דנהיר וכו' מאן דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא, לית ליה חולקא הכא; [מי מכם יכול להפך את החשך לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבא לעולם הבא וכו', מי מכם שמחכה בכל יום לאור הגנוז שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא] מכל זה רואים מעלת האדם שאפלו

שְׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל מִינֵי חֲשָׁכוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ', אֵף עַל פִּי כֵן הַכֵּל הוּא מִהַפֶּךְ לְטוֹבָה, אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרֵי לוֹ בְּבֹא.

אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה עֲבוּדָה לֹא קֵלָה, אֲלֹא קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת עֲדִיף לְעֵבֵד קָשָׁה מְלֻמּוֹת וְכוּ', כִּי בִקְבוֹר לֹא מִחֲכָה לָךְ בְּרוּךְ הַבָּא כָּל כֶּף נְעִים וְכוּ', וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלֶתְךָ רַק לְשִׂמְחַת אֶת עֲצֻמָּה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שִׁבְתְּ שְׁלוֹם

בַּתְּרָה.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתְּ קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי כ"ה נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

כִּכְר כְּתִבְתִּי לָךְ וְאֲנִי כּוֹתֵב לָךְ עוֹד פַּעַם, מִתִּי שְׂאֵתָה צָרִיף כְּסָף לְעוֹד עֲמוּד, תִּפְנֶה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲנִי יְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאֶתְחַשְׁבֵּן אִתּוֹ, רַק תִּהְיֶה חֲזָק מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ לְכֹתֵב עֲמוּד אַחֵר עֲמוּד, וְהַעוֹלָה עַל הַכֵּל לְרִקֵּד בְּכָל יוֹם, כִּי תִהְלֶה לְאֵל מָה הַפְּסֻדֵת בְּזֶה הָעוֹלָם? עִירָם יִצְאֵת מִבְּטָן אִמָּךְ וְכוּ', וְעִירָם תִּפְנֶס אֶל בְּטָן הָאֲדָמָה וְכוּ', וּמָה יִשְׂאֵר מִמֶּךָ? רַק הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שְׂזֻכִּית לְחַטֵּף בְּזֶה הָעוֹלָם, מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, הִלְכָה וְכוּ', וְגַם פְּרֻנְסָתְךָ הִיא פְּרֻנְסָה רוֹחֶנִית, כְּתִיבֵת סֵפֶר תּוֹרָה תְּפִלִּין וּמְזֻזוֹת, וְעַל זֶה אֶתָּה צָרִיף מְאֹד מְאֹד לְהוֹדוֹת, כִּי תִהְלֶה לְאֵל יֵשׁ לָךְ שְׂיִכּוֹת אֶל הַקְדוּשָׁה, וְעַל כָּלֵם שְׂזֻכִּית לְהִיּוֹת מִקְרָב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֶתָּה גֵר בְּקִהְלָתוֹ הַקְדוּשָׁה בִּיבְנָאֵל, שֶׁהִיא חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, שְׁעַל זֶה צְרִיכִים גַּם כֵּן זְכוּת מְאֹד גְּדוֹלָה, וְתִהְלֶה לְאֵל יֵשׁ לָךְ בֵּית, וְלֹא רְחוֹק מְזֶה שְׂדֶה, וְלֹא רְחוֹק מְזֶה הַר, שְׁזֶה שְׂמֻחַתְנוּ וְנִחְמַתְנוּ לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן י') הַר שְׂדֶה בֵּית, לְהַתְּבוֹרֵד

בבית ובשדה ובהר, באיזה מקום שרק נח לנו, ואיפה עוד בנה העולם יש מקום כזה?

תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מרחק לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"י) מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

בתרו.

בעזרת השם יהפוך יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ה ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד שמח שאתם שמחים ועליזים, וכך צריך להיות, ולכן אני מאד מבקש אתכם ראו למסר את נפשכם על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו

כָּבֶד בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכּוּ לְיִשׁוּב הַדְּעֵת כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מֵה שְׁבִי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחֲמַת חֶסֶד יִשׁוּב הַדְּעֵת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדְּעֵת? כִּי חֶסֶד מִהַשְׁמָחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאִז תִּזְכּוּ לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וְכִבֵּר לֹא יִחֶסֶר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר, וְזֶה גְדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׂיִכּוֹל לְהַפְּךָ אֶת הַחֲשָׁף לְאוֹר וְכוּ', הַמֵּר לְמַתּוֹק וְכוּ', הָרַע לְטוֹב, וְכֵן מוּבָא בַּזֶּהר (הַקְדָּמָה ה) מָאן מִנְכוּן דִּי חֲשׂוּכָא מִהַפְּכָן לְנִהוּרָא, וְטַעֲמִין מְרִירָא לְמַתְקָא, עַד לֹא יִיתוּן הָכָא. מָאן מִנְכוּן דְּמַחְכָּאן בְּכָל יוֹמָא לְנִהוּרָא דְנִהִיר וְכוּ' מָאן דְּלֹא מְצַפֵּה דָא בְּכָל יוֹמָא בְּהִיּוֹא עֲלֵמָא, לִית לִיה חוּלְקָא הָכָא; [מִי מְכֶם יִכּוֹל לְהַפְּךָ אֶת הַחֲשָׁף לְאוֹר וְאֶת הַמְרִירוֹת לְמַתִּיקוֹת עַד שְׁלֹא יִבֵּא לְעוֹלָם הַבָּא וְכוּ', מִי מְכֶם שְׂמַחְכֵה בְּכָל יוֹם לְאוֹר הַגְּנוּז שְׂיִתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם וְכוּ', מִי שְׁלֹא יִכּוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵין לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא] מְכָל זֶה רוּאִים מַעֲלַת הָאָדָם שְׁאֵפְלוּ שְׁעוּבֵר עֲלֵיו כָּל מִינֵי חֲשֻׁכוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', אִף עַל פִּי כֵן הַכֵּל הוּא מְהַפְּךָ לְטוֹבָה, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזָה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּבָא.

אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שְׂתַצִּיתוּ אוֹתִי שְׂנִיכֶם לְשִׂמְחַ בִּיחָד, וְתוֹכְלוּ לְרוּוֹת רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכָל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

בַּתְּרוּז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר שְׂמִינֵי כ"ה נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסַּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֵּן חֲזָק לְהַפִּילוֹ בְּעִצְבוֹת וּבְמְרִירוֹת וּבְדַפְאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׂמִכְנִים בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעֵינָיו, וְלִכֵּן אֶתְהַ מְכָרַח לְעִשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שְׂתַהִיָּה בְּשִׂמְחָה,

זו ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלוש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלוש פרסאות, הינו שלוש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלוש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלוש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט') "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשיטות גמורה, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

בתרח.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ה ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

בודאי אתם צריכים לעשות כל מה שאתם יכולים כדי להציל את הבן שלכם שלא יתדרדר לשאול תחתית ומתחתיו.

יש ישיבה בכפר זיתים שמתנהל על ידי חסיד ברסלב, ולדעתי בדיוק טוב בשבילו קצת תורה, וכן מלאכה וכו', ולכן כדאי לכם לפנות שמה.

הקדוש ברוך הוא שאמר לעולמו די יאמר לצרותיכם די.

רק חזקו ואמצו ואל תפנסו ביאוש ובדכאון, ואל תתיאשו ממנו, ומכל שכן לא ללכת אתו ביד תקיפה.

המאחל לכם שבת שלום

בתרט.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ה ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להבין שאני לא יכול להתערב בדבר כזה וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שיהל יסתדר על צד הכי טוב, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום

בתרי.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ה ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מבקש אותך שאל תהיה בטלן, ותראה לדון את אשתך לכף זכות, ותראה שיהיה רק שמחה בביתך, תעקר מעצמך את המדה הרעה של כעס וקפידות וכו', ותשמר מאד מאד לא להכניס את אשתך בלחץ וכו', ואל

תלחיץ אותה, ואל תתפרץ עליה וכו', אלא תדון אותה לכף זכות וכו', ואמרו חכמינו הקדושים (גיטין ו:): אמר רב חסדא לעולם אל יטיל אדם אימה יתרה בתוך ביתו שהרי פלגש בגבעה הטיל עליה בעלה אימה יתרה והפילה כמה רבבות מישראל, אמר רב יהודה אמר רב כל המטיל אימה יתרה בתוך ביתו סוף הוא בא לידי שלוש עברות, גלוי עריות ושפיכות דמים וחלול שבת.

זכר גם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזה, אוקירו לנשיכוו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלוש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלוש פרסאות, הינו שלוש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלוש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלוש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז טו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשיטות גמורה, ואז טוב לו כל הימים.

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקוה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי

תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'כאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום ערובין כ"ח, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מוחיך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבה, שאני כותב בדם לכבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דך גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום

בתריא.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ה ניסן התשע"ג
שלום וברכה אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפי להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך בשביל הנער, ותחדיר בהם הרבה שמחה, ותספור להם ספורי צדיקים, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"ח) דע שספורי מצשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד, כי על ידי ספורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך בחשק נמרץ מאד, כי הרשימו שעשה אותו הצדיק שמשפירן ממנו, על ידי עבודתו את השם יתברך, זאת הרשימו נתעוררת בעת שמשפירן מהצדיק, והיא מעוררת להשם יתברך בהתעוררות גדול, ולכן מה טוב ומה נעים להיות רגיל ולספור ספורים להתלמידים, שזה מושך את הלב אליו יתברך.

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל מינו על הארץ ואין מקנה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקנה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'רא' הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'כאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום ערובין כ"ח, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מוחיך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבכי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

בתריב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ה ניסן התשע"ג
 שלום וברכה אל ... שיחיו נצח
 לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מבקש אתכם שתשתדלו מאד שיהיה ביניכם שלום בית, ותזכרו טוב מה שאמרו חכמינו הקדושים (אבות פ"ק ב') יפה תלמוד תורה עם

דֶּרֶךְ אֶרֶץ, שְׁיָגִיעַת שְׁנֵיהֶם מְשַׁכַּחַת עֲוֹן. וְכָל תּוֹרָה שְׁאִין עִמָּה מְלֹאכָה, סוֹפָה בְּטִלָּה וְגוֹרֶרֶת עֲוֹן; וּרְבִנּוּ ז"ל רָצָה שְׁכַל אֶחָד יַעֲבֹד, כְּמוֹ שֶׁהִתְבַּטָּא וְאָמַר (ת"י מוה"ר"ן סימן תק"א) שְׁחַפֵּץ מְאֹד שְׁיִהְיֶה לָנוּ פְּרִנְסָה, אִף עַל פִּי שְׁבִטָחוֹן גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, אִף עַל פִּי כֵן טוֹב מְאֹד כְּשִׁזְכוּיֵן שִׁישׁ לוֹ מַעֲמַד פְּרִנְסָה, וְלִכְּן זוּג שֶׁהִתְחַתְּנוּ עִכְשָׁו, עֲלֵיהֶם לְקַחַת עֲבוּדָה שְׁלֹא יִהְיֶה דְאָגָה שֶׁל פְּרִנְסָה, וְכֵן הִבְעֵל יִקְבַּע עֵתִים לְתוֹרָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּהְיוּ חֲזָקִים מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רְבִנּוּ ז"ל עַל זֶה בִּיּוֹתָר, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוה"ר"ן חֶלֶק ב' סימן כ"ד) מִצְוָה גְדוֹלָה לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְלִהְתַּגְבֵּר לְהִרְחִיק הָעַצְבוֹת וְהַמְרָה שְׁחִרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם בְּלֵם בָּאִים רַק מִחֲמַת קִלְקוּל הַשִּׁמְחָה, וְלִכְּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׁאִין הַשִּׁמְחָה מִמְתַּנַּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר לְפִי שְׁאִין הַשִּׁמְחָה מִמְתַּנַּת לְאָדָם; וְלִכְּן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּמִּיד יִהְיֶה הַשִּׁמְחָה מְצוּיָה אֶצְלָכֶם, כִּי אִין טוֹב מְזָה, וְעַל יְדֵי שִׁמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וִיכוּלִים אַחֵר כֶּף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּר, כִּי מֵה שְׁאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפָנִי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עַצְבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְכָאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עַצְמוֹ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אֲתֶם שְׁנֵיכֶם צְרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לִהְיוֹת וְתַרְנִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלִתֵּת תְּשׁוּמַת לֵב אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, אֲבָל הָרְגַע שְׁרוּצִים אֶחָד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, דְּעוּ לְכֶם שְׁזֶה הַסְּמ"ךְ מ"ם שְׁבָא לְשֹׁבֵר אֶת הַבַּיִת, הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבָדוּ פֶּלַג גּוּפָא, חֲצִי גּוּף, נִמְצָא כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוּף שְׁלָם, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלָם, מֵה שְׁאִין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוּצָה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, זֶה הַסְּמ"ךְ מ"ם, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבַּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהָרְגַע שֶׁהִבְעֵל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שְׁאֶחָד יוֹתֵר מֵהַשְׁנִי עִם עֲשָׂר אַחוּז, וְהֵהוּא פְּחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֲשָׂר אַחוּז, זֶה כְּכָר

נקרא סמ"ך מ"ם ששים על ארבעים, ולכן כל מי שרוצה שלום בית איתי, צריך לדעת שהאיש והאשה הם גוף אחד, וכמו שאמר החכם מכל האדם (קהלת ד) "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס", ולכן אם רוצים שלום בית איתי, צריך להיות משני הצדדים, הן מהבעל והן מהאשה, לותר אחד להשני, ואז הם חצי חצי שתפים שלמים, ותמיד יחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ויצליחו בחיי נשואיהם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

בתריג.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר תזריע מצרע כ"ז ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ודע לך שהתחזקות שאדם צריך להתחזק בכל יום מחדש, אינו איזה עצה טובה וכו', או מנהג טוב וכו', זה עצם החיים של האדם, בזה העולם מכרחים להתחזק כפי הנסיגות הקשים ומרים שעוברים על כל אחד ואחד בכל יום ובכל שעה, כי תכלית הבריאה הייתה (והו בא מ"ב) בגין דישתמודעין ליה; כדי להפירו יתברך, הינו שאדם צריך להגיש את אמתת מציאותו יתברך מכל פרטי הבריאה, וכמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן נ"ב) מכל הדברים צועק כבוד השם יתברך, כי מלא כל הארץ כבודו, ואפלו מספורי הגויים צועק גם כן כבוד השם יתברך, כמו שכתוב (תהלים צ"ג) "ספרו בגוים כבודו", שאפלו בספורי הגויים צועק כבוד השם יתברך. כי כבודו יתברך צועק תמיד וקורא ומרמז להאדם שיתקרב

אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ יִקְרַב אוֹתוֹ בְּרַחֲמִים בְּאַהֲבָה וּבְחַבְּבָה גְּדוּלָּה; וְכוּ', עֵינַי שָׁם, וְאֵל זֶה צְרִיף כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לְהַגִּיעַ, הֵינּוּ שְׂלֵא יִרְאֶה וְלֹא יִשְׁמַע וְלֹא יִרְגִישׁ מִשׁוֹם פֶּרֶט מִהַבְּרִיאָה רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה הַמְדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, וְזֶה הַתְּכַלִּית שֶׁלֹּזֶה נִבְרָאנוּ, אָבֵל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן הַסֵּמ"ךְ מ"ם מַעֲלִים וּמַסְתִּיר וּמְכַסֶּה אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי הַנְּסִיּוֹנוֹת הַקְּשִׁים וְהַמְרִים שְׁעוֹבָרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרֵי וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם מַחֲדָשׁ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין ל'): יִצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְּגַבֵּר עֲלָיו בְּכָל יוֹם וּמִבְקָשׁ הַמִּיתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים ל"ו) "צוּפָה רָשָׁע לְצַדִּיק וּמִבְקָשׁ לְהַמִּיתוֹ" וְאֵלְמָלָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ אֵין יָכוֹל לוֹ, וְאָמַר עַל זֶה מוֹהַרְנ"ת ז"ל אִיךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עוֹזְרוֹ? עַל יְדֵי שְׁשׁוּלַח בְּכָל דוֹר וְדוֹר צְדִיקִים שֶׁהֵם מְחִזְקִים וּמְעוֹדְדִים וּמְשִׁמְחִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְהַתְּחַזֵּק בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים שְׁזֶה הַיְסוּד בִּיהוּדוּת, כִּי בְּלִי אֲמוּנַת חֲכָמִים אֵין אֲמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת ט"ז) "וַיֹּאמְרוּ בְּהוֹי"ָהּ וּבְמִשָּׁה עַבְדּוֹ", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְכִילֵתָא בְּשַׁלַּח) אִם בְּמִשָּׁה הָאֲמִינוּ בְּהוֹי"ָהּ לֹא כָּל שְׂכָן, אֵלָּא אֵי אִפְשָׁר לְבוֹא לְאֲמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵלָּא עַל יְדֵי "מִשָּׁה עַבְדּוֹ", אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ שֶׁאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּנוּ ז"ל וּמַעֲצוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים, הַמְּחִזְקִים וּמְעוֹדְדִים וּמְשִׁמְחִים אוֹתָנוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מַחֲדָשׁ.

מָה אָמַר לָךְ צְרִיכִים רַק דְּבַר אֶחָד אֲשֶׁר בּוֹ תְּלוּי כְּכַר הַרְבֵּה דְּבָרִים, לְהַתְּחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עוֹ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתַכְּף וּמִיד כְּשֶׁאָדָם בְּשִׁמְחָה, אֲזִי זוֹכֵה לְיִשׁוּב הַדַּעַת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מֵה שֶׁהַעוֹלָם רְחוּקִים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאֵינָם מִתְּקַרְבִּים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ? הוּא רַק מִחֲמַת שְׂאֵין לָהֶם יִשׁוּב הַדַּעַת, וְאֵינָם מִיִּשְׁבִּין עֲצָמָן, וְהָעַקֵּר לְהַשְׁתַּדֵּל לְיִשְׁבַּע עֲצָמוֹ הַיָּטֵב, מֵה הַתְּכַלִּית מִכָּל הַתְּאוּוֹת וּמִכָּל עֲנִינֵי הַעוֹלָם הַזֶּה, הֵן תְּאוּוֹת הַנִּכְנָסוֹת לְגוּף, הֵן תְּאוּוֹת שְׁחוּץ לְגוּף, כְּגוֹן כְּבוֹד, וְאֵז בּוֹדָאֵי יִשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

אִךְ דַּע, שְׁעַל יְדֵי מָרָה שְׁחָרָה אֵי אִפְשָׁר לְהַנְּהִיג אֶת הַמַּחַ כְּרָצוֹנוֹ, וְעַל כֵּן קָשָׁה לוֹ לְיִשְׁבַּע דַּעַתוֹ. רַק עַל יְדֵי הַשְּׁמִחָה יוֹכֵל לְהַנְּהִיג הַמַּח כְּרָצוֹנוֹ,

ויוכל לִישָׁב דַּעְתּוֹ, כִּי שִׁמְחָה הוּא עוֹלָם הַחַרוּת, כְּמוֹ שִׁכְתוּב (ישעיה נ"ה) "כִּי בְשִׁמְחָה תִצְאוּ", שְׁעַל יְדֵי שִׁמְחָה נַעֲשִׂין בֶּן חוֹרִין וְיוֹצֵאִין מִן הַגְּלוּת. וְעַל כֵּן כְּשִׁמְשָׁר שִׁמְחָה אֶל הַמַּח, אֲזִי מַחוּ וְדַעְתּוֹ בֶּן חוֹרִין מִמֶּשׁ; וְתַכְףּ וּמִיד כְּשִׁישׁ לְאָדָם יֵשׁוּב הַדַּעַת, אֲזִי יִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כְּשִׁמְרָגִילִים אֶת עֲצָמָם לְסַפֵּר אֶת כָּל לְבוֹ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי הוּא אֵף פַּעַם לֹא לְבַד, אֵיפֹה שָׂרַק יִלֵּךְ וְאֵיפֹה שָׂרַק יִהְיֶה, יִמְצָא שָׁם אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיַדְבֵּר עִמּוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (לְקוּט דְּכָרִים רַמְזוּ תַּתְכִּי"ה) עַל הַפְּסוּק (דְּכָרִים ד' ז') "כִּי מִי גוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹקִים קְרֹבִים אֵלָיו כִּהְיִי"ה אֱלֹקֵינוּ בְּכָל קְרָאנוּ אֵלָיו", מַעֲשֶׂה בְּסִפְיָה אַחַת שֶׁהִיָּתָה כְּלָה שֶׁל נְכָרִים וְהָיָה בְּתוֹכָהּ יְהוּדֵי אַחַד הַגִּיעוּ לְנִמְל אַחַד אֲמָרוּ לְאוֹתוֹ יְהוּדֵי טַל מְעוֹת וְעָלָה לְנִמְל וְקַח לְנוּ מִשָּׁם מְאוּמָה, אָמַר לָהֶם לֹא אֲכַסְנָאִי אֲנִי וְאֵינִי מְכִיר לְהִיכֵן אֵלָהּ, אָמְרוּ לוֹ יֵשׁ יְהוּדֵי אֲכַסְנָאִי, בְּכָל מְקוֹם שֶׁאַתָּה הוֹלֵךְ אֱלֹקִיךָ עִמָּךְ, הוּי "אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹקִים קְרֹבִים אֵלָיו", זֹאת אוֹמְרַת יְהוּדֵי הוּא אֵף פַּעַם לֹא לְבַד, אֵיפֹה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ הוּא הוֹלֵךְ עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

תְּרָאָה לְמַסַּר אֶת נַפְשָׁךְ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֵה עַרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֵף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכְּתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הוֹי"ה עַת רְצוֹן" אֵימְתִי עַת רְצוֹן בְּשַׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִכְן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמָךְ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נד:) מַחְנֶה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הוּי, תִּלְתָּא פְרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שֶׁאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֶה יִשְׂרָאֵל, וְאֵיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר וּמִתְּחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוּג מְלֵךְ הַבֶּשֶׁן שִׁיעֵקֵר אוֹתוֹ מֵהִיָּדוּת, וְדַעַת לְנִבּוֹן שֶׁלְּפָנָי כָּל תְּפִלָּה הֵן שְׁחֵרִית וְהֵן מְנַחֵה וְהֵן עַרְבִית, תַּכְנִים כְּמָה פְרוּטוֹת לְצַדִּיקָה בְּקַפַּת הַצַּדִּיקָה שֶׁל הַבֵּית הַכְּנֶסֶת, כִּי כֵף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא דף י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְרוּטָה לְעַנִּי וְהֵדֵר מְצָלִי אָמַר דְּכְתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פְּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנוּת עֲנִיִּים הַלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הֵיוּ נוֹתְנִין פְרוּטָה לְעַנִּי קֹדֶם כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כֵּף מִתְּפַלְלִין שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אַרְח חֲיִים סִימָן צ"ב סֵעִיף י') טוֹב לְתַן צַדִּיקָה קֹדֶם

תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁנִּזְהָר לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה לְהִכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצִדְקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יִחְזֹר תְּפִלָּתוֹ רִיקָם, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינַיִךְ דָּבָר זֶה, כִּי מִצְוֹת צְדָקָה חַיִּב כָּל יְהוּדֵי לְתַת אֶפְלוֹ כִּשְׁהוּא עֲנִי גְדוֹל מְאֹד, וְכִמּוֹ שְׂצָרִיכִים לְשֹׁמֵר שִׁבְתָּ וְלִהְיִיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, וְלֹאֲכַל כֶּשֶׁר, כִּף אָדָם חַיִּב לְתַת צְדָקָה, אֲבָל כִּשְׂאִין לוֹ, הוּא לֹא פְטוּר מִלְּתַת כְּמָה פְּרוּטוֹת וְכוּ', וְרַב בְּנֵי אָדָם מְזוֹלְזָלִים בְּמִצְוֹת צְדָקָה שֶׁזֶה הַמִּצְוָה הַכִּי גְדוֹלָה, מִפְּנֵי שְׁחֹשְׁבִים שְׂצָרִיכִים לְתַת אֵיזָה נְתִינָה גְדוֹלָה, אֲבָל שׁוֹכְחִים שְׁבָאֵלוֹ הַפְּרוּטוֹת קְטַנּוֹת שְׁנוֹתָן כָּל יוֹם, בְּזֶה הוּא קָיָם מִצְוֹת צְדָקָה, וְרַק זֶה מַה שְׁלִילָה אוֹתוֹ אַחַר מִיתָתוֹ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (יִשְׁעִיָּה נ"ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנַי צְדָקָה כְּבוֹד הַיְוָיָה" יִאֲסַפְךָ וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ג:) כָּל הַעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת בְּעוֹלָם הַזֶּה מְקַדְּמָתוֹ וְהוֹלֵכֵת לְפָנָיו לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאמַר "וְהִלֵּךְ לְפָנַי צְדָקָה".

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתֵרִיד.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר תְּזִרִיעַ מִצְרָעָה כ"ז נִסְחָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

הַיּוֹם מִתְחִיל עוֹד פְּעַם לְפַעַל הַבֵּית הַתְּבָשִׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתְּבוֹאִי לְעֶזְרִי, שֶׁזֶה זְכוּת מְאֹד גְּדוֹלָה, וְאֲצַלּוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֹשֵׁב חֶסֶד שְׂאֵחַת עוֹשֶׂה עִם הַשְּׁנֵיָה, וְאִין לָךְ חֶסֶד יוֹתֵר גְּדוֹל מְלַעְזֵר לְרַעֲבִים וְלִצְמָאִים לְאֲכַל וְלִשְׁתּוֹת, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׁבִיכְלִתְךָ לְבוֹא וְלַעְזֹר.

אֲנִי מְכַרְח לְעוֹרֵר אוֹתָךְ עַל נְקֻדָּה חֲשׁוּבָה מְאֹד מְאֹד, שְׁנֵשִׁים לִוְקָחוֹת אֵת זֶה בְּקַלּוֹת מְאֹד, וְהוּא בְּרַכַּת הַמְּזוֹן, שֶׁהוּא מִצְוָה מְדֹאֹרֵיתָא, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּקְפִּידִי מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה, לְבָרַךְ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וּבְקוֹל, וְאֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ שְׁסַגְלָה לְפָרְנָסָה בְּשִׁפְעַת וּבְקַלּוֹת וְכוּ', לְבָרַךְ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וּבְקוֹל וּבְשִׁמְחָה, וְזֶה מְסַגְלָה לְעִשְׂרוֹת נְפִלְאָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (מְשִׁלִּי י') "בְּרַכַּת הַיְוָיָה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּה", הֵינּוּ אִשָּׁה שְׁמִבְרַכַּת אֵת בְּרַכַּת הַמְּזוֹן בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, זֶה מְסַגְלָה

לעשירות, וכן להזהר מאד על נטילת ידים וכו', ולכן מהיום והלאה תקפיד מאד מאד על נטילת ידים כשאת קמה בבקר וכו', וכן כשיוצאים לשרותים וכו', וכן לפני האכילה לטול ידים עם נטלה דיקא וכו', כי נטילת ידים מסגלת להנצל מעניות, כי על נטילת ידים ראשי תבות ע'ני', מי שמזולזלת בנטילת ידים נעשית עניה, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת ס"ב): אמר רב חסדא אנא משאי מלא חפני מ'א ויהבו לי מלא חפני טיבותא; [אני נטלתי ידי עם מלא מים, נתנו לי חפנים מלא טוב, כי רב חסדא היה עשיר גדול מאד, והכל בזכות נטילת ידים שהיה מקפיד על זה], ואל תקחי את זה בקלות, כי הרבה נשים מזולזלות בכרפת המזון, כי חושבות שזה רק איזה מנהג וכו', אבל באמת זה מצות עשה מן התורה לברך ברפת המזון אחר אכילת פת.

יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך פרנסה בשפע, ותצאי מכל הצרות והחובות שלך, רק תתחזקי להיות בשמחה, והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרטו.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר תזריע מצרע כ"ז ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי שאתה שד"ר עבור הקהלה הקדושה שלנו שהיא חממה של אמונה, ואשריך ואשרי חלקך שאתה עוסק באסיפת קפות "קרן הצדיק", ומי יתן שתפזר מה שיותר קפות, ולאספך את זה, וכך יהיה לך גם כן הכנסה מאד יפה.

תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדפאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה,

זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמּוֹ שְׁאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לקויטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מֵה שְׁבִנֵי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסֶד וְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מִהַשְׁמַחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיֹת בְּשִׂמְחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׁאֵנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַרְטוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר תּוֹרֵיעַ מִצְרָע כ"ז נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁרַבְנוּ ז"ל אָמֵר (לקויטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ט) שֶׁהַצְּדִיק הוּא הַשֹּׁדֵךְן הַמְשַׁדֵּךְ אֶת כָּל הַשְּׂדוּכִים, וְצְרִיכִים לְבוֹא לְשִׁמְעַת תּוֹרָה מִפִּיו, וְאִז דִּיקָא עַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת בַּת זִוּגוֹ, וְהִנֵּה אֵל תְּקַחֲתִי אֶת זֶה כָּל כָּךְ בְּקַלוֹת בְּעִנְיַי שְׂדוּכִים וְכוּ', כִּי מִכְרַחִים אֶת הַצְּדִיק הָאֵמֶת שִׁפְתָּח לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם, וְלֹא נִלְךְ אַחַר הַרְגָּשׁוֹת וְכוּ', אוֹ תֵאָדוּת הֵלֵב וְכוּ', כִּי זֶה לֹא כָּל כָּךְ פְּשוּט כִּמּוֹ שְׁאֵת חוֹשֶׁבֶת, כִּי כִבֵּר אָמֵר רַבְּנוּ ז"ל (חיי מוהר"ן סימן תקצ"ה) שְׁכָל אִישׁ יֵשׁ לוֹ כִּמָּה וְכִמָּה זְווגִים, רַק שְׂיֵשׁ בָּזֶה כִּמָּה בְּחִינּוֹת שׁוֹנוֹת וְעִנְיַנִּים נִפְלְאִים. כִּי מְכַל הַדְּבוּרִים שְׁמַדְבְּרִים בְּעִנְיַי הַשְּׂדוּכִים, אֵף עַל פִּי שְׁאֵינָם נִגְמָרִים זֶה בְּעֶצְמוֹ בְּחִינַת זְווג וְשְׂדוּךָ. וְלַפְעָמִים יוֹשְׁבִים בְּנֵי אָדָם בְּבִתְיָהֶם וְאוֹמְרִים שְׂרֵאוּי שְׂזֵה יִשָּׂא אֶת זֹאת, וְעַל יְדֵי זֶה נִגְמַר בְּחִינַת הַזְווג שֶׁל זֶה הָאִישׁ עִם אוֹתָהּ הָאִשָּׁה, וְלַפְעָמִים בָּאִים שְׂדַכְנִים וּמְדַבְּרִים הַשְּׂדוּךְ אֲבָל אֵינוֹ נִגְמַר, וְגַם זֶה בְּחִינַת זְווג וְשְׂדוּךָ, וּבְוֵדָאֵי הִיא בְּחִינַת זְווג יוֹתֵר מִהֶרָאשׁוֹן. וְלַפְעָמִים נוֹסְעִים לַעֲשׂוֹת הַשְּׂדוּךְ וּבַעַת הַגְּמַר נִפְרָדִים מֵאִזָּה סִבָּה, וְלַפְעָמִים נִגְמַר הַשְּׂדוּךְ וְאַחַר כָּךְ מִפְסִיקִים הַקָּשֶׁר שֶׁל תְּנָאִים, וְלַפְעָמִים בָּאִין לְיַדִּי

נשואין ואחר כך בסמוך נעשה גט ביניהם, ולפעמים אינו נעשה הגט עד אחר איזה זמן, וכיוצא בזה כמה בחינות שיש בעניני השדוכים והזוגים שאינם נגמרים אחר כך, אבל כלם הם בחינת זוגים שלו, כי כל אחד יש לו כמה זוגים, רק שאצל זה נגמר איזה זוג שלו על ידי איזה דבור בעלמא שמדברים מזה השדוך, ולפעמים על ידי איזה דבור יתור, או על ידי איזה התקשרות או נסיעה או עבדא בשביל השדוך לפי שעה וכו', וזה הדבר הוא ענין נפלא ונורא שלא נשמע כזאת, שהדבור בעלמא שמדברים מהשדוך זה בעצמו הוא בחינת שדוך. וכן מובא (ספר המדות אות חתון סימן ז) השדוך שדוברים אף על פי שאינו נגמר השדוך בעצמו גם זה מן השמים, והשדוך לחדוד עושה רשם בו ובה; ולכן צריכים רחמים רבים לזכות למצא את הבת זוג או הבן זוג האמתי השיף לשרש הנשמה, ולא ללכת אחר השכל העצמי, ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה ס"ח סימן ד) רבי יהודה בר סימון פתח (תהלים ס"ח) "אלהים מושיב יחידים ביתה" מטרונה שאלה את רבי יוסי בר חלפתא, אמרה לו לכמה ימים ברא הקדוש ברוך הוא את עולמו? אמר לה לששת ימים, כדכתיב (שמות כ) "כי ששת ימים עשה הוי"ה את השמים ואת הארץ", אמרה לו מה הוא עושה מאותה שעה ועד עכשו? אמר לה, הקדוש ברוך הוא יושב ומזוג זוגים בתו של פלוני לפלוני, אשתו של פלוני לפלוני, ממונו של פלוני לפלוני, אמרה לו ורא הוא אומנתי? אף אני יכולה לעשות כן, כמה עבדים כמה שפחות יש לי לשעה קלה אני יכולה לזוגן, אמר לה אם קלה היא בעיניך קשה היא לפני הקדוש ברוך הוא כקריעת ים סוף, הלא לך לו רבי יוסי בר חלפתא, מה עשתה נטלה אלה עבדים ואלה שפחות והעמידה אותן שורות שורות, אמרה פלן יסב לפלונית, ופלונית תיסב לפלוני, וזוגה אותן בלילה אחת, למחר אתון לגבה דין מוחיה פציעא, דין עינו שמיטא, דין רגליה תבירא, אמרה להון מה לכון דא? אמרה לית אנא בעי לדין, ודין אמר לית אנא בעי לדא, מיד שלחה והביאה את רבי יוסי בר חלפתא אמרה לו לית אלוה כאלהכון, אמת היא תורתכון, נאה ומשבחת, יפה אמרת, אמר לא כך אמרתי לך אם קלה היא בעיניך קשה היא לפני הקדוש ברוך הוא כקריעת ים סוף וכו', עין שם, רואים מזה שאדם חושב שהוא שדכן, ויכול לשדך פלוני עם פלונית, או פלונית עם פלוני, ולבסוף

יֵצֵא מִזֶּה הַרְבֵּה קִלְקוּלִים, וְלִכֵּן מִכְרַחִים אֶת עֲזֵרַת הַצַּדִּיק, וְעַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה תַּפְלוֹת וּבִקְשׁוֹת לְמַצֵּא אֶת הַצַּדִּיק הָאֲמִתִּי שֶׁהוּא הַשֹּׁדֶכֶן הָאֲמִתִּי, כִּי יֵשׁ שְׂתֵי מִינֵי שֹׁדֶכְנִים, שֹׁדֶכֶן אֲמִתִּי, אוֹ שֹׁדֶכֶן רִמָּאִי, וְזֶה אֲשֶׁר שׁוֹדֵכִין רֵאשִׁי תְבוֹת כִּי שׁוֹבֵר דְּלִתוֹת גִּיחֶשֶׁת, שֶׁזֶה הַשֹּׁדֶכֶן הָאֲמִתִּי הַצַּדִּיק הָאֲמִתִּי שֶׁיִּכּוֹל לְפָרֵץ אֶפְלוֹ דְּלִת שֶׁל נַחֲשֶׁת וּפְלִדָּה לְמַצֵּא שְׂדוּךְ טוֹב, וְלִהְפֹּךְ יֵשׁ שֹׁדֶכֶן רִמָּאִי שֶׁכָּל מַגְמַתּוֹ זֶה אֵיךְ לְהוֹצִיא מִבְּנֵי אָדָם כֶּסֶף, וְזֶה שׁוֹדֵכִין רֵאשִׁי תְבוֹת שׁוֹקֵר דְּוֹבֵר כֶּסֶף גִּיטֵל.

לְדַעֲתִי עֲכָשׁוּ תְבוֹתֵי לְמָה צְרִיכִים אֶת הַצַּדִּיק שֶׁהוּא הַשֹּׁדֶכֶן הָאֲמִתִּי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַרְיֹז.

בְּעֲזֵרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר תּוֹרִיעַ מִצְרָע כ"ז נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גִּרּוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

קִדְּם אֶתְּהָ צְרִיף לְהִבִּין שׁוֹרְבָנוּ ז"ל לֹא מִתְנַגֵּד בְּכֻלּוֹ בְּעֵינֵי לַמּוֹד בְּעֵינֵי, אֲדַרְבֵּה לַמּוֹד עֵינֵי אֵינִי לְמַעְלָה מִזֶּה, כְּמוֹבֵא בְּדַבְּרֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ק"א) מִי שֶׁלּוֹמֵד בְּעֵינֵי שְׂמַעֲיָן וּמִבֵּין חֲכַמַת הַתּוֹרָה, זֶה נִקְרָא אֲנַפִּין גְּהִירִין, שֶׁהַמַּח שֶׁלּוֹ וְהַפְּנִים שֶׁלּוֹ מְאִירִים בְּאוֹר הַתּוֹרָה, עֵינֵי שָׁם, אֲבָל אֶתְּהָ צְרִיף לְדַעַת שׁוֹרֵב רַבָּם בַּחוּרִים נִכְשָׁלִים בְּפָגַם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, וְעַל יְדֵי זֶה הַמַּח שֶׁלָּהֶם מְקַלְקֵל מְאֹד, וְקִשָּׁה לָהֶם לְהִתְרַכֵּז וְלְהִבִּין אֶת סוּגֵיַת הַגְּמָרָא, וְאֵת עֵמֶק הַלְמוּד שֶׁלּוֹמְדִים בִּישִׁיבוֹת וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מִתְרַשָּׁלִים מִהַלְמוּד לְגַמְרִי, עַד שֶׁעַל פִּי רַב מְזַנִּיחִים אֶת הַלְמוּד וְכוּ', וְלֹא לּוֹמְדִים כָּלֵל וְכוּ', וּמִמִּילָא בְּאִים לְכָל מִינֵי חֲטָאִים וְעוֹוֹנוֹת חֲמוּרִים מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּתוּבוֹת ג' טו). הַבְּטָלָה מִבִּיאָה לְיַדֵּי זְמָה וְלִידֵי שְׂעֵמוֹם (שְׂגָעוּן), כִּי אִם לֹא עוֹשִׂים שׁוֹם דְּבָר, מִשְׁתַּגְּעִים מִשְׂעֵמוֹם, וְעַל זֶה בָּא רַבְּנוּ ז"ל וְנִתֵּן לָנוּ סֹדֵר דְּרוֹךְ הַלְמוּד קֵלָה וְנִפְלָא מְאֹד, שְׂאִם בַּחוּר מְרַגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד

בְּדֶרֶךְ זֶה, לֹא יִקַּח הֶרְבֵּה זְמַן שְׂיִהְיֶה מִתְמִיד כָּל כֶּף גְּדוּל, עַד שְׂיַעֲבֹר בְּכָל חִלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבְמִשְׁפַּח הַזְּמַן יִפְתַּח לוֹ הַמַּחַ מִחֲשָׁבָה וַיְבִין אֶת עִמְק סוּגֵיַת הַלְמוּד, וּמֵה גַם שְׂרִיצָה לְהִיּוֹת בְּכָל מְקוֹמוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיִּהְיֶה בְּקִי נִפְלֵא בְּכָל מְקוֹם, וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שְׂאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שיחות ה"ר"ן סימן ע"ו) בְּעֵינֵי הַלְמוּד תּוֹרָה שְׂצָרִיכִים לְלַמֵּד הֶרְבֵּה מְאֹד בְּכָל יוֹם, טוֹב לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת וְלִבְלִי לְדַקְדָּק הֶרְבֵּה בְּלְמוּדוֹ. רַק לְלַמֵּד בְּפִשְׁיּוֹת בְּזִרְיוֹת. וְלִבְלִי לִבְלִבֵּל דַּעְתּוֹ הֶרְבֵּה בְּשַׁעַת לְמוּדוֹ מֵעֵינֵי לְעֵינֵי, רַק יִרְאֶה לְהִבִּין הַדְּבָר בְּפִשְׁיּוֹת בְּמְקוֹמוֹ. וְאִם לְפַעְמִים אֵינּוּ יָכוֹל לְהִבִּין דְּבָר אֶחָד, אֵל יַעֲמַד הֶרְבֵּה שֵׁם וַיְנִיחַ אוֹתוֹ הַעֵינֵי וַיִּלְמַד יוֹתֵר לְהֵלֵן. וְעַל פִּי הָרֵב יָדַע אַחַר כֶּף מִמִּילָא מַה שְּׁלֹא הָיָה מִבֵּין בַּתְּחִלָּה כְּשִׁילְמַד כְּסֻדֵּר בְּזִרְיוֹת לְהֵלֵן יוֹתֵר.

וְאָמַר: שְׂאִין צְרִיכִין בְּלְמוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד, לוֹמַר הַדְּבָרִים כְּסֻדֵּר, וּמִמִּילָא יְבִין. וְלֹא יִבְלִבֵּל דַּעְתּוֹ בַּתְּחִלַּת לְמוּדוֹ שְׂרִיצָה לְהִבִּין תְּכֵף וּמְחַמַּת זֶה יִקְשֶׁה לוֹ הֶרְבֵּה תְּכֵף וְלֹא יְבִין כָּלֵל רַק יְכַנִּיס מַחוּ בְּהַלְמוּד וַיֹּאמֶר כְּסֻדֵּר בְּזִרְיוֹת וּמִמִּילָא יְבִין. וְאִם לֹא יְבִין תְּכֵף יְבִין אַחַר כֶּף. וְאִם יִשְׂאָרוּ אִיזָה דְּבָרִים שְׂאָף עַל פִּי כֵן לֹא יוֹכֵל לְעַמֵּד עַל כְּוִנָּתוֹ, מַה בְּכֶף? כִּי מַעֲלַת רַבּוּי הַלְמוּד עוֹלָה עַל הַכֵּל, וְכִמוֹ שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה י"ט) 'לְגַמּוֹר וְהִדֵּר לְסִבּוֹר וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מַה קָאָמַר' שְׂנֵאָמַר (תְּהִלִּים קי"ט כ') "גְּרָסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה", כִּי עַל יְדֵי רַבּוּי הַלְמוּד שְׂיִלְמַד בְּמַהִירוֹת וַיִּזְכֶּה לְלַמֵּד הֶרְבֵּה, עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְעֵבֵר כְּמָה פְּעָמִים אֵלּוּ הַסְּפָרִים שְׁלוּמָה, לְגַמְרָם וְלַחֲזוֹר לְהַתְּחִיל וְלְגַמְרָם פְּעַם אַחַר פְּעַם. וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יְבִין בְּפַעַם הַשְּׁנִי וְהַשְּׁלִישִׁי כָּל מַה שְּׁלֹא הָיָה מִבֵּין בַּתְּחִלָּה, כָּל מַה שְׂאָפְשֵׁר לְהִבִּין וְלַעֲמֹד עַל דְּבָרֵיהֶם.

וְדַבֵּר רַבְּנּוּ ז"ל הֶרְבֵּה מְאֹד בְּעֵינֵי זֶה. וְאִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר דְּבָרִים אֵלּוּ בְּכַתֵּב הַיִּטֵּב. אֲבָל בְּאֲמַת הוּא דֶּרֶךְ עֲצָה טוֹבָה מְאֹד בְּעֵינֵי הַלְמוּד. כִּי עַל יְדֵי זֶה יְכוֹלִים לְזַכּוֹת לְלַמֵּד הֶרְבֵּה מְאֹד לְגַמּוֹר כְּמָה וְכְמָה סְפָרִים, וְגַם יִזְכֶּה לְהִבִּין הַדְּבָרִים יוֹתֵר, מֵאֲשֶׁר הָיָה לוֹמֵד בְּדַקְדוּק גְּדוּל כִּי זֶה מִבְּלִבֵּל מְאֹד מִן הַלְמוּד. וְכְמָה בְּנֵי אָדָם פְּסָקוּ מִלְמוּדָם לְגַמְרֵי עַל יְדֵי רַבּוּי הַדְּקֻדּוּקִים שְׁלָהֶם. וּמֵאוּמָה לֹא נִשְׂאָר בְּיָדָם. אֲבָל כְּשִׂרְגִיל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת בְּלִי דְקֻדּוּקִים הֶרְבֵּה, הַתּוֹרָה תִּתְקִים בְּיָדוֹ, וַיִּזְכֶּה לְלַמֵּד הֶרְבֵּה מְאֹד, גְּמָרָא וּפּוֹסְקִים כְּלָם, וְתַנְיָךְ

וּמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזֵּהָר וְקַבְלָה וְשָׂאָר סִפְרִים כָּלֵם. וּכְבָר אָמַר רַבְנוּ ז"ל (שיחות ה'ר"ן סימן כ"ח) שְׁטוֹב לְאָדָם שֶׁיַּעֲבֹר בְּחַיָּיו בְּכָל הַסִּפְרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

לְדַעֲתִי תַחֲזוֹר עַל זֶה כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, וְתִרְאֶה אֶת נְכוֹנוֹת הַדָּבָר, שְׁמִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּדֶרֶךְ זֶה, הוּא תָּמִיד יִחְזוֹר מִשְׁנִיּוֹת גְּמָרָא שֶׁלֹּחַן עֲרוּף וְכוּ' וְכוּ', וְיִזְכֶּה לְסִימָם פֶּעַם אַחַר פֶּעַם, עַד שֶׁיִּחַקֵּק בְּתוֹךְ לְבוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׁיִהְיֶה לָּהּ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגַּח תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָּהּ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַרִּיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹרִיעַ מְצַרְעַ כ"ז נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁכָל הַבְּעִיּוֹת שֶׁיֵּשׁ לְכָל אֶחָד וְאַחַד, זֶה רַק מִחֲמַת חֶסֶד הַשְּׂמִיחָה, כִּי אִם אָדָם הִיָּה תָּמִיד מְכַנֵּס שְׂמִיחָה בְּתוֹךְ לְבוֹ, לֹא הִיָּה חֶסֶד לוֹ שׁוֹם דָּבָר, אֲבָל לְהַגִּיעַ לְשְׂמִיחָה זֶה הַדָּבָר הַכִּי קָשָׁה לְהַגִּיעַ אֵלֶיהָ, כִּי טֹבַע שֶׁל אָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחַר הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ' וְכוּ', מִחֲמַת פְּגָעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן, וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאָמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, כִּי הִרְגַע שְׂאָדָם בְּשְׂמִיחָה אֲזִי יֵשׁ לוֹ כְּבֹר סְבֻלּוֹת, וְשׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לְשֹׁבֵר אוֹתוֹ, וְלִכֵּן חֲזָקִי וְאֲמָצִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, וְתַכְרִיחִי אֶת עֲצָמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאִשָּׁה שְׂמִיחָה וְעִלְיָזָה, מִתְרַחֶבֶת דַּעְתָּה וְיִכּוֹלָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמָה אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻזָּקָה בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֵלָקוֹת גְּמוֹר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְיוֹ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֲמַת טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׂכַתוֹב (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי

לְכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרָשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזֻדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וכו', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׂאִשָּׁה מְרַגֶּשֶׁת שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בַּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַכִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְׂמֵחָה, וְלָכֵן תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה כָּבֵד לֹא יִהְיֶה לָךְ שׁוֹם סִיוִטִים וּפְחָדִים בְּלִילָה וּבִיוֹם, וְאֵל תַּחֲשָׁבִי שׁוּזָה קָל מְאֹד לְהַגִּיעַ אֶל שְׂמֵחָה, צְרִיכִים הִרְבֵּה לַעֲבֹד עַל שְׂמֵחָה, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרי"ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר תּוֹרִיעַ מְצַרֵּעַ כ"ז נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

צְרִיף שְׂתַדַּע שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קפ"ט) צְרִיף לְהַזְהִיר מְאֹד מִעֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, כִּי עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת בְּבַחֲיַנַּת (יִשְׁעִיָּה ס"ה) "וְנָחַשׁ עֶפֶר לְחִמּוֹ", עֶפֶר הִיא בַחֲיַנַּת עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת שֶׁהֵם בָּאִים מִיְסוּד הָעֶפֶר; וְלָכֵן צְרִיף אָדָם לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל מִדַּת הַשְׂמֵחָה, שׁוּזָה הַמְדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, כִּי אֶצְלוּ יִתְבַרֵךְ שְׂרוּי רַק הַשְׂמֵחָה, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עֲזוּ וַחֲדוּהָ בְּמַקְמוֹ", וְלָכֵן אִם אָדָם רוֹצֵה לְדַעַת אִם הוּא נִמְצָא בַקְדוּשָׁה אוֹ לְהַפְּךָ בְּטַמְאָה, יִסְתַּכַּל אֶל מַה הוּא נִמְשָׁךְ יוֹתֵר, אִם הוּא נִמְשָׁךְ אַחֵר עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִפְאוֹן, סִימָן שְׂעֲדִין הוּא מְנַח בְּשִׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, אֲבָל אִם אָדָם נִמְשָׁךְ כְּבָר אַחֵר הַשְׂמֵחָה בִּידוּעַ שְׂנַכְנַס כְּבָר בְּהַקְדוּשָׁה, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ בְּשִׁבִיל טוֹבַתְךָ הַנְּצַחִית וְהַגְּשָׁמִי, שְׂתַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְלַתְךָ לְהִיוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וּמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הַבְּטִיחַ לְאֶחָד מִתַּלְמִידָיו אִם תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמִחַת, לֹא תִּנְאַה פְּנֵי גִיהֲנוֹם, וְיְכוּלִים לְהַבִּין אֶת זֶה בְּפִשְׁטוּת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרַנְ"ן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ט) אֵין עוֹלָם הַזֶּה יֵשׁ אוֹ גִיהֲנוֹם אוֹ גֵן עֵדֶן, וְלָכֵן כְּשֶׁאָדָם מְסַתּוֹבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם מְמַרְמֵר

מִדְכָּא וְכוּ', אֲזַי הוּא טוֹעַם אֶת טַעַם גִּיהֲנוּם בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, כִּי אֵין עוֹד קָלְלָה יוֹתֵר מִזּוֹ שְׁאָדָם מְסִתּוּבָב מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְעֻצּוּב וּמֵיֶאֱשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה בְּעֻצּוֹ הַגִּיהֲנוּם שְׁאָדָם מְסִתּוּבָב בְּעֻצּוֹת וּבְדַכְּאוֹן, וְלֹא מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלִתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאַל תִּדְחֶה אֶת הַשְּׂמִחָה לְיוֹם מְחִירָתָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא שְׂמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַתְּ לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שְׂמַצֵּר הַיּוֹם מַצֵּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַתְּ לְאָדָם; וְלִכֵּן תִּהְיֶה הַיּוֹם בְּשִׂמְחָה, וְתִגָּאֵל אֶת עֲצָמְךָ מִהַגִּיהֲנוּם שְׂאִתָּה נִמְצָא בָּהּ וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתָרְכָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר תְּזַרִיעַ מְצַרְעַע כ"ז נִסָּן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבַּחּוּר הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... נ"י

חֶסֶר, (כָּאֵן הָיוּ מְכַתְּבִים בְּיִיִדִישׁ, הַנִּלְיָד פֶּסֶסוּ בְּעֶזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחַל
בְּיִיִדִישׁ).

בתרכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר טְהוֹרָה כִּיז' נִיסָן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

כָּבֵד כִּמְהָ וּכְמָה פְּעָמִים כְּתַבְתִּי לָךְ, וּכְנִרְאָה שְׁאֶצְטָרֵךְ לְקַחַת אֶת כָּל הַהוֹרִים שֶׁל הַתְּלִמּוּד תּוֹרָה בְּנִפְרָדָה, וּלְהַסְבִּיר לָהֶם שְׁחֲנוּךְ זֶה חוֹבָה, זֶה לֹא סֵתֵם אֲנִי עוֹשֶׂה טוֹבָה וְכוּ', אֲנִי פְּעַם בְּחֹדֶשׁ אוֹ פְּעַם בְּחֻצֵי שָׁנָה מְסַתְּכָל עַל הַיֶּלֶד שְׁלִי וְכוּ', חֲנוּךְ זֶה חוֹב קְדוֹשׁ עַל הַהוֹרִים לְדַעַת בְּדִיוֹק אִיפֹה הַיֶּלְדִים הוֹלְכִים? עִם מִי הֵם מְשַׁחֲקִים? וּמָה הַמְשַׁחֲקִים? אִי אֶפְשֶׁר לְהוֹרִיד מַעֲצָמוֹ אֶת הָאֲחֵרִיוֹת וְלוֹמַר אֲנִי אֶת נַפְשִׁי הַצְּלַתִי וְכוּ', אוֹ מָה אֲנִי יְכוֹל לַעֲשׂוֹת וְכוּ'? אוֹ אֵין לִי כָּבֵד כַּח וְכוּ', אֲנִי כָּבֵד לֹא מְסַגֵּל לְזֶה וְכוּ', אִם אֲנִי יִרְשֵׁם אֶת כָּל הַתּרוּצִים שֵׁישׁ לְכָל הַהוֹרִים לְגַבֵּי יִלְדֵיהֶם, הַנִּיר יְכַלֶּה וְהַתּרוּצִים לֹא יְכַלּוּ, הַזְּמַן יְכַלֶּה וְהַתּרוּצִים לֹא יְכַלּוּ.

וְלִכְּנֵן אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זָכָה אוֹתָךְ עִם בֵּן אוֹ בְּנִים, אֲתָה בְּתוֹרַת אָבָא מְחִיב לְדַאֵג עִבּוֹר הַיֶּלְדִים, אֵין דְּכָר כְּזֶה לְהַתְחַמֵּק וּלְזַרֵק אֶת הָאֲשָׁמָה עַל הַזּוּלַת, חֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית, וְאַחַר כֵּךְ חֵס וְשְׁלוֹם אִם יִלְדִים יוֹצֵאִים לְתַרְבוֹת רְעָה רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, גּוֹנְבִים וְכוּ', פּוֹרְצִים וְכוּ', לּוֹקְחִים סְמִים וְכוּ' וְכוּ', דַּע לָךְ שֶׁהָאֲשָׁמָה זֶה רַק עָלֶיךָ וְלֹא עַל אַף אַחַד, כִּמְהָ שְׁאֲנִי לֹא יִכְתַּב לְהַהוֹרִים וּלְהַסְבִּיר לָהֶם אֵיךְ שְׁצָרִיכִים לְשַׁמֵּר עַל הַיֶּלְדִים, זֶה לֹא רַק בִּיבְנָאֵל אֲלֵא בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, אֲנִי רוֹאֶה שְׁזֶה לֹא מְסַפִּיק, כִּי הַהוֹרִים וּבִפְרֻט הָאָבָא מְאֹד מְאֹד אֲדִישׁ וְכוּ', כְּאֵלוֹ מְדַבְּרִים פֹּה אֶל הַקִּיר וְכוּ', כְּאֵלוֹ זֶה לֹא נוֹגַע לוֹ וְכוּ'.

טְבַע הַבְּרִיא שֶׁל יִלְדִים שֵׁיקְפָצוּ וַיִּשְׁתּוֹלְלוּ וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל עַל זֶה יֵשׁ גַּם הוֹרִים שְׁצָרִיכִים לְחַנּוּךְ אֶת הַיֶּלְדִים שְׁלָהֶם, הַתְּלִמּוּד תּוֹרָה וְהַבֵּית סֵפֶר עוֹשִׂים מֵעַל וּמֵעֵבֶר עִבּוֹר הַיֶּלְדִים, וְאֲתָה לֹא יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מָה שְׁאֲנִי רַק מְשַׁקִּיעַ כְּדֵי שְׁאֲנִי יִצְלִיחַ עִם הַיֶּלְדִים, אָבֵל אִם אֵין שְׁתוּף פְּעֻלָּה עִם הַהוֹרִים וְכוּ', אַזִּי אֲנִי שׂוֹאֵל אוֹתָךְ מָה אֲנִי יְכוֹל לַעֲשׂוֹת כְּדֵי שֶׁהֵבֵן שְׁלָךְ לֹא יִצֵּא לְתַרְבוֹת רְעָה? עִם הַתּרוּצִים הָאֵלוֹ שֵׁישׁ לָךְ וְכוּ' וְכוּ', לֹא תִצְלִיחַ לְחַנּוּךְ אֶת הַיֶּלְדִים

שְׁלָה, וְלֹכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ וּמִתַּחֲנֹן אֵלֶיךָ, חוּס וְחַמֵּל עַל יְלִדְיָךְ, וְדַע לְךָ לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים שְׁלָה זֶה יוֹתֵר מִצְּוָה מְכַל הַמְצָוּוֹת.

כָּא בְּשֶׁבֶת הַיְלָדִים מִשְׁתּוֹלְלִים, הָאֲבָא לֹא לּוֹקֵחַ אוֹתָם לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וְאִם כְּבָר לּוֹקֵחַ אוֹתָם לֹא אֲכַפֵּת לוֹ אִם הֵם נִכְנָסִים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וּמִתְפַּלְלִים וְכוּ', אוֹ אִם הֵם קוֹפְצִים עַל חִבְלֵי לוֹת שֶׁל חֲצִיר (קש), אוֹ עוֹשִׂים הַזְּקוֹת אַחֲרֵים וְכוּ', הֲאִם זֶה נוֹרְמָלִי? יֵשׁ כַּמָּה הוֹרִים שְׁמוֹרְטִים כְּבָר אֶת הַשְּׁעֵרוֹת רֵאשֵׁם שְׁאֲבָדוּ אֶת כָּל הַיְלָדִים שְׁלָהֵם, אַחַד אַחַר הַשְּׁנִי יֵצֵא לְתַרְבוּת רְעָה, וְהַזְּהֵרְתִי אוֹתָם עוֹד לִפְנֵי חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה, וְעֶשְׂרִים שָׁנָה, שְׁמְרוּ עַל יְלִדְכֶם, אַל תַּנִּיחוּ אוֹתָם הֶפְקֵר וְכוּ', וְלֹא צִיְתוּ אוֹתִי עִם כָּל מִינֵי תְרוּצִים מִצְּחִיקִים וְכוּ', וְעַכְשָׁו הֵם אוֹכְלִים אֶת זֶה בְּגִדּוֹל, וְלֹכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ וּמִתַּחֲנֹן אֵלֶיךָ תַּתְּחִיל לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים שְׁלָה, תַּתְּחִיל לְשַׁמֵּר עַל הַיְלָדִים שְׁלָה, הַיְלָדִים שְׁלָה הֵם הַעֵינִים שְׁלָה וְשֶׁל אֲשֶׁתָּךְ, וְכִמוּ שְׁצָרִיכִים לְשַׁמֵּר עַל אִישׁוֹן עֵינַי, כִּף צָרִיכִים לְשַׁמֵּר עַל הַיְלָדִים יוֹתֵר מִזֶּה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּוֹה שֶׁהַשּׁוֹרוֹת הָאֵלוּ שְׁאֲנִי כּוֹתֵב אֵלֶיךָ בְּדָם לְכַבִּי לֹא בְדִיו, אוֹלֵי יִכְנַס בְּלִבְךָ, אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ אֲנִי אֶת שְׁלִי עוֹשֶׂה וְעִשִׂיתִי וְכוּ', וְאֲנִי שׂוֹאֵל אוֹתָךְ מָה אַתָּה עֹשִׂיתִי כְּדֵי לְשַׁמֵּר עַל יְלִדְיָךְ שְׁלֹא יִתְחַבְּרוּ עִם פּוֹשְׁטָקִים וְכוּ' וְכוּ'?

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי יֵאמֵר לְצִרוֹתֵינוּ דֵּי, וְנִזְכָּה לְהַגְאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בִּתְרֻכָּה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר טְהוּרָה כ"ו נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אל תפחדי הכל יתהפך לטובה ותולידו בקלות, רק תהי רגילה לומר בכל יום שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק חלק ב' סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת תהי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידו בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי אמן בן יהי רצון.

לאחרונה רב נשות אנשי שלומנו מיבנאל אומרות שבפוריה שנו את היחס לגמרי, ולכן את יכולה ללדת שם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרכו.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר טהרה כ"ז ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בְּיָדָי מָה טוֹב וּמָה נָעִים לְגִשֵּׁת אֶל רוֹפֵא פְּרִטִי שֶׁהוּא מִמַּחֲה גְדוֹל
 רַק לְאַזְנִים, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּמְצָא רוֹפֵא מִמַּחֲה גְדוֹל כְּזֶה, וְתִטְפֹּל
 אֲצִלוֹ בְּפִרְטִיּוֹת, כִּי אֲזַנִּים אֲסוּר לְהַזְנִיחַ, זֶה אַחַד מֵהַאֲיֻבָרִים שֶׁמִּתֵּר לְחַלֵּל
 שִׁבְת עֲבוּרִים.

נִכּוֹן לְלַמֵּד קֹדֶם שֶׁהוֹלְכִים אֶל הַרוֹפֵא אֶת הַמַּאֲמָר בְּלִקּוּטֵי מוֹהֲרֵי
 חֵלֶק ב' סִימָן ג', וְלוֹמַר עָלֶיהָ הַתְּפִלָּה בְּלִקּוּטֵי תְּפִלוֹת תְּפִלָּה ג', וְלַתַּת פְּדִיּוֹן,
 וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח אֶת מְלֶאכֶךָ רַפְּאֵל לִימִין הַרוֹפֵא, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
 בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת תָּמִיד.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן, רְאֵה מָה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ
 וְהִנֵּה חֲדָשׁ וְכו' וְכו', וְהַכֹּל פּוֹרֵחַ, כְּמַאֲמָרֵם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב')
 כְּצֵל יִמִּינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּהָ, וְהַלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן
 אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵין
 מְקוּהָ, וְאֵין מִי שְׂיִקְוֶה שְׁלֵא יָמוּת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים;
 וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף
 גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גִ'מִּ'ר'א הֵם רֵאשֵׁי
 תְּבוֹת אַרְבַּע מְלֶאכֶי הַשְּׁמִירָה גִ'בְּרִיאֵל מִ'כָּאֵל רַ'פָּאֵל אִ'וִּרְיָאֵל, וּמִי שֶׁזּוֹכֵה
 לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסוּבָב עִם אַרְבַּע מְלֶאכֶי הַשְּׁמִירָה שֶׁשׁוֹמְרִים אוֹתוֹ
 מִכָּל פְּגַע וְנִגַּע וּמַחְלָה וְכו', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם עֲרוּבִין ל', אֵף שֶׁנִּדְמָה לָךְ
 דְּמִיוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מוֹחִיךָ מָה יִהְיֶה כְּבָר אִם אֲנִי יִגְרֵס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל
 הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גִרְסָתִי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרֵס מִחַר? אֵל תֹּאמַר זֹאת,
 אֲלֵא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יָבִיא
 לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מֵאֵד מְקוּהָ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִס אֶת הַדְּבוּרִים
 הָאֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שֶׁאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְכִבִּי וְלֹא בְּדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף
 גְּמָרָא, שֶׁתְּהִיָּה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרכה.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר טהרה כ"ז ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא אמרתי לך שלא תעשה בדיקות וכו', אלא אמרתי שצריכים מאוד מאוד לשמר, כי חכמינו הקדושים אמרו (קדושין ו) כל שאינו יודע בטיב גטין וקדושין לא יהא לו עסק עמהם, ויען שאתה כותב שאתה כפוף לרבנים, אשריך ואשרי חלקך, תמשיך לעסק בזה, אני רק עוררתי ואני מעורר תמיד שלקדש זה לא ענין של כבוד, זה ענין של אחריות גדול מאוד מאוד, ובני אדם לא יודעים מזה, חושבים שלסדר קדושין זה איזה כבוד וכו', ועל כן אם אתה בקשר עם רבנים, אני מאוד מאוד שמח.

בענין הבן שלך ... וכו', בודאי אתה צריך לקחת אותו תכף ומיד לאבחון וכו', ולעשות מה שייגדו לך, כי היום יכולים לתת טפול הכי טוב לילדים כאלו, ואסור להזניח את זה לרגע, אדם צריך להיות מכיר את מקומו איזה בן יש לו וכו', לא צריכים לתת לו מכות בשום פנים ואפן וכו', אלא לטפל בהבעיות נפשיות שיש לו, וזה נקרא חנוך טוב, לא לחכות עד שיתחבר אל חברים רעים וכו', כי גם החברים רעים האלו ההורים לא רצו לטפל עמהם וכו'.

בענין הזוג ... שיחיו, אני נותן מוסר לשתייהם, ולכן אתה צריך לדבר עם שתייהם פתוח אם לא ישתנו, לבסוף יהיה ביניהם גט וכו', יכולים לקחת את הסוס עד המים, אבל לא יכולים להכריח אותו לשותות וכו'.

בענין הישיבה וכו', יש לי עגמת נפש גדולה מאד, כי ישיבה צריכים אדם שיהיה מסור להבחורים כל כלו, ולא יעשה כמה עבודות יחד, כי זה לא ילך וכו', ולכן אני לא יודע מה לענות לך, אלא כבר לחכות עד שאני בא בעזרתו יתברך שמו שבוע הבא.

רק בין כך תחזיק מעמד ולא להשבר משום דבר, כי זה גדלת בר

ישראל שִׁיכוֹל לְהִפָּךְ אֶת הַמְרִירוֹת לְמִתְקוֹת, אֶת הַחֹשֶׁךְ לְאוֹר, אֶת הָרַע לְטוֹב, כְּמוֹכָא בְּזֵהר (הַקְדָּמָה ד) מָאן מְנַכּוֹן דִּי חֲשׂוּכָא מְהַפְכֵן לְנַהוּרָא, וְטַעֲמִין מְרִירָא לְמִתְקָא, עַד לָא יִיתוּן הָכָא. מָאן מְנַכּוֹן דְּמַחְכָּאן בְּכָל יוֹמָא לְנַהוּרָא דְנַהִיר וְכוּ' מָאן דְּלָא מְצַפֵּה דָא בְּכָל יוֹמָא בְּהֵוּא עֲלָמָא, לִית לִיה חוּלְקָא הָכָא; [מִי מְכֵם יְכוֹל לְהִפָּךְ אֶת הַחֹשֶׁךְ לְאוֹר וְאֶת הַמְרִירוֹת לְמִתְקוֹת עַד שְׁלֵא יְבֵא לְעוֹלָם הָכָא וְכוּ', מִי מְכֵם שְׂמַחְכֵה בְּכָל יוֹם לְאוֹר הַגְּנוּזִי שְׂיִתְגַּלֵּה בְּעוֹלָם וְכוּ', מִי שְׁלֵא יְכוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵינן לּוֹ חֵלְק בְּעוֹלָם הַבָּא] מְכָל זֶה רוֹאִים מְעַלְת הָאָדָם שְׂאָפְלוֹ שְׂעוּבָר עֲלִיו כָּל מִינֵי חֲשָׁכוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', אַף עַל פִּי כֵן הַכֹּל הוּא מְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֵה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּכָא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרוכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר טְהוּרָה כ"ו נִסְּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנַכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵינן אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַנְּחִת רִוַח שְׂאֵת גּוֹרְמַת לִי בְּזֵה שְׂאֵת מְאֻסְפַת אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְלֵהַחִיּוֹת אוֹתָן, וּבַפֶּרֶט עַכְשׁוֹ בִּימֵי הַסְּפִירָה צְרִיכִים לְעַסֵּק בְּזֵה וְיֹתֵר וְיֹתֵר, כִּי תִלְמִידֵי רַבִּי עַקִּיבָא מֵתוּ רַק מְפָנִי שְׁלֵא נִהְגּוּ כְּבוֹד זֶה בְּזֵה, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְתַקֵּן אֶת זֶה.

וְהִיּוֹת שְׂאֻסּוֹר לְשִׁמְעַ עַכְשׁוֹ כְּלֵי זְמַר, אֲזִי מַה טוֹב וּמַה נְּעִים שְׂתַעֲשִׂי כָּל מִינֵי כְּנוּסִים וְהוֹפְעוֹת בְּלֵי כְּלֵי זְמַר, הָעֵקֶר שְׂיִהְיֶה שְׂמִיחַ בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂהַמְצוּהָ הַזֶּה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי יֵשׁ הַמוֹן נְשִׁים שְׂסוּבְלוֹת מַה שְׂסוּבְלוֹת, וְעוֹבֵר עֲלֵיהֶן מַה שְׂעוּבָר מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים וְכוּ', וְהַעֲרַבֵי שְׂמַחָה הָאֵלוּ זֶה כָּל חִיּוֹתָן בְּלֵי שׁוֹם גְּזָמָא.

אני בא בעזרתו יתברך שמו שבוע הבא, ואז נדבר מענין הבנות מה יכולים לעשות בשבילן, וכו' וכו', המנהלת בכלל לא תהיה הבעיה.

בענין הנשים שהתחילו להיות קלות דעת וכו' וכו', אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא לעורר אותן ולדבר אתן מענין זה, אבל אני גותן לך את הגבוי והצדק שבשום פנים ואפן לא לתת לנשים כאלו במה באולם ובערבי השמחה.

אני מאד מאד מודה לך שאת כתבת לי כל זה, ואני רוצה שתכתבי לי עוד יותר פרטים, כי אני לא באתי פה ליבנאל וספגתי עלבונות בזיונות שפיכות דמים מהסמ"ך מ"ם הרשע ימח שמו וזכרו ונמח זכרו מלהזכירו, שהוא הכמר של יבנאל, ואת החיים שלי אבדתי פה וכו' וכו', לא אתן בשום פנים ואפן שדיקא בקהלה שלנו יהיה הפקרות, אין דבר כזה.

ולכן חזקי ואמצי מאד, והקדוש ברוך הוא ישמר אותך מכל רע, ותצליחי בכל דרכיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרכז.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר טהרה כ"ז ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק תהי בשמחה כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביותר שאת ביתר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרה שחרה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריחי את עצמך להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח

למָחָר, וְלִכְּנֵן רָאִי לַחֲטָף שְׂמֵחָה וְלִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשָׁךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

הָלוֹאֵי שְׂתוּכְלִי לְלַמֵּד אֵיזָה מִקְצוּעַ כְּדֵי שְׁלֹא יִשְׁעַמּוּ לָךְ, כִּי הַבְּטָלָה מְבִיאָה לְיָדֵי שְׁעִמּוּם (שְׁגֵעוֹן), וְאַתָּה צְרִיכָה לִהְיוֹת עֲסוּקָה עִם מְשֵׁהוּ, זֶה לֹא בְּרִיא לְהִסְתוּבֵב כְּכֹה בְּלִי מַעֲשׂ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הִצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלַחִי. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר טְהָרָה כ"ו נִיסָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיךְ לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה רַחֲמֵי שָׁמַיִם שְׁיִטְהַר אוֹתְךָ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִכָּל מִינֵי דְמִיּוֹנוֹת וְכוּ', כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וְרוּשְׁלֵמִי שֶׁבַת פָּרָק י"ד הַלְכָה ג') עַל הַפְּסוּק (דְבָרִים ז') "וְהִסִּיר ה' הַיָּי"ה מִמֶּךָ כָּל חֲלִי" זו רַעֲיוֹן, דָּאָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר (שָׁם כ"ח) "וּנְתַן עַל בְּרֹזֶל עַל צְוֹאֲרֶךְ" זֶה רַעֲיוֹן, הִיגוּ מַה זֶה הָעַל הַכִּי קָשָׁה שֶׁל הָאָדָם? זֶה הַרַעֲיוֹנוֹת וְהַדְּמִיּוֹנוֹת שֶׁמְסַבְּכִים אוֹתוֹ, כִּי מְרַב עוֹוֹנוֹתָיו וּבִפְרֹט שֶׁל פֶּגַם הַבְּרִיּוּת, הוּא נִמְצָא בְּלַחֲץ תְּדִירֵי וּמְדַמֵּין לְעֲצָמוֹ כָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ', וְשֶׁל פְּחָדִים וְכוּ', מַה יַעֲשֶׂה לוֹ זֶה? וּמַה יַעֲשֶׂה לוֹ הַהוּא? וּבְאֲמַת אָדָם רוֹדֵף אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר מִה שְׂאֲחָרִים רוֹדְפִים אוֹתוֹ, כִּי מִי שֶׁתָּמִיד רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמִשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִיס אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ מַחְשְׁבָתוֹ, אֲזִי מִתְפַּטֵּר מִכָּל אֵלוֹ הַרַעֲיוֹנוֹת וְהַדְּמִיּוֹנוֹת, וְנַעֲשֶׂה בֶן חוֹרֵין אֲמַתִּי, וְאֵין עָלָיו שׁוֹם עַל.

אַתָּה צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן

לָךְ אִשָּׁה נִפְלְאָה, וְלִכֵּן תִּקְיָם מֵהַ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכַא מְצִיעָא נט).
 לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֹהִיר בְּכָבוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם
 אֲלֵא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שְׁנֹאֲמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וְלֹאֲבָרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָה" וְהִינוּ
 דְּאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מְחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעָתְרוּ, (תַּכְּבְּדוּ וְתִיקְרוּ
 אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׁתַּתְּעִירוּ) וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) שְׁעָקַר
 הַעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לָךְ בְּזֵה שְׁאֲתָה מִפִּיָן
 אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, שְׂזֵה הַמְּצוּהָ הַכִּי גְדוֹלָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
 הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתֵרֵכֵט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר טְהָרָה כ"ז נִיסָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ שְׂזִכִּיתָ לְסִים אֶת כָּל סִפְרֵי תְהִלִּים בְּשִׁבְתָּ, וּבּוֹדֵאֵי
 יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיִּתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֲנִיּוֹת, וְלֹא יִחַסֵּר לָךְ
 שׁוֹם דָּבָר.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשִׁמַּח אַחֲרֵים, אֲשֶׁר אֵין מְצוּהָ
 יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְזוֹ, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁפָּר יִשְׂרָאֵל שְׁמַח, וְיוֹתֵר
 חָשׁוּב כְּשֶׁשִּׁמְחָה אֶת אַחֲרֵים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלָתְךָ תְּמִיד לְשִׁמְחָה אֶת
 אַחֲרֵים, וְכָךְ יִהְיֶה לָךְ גַּם כֵּן שִׁמְחָה, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ שׁוּרָה רַק הַשִּׁמְחָה, כְּמוֹ
 שְׁכַתּוֹב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהוֹדָר לְפָנָיו עַז וְחֻדוּהָ בְּמִקְמוֹ", אֲשֶׁרִי

מי ששמח בעצמו, ואשרי ואשרי מי ששמח אחרים, ושכרו הרבה מאד בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרל.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר טהרה כ"ז ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי יש לך דלקת פרקים וכו', אל תכנס בלחץ כלל, זה נתן לרפאות וכו', הן אמת שזה כאבים גדולים וכו', אבל הייתי מיעץ לך שתלך אל דוקטור ... נרו יאיר שרפא אותי דרך המחטים וכו', מה שרופא עולמי אמר עלי וכו', שאצטרך לעשות ניתוח על כאבי יד וכו', והוא רפא אותי לגמרי, יעזור הקדוש ברוך הוא שגם לך יהיה שליח טוב, ויהיה לך רפואה שלמה, רק אל תכנס בלחץ, פי הכאבים מפחידים מאד מאד וכו'.

בענין רכב, אני תמיד אומר מכרחים רכב, ובפרט כשגרים במקום שאין תחבורה, אזי מכרחים רכב, וזה לא מותרות.

תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"א) מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת,

וְלָמָּה אֵין יָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מֵהַשְׁמָחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה וְאַז תִּזְכֶּה לְגַדְלֹת הַמוֹחִין וּכְבֹּד לֹא יִחָסַר לָךְ שׁוּם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר טְהָרָה כ"ז נִיסָן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

בְּוִדְאֵי גַם לְהַבְנֹת יֵשׁ עֲנִיָּן שֶׁל תִּקּוּן הַמַּדּוֹת, וְלָכֵן תִּרְחִיבֵי אֶת הַדְּבוּר
אֲתָן עֲבוּר תִּקּוּן הַמַּדּוֹת, וְרַבְּנוּ ז"ל נָתַן לָנוּ מִתְּנָה אֶת סֵפֶר הַמַּדּוֹת כְּדֵי שְׁנַשְׁפֹּר
אֶת הַמַּדּוֹת שְׁלָנוּ, וּבִפְרוּשׁ אָמַר שֶׁהַסֵּפֶר הַזֶּה עָשָׂה אוֹתוֹ לִיהוּדֵי, בְּזֶה שֶׁתִּקֵּן
אֶת הַמַּדּוֹת שְׁלוֹ, וְלָכֵן עֲלִינוּ גַם כֵּן לְשַׁקֵּד עַל תִּקּוּן הַמַּדּוֹת שְׁלָנוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָּךְ שְׂיִהְיֶה לָּךְ תַּעֲוֹדַת הַוִּרְאָה, וְתִצְלִיחֵי עִם
הַיְלָדִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר טְהָרָה כ"ז נִיסָן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אִם אַתָּה מִפְּחַד שְׂיִתְבַּזְּזוּ הַכֶּסֶף שְׁלָךְ וְכוּ', אֲזִי עֲדִיף שֶׁתִּקְנֶה כֶּבֶד דִּירָה

גְּמוּרָה, וְתָמִיד יְכוּלִים לְמַכַּר אֶת זֶה עוֹד עִם רוּחַ, וּבִפְרֹט בִּיבְנָאֵל שֶׁהִנְדִּיל"ן
עוֹלָה מֵעוֹלָה מֵעוֹלָה, וְכָל הַשְּׁקֵעָה פֹּה זֶה הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

אֵל תִּכְנֶס בְּלַחֲץ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָב הַרְחֵמֵן לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, רַק הַרְגֵל
אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוּ הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, רַק חֲזַק וְאַמֵץ עִם
בְּטַחוּן עֲצָמִי, כִּי גְדוֹל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרגום.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר טְהָרָה כ"ז נִסְחָה הַתְּשֻׁעָה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּוִדְאֵי אֶתָּה צְרִיף עֲכָשׁוּ לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לִפְלַפְלָה בַּפֶּה, וְלִכְּנֵן אֲנִי מְסֻכִּים
אֶתָּךְ שְׂאֵתָה צְרִיף טוֹב טוֹב לְבָרֵר עִם מִי לְהִתְחַתֵּן וְכוּ' וְכוּ'.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה, כִּי מֵה שֶׁתַּפְלָה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם
לֹא פּוֹעֵל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, רַק אֵל תִּכְנֶס
בְּלַחֲץ שְׂזָה הַכֵּי גְרוּעַ מֵהַכֹּל.

תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שֶׁבִּכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם עוֹבֵד עַל
כָּל אָדָם כָּל כֶּף חֲזַק לְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבִדְכָאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי
הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנִּיס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעֵנִינוּ, וְלִכְּנֵן אֶתָּה מְכַרַח
לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שֶׁתְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה,
זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמּוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן
י"ו) מֵה שֶׁבְּנֵי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֲסָרוֹן יִשׁוּב הַדַּעַת,
וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֲסַר מֵהַשְּׂמִחָה, וְלִכְּנֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה וְאִזּוּ תִּזְכָּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דָּבָר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרלד.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר טהרה כ"ז ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד כואב לי שפטרו אותך מעבודתך וכו', אבל אני מכרח להגיד לך שהיום אסור להאמין לאף אחד בעולם, אין דבר כזה חברים, ושלא יוליכו אותך שולל שיש דבר כזה חברים, כל אחד לטובת עצמו דורש, ולכן אל תשבר משום דבר, החבר האמתי זה הצדיק שהוא כבר גר למעלה יותר ממה שגר למטה, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ז') שעצות הצדיק הם עצות מעולם הבא, כלו זרע אמת.

רק אל תכנס בלחץ, ותתאזר בסבלנות, ותראה שהכל יתהפך לטובה, פי גדול אדונינו רוב להושיע, ועם תפלה יכולים לפעל הכל, יעזר הקדוש ברוך הוא שיתרחב לך בגשמיות וברוחניות, רק תמשיך לבקש את הקדוש ברוך הוא כל מה שאתה צריק, ואז תראה נפלאות שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרלה.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר טהרה כ"ז ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד שמח על הנסים שעשה אתכם הקדוש ברוך הוא, יעזר
הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה לכם טוב בחיים, רק תתחזקו יחד ותראו
להתחזק יחד, וזה יעזר לכם בכל המובנים כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה
ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי
אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה
נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי
שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן
אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו
שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו
ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתרלו.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר טהרה כ"ז ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תפחדו הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתצליחי בגדול, רק שיהיה לך
בטחון עצמי, ותראי שהכל יסתדר על צד הכי טוב, הקדוש ברוך הוא נתן
לך בעל נפלא מאד, ואת צריכה לתת כל יום תודה להקדוש ברוך הוא על
זה, ולהיות תמיד שמחה ועליזה, ולכבד את בעלך, והקדוש ברוך הוא ישרה
את השלום ואהבה בתוך ביתכם, ולא יחסר לכם שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרלז.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר טהרה כ"ז ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

כל פעם יש בעיות חדשות עם הילדים שלך, ולכן אני מאד מבקש אותך ומזהיר אותך, אם אתה לא תטפל בזה, לבסוף אני מוציא אותך מהקהלה, אני לא צריך פה פראים וחיות וכו', כמה פעמים צריכים להסביר לך, הבן שלך ... מניבל את הפה שלו, ומלמד את החברים כל מיני נבול פה וכו', אתה מבין שאני לא יחזיק אותך הרבה זמן, ולבסוף אתה תצטרך לעוף מהקהלה, ראה הזהרת, ושלא תבוא אחר כך בטענות.

אני מאד מקווה שתתקן את זה תכף ומיד, לפני שיהיה מאחר.

המאחל לך תשובה שלמה

בתרלח.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר טהרה כ"ז ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מתפלא עליך שאת נותנת יד חפשי להבן שלך שהוא יעשה מה שהוא רוצה, ואת עוד זורקת את האשמה על הקהלה וכו' וכו', איפה היית עד עכשו? ולמה את לא שומרת על הבן שלך וכו'? קל מאד לזרק את האשמה על הזולת ולא על עצמו, ולכן אני כן זורק את האשמה על ההורים

שֶׁהֵם חַיִּיבִים בְּחַנוּךְ הַיְלָדִים, כִּי לֹא אֶכְפַּת לָהֶם כְּלוּם, וְלִכְּנֹן לְכֹל הַפְּחוֹת
מֵעַכְשָׁו תִּשְׁמְרֵי עָלָיו.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר טְהָרָה כ"ז נִיסָן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לִפְנֵי שְׂאֵתָה נּוֹתֵן לְהַגִּיחַ אֶת הַסֵּפֶר, תְּתוּדַע עַל מַחִירִים אַחֲרֵיכֶם, כִּי
שְׂמוֹנֶה ש"ח עַל עַמּוּד זֶה הַמּוֹן כֶּסֶף, וַיֵּשׁ בֵּינֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁעוֹשִׂים אֶת זֶה
בְּהִרְבֵּה יוֹתֵר פְּחוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתּוּכַל לְהַדְפִּיס אֶת הַסֵּפֶר שֶׁהוּא סֵפֶר נִפְלָא
מְאֹד, וְתִשְׁמַח מְאֹד מְאֹד שְׂזָכָה אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם סֵפֶר כְּזֶה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר טְהָרָה כ"ז נִיסָן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְנִיק וְהַחֲכִים ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּחָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַצִּיחַ אוֹתִי וְלֹא תִגַּע בְּהַפְּאוֹת
וּבְהִזְקָן שְׁלֹךְ, כִּי כָךְ אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת גְּלוּחַ הַלָּכָה ג' אוֹת ב') עַקֵּר

הדת ישראל ועקר היהדות תלוי בזקן ופאות ובהם נכר היהודי, כי הוא מזרע ברך השם, מזרע ישראל. ומי שרוח אחרת עמו, חס ושלום, ורוצה לכפר, חס ושלום, באלקי ישראל, תחלת הכפירה הוא, שמשליך חס ושלום מעליו הזקן והפאות; עיני שם, וכן אני מאד מבקש אותך שאל תעשן יותר סגירות בשום פנים ואפן, ובפרט בין הילדים, כי כמה מאנשי שלומנו התלוננו עליך שאתה מעשן לפני הילדים, וכבר מתחילים לחקות אותך, וזה כואב לי מאד מאד, אני מאד מקווה שתצית אותי, וכן תראה לגרס הרבה פרקים משניות, שזה ישמר אותך מכל רע, ועל כלם אל תסתובב בלי מעש וכו', אלא תראה לעבד ולעזר בהבניה אצלנו, ותבקש מהאברך ... גרו יאיר עבודה בשבילך, כדי שלא תסתובב בלי מעש, ואם תצית אותי אין אתה יכול לתאר את גדל הנחת רוח שתגרום לי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרמא.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר טהרה כ"ז ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפי להודות לך על בשורה משמחת ששמחת אותי בזה שנפתח היום הבית התבשיל - אהל אברהם, זה כל חיותי.

תאמיני לי שאני מבין היטב היטב את כאב לבך מה שעובר עליך, זה עדין עדינים וכו', וכמעט שלא ראית יום טוב בחייך וכו', עם כל זאת אסור לך לפל בדעתך, כי יש נשמות שמקרחים לעבר סבל גדול בחיים וכו', מטעמים הכמוסים עמו יתברך, ותאמיני לי שלי אישית לא היה יום אחד טוב בזה העולם, אף על פי כן אני מתחזק בכל הכחות ועושה את כל המאמצים

להחזיק מעמד ולא להשבר, כי רק בזה ועל ידי זה נמדד גדלת בר ישראל, אסור להשבר משום דבר, ולכן תחזיקי מעמד, וסוף כל סוף גם לך יהיה טוב. בענין הבן שלך ... נרו יאיר, תאמיני לי שהילד הזה עשה לי חר בלב, מרב צער שיש לי שעזב את אשתו וילדי, וברח עם איזה פלונית וכו', וכל זה על ידי המחשב שמחבר אל האינטרנט וכו', שכל כך הזהרתי ואני מזהיר את אנשי שלומנו ונשותיהם שלא יהיה להם בבית כלי משחית הזה, כי רבים חללים הפילה וכו'.

אני מאד מאד מודה לך בזה שאת מעוררת אותי על כמה נקודות, ובפרט על העשון של הילדים וכו', ואני כבר מטפל בזה, ומי יתן שמפעם לפעם תדוחי לי את הכל, כי מעלימים ומטיחים לפני את הכל, ולכן אני מאד מודה לך שאת כן כותבת, אני מקרח לדעת את זה כדי לשמר את הקהלה שלא יפגס בה רוח זרה, מה לעשות, נגזר עלינו שיהיה לנו צרה צרורה מהכמר של יבנאל וכו' וכו', כי איזה יפי היה כשזכינו לחתן את הילדים, ולא ידענו מה זה נשירה וכו' וכו', ומאז שהטמא הזה מסר אותי וכו', הכל נחרב וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שנזכה לעשות נחת רוח להקדוש ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרמב.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר טהרה כ"ז ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

דעי לך שכל הטענות שיש לך וכו', את צריכה לבוא לבקש את הקדוש ברוך הוא, כי הוא יתברך אוהב תפלה, וכל מה שאדם מבקש ומתחנן לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל למעלה, ובפרט תפלת העני.

אסור לך להתיאש, ואסור להקשות קשיות על הקדוש ברוך הוא, יש

הַרְבֵּה דְבָרִים שְׁאַנְחֵנוּ לֹא יוֹדְעִים וְלֹא מְבִינִים וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל עָלֵינוּ לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְּפַלֵּל וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׂיַחֲוֶס וִירְחֵם עָלֵינוּ, וְיִרְחִיב לָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְלִכֵּן עֲצַתִּי אֲמוֹנָה שֶׁתְּחַזְּקֵי בְּאֲמוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְבִּי בַתְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתִרְאֵי אִיךְ שְׂסוּף כָּל סוּף יִהְיֶה לָךְ יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד, רַק לֹא לְהִתְיַאֵשׁ מִתְּפִלָּה, וְחֲכַמְיֵנוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכוֹת לב:) אִם רָאָה אָדָם שֶׁהִתְּפַלֵּל וְלֹא נִעֲנָה יַחֲזֹר וְיִתְּפַלֵּל שְׁנֶאֱמַר (תְּהִלִּים כ"ז י"ד) "קִוְיָה אֶל הַיְיָ" חֲזַק וַיֵּאֱמַן לְבָבְךָ וְקִוְיָה אֶל הַיְיָ"ה", כִּי בְּיָדָאֵי אִם מִתְּעַקְשִׁים אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ פַּעַם אַחֵר פַּעַם וְלֹא מִתְּעַיְפִים בַּתְּפִלָּה, אֲזַי רְוֵאִים יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵל שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לִפְעֹל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. **הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם**

בְּתַרְמֵג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר טְהָרָה כ"ז נִסְּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּיָדָאֵי תִקְחִי אֶת הָעֲבוּדָה הַזֶּה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתוּכְלִי לְשַׁלֵּם אֶת כָּל הַחֻבוֹת שְׂאֵת חִיבָתְךָ, וְכֵן יִהְיֶה לָכֶם בֵּית דִּינָה מְשֻׁלָּם, רַק אַל תִּתְיַאֲשִׁי מִתְּפִלָּה, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלָת שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְלִכֵּן תְּהִי חֲזָקָה וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ חֵן וְתִצְלִיחִי בְּכָל דְּרָכֶיךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה כ"ח נִסְחָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם
אֵי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶלָּא עַל יְדֵי הַמִּדָּה הַיְקָרָה הַזֹּאת, שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן
חֵלֶק א' סִימָן קנ"ה) אֲשֶׁר מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שֶׁהוּא אַרְךָ אַפִּים, אֵי אֶפְשָׁר לְהִגִּיעַ אֶלָּא
עַל יְדֵי תִקְוָה הָאֲמוּנָה, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מִחֲדִיר בְּעֶצְמוֹ שְׁאִין טַבַּע מִקְרָה וּמְזֹל
כָּלֵל, אֶלָּא הַכֹּל מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחַת פְּרֻטֵיית, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה
מִעֶצְמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כִּף שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(חֲלִיז' ז) אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמִטָּה אֶלָּא אִם כֵּן מְכַרִּיזִין עָלָיו מִלְּמַעְלָה,
אָדָם לֹא מִקְבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבָּע הַקִּטְנָה אִם לֹא הַכְרִיזוּ קֹדֶם מִלְּמַעְלָה,
עַד כְּדֵי כִּף גְּדֻלָּה הַשְׁגָּחַתוֹ הַפְּרֻטֵיית, אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁלֹּא הִבְחִין וְכוּ', לֹא נִזְהָר,
וּבִשְׁבִיל זֶה קִבֵּל אֶת הַמִּכָּה עַל הָאֶצְבָּע וְכוּ', אֲבָל הַמְאָמִין הָאֲמֵתִי יוֹדֵעַ
שֶׁכָּכֵל דָּבָר וּבְכָל צֶעַר וְעִגְמַת נִפְשׁ וְחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם
גָּנוּז, וְזֶה צְרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמוֹ תְּמִידָה, וְהִרְגַע שֶׁאָדָם חֲזָק בְּזֶה, אֲזֵי אָדָם
יִתְפַּלֵּל בְּחַיּוֹת וּבְדַבְּקוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי בּוֹדָאֵי אִם הִיָּה לוֹ אֲמוּנָה שְׁלֵמָה וְהִיָּה
מְאָמִין שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עוֹמֵד עָלָיו וְשׁוֹמֵעַ כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שִׁיוּצָא מִפִּיו וּמְאֲזִין
לְתַפְלָתוֹ, בּוֹדָאֵי לֹא הִיָּה לוֹ שׁוֹם עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת וּכְבֻדוֹת בְּתַפְלָתוֹ, וּבּוֹדָאֵי
הִיָּה מִתְפַּלֵּל כְּרָאוּי, אֵךְ עֵקֶר בְּלִבּוֹל הַתַּפְלָה הוּא בֵּא מַחֲמַת חֶסֶד הָאֲמוּנָה,
וְעַל כֵּן הוּא נִכְנָס בְּעֲצָבִים, וְכָל דָּבָר קָטָן מְעַצְבֵּן אוֹתוֹ, וְאֵין לוֹ אַרְיֶכַת אַפִּים
שֶׁהוּא מִדַּת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

עָלֶיךָ לְדַעַת כִּי עַל כָּל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ',
זֶה בְּכַה וְזֶה בְּכַה, כָּל אֶחָד מְנַסִּים אוֹתוֹ בְּנִסְיוֹנוֹת אַחֲרִים, אֲבָל עֵקֶר שְׁלֵמוֹת
וּגְדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׁיִכּוֹל לְהַפְּךְ אֶת הַמֵּר לְמֵתָק, הַחֲשֵׁף לְאוֹר, וְהִרְעֵ לְטוֹב,
כְּמוֹכָא בְּזֶה (הַקְּדָמָה ד) מָאן מְנַכּוֹן דִּי חֲשׁוּכָא מְהַפְּכֵן לְנִהוּרָא, וְטַעֲמִין מְרִירָא
לְמִתְקָא, עַד לֹא יִיתּוֹן הֵכָא. מָאן מְנַכּוֹן דְּמִתְחַפָּאן בְּכָל יוֹמָא לְנִהוּרָא דְנִהִיר וְכוּ'
מָאן דְּלֹא מִצַּפֵּה דָא בְּכָל יוֹמָא בְּהִוָּא עֲלֵמָא, לִית לֵיה חוּלְקָא הֵכָא; [מִי מִכֶּם
יְכוֹל לְהַפְּךְ אֶת הַחֲשֵׁף לְאוֹר וְאֶת הַמְרִירוֹת לְמִתְקוֹת עַד שֶׁלֹּא יָבוֹא לְעוֹלָם

הָבָא וְכוּ', מִמֶּכֶם שְׂמַחְכֶּה בְּכֹל יוֹם לְאוֹר הַגְּנוּז שִׁיתְגַּלְהָ בְּעוֹלָם וְכוּ', מִי שְׂלֵא יִכּוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵינן לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא מִכָּל זֶה רוֹאִים מַעֲלֵת הָאָדָם שְׂאֵפְלוֹ שְׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל מִינֵי חֲשׁוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', אִף עַל פִּי כֵן הַכֹּל הוּא מֵהַפֶּךְ לְטוֹבָה, אֲשֶׁר לֹא בָּזָה וְאֲשֶׁר לֹא בִבְא, וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּךְ, אֵתָה נִמְצָא אֲצֶל רַבִּי כָּל כֶּף גְּדוֹל שְׂלֵא עוֹזֵב אוֹתָנוּ יוֹם יוֹם, וּמַעֲוֹרֵר אוֹתָנוּ מֵהַשְּׂנָה הַעֲמָקָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן חֵלֶק א' סִימָן ס') יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שִׁישְׁנִים אֶת יְמֵיהֶם, וְאִף שִׁנְדָמָה לְהַעוֹלָם שֶׁהֵם עוֹבְדִים אֶת הַשֵּׁם, וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבַתְּפִלָּה, אִף עַל פִּי כֵן כָּל עֲבוֹדָתָם אֵינן לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נַחַת מֵהֶם, כִּי נִשְׂאָר כָּל עֲבוֹדָתָם לְמַטָּה, וְאֵינן יִכּוֹל לְהַתְרוֹמֵם וּלְהַתְעַלּוֹת לְמַעְלָה, כִּי עֵקֶר הַחַיּוֹת וְהַשֶּׁכֶל וְכוּ', כִּי הַמַּחַ מַחֲשֶׁבָה שֶׁל הָאָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּכְשֶׁמִּקְיָם אֵיזֶה מַצְוָה צָרִיךְ לְהַרְגִישׁ אֶת מִי שֶׁצְּוָה לְקַיֵּם אֶת הַמַּצְוָה הַזֶּה, וּכְשֶׁלּוֹמַד תּוֹרָה צָרִיךְ לְזַכֵּר בְּנוֹתָן הַתּוֹרָה, וְכֹל זֶה כִּשְׁהוּא עֵר אֲזִי הוּא מְרַגֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא צָנוּן לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו, וְהוּא נוֹתֵן הַתּוֹרָה, אֲבָל אִם אָדָם יִשֵּׁן, אֲזִי הַמַּחַ שְׁלוֹ יִשֵּׁן, וְאֵינּוּ מְרַגֵּשׁ אֶת אֲמַתַּת מִצִּיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְנוֹפֵל לְעַמֵּק בּוֹר וְדוֹת וְכוּ', וְתְּמִיד הוּא בְּעַצְבוֹת וּבְמֶרֶה שְׁחִרָה וְכוּ', וְנוֹפֵל עָלָיו כְּבִדּוֹת גְּדוֹל מְאֹד, עֵד שְׂלֵא יִכּוֹל לְפַתַּח בְּכֹל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא וְכוּ', כִּי מֵרַב הַכְּבִדּוֹת שֶׁנוֹפֵל עָלָיו, אֲזִי נִמְשָׁךְ עָלָיו עַצְלוֹת שֶׁזֶה מְבִיא אֶת הָאָדָם לְעַצְבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן פְּנִימִי וְכוּ', וְהַצְדִּיק הָאֲמֵת מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ מֵהַשְּׂנָה הַעֲמָקָה, וּפּוֹתַח לָנוּ אֶת הַפֶּה שֶׁנִּזְכָּה לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִזְכָּה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשְׁת׃ הַשְּׁבוּעָה, וּפְרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְדַפִּים גְּמָרָא, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת שְׂאָדָם צָרִיךְ לְקַנּוֹת לְעַצְמוֹ כָּל יוֹם, כִּי לְהַפֶּךְ אִם אֵינן לְאָדָם אֶת הַשְּׁלוֹשׁ דְּבָרִים הָאֵלּוּ בְּכֹל יוֹם, הוּא הַעֲנִי הַכִּי גְדוֹל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שְׁבַת ק"כ.) "וּבִבְיַתִּי אֵינן לָחֵם וְאֵינן שְׂמֵלָה" שְׂאֵינן בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּךְ, קַח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְרֵאֵה לְהַקְפִּיד בְּכֹל יוֹם וְיוֹם לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר זֶה הַצְּלַחָה נְצַחִית, הַצְּלַחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵינן לְתַאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר כָּלָל, וְעֵקֶר הַדְּבוּר שְׂאָדָם מְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מְכַנֵּס בּוֹ יִשׁוּב הַדְּעַת אֲמַתִּי, שִׁיזְכָּה לִישָׁב דַּעְתוֹ מֵהוּ הוּא עוֹשֶׂה בְּזֶה הָעוֹלָם? וְאֵיךְ הוּא מִתְנַהֵג בְּזֶה

העולם? כי כל ענין ההתבודדות הוא ישוב הדעת אמת ונצחי, שאדם צריך לישב את דעתו למה לו להתעצבן ולהיות בכעס על אשתו ועל ילדיו וכו', כי ימינו כצל עובר, ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב) כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפניהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום ערובין ל"א, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מוחיך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייהך.

נא ונא תקבע לעצמך קביעות חזקה ללמד בכל יום הרבה פרקים משניות, כי משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, מי שמרבה בלמוד בגרסא משניות, זוכה לפרנסה בנקל, וכן תמסר את נפשך להתפלל את השלוש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, ותשתדל להכניס בקפת הצדקה לפני כל תפלה כמה פרוטות לצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז) "אני בצדק אחזה פניך".

אני מאד מאד מבקש אותך שתשמר על הנער שלנו, כי בעתים הללו בכל העולם החרדי פלו הנער צריכים שמירה גדולה מאד מאד, ואשרי מי שעוזר לשמר על הנער, שאין לתאר ואין לשער את גדל זכותו בשמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר טְהָרָה כ"ח נִסְחָן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל אֶתְמוּל בָּאוּ הַרְבֵּה נְשׁוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו, לְעֶזֶר בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁגֹם
אֶת תְּבוּאֵי, כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ אִם תַּעֲשֵׂי חֶסֶד עִם
הַזּוֹלָת, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב חֶסֶד.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַחְזִיק מֵעַמְד וְלֹא לִפְלַל בְּדַעְתְּךָ כִּלְל, וְזִכְרֵי הַיֵּטִב שֶׁעָקַר
הַיִּפִּי וְהַפֶּאֶר שֶׁל אִשָּׁה הִיא הַצְּנִיעוּת שְׁבָה, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרֵי מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת
הַצְּנִיעוּת, הֵן צְנִיעוּת הַלְבוּשׁ, הֵן צְנִיעוּת הַדְּבָר, וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר
מִהֶאֱפָנָה הַמְּגַעֵלֶת לְצַבֵּעַ אֶת הַעֵינַיִם וְכו', שְׁזֵה עֲוֹן חָמוּר מְאֹד, כִּי זֶה חֲצִיצָה
וְכו', וּבִכְלָל כְּדָאֵי לְבָרַח מִכָּל הָאֶפְנוֹת הַגּוֹיִים שֶׁמִּיבָאִים בֵּינֵינוּ וְכו' וְכו',
וְאֲנִי מְאֹד מִקְפִּיד עַל זֶה, כִּי רַבְנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד שֶׁנְּשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו יִזְכוּ
לְהִיּוֹת הַחֲסִידוֹת שְׁלוֹ, זֶה לֹא מִסְפִּיק שְׁנוֹסְעִים אֶל הַצִּיּוֹן שְׁלוֹ וְכו', אֲלֵא אִשָּׁה
צְרִיכָה לְלַכֵּת בְּצַנִּיעוּת הַשִּׁיף לְבֵת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא לְצַבֵּעַ לֹא אֶת הַעֵינַיִם וְלֹא אֶת
הַצְּפָרְנִים וְכו' וְכו', שְׁזֵה גַעַל נֶפֶשׁ מְאֹד, מְלַבֵּד הָאִסּוּר שֶׁיֵּשׁ בְּזֵה, וְאֵל יִקַּל
בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הַקְּמָתִי קֵהֵלָה קְדוּשָׁה חֲמָמָה שֶׁל אַמוּנָה, וְרֹאוּ
לָנוּ לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד שֶׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּחֲמָמָה כְּזוֹ, וְזֶה חֲלָקֵנוּ לְנִצָּחַת, וְלִכֵּן
אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ מֵאַחַר שֶׁאֵת נִמְצָאֵת בְּהַד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ קֵהֵלָה קְדוּשָׁה
וְחֲסוּדָה, שֶׁתְּנַהֲגֵי בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל מְאֹד, וְתֵהִי דִּגְמָא לְהַבְנוֹת שְׁלָךְ, כִּי כָּךְ
אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת ג'ג). הֵינּוּ דְאָמְרֵי אֲיִנְשֵׁי רַחֲלֵיל בְּתַר רַחֲלֵיל
אֲזֵילָא כְּעוֹבְדֵי אִמָּה כְּךָ עוֹבְדֵי בְרֵתָא; [כְּאִמָּה בֵּן בְּתֵה], הֵינּוּ הַבַּת מַחֲקָה
אֶת הָאִמָּא, אֶת לֹא יְכוּלָה לְתֹאֵר וְלְשַׁעַר אֶת גְּדַל הַעֲנֵשׁ שֶׁיֵּשׁ לְמַעְלָה עַל
אִשָּׁה שֶׁמִּפְקֶרֶת אֶת עֲצָמָה וְכו', וּמִתְנַהֲגַת כְּמַעֲשֵׂה הַגּוֹיִים וְכו', וְהוֹלְכַת אַחַר
הָאֶפְנָה שְׁלָהֶם וְכו', לְמָה תִּשְׁכַּחֵי אֶת רִשְׁעוֹת וְאֲכֹזְרִיוֹת הַגּוֹיִים אִיךָ שֶׁהֲרָגוּ
וְשִׁחְטוּ וְשָׂרְפוּ וְחָנְקוּ בְּכָל מִינֵי מִיתוֹת מִשְׁנוֹת מִיתוֹת אֲכֹזְרִיוֹת מִיֵּלֵי מְלִיוֹנִים

מאחינו בני ישראל [הרבה יותר ממש מליון כּאֲשֶׁר לְאַחֲרוֹנָה מִתְחִיל לְהִתְגַּלּוֹת אֶת הָאֲמִתּוֹ], וְעַכְשָׁו דִּיקָא נִשׁוּת יִשְׂרָאֵל צְרִיכוֹת לְחֻקוֹת אֶת אֲפֻנַת הַגּוֹיּוֹת הַמְטַנְפּוֹת הָאֵלוּ שֶׁשָּׂשׂוּ וְשָׁמְחוּ כְּשֶׁהִתְעַלְלוּ בְּנִשׁוּת וּבְנִשׁוּת יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְהַלּוֹאִי וְהַלּוֹאִי שֶׁהֵיית הוֹלֵכֶת עִם הַבְּנוֹת שֶׁלָּךְ פֶּעַם אֶחָד בְּמוֹזִיאֵוֹן יָד וְשֵׁם, וְשֵׁם הָיִית רוֹאֶה רַק אֶחָד מְנִי אֶלֶף אֶלְפֵי אֶלְפֵי תְמוֹנוֹת וּסְרֻטִים אֵיךְ שֶׁהִתְעַלְלוּ וְכוּ', וְהִרְגוּ וְשָׁחְטוּ וְחָנְקוּ נִשׁוּת וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְעָשׂוּ עֲלֵיהֶם נְסִיוֹנוֹת קְשׁוֹת וּמְרוֹת וְכוּ', וְצָרְחוּ וְצָרְחוּ מְרַב כְּאֲבִים וְכוּ', וְלֹא חָמְלוּ וְרַחְמוּ עֲלֵיהֶם כָּלֵל, אֲלֹא צָחְקוּ מִפְּנֵיהֶם, וּמִסְכְּנוֹת בְּלֵן מִתּוֹ תַחַת נְסִיוֹנוֹת וְהִתְעַלְלוֹת כָּל כֶּף קְשׁוֹת וְכוּ', לְכָל הַפְּחוֹת נִשׁוּת וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְזָכֵר אֶת זֶה, וְלֹא לְחֻקוֹת אֶת מַעֲשֵׂה וְתוֹעֵבוֹת הַגּוֹיּוֹת וְכוּ', וְלִכְּנֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שִׁיקִּים אֲצַלְנוּ הַפְּסוּק (דְּבָרִים כ"ג) "כִּי הוֹי"ה אֶלְקִיךָ מִתְּהִלָּךְ בְּקָרֹב מִחֲנֶךָ לְהַצִּילָךְ וְלִתֵּת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מִחֲנֶיךָ קְדוֹשׁ וְלֹא יֵרָאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבַר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ", אֲנִי מֵאֵד מִקְּנֵה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַדְּבוּרִים הָאֵלוּ שֶׁכָּתַבְתִּי בְּדָם לְבִי וְלֹא בְּדִיו, יִכְנַס בְּלִבֶּךָ, וְתִתְחַלִּי לְהִתְנַהֵג כְּמוֹ בֵּת יִשְׂרָאֵל צְרִיכָה לְהִתְנַהֵג, בְּצַנִּיעוּת גְּדוּלָּה, וְלֹא לְחֻקוֹת מַעֲשֵׂה הַגּוֹיּוֹת הַנּוֹכְזוֹת שֶׁרָצְחוּ בְּאִפְּן הַכִּי אֲכֹרִי אֶת נִשׁוּת וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְמִי שֶׁאִמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֵאמֵר לְצִרוֹתֵינוּ דִּי. הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּתָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר טְהָרָה כ"ח נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ לְמוֹד עֵמֶק עֵמֶק מִי יִמְצָאנוּ, (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ב) שֶׁאֵדָם צְרִיךְ תְּמִיד לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא אֶת הַטוֹב בְּעֵצְמוֹ, כִּי אֵין זֶה עֵצָה דִּיקָא לְחַטֵּט אֶת הָרַע שֶׁיֵּשׁ בוֹ וְכוּ', אֲדַרְבָּה עֵקֶר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל שֶׁמוֹצֵא בְּעֵצְמוֹ אֶת הַטוֹב, וְדָן אֶת עֵצְמוֹ לְכַף זְכוּת, וּבִזְהָ שֶׁאֵדָם דָּן אֶת עֵצְמוֹ לְכַף זְכוּת, וּמִחַפֵּשׂ וּמִבְּקֶשׁ וּמוֹצֵא בְּעֵצְמוֹ אֶת הַטוֹב, עַל יְדֵי זֶה הוּא יִהְיֶה

רגיל תמיד לחפש ולמצא את הטוב גם בהזולת, ורואים כל אלו שמדברים על הזולת או מותחים בקרת על הזולת וכו', זה הכל בא מחמת ששונאים את עצמם וכו', ובאמת כמו שאסור לשנא את הזולת שזה לא בתורה "לא תשנא את אחיך בלבבך", כמו כן יותר מכן אסור לשנא את עצמו, אדם צריך תמיד לחפש ולמצא בעצמו את הטוב, כי כל אחד ואחד יש לו טוב, ויש לו מעלות נפלאות וכו', בודאי כל אחד נולד עם תכונות הנפש שמושכת אל הרע וכו', ובפרט כשגרים במקומות בין אנשים עם מדות משחתות וכו', שבקלות לומדים מהם את המדות המגנות והמשחתות וכו', עם כל זאת בשביל זה נתן לנו הקדוש ברוך הוא את הבחירה שנוזקה לבחר בטוב.

וזה מה שהקדוש ברוך הוא מזהיר אותנו (דברים י"א) "ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: את הברכה אשר תשמעו אל מצות הוי"ה אלקיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: והקללה אם לא תשמעו אל מצות הוי"ה אלקיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם", זה הבחירה שיש בידינו, לבחר בטוב או חס ושלום לבחר ברע, ולכן מה לך תמיד לחפש ולחטט ולמצא רק את הרע שיש בך וכו', תתחילי להסתכל על הטוב שיש בך, על היפי שיש בך, ואז תהי הכי מאשרת, ורבנו ז"ל הזהירונו מאד מאד ללכת בדרך זה רק להסתכל על הטוב שיש בו, ולבנות את עצמו, ולא להפיל את עצמו, כי אין זה חכמה לשנא את עצמו וכו', ולהתיאש מהחיים וכו', החכמה היא לבנות את עצמו, ולא להאב את עצמו, ולראות עתיד שיש לו עוד בזה העולם.

ודעי לך שהבחירה בידך, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"י) לאיש אחד ששאל אותו: כיצד הוא הבחירה, השיב לו בפשיטות: שהבחירה היא ביד האדם בפשיטות, אם רוצה עושה, ואם אינו רוצה אינו עושה. וכתב מוהר"ן ז"ל רשמתי זאת, כי הוא נצרך מאד, כי כמה בני אדם נבוכים בזה מאד, מחמת שהם מרגלים במעשיהם ובדרכיהם מנעוריהם מאד, על פן נדמה להם שאין להם בחירה חס ושלום, ואינם יכולים לשנות מעשיהם. אבל באמת אינו כן, כי בודאי יש לכל אדם בחירה תמיד על כל דבר, וכמו שהוא רוצה עושה. והבן הדברים מאד.

הקדוש ברוך הוא יֵעֶזֶר לָךְ לְשָׁנוֹת אֶת הַדָּרֶךְ שֶׁלָּךְ וְכוּ', וְתַתְּחִילִי לְהַסְתַּכֵּל רַק עַל הַיָּפִי וְהַטּוֹב שֵׁישׁ בָּךְ, וְעַל יְדֵי זֶה הַחַיִּים שֶׁלָּךְ יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרֵי לְטוֹבָה, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינָךְ לְבֵין בְּעַלְךָ, כִּי גַם הוּא מַחְזִיק שְׂאֵת הַכִּי טוֹבָה וְהַכִּי יָפֵה וְכוּ', אֲךָ בְּנִרְאָה כְּשֶׁהֵיית צְעִירָה הִשְׁפִּילוּ אוֹתָךְ כָּל כָּךְ, עַד שְׁזֶה נִכְנַס אֶצְלָךְ בְּטַבַּע כְּאִלוּ זֶה לֹא נִכּוֹן וְכוּ' וְכוּ', תֵּאֱמִינִי לְבַעֲלָךְ שֶׁהוּא תְּמִיד מְבַטֵּיחַ לָךְ שֶׁהוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ, וְאֵת הַכִּי יָפֵה בְּשִׁבִּילוֹ, וְאֵת אִשָּׁה מְצַלַּחַת וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה בְּאֵמַת הַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לָּךְ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר טְהָרָה כ"ח נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל הַבְּעִיָּה שֶׁלָּךְ וּבַעֲלָךְ כִּי אֵין לָכֶם שְׂמֵחַת הַחַיִּים, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם מְכַרְחִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵף שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי מַחְמַת פְּגַעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן אָדָם נִמְשָׁךְ אַחֵר הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת מְכַרְחִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵם תִּהְיֶה שְׂנִיכֶם בְּשִׂמְחָה, אֲזִי תִהְיֶה הַכִּי מְאֹשְׁרִים בְּחַיִּיכֶם, כִּי כָּל הַמְרִיבוֹת וְהַנּוֹפְחוֹת שֵׁישׁ בֵּינֵיכֶם, זֶה רַק מַחְמַת חֶסֶד הַשְׂמֵחָה, וּבְשִׁבִּיל זֶה אֵין לָכֶם גַּם פְּרִנְסָה, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׂנִיכֶם בְּיַחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עַצְמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמֵחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאֲדָם שְׂמֵחַ מִתְרַחֵב דַּעְתוֹ וְיִכּוֹל לְהַחְדִּיר בְּעַצְמוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַרְגַע שְׂחִזֵּק בְּאֱמוּנָה שְׂאֵין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה

הַתְּעוּנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טוֹעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׂכַתוֹב (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וַיִּפְרֹשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תְּעוּנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּישׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שְׂיִבְנָה אֲצִלְכֶם הָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּאוֹתוֹ זְמַן יִבְנָה גַם הַבְּטָחוֹן עִצְמֵי שְׁלָכֶם, וְזֶה יִרְחִיב לָכֶם בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתִרְאוּ אִיךָ שֶׁהַמְּזַל שְׁלָכֶם יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה בְּבֵית מִבְּיַא פְּרִנְסָה, מִבְּיַא שְׁלוֹם בֵּית, מִבְּיַא רְגִיעָה בְּבֵית, הַלּוֹאֵי שֶׁתְּצִיְתוּ אוֹתִי וְתִרְאוּ שֶׁבְקָלוֹת יִתְהַפֵּךְ לָכֶם הַמְּזַל לְטוֹבָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַרְמַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהוּרָה כ"ח נִסָּן הַתְּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתֶיהָ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת אוֹבְסִסְיָה זֶה הַפְּרָעָה נִפְשִׁית וְכוּ', הַמִּתְבַּטָּאת בְּדַמוּיִים אוֹ דַחְפִּים הַחוּזְרִים וְנִשְׁנִים אוֹ נִמְשָׁכִים בְּעַקְבֵיּוֹת וְגוֹרְמִים לְחַרְדָּה. הַחַרְדָּה גּוֹרֶרֶת אַחֲרֶיהָ הַתְּנַהְגוּיּוֹת אוֹ פְּעֻלוֹת הַחוּזְרוֹת עַל עֲצֻמָּן וְכוּ', וְזֶה בָּא קְנָאוֹת יוֹתֵר מִדָּאֵי עַל הָאִשָּׁה וְכוּ', וְכֵן לְהַתְּעַצְבֵּן עַל כָּל דְּבָר קָטָן וְכוּ', וְכֵן תְּמִיד חוֹשֵׁב מֵהָ אַחֵר אוֹ הַזּוֹלָת וְכוּ', חוֹשְׁבִים עָלָיו וְכוּ', וְזֶה מִתְבַּטָּא בְּכָל מִינֵי תַחוּמִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי זֶה מַחְלָה מִפְּנֵי הַדְּמִיוֹן שֶׁמְעַנֶּה אֶת הָאָדָם וְכוּ', וְתְּמִיד

חושב שְׂרֹדְפִים אוֹתוֹ וְכוּ', וְיֵשׁ גַם אֲהָבָה אוֹבְסִיבִית וְכוּ', וּמִי שֶׁנִּכְנַס בְּזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לוֹ לְצַאת מִזֶּה, כִּי הוּא חַי בְּעוֹלָם אַחַר לְגַמְרֵי וְכוּ', וְכֵן זֶה גֹרֵם לְסַבֵּל נִפְשִׁי שֵׁיכוֹל לְהַמְשִׁיךְ שָׁנִים רַבּוֹת. הַתְּלוּנוֹת הַשְּׂכִיחוֹת הֵן עֵיפוֹת, הַפְּרָעוֹת שָׁנָה, פְּגִיעָה בְּיִכְלֵת לְעַבֵּד, קִשִּׁי לְבַצֵּעַ מְטָלוֹת לְמוֹדֵיוֹת, קִשִּׁי רְכוּז וְכוּ' וְכוּ'.

בּוֹדָאֵי עַל פִּי דַעַת רַבְּנּוּ ז"ל יְכוּלִים לְשַׁנוֹת אֶת הַכֹּל וּלְהַתְּרַפְּאוֹת לְגַמְרֵי מִכָּל מִינֵי מַחְלוֹת וְחֻלָּאִים רַעִים וְטַבְעִים מְגַנְיִם שֶׁנִּדְבַק בָּאָדָם, כָּל מִינֵי שְׂגִיּוֹנוֹת וְדַמְיוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲךָ הַבְּעִיָּה אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שיחות ה"ר"ן סימן ס"ז) מִי שֶׁאֵינוֹ שׁוֹמֵעַ וּמְצִיֵּת לְדַבְרֵי חֲכָמִים אֲמִתִּיִּים הוּא יְכוֹל לְהַשְׁתַּגֵּעַ. כִּי עַקֵּר שֶׁגִּעוֹן שֶׁל כָּל הַמְשַׁגְּעִים הוּא רַק מַחְמַת שֶׁהוּא אֵינוֹ מְצִיֵּת וְשׁוֹמֵעַ לְדַבְרֵי הַבְּעִלֵי שֶׁכֵּל. כִּי הַמְשַׁגֵּעַ אִם הִיָּה שׁוֹמֵעַ וְצִיֵּת לְדַבְרֵי אַחֲרִים שֶׁהֵם הַבְּעִלֵי שֶׁכֵּל בּוֹדָאֵי לֹא הִיָּה מְשַׁגֵּעַ כָּלֵל, כִּי אִף עַל פִּי שְׁלִפֵי רוּחַ שְׁטוֹת וְשֶׁגִּעוֹן שֶׁלוֹ נִדְמָה לוֹ בְּבִרְרוֹ גָּמוֹר שֶׁהוּא צָרִיךְ לִילֵךְ קְרוֹעַ וּלְהַתְּגַלְּגֵל בְּאַשְׁפָּה וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה מִדְּרָכֵי הַשְּׁטוֹת וְשֶׁגִּעוֹן, אִף עַל פִּי כֵן מֵאַחַר שֶׁהַגְּדוֹל מִמֶּנּוּ אוֹמַר לוֹ שֶׁאֵינוֹ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כֵּן אִם הִיָּה מְבַטֵּל דַּעַתוֹ נִגְדַּד דַּעַת הַגְּדוֹל מִמֶּנּוּ בְּחֻכְמָה בּוֹדָאֵי הִיָּה מְתַבְּטֵל כָּל הַשְּׁגִעוֹן שֶׁלוֹ. נִמְצָא שֶׁעַקֵּר הַשְּׁגִעוֹן הוּא רַק מַחְמַת שֶׁהוּא אֵינוֹ רוֹצֵה לְשִׁמְעַ וּלְצִיֵּת לְדַבְרֵי חֲכָמִים.

וְכָל זֶה שִׁיף לְכָל אֵלוֹ שְׁצָרִיכִים לְקַחַת כְּדוּרִים, הֵם לֹא רוֹצִים לְשִׁמְעַ אֶת הַחֻכָּם, וְזֶה לֹא פְּשׁוּט, כִּי הַיּוֹם יְכוּלִים לְרַפְּאוֹת פְּחוֹת אוֹ יוֹתֵר אֶת הַבְּעִיָּה הַזֶּה וְכוּ', כִּי יֵשׁ כְּדוּרִים שֶׁמֵּאַזֵּן אֶת הָאָדָם מִצַּד אֶחָד שֶׁלֹּא יִהְיֶה יוֹתֵר מְדִי הַיִּפְרָאקְטִיבִי וְכוּ', וּמִצַּד שְׁנֵי שֶׁלֹּא יִכְנַס יוֹתֵר מְדִי בְּעַצְמוֹ וְכוּ', וְיִהְיֶה עֲצוּב וּמְמַרְמֵר וְכוּ', אָבָל אֵלוֹ שְׁצָרִיכִים לְקַחַת אֶת הַכְּדוּרִים, דִּיקָא הֵם לֹא רוֹצִים לְקַחַת אֶת זֶה וְזוֹרְקִים אֶת זֶה בְּכִיּוֹר אוֹ בְּאַסְלָה וְכוּ', וְצָרִיכִים לְשַׁמֵּר עֲלֵיהֶם שִׁיקְחוּ אֶת הַכְּדוּרִים, וְזֶה רְפוּאָה גְּדוּלָּה מְאֹד.

הַכָּלֵל הוּא שֶׁמְכָל מִינֵי מַחְלוֹת דְּמִיּוֹנוֹת וְכוּ', וְכָל מִינֵי מְלִים שֶׁרַק קוֹרִים אֶת זֶה, בְּפִסְכּוֹלוֹגְיָה וְכוּ' וְכוּ', יְכוּלִים לְהַתְּרַפְּאוֹת אִם רַק רוֹצִים, כִּי אֵין לָךְ דְּבַר הָעוֹמֵד בְּפָנֵי הָרְצוֹן, אָבָל הַבְּעִיָּה הִיא שְׂאֵלוֹ הָאֲנָשִׁים שֶׁנִּפְּלוּ

באובססיה וכו', מאד מאד קשה להם לקבל את המציאות, כי הם חיים בדמיונות וכו' וכו'.

אשרי האדם שמצית את הצדיק וילך בדרכיו, ועל ידי זה יתפא לגמרי מכל המחלות והחלאים רעים שרק יש בעולם, מחלת הנפש וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא ישלח לך את הדרך האמת להדריך אותך על הדרך הנכונה בחיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרמט.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר טהרה כ"ח ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך אדם צריך להיות חזק מאד באמונה פשוטה בו יתברך, לידע ולהודיע ולהודע שהכל ממנו יתברך, ועל ידי זה הוא בונה את הבטחון העצמי שלו, ואם יש לאדם אמונה חזקה בו יתברך על ידי זה יש לו גם אמונה בעצמו, כי זה תלוי אחד בהשני, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ס"א) כמו שאדם צריך להאמין בהקדוש ברוך הוא כמו כן צריך להאמין בעצמו ולדעת מהכחות הנפש שלו, ולכן כפי תקף האמונה בו יתברך כן יש לו אמונה בעצמו, שהוא יוכל להלוות ולשלם, אם כל זאת מצינו שרבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן קכ"ב) שאם לא היה ממתין בבטחון לישועת השם כבר היה איש נוסע ומטלטל כמו כל הנוסעים ומטלטלים עצמם בשביל הפרנסה כנהוג עכשו. והכונה כי אמר זאת לענין הנהגת הבית בפרנסה ומלבושים ושאר צרכי הבית שעל פי רב חסר לאדם הרבה. כגון, לזה חסר מלבוש פשוט, ויש שחסר להם מלבושים חשובים או דירה וכו'. שצריכין להמתין לישועת השם ולכלי לדחק את השעה (ערוכין יג:) למלאות החסרון תכף ומיד. רק צריכין להמתין עד ירחם השם, ואמר רבנו ז"ל על

עצמו שאם לא היה ממתין, כגון כשהיה חסר לו איזה דבר, אם היה דוחק את השעה שיהיה דוקא תכף, היה צריך ללוות לעצמו ולהיות בעל חוב עד שהיה מכרח להיות נוסע ומטלטל. כמו שאנו יודעים ענין הנוסעים שהם מכרחים תמיד לסע על המדינה מחמת שהם תמיד בעלי חובות, וענין זה צריכים לידע מאד. וצריכין ללמד עצמו להרגיל את עצמו בזה מאד. כי לכל אדם חסר הרבה אפלו בעלי בתים ועשירים גדולים, מכל שכן מקבלים אפלו החשובים והגדולים. וצריך לזה להסתפק במעוט ולהנהיג ביתו כפי השעה והזמן. ואם נדמה לו שצריך מלבוש או לאשתו ובניו, אף על פי שמכרח לו אל ידחק השעה ללוות ולהקיף ולהיות בעל חוב, אף ימתין עד שיבוא עתו. וטוב לסבל דחק אפלו במזונות וכל שכן במלבושים ודירות וכו' ולא להיות בעל חוב. ומוטב שיהיה בעל חוב לעצמו או לכני ביתו במלבושים מלהיות בעל חוב להחנוני או לאחרים. כי בכל עניני פרנסה צריכין להמתין עד שיבוא עתו, כמו שכתוב (תהלים קמ"ה ט"ו) "עיני כל אליך ישרו ואתה נותן להם את אכלם בעתו".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרנ.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר טהרה כ"ח ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תגיד ל... נרו יאיר שלא יהיה בטלן, ויעשה את העסקה הזו ויצליח

בגדול.

הוא הבטיח לתת על קמחא דפסחא ואמר שאנחנו יכולים לקנות אצל

... גִּישׁוֹר יְאִיר, וְהוּא יִשְׁלַם, וְלִבְסוֹף אֲנַחְנוּ תְּקוּעִים אֶצֶל ... גִּישׁוֹר יְאִיר, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּזְכֶּר לֹא אֶת זֶה, כִּי נִפְלְנוּ לְחוּב חֲדָשׁ.

תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כֹּף חֲזָק לְהַפִּילוֹ בְּעֵצָבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבִדְכָאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנִּיס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בַחֲיִנְתּוֹ וְעִנְיָנוּ, וְלִכֵּן אֶתְּהָ מְכַרְח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שֶׁתְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מַה שְּׁבִנִּי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסֶד שֶׁיִּשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מִהַשְׂמִיחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וְכִבָּר לֹא יַחְסֹר לְךָ שׁוּם דָּבָר.

תִּרְאֶה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת, כִּי כֹף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין מ.ב.) בְּמִי אֶתְּה מוֹצֵא מִלְּחֻמְתָּהּ שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁישׁ בִּידוֹ חִבְלֵי שֶׁל מְשָׁנָה. וּמוֹבָא (מִדְרָשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שֶׁאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַח שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וּמִי שֶׁהִרְבָּה לְלַמֵּד מְשָׁנִיּוֹת אֵינוֹ מַנִּיחוֹ לְהַכְנִס שָׁם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיִּגְרַס בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, כִּי מְשָׁנָה אוֹתִיּוֹת נְשִׂמָה, מְשָׁנָה עוֹלָה כְּמִסְפֵּר פְּרִנְס"ה, שֶׁכָּל הַמַּתְמִיד בְּמְשָׁנִיּוֹת, נִמְשָׁךְ עָלָיו פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תָּם וְנִשְׁלַם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס

לְכָבוֹד נְשֻׁמַּת

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוֹרָה הַטְּהוֹרָה,

אֲסִפְקֻלְרִיא הַמְּאִירָה

מֵאוֹר עֵינֵינוּ חַיִּית נַפְשֵׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים

מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

הַרְבֵּה הַגְּאוֹן הַצְּדִיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זִיב זצ"ל

עָלָה בְּסֶעֱרָה הַשְּׁמִימָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תִּהְיֶה נְשֻׁמַּתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים תַּחַת

כַּנְפֵי הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ תִּגֵּן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׂנוּזָפָה לְהַנּוֹת מֵאוֹרוֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד שְׁמִים

שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
לְעֵלְוֵי נְשִׁמַת
הַרְבֵּינִית הַצְּדִיקָת
מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע״ה
בֵּת הַרְה״צ
רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעֶיהָ
רֵאטֶענֶנְבֶּרְג מִקּוֹסוֹן זצ״ל
בֵּת מֵרַת סָאסְיָא ע״ה
אֲשֶׁת עֶטְרֵת רֵאשִׁינו
כ״ק אֲדָמו״ד
רַבֵּי אֶלְיָעֶזֶר שְׁלֵמָה ז״ע
נִפְטָרָה ט״ז תַּמוּז הַיְתִשְׁעִיה
ת.ג.צ.ב.ה.

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תִּקּוּן הַכֹּלְלִי

תִּקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֹלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יִסְדּוּ, תִּקְנּוּ, גְּלוּ וְצַוּה לְפִרְסָמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנּוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְיָדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי כל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו כל אסיה נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיה גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני כל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישפן לבטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

תקון הפללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יִי לֹו עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפְךָ לְשָׂדֵי, בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאָת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֵלֶיךָ לְעֵת מִצּוֹא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים, אֲלִיוֹ לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פֹלֵט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ תִלֶּךְ, אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינָי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרֵד אִין הַבֵּין בְּמַתְג וְרִסֵן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֵלֶיךָ : י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּינִי, חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא * לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצָךְ, וְאַל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דָּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכַת בְּחֻלּוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאַבְד שְׁמוֹ : ז וְאַם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֹוֹן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דַּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאַשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֵמָה לָהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאַנִּי בְּתַמִּי תִּמְכַת בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לחרם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אליהך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על פן אזכרך מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משכריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אליהך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

תקון הפללי

שִׁמְעֶ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי
אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסְדֵי יְקַדְּמֵנִי, אֱלֹהִים
יִרְאֵנִי בִשְׂרָרִי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיַּעְמוּ בְּחִילָךְ
וְהוֹרִידֵמוּ, מִגִּנְנוּ אֲדֹנָי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דָּבַר שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ
בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֵלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּלָה בַּחֲמָה כָּלָה וְאִינָמוּ
וְיִדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
לָעָרֶב יִהְמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנִּיעוֹן לְאַכְלֵל, אִם
לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲדָךְ וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי
הִיִּתְ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסְדֵי:

עז א לְמִנְצַחַ עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי **אֵל אֱלֹהִים
וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדֹנָי
דִרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָ הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד
אֲזַכָּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה
אֲחֻזֵּת שְׁמֵרוֹת עֵינָי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכָּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לִבִּי
אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי, וְלֹא יִסְיֵף
לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
הַשְּׁכַח חֲנוּת אֵל אִם קָפַץ בְּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעֲלִילִי יְהִי כִּי אֲזַכָּרָה מִקֶּדֶם
פְּלֶאֶד: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲדָךְ: טז גֹּאֲלֵת בְּזִרוּעַ עַמְךָ בְּנֵי
יַעֲקֹב וַיִּוֹסֵף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיִּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיִּם יַחֲלוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד פי אלה שנים בעיניה פיוס אתמול פי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפה, ובחמתה נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ט פי כל ימינו פנו בעברתה, פלינו שנינו כמו ה: ה ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיה: יד שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיה פעלה, והדרה על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל

תקון הפללי

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צְוָה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחָק : י וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֲקֹב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם : יב בַּהֲיוֹתָם מִתִּי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקֶם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים : טו אֵל תִּגְעֹוּ בְּמִשְׁיַחֲי,
וּלְנִבְיָאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁכַר : יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ, לַעֲבֹד נִמְכַר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכָבֶל רִגְלוֹ, בְּרִזֵּל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַתָּה בֹּא דְבַרְוֹ, אִמְרַת יְיָ
צָרְפָתָהּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרָהּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו : כב לְאַסֵּר שָׂרִיו בְּנַפְשׁוֹ,
וּזְקִנָיו יַחֲכֶם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפְרֹ אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּוּ מִצְרָיו : כה הִפְךָ לְבָם לְשֹׂא
עַמּוֹ, לְהַתְּנַפֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דָּגְתָם : ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרָדְעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֱנַתֶם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבָּה, וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר : לה וַיֹּאכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּן כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּהּ, וְאֵשׁ לְהַאִיר לְלֵילָה : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וּלְחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֶם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עֲבָדוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחה ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרכי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
פלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: